உ

கடவுள் துணை.

நன்னூல்மூலமும்

காண்டிகையுரையும்.

இந்நூல்செய்தவர்

சனகாபுரம்

பவணந்திமுனிவர்

இஃது

திருத்தணிகை

விசாகப்பெருமாளையரவர்களால்

உரைசெய்து பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்க

சரவணபுரம்

சண்முகமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு.

புரசபாக்கம்

ஏழுமலைப்பிள்ளையவர்களது

விவேகவிளக்க அச்சுக்கூட்டத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தாது ௵

௨

கடவுள் துணை.

உரைப்பாயிரம்.

பூமலி துணர்ச்சினை பொதுளிய சந்தனக்
காமலி பொன்னிற் காட்சிகூர் நலத்திற்
பற்பல முனிவரர் பணிசெயூ வருகுறச்
சிற்பர னடியுளஞ் சேர்த்திருந் தறநெறி
முயலிசை யகத்திய முனிவனிற் றோன்றிய
வியலிசை நாடக மெனுமிவை புலப்பட
நுகலிய வரும்பெற னேக்கமை யகத்திய
முதலிய வாயுள முத்தமிழ் நூல்களு
மவன்மா ணாக்கரீ ரறுவரி னோங்கிய
தன்மா ணாக்கரிற் சாய்த்தொல் காப்பியன்
வழுவா யறத்தெரீஇ வகுத்ததொல் காப்பிய
மெழுவா யாகிய வியற்றமிழ் நூல்களுந்
திங்கட் கவிகைசோ தென்னவ னால்வளர்
சங்கப் பலகைவாழ் சான்றோர் களவையாய்க்
குசைநுனி போன்மதிக் கூர்மையோர் தமக்கே
யிசைதலி னிவையோ லாதியா வருக்குங்
தெளியிய னூல்களிற் சிறந்ததோர் நூலுக்
கெளிதுண ருரையினி தியற்றிற் றருகெனப்
புகழ்தரு பாற்கடற் பொங்கவுங் கதனிடைத்
திகழ்தரு கலைவளர் திங்கள்வந் துதித்தென
நிலமுழு தோங்குநன் னிலைசெழு வைசிய
குலமது மகிழுளங் கூரவந் துதித்தோன்
சொற்பல மலர்கொடு தொடுத்தபா மாலையு
முற்பல மாலையு மொளிர்மணி மொய்ம்பினன்
பருவமொன் றிடையொரு பயனுத வெழிலிநாண்
மருவவெப் பொழுதினு மருப்பல கொடையின
னெப்பொரு ளும்பகுத் திஃதித்திற் றுமென
வப்பொரு ளுண்மைதேர்ந் தறியுநுண் ணுணர்வின
னடைசசி வாண்முக மலரவாய் நலத்தொடு
புடைவளர் விபுதரைப் போற்றிவாழ் புனிதன்
சேதுபதி யெனுஞ் செங்கோன் மன்னவற்

கோதாற் றுணையென வற்றதூம் பாவை
யண்ணு சாமிவே ளருந்தவ மென்கொலென்
றெண்ணுற் றிசையுளோ ரியம்பிடத் தோன்றியோன்
சிவனடி யலவாயச் சிவனெனப் பரவுந்
தவனடி சூடிவிலாச் சைவ சிகாமணி
சிங்கார முதலிதன் சிந்தைகூர் மகிழ்ச்சியி
னிங்கார முதனவின் சொலால் வேண்டலின்
முன்னூ லொழியப் பின்னூல் பலவினு
ளொன்றா ளாரு நன்னூ லாருக்
கிணையோ வெனத்தமி ழினிதுணர் பவர்க்கெலாந்
துணையீ தாமெனத் தோன்றுநன் னூற்கு
நயன்மிகு சங்கர நமச்சி வாயனார்
மயன்மிகச் செய்திடப் பட்டதன் பின்னர்
தவஞா னந்தனிற் சால்புகூர் துறைசைச்
சிவஞான முனிவனாற் றிருத்திடப் பட்ட
விருத்தி யுரைதனை வெளிப்படச் சுருக்கிக்
கருத்துப் பதப்பொருள் காட்டுமற் றுஞ்சில
வுறுமுறை காண்டிகை யுரையுளங் கொண்டு
சிறுவரு முணர்தருஞ் செவ்வியிற் செய்தனன்
றத்துவ முணர்திருத் தணிகை மடாதிபன்
சத்தெனும் வீர சைவமா கேசன்
கற்றுணர்ந் தோங்கிய கந்தப்ப தேசிகன்
பெற்றருள் விசாகப் பெருமா ளையனென்
றுலகு புகழ்தர வோங்கி
யிலகு மியற்பெய ரெய்துநா வலனே.

இஃது - சேயூர்.

முத்தையமுதலியாரால்

செய்யப்பட்டது.

உ

கணபதிதுணை.

நன்னூல்மூலமும்

காண்டிகையுரையும்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மலர்தலை யுலகின் மல்கிரு ளகல, விலகொளி பரப்பி யாவையும் விளக்கும், பரிதியி னொருதா னாகி முதலீ, றொப்பள வாசை முனிவிகந் துயர்ந்த, வற்புத மூர்த்திதன் னலர்தரு தன்மையின், மனவிரு ளிரிய மாண்பொருண் முழுவது, முனிவற வருளிய மூவறு மொழியுளுங், குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கட, மெனுநான் கெல்லையி னிருந்தமிழ்க் கடலு, ளரும்பொரு ளைந்தையும் யாவரு முணரத், தொகை வகை விரியிற் றருகெனத் துன்னு, ரிகலற நூறி யிருநில முழுவதுந், தனதெனக் கோலித் தன்மத வாரணந், திசைதொறு நிறுவிய திறலுறு தொல்சீர்க், கருங்கழல் வெண்குடைக் கார்நிகர் வண்கைத், திருந்திய செங்கோற் சீயகங்க, னருங்கலை விநோத னமரா பரணன், மொழிந்தன னாக முன்னோர் நூலின், வழியே நன்னூற் பெயரின் வகுத்தனன், பொன்மதிற் சனகைச் சன்மதி முனியருள், பன்னருஞ் சிறப்பிற் பவணந்தி, யென்னு நாமத் திருந்தவத் தோனே.

இது நூல்செய்தவன் பெயர்முதலாகிய பதினொன்றையுஞ் சொல்லுகின்றது இதனதுபதப்பொருள். மலர்தலையுலகில்-பரந்தவிடத்தை யுடைய வுலகத்தில், மல்கிருளகல- நிறைந்தவிருள்கெட, இலகொளிபரப்பி-விளங்குங்கிரணத்தைவிரித்து, யாவையும் விளக்கும் - கண்களுக்குத்தெரியத்தக்க உருவங்களையெல்லாங் காட்டுகின்ற, பரிதியின் - சூரியனைப்போல, ஒருதானாகி - உலகங்களுக்கெல்லாந் தானொருமுதலாகி, முதலீறொப்பளவாசை முனிவிகந்துயர்ந்த - பிறப்பும் இறப்பும் உபமானமும் அளவும் விருப்பமும் வெறுப்பும் ஆகிய இவைகளிற் சுபாவமாக நீங்கி நிற்கையினாலே தலைவனாகிய, அற்புதமூர்த்தி-ஞானமேதிருமேனியாகவுடையவன், தன்னலர்தருதன்மையின்- தனதுமலர்ந்தகுணமாகிய வருளினாலே, மனவிருளிரிய-உயிர்களின் மனத்திருளாகிய வஞ்ஞானங்கெட, மாண்பொருண்முழுவதும் - சிறந்த அறம்பொருள் இன்பம் வீடு என்கிற நான்குபொருளையும், முனிவறவருளிய - ஆசையுடனருளிச்செய்த, மூவறுமொழியுளும் - பதினெட்டுவிதத்துமொழிகளுள்ளும், குணகடல்குமரிகுடகம்வேங்கடமெனுநான்கெல்லையின் - கிழக்கே

கடலும் தெற்கேகுமரியாறும் மேற்கேகுடகடலும் வடக்கேதிருவேங்கடமும் ஆகிய நான்கெல்லையினையுடைய நிலத்துமொழியாகிய, இருந்தமிழ்க்கடலுள - இயல் இசை நாடகம் எனப் பெயர்பெற்ற பெரியதமிழென்னுங்கடலுள், அரும்பொருளைந்தையும் - அவ்வருமுதலாகிய நான்குபொருளையும் அறிதற்குக் காரணமாகிய அருமையாகிய இயற்றமிழென்னு மிலக்கணத்தின் கூறுன எழுத்துச்சொற்பொருள் யாப்பணி என்னு மைந்துபொருளையும, யாவருமுணர - இலக்கியப்பழக்கத்தில வல்லவர் மாத்திரமல்லாமல எளியவருமரிய, தொகைவகைவிரியிற்றருகென - தொகுத்தும் வகுத்தும் விரித்தும் செய்யப்படும் யாப்பினாலே பாடித்தருகவென, துன்னாரிகலற நூறி - பகைவரது பகைமைகெட அவரையழித்து, இருநிலமுழுவதுந் தனதெனக் கோலி - பெரியபூமிமுழுவதையுந் தன்னுடையதாகப் பற்றிக்கொண்டு, தன்மதவாரணந்திசைதொறுநிறுவிய - தன்மதயானைகளை எட்டுத்திக்கிலுந் திக்கியானைகளைப் போல நிறுத்திய, திறலுறுதொல்சீர் - தன்னைப்பற்றி மாத்திரமல்லாமல தன்னுடைய தகப்பன பாட்டன் முதலானவரைப்பற்றிவரும் வெற்றிமிகுந்த கீர்த்தியையும், கருங்கழல - பெருமைபொருந்திய வீரக்கழலையும், வெண்குடை - வெள்ளைக்குடையையும், கார்நிகர்வண்கை - மேகம்போலப் பிரதியுபகாரத்தை நினையாது கொடுக்குங்கையினையும், திருந்தியசெங்கோல - கோணாதசெங்கோலையும்உடைய, சீயகங்கன் - சிங்கம்போன்றகங்கன், அருங்கலைவிநோதன் - அரியநூல்களை யாராய்தலே பொழுதுபோக்கும் விளையாட்டாக வுடையவன், அமராபரணன் - தன்மேலே பெரியகாயம்படப் போர்செய்தலையே ஆபரணமாக வுடையவன, மொழிந்தனனாக - சொன்னானாக, முன்னோர் நூலின் - வழியேமுன்னோரிலக்கண நூலின், வழியே நன்னூற் பெயரின் வகுத்தனன் - நன்னூலென்னும் பெயரினாற் செய்தனன, பொன்மதிற்சனகை - பொன்மதில்சூழ்ந்த சனகாபுரத்திலிருக்கும, சன்மதிமுனியருள் - சன்மதிமுனிவரைபெற்ற, பன்னருஞ்சிறப்பிற் பவணந்தியென்னுநாமத்து - சொல்லுதற்கரிய ஞானவொழுக்கச் சிறப்பினையும் பவணந்தியென்னும் பெயரினையுமுடைய, இருந்தவத்தோன் - பெரியதவத்தினை யுடையோன் என்றவாறு.

[பவணந்தியெனவே - நூல்செய்தோன்பெயரும், முன்னோர் நூலின்வழியெனவே - நூல்வந்தவழியும் நான்கெல்லையெனவே - நூலவழங்குநிலமும், நன்னூலெனவே - நூலினதுபெயரும், அரும்பொருளைந்தெனவே - நூலிற்சொல்லப்பட்ட பொருளும், யாவருமுணரவெனவே - நிகண்டுகற்று இலக்கிய வாராய்ச்சிசெய்த பின்பு இந்நூல் கேட்கத்தகுமென்னுமியைபும், அவையாராய்ந்தோர் இந்நூல்கேட்டற்குரியாரென்னும் அதிகாரிகளும், அவர் அப்பொருளைந்தையும் அறிந்துசொல்லுக

ளின் முட்டுப்பாட்டை நீக்குதலாலே மொழித்திறத்தின் முட்டறுத்த லென்னும் பிரயோசனமும் - சீயகங்கன் மொழிந்தனனாக நன்னூற்பெ யரின் வகுத்தனனெனவே-அவன்காலத்திலே பாடப்பட்டு அவனது சபையிலே அரங்கேற்றியதெனச் செய்தகாலமும், அரங்கேற்றியவிடமும், சீயகங்கன் சொன்னதினாலும் யாவரிடத்துமுண்டாகிய விக்கத்தினாலும் வகுத்தமையால் காரணமும் பெறப்பட்டன.]

சிறப்புப்பாயிரம் - முற்றிற்று.

பொதுப்பாயிரம்.

க. முகவுரை பதிக மணிந்துரை நூன்முகம்
புறவுரை தந்துரை புனைந்துரை பாயிரம்.

இது பாயிரத்திற்குவருங் காரணப்பெயர்களைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். முகவுரை-பாயிரத்தினிலக்கணங்களை முன்னேயறியவேண்டி நூலிற்கு முன்சொல்லப்படுதலினாலே முகவுரையென்றும், பதிகம்-ஐந்துபொதுவும் பதினொருசிறப்பும் ஆகிய பலவகைப்பொருள்களையுந் தொகுத்துச்சொல்லுதலினாலே பதிகமென்றும், அணிந்துரை - நூலினதுபெருமை முதலானவைகள் விளங்க அலங்கரித்துச் சொல்லுகையினாலே அணிந்துரையென்றும், நூன்முகம் - முகவுரையென்றது போல நூன்முகமென்றும், புறவுரை - நூல்சொல்லிய பொருளல்லாதவைகளைச் சொல்லுதலினாலே புறவுரையென்றும், தந்துரை - நூலிலேசொல்லப்பட்ட பொருளல்லாதவைகளை அதற்குத் தந்துசொல்லுகையினாலே தந்துரையென்றும், புனைந்துரை - அணிந்துரையென்றது போலப் புனைந்துரையென்றும், பாயிரம் - பாயிரத்திற்குப் பெயர்களாம்—எ-று. [பாயிரமென்பது வரலாறு.] (க)

உ. பாயிரம் பொதுச்சிறப் பெனவிரு பாற்றே.

இது முன் பாயிரமென்றதை வகுத்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். பாயிரம் - பாயிரமானது, பொது- பொதுப்பாயிரமும், சிறப்பு-சிறப்புப்பாயிரமும், எனவிருபாற்று - எனவிரண்டுபிரிவை யுடைத்தாகும்—எ-று. ஏகாரம்-ஈற்றசை. (உ)

ங. நூலே நுவல்வோ னுவலுந் திறனே
கொள்வோன் கோடற் கூற்றா மைந்து
மெல்லா நூற்கு மிவைபொதுப் பாயிரம்.

இது பொதுப்பாயிரத்தை விரித்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். நூற் (றிறன்) - நூலினது வரலாறும், நுவல்வோன் (றிறன்) - பாடஞ்சொல்லும் ஆசிரியனது வரலாறும், நுவலுந்திறன் - பாடஞ்சொல்லுதலினது வரலாறும், கொள்வோன் (றிறன்) - பாடங்கேட்கு மாணாக்கனது வரலாறும், கோடற்கூற்று - பாடங்கேட்கையினது வரலாறும், எல்லா நூற்கும் - எல்லா நூலுக்கும், ஆம்-ஆகும் ஆகலால், இவை - இவ்வைந்து வரலாற்றையும் விளங்கக்காட்டுவது, பொதுப்பாயிரம்-பொதுப்பாயிரமாகும்—எ-று. (௩)

௪. நூலி னியல்பே நுவலி னோரிரு
பாயிரந் தோற்றி மும்மையி னொன்றாய்
நாற்பொருட் பயத்தோ டெழுமதந் தழுவி
யையிரு குற்றமு மகற்றியம் மாட்சியோ
டெண்ணான் குத்தியி னோத்துப் படல
மென்னு முறுப்பினிற் சூத்திரங் காண்டிகை
விருத்தி யாகும் விகற்பநடை பெறுமே.

இது முன்சொல்லிய பொதுப்பாயிரம் ஐந்தனுள் நூலினது வரலாற்றைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். நூலினியல்பு-நூலினதுவரலாற்றை, நுவலின்-சொன்னால், ஓரிருபாயிரந்தோற்றி - பொதுவுஞ்சிறப்புமாகிய விருவகைப் பாயிரத்தையுமுன்னுடைத்தாகி, மும்மையினொன்றாய்-முதனூன்முதலாகியமூன்றனுள் ஒன்றாகி, நாற்பொருட்பயத்தோடு - அறமுதலாகிய நான்குபொருட்பிரயோசனத்துடனே, எழுமதந்தழுவி-உடன்படன்முதலாகிய எழுவகைமதத்தையுந்தழுவி, ஐயிருகுற்றமுமகற்றி - குன்றக்கூறன்முதலாகியபத்துக்குற்றத்தையுமொழித்து, அம்மாட்சியோடு-சுருங்கச்சொல்லன்முதலாகிய பத்தழகுடனே, எண்ணான்குத்தியின் - நுதலிப்புகுதன்முதலாகிய முப்பத்திரண்டு உத்தியைக்கொண்டு, ஓத்துப்படலமென்னு முறுப்பினில்-இயல அதிகாரம் என்னும் அவயவங்களுடனே, சூத்திரம்-சூக்திரமும், காண்டிகை-காண்டிகையுரையும், விருத்தி - விருத்தியுரையும், ஆகும்-ஆகின்ற, விகற்பநடை - இதின்மூன்றுவேறுபாட்டுநடையையும், பெறும்-பெற்றுவரும்—எ-று. (௪)

௫. முதல்வழி சார்பென நூன்மூன் றாகும்.

இது முன் மூன்று நூலென்றதை வகுத்துச்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். முதல் - முதனூல், வழி - வழிநூல், சார்பு - சார்புநூல், என - என்று, நூல் - நூலானது, மூன்றாகும் - மூன்றுபிரிவையுடைத்தாகும்—எ-று. (௫)

௬. அவற்றுள், வினையி னீங்கி விளங்கிய வறிவின்
முனைவன் கண்டது முதனூ லாகும்.

இது முதனூலாமாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். வினையினீங்கி-வினையினின்றுநீங்கி, விளங்கிய-பிரகாசித்த, அறிவின்-அறிவினையுடைய, முனைவன்-கடவுள், கண்டது-உயிர்களுக்கு ஆதிகாலத்திலேசெய்தது, முதனூலாகும்-முதனூலாகும்—எ-று. ( )

௭ முன்னோர் நூலின் முடிபொருங் கொத்துப்
பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறி
யழியா மரபினது வழிநூ லாகும்

இது வழிநூலாமாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். முன்னோர்-கடவுளும் அவனருள் வழிப்பட்டோருஞ் செய்த, நூலின்-நூல்களினுடைய, முடிபு-பொருண்முடிபுகள், ஒருங்கு-முழுவதையும், ஒத்து-நிகர்த்து, பின்னோன்-வழிநூலசெய்வோன், வேண்டும்-முதனூலிருக்கவுந் தான் வழிநூல் வேறேசெய்தற்குக்காரணமாக வேண்டுகிற, விகற்பம்-வேறுபாடுகளையும், கூறி-உடனசொல்லி, அழியா-அழியாமலுலகத்திலே நிலைபெற்று விளங்காநின்ற, மரபினது-குணத்தையுடையது, வழிநூலாகும்-வழிநூலாகும்—எ-று. (௭)

௮. இருவர் நூற்கு மொருசிறை தொடங்கித்
திரிபுவே றுடையது புடைநூ லாகும்.

இது சார்புநூலாமாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். இருவர் நூற்கும்-முதனூல் வழிநூல் என்னு மிருவகைநூல்களுக்கும், ஒருசிறை-ஒருபுடை, தொடங்கி-பொருண்முடிபு ஒத்து, வேறு-மற்றவைகளெல்லாம், திரிபு-ஒவ்வாமையை, உடையது-உடைத்தாகியது, புடைநூலாகும்-சார்புநூலாகும்—எ-று. [புடை-பக்ஷம்]

௯. முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும்
பொன்னேபோற் போற்றுவ மென்பதற்கு-முன்னோரின்
வேறுநூல் செய்துமெனு மேற்கோளி லென்பதற்குங்
கூறுபழஞ் சூத்திரத்தின் கோள்.

இது வழிநூலுக்குஞ் சார்புநூலுக்கும் முன்சொன்னதற்கு மேலே சிறப்புவிதி சொல்லுகின்றது

இ-ள். முன்னோர்-முதனூலோர், மொழி-சொன்ன, பொருளேயன்றி-பொருளைமாத்திரமல்லாமல், அவர்-அவரது, மொழியும்-சொல்லையும், பொன்னேபோல்-பொன்னைப்போலவே, போற்றுவமென்பதற்கும்-காப்பாற்றிக்கொள்வோமென்பதற்கு அடையாளமாகவும், முன்னோரின்-முன்னோர்நூலையே சொல்லாமல் அந்நூலினின்றும், வேறுநூல்-வழிநூல் சார்புநூல்களை, செய்துமெனும்-செய்தோமாயினும், மேற்கோள்-ஆசிரியவசனமானது, இல்லென்பதற்கும்-இந்தநூலினி

டத் தில்லையென்றுசொல்லுங் குற்றமொழிதற்காகவும், பழஞ்சூத்திரத்தின் கோள்- முன்னோர்சொல்லிய பொருளையல்லாமலும் அவர் சூத்திரத்தையும், கூறு-ஓரோவிடத்திலே சொல்லு—எ-று.

எனினுமெனபது-எனுமெனவிகாரமாயிற்று. (௯)

௰. அறம்பொரு ளின்பம்வீ டடைதனூற் பயனே.

இது முன்னே நாற்பொருட் பயனென்றதை வகுத்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். அறம்-தருமமும், பொருள் - அர்த்தமும், இன்பம்-காமமும், வீட்டைதல்-மோக்ஷமடைதலும், நூல் - நூலிற்சொல்லப்படும், பயன்-பிரயோசனமாம்—எ-று. (௰)

௰௧. எழுவகை மதமே யுடன்படன் மறுத்தல்
பிறர்தம் மதமேற் கொண்டு களைவே
தா அனுட்டித் தனது நிறுப்பே
யிருவர் மாறுகோ ளொருதலை துணிவே
பிறநூற் குற்றங் காட்ட லேனைப்
பிறிதொடு படாஅன் றன்மதங் கொளலே.

இது முன் எழுவகைமதமென்றதை வகுத்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். எழுவகைமதம் - எழுவகைமதமாவன, உடன்படல் -பிறர்மதத்திற்கு உடன்படலும், மறுத்தல் - பிறர்மதத்தைமறுத்தலும், பிறர்தம்மதமேற்கொண்டு களைவு - பிறர்மதத்திற்குஉடன்பட்டுப் பின்புமறுத்தலும், தா அனுட்டித் தனது நிறுப்பு - தானொருபொருளை எடுத்துக்காட்டி அதனை வருமிடந்தோறும் நிறுத்துதலும், இருவர் மாறுகோளொருதலை துணிவு - இருவர் ஒன்றற்கொன்று விரோதமாகக்கொண்டவிரண்டனுள் ஒன்றனிடத்துத் துணிதலும், பிறர்நூற் குற்றங்காட்டல் - பிறர்நூல்களிலிருக்கின்ற குற்றத்தைக்காட்டுதலும், பிறிதொடு படாஅன்றன் மதங்கொளல் - பிறர்மதத்திற்கு உடன்படானாகித் தன் மதத்தையே கொள்ளுதலுமாம்—எ-று. (௰௧)

௰௨. குன்றக் கூறன் மிகைபடக் கூறல்
கூறியது கூறன் மாறுகொளக் கூறல்
வழூஉச்சொற் புணர்த்தன் மயங்க வைத்தல்
வெற்றெனத் தொடுத்தன் மற்றொன்று விரித்தல்
சென்றுதேய்ந் திறுத லின்றுபய னின்மை
யென்றிவை யீரைங் குற்ற நூற்கே.

இது முன்பத்துக் குற்றமென்றதை வகுத்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். குன்றக்கூறல்-குறித்தபொருளைக்காட்டுதற்குரியசொல்களிற்குறைவுபடச்சொல்லுதலும், மிகைப்படக்கூறல்-அதிகப்படச்சொல்லுதலும், கூறியதுகூறல்-முன் சொன்னஒருபொருளையேபின்னுஞ்சொ

ல்லுதலும், மாறுகொளக்கூறல்-முன்சொன்னபொருளோடுபின்சொல்
லும்பொருள்விரோதங்கொள்ளச்சொல்லுதலும், வழூஉச்சொற்புண
ர்த்தல்-குற்றமான சொற்களைச்சேர்த்தலும், மயங்கவைத்தல்-ஒன்றை
மற்றொன்றாக மயங்கவைத்தலும், வெற்றெனத்தொடுத்தல்- பொருள்
வெளிப்படையாகத்தோன்றச் சூத்திரித்தலும், மற்றொன்று விரித்தல்-
சொல்லத்தொடங்கியதைவிட்டு மற்றொருபொருளை விரித்தலும், செ
ன்றுதேய்ந்திறுதல்-சொல்லின் முடியும் பொருளின் முடியும் முன்சி
றப்பாக நடந்து அந்நடை பின்னேதேய்ந்து முடிதலும், நின்றுபயனி
ன்மை-சொற்களிருந்தும் ஒருபிரயோசனமுமில்லாமற் போதலும், எ
ன்றிவை என்றுசொல்லப்பட்டவிவை, நாற்கு-நாலுக்கு, ஈரைங்குற்ற
ம்-பத்துக்குற்றங்களாகும்—எ-று. (௰௨)

௰௩. சுருங்கச் சொல்லல் விளங்க வைத்த
நவின்றோர்க் கினிமை நன்மொழி புணர்த்த
லோசை யுடைமை யாழமுடைத் தாதன்
முறையின் வைப்பே யுலகமலை யாமை
விழுமியது பயத்தல் விளங்குதா ரணத்த
தாகுத னூலிற் கழகெனும் பத்தே

இது நூல்பத்தழகென்றதனை வகுத்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். சுருங்கச்சொல்லல்-சொல்லுகள் வீணாகவிரியாமற்சுருங்கி
நிற்கச் சொல்லுதலும், விளங்கவைத்தல் - பொருளைச்சந்தேகத்துக்கு
இடமாகாமல் விளங்க வைத்தலும், நவின்றோர்க்கினிமை-வாசித்தவரு
க்குஇன்பத்தைத்தருதலும், நன்மொழிபுணர்த்தல் - நல்லசொற்களைச்
சேர்த்தலும், ஓசையுடைமை-சந்தவின்பமுடைத்தாதலும், ஆழமுடை
த்தாதல்-ஆழ்ந்தகருத்தையுடைத்தாதலும், முறையின்வைப்பு அதிகா
ரமுதலானவைகளைக் காரணகாரிய முறையாகவைத்தலும், உலகமலை
யாமை-உயர்ந்தோர்வழக்கத்தோடுமாறுகொள்ளாமையும், விழுமியதுப
யத்தல்-சிறப்பாகியபொருளைத்தருதலும், விளங்கு உதாரணத்தது ஆ
குதல்-விளங்கியஉதாரணத்தையுடையதாதலும், நூலிற்கு-நூலினுக்கு,
அழகெனும்- அழகென்றுசொல்லப்படும், பத்து-பத்தும்—எ-று. (௰௩)

௰௪. நுதலிப்புகுத லோத்துமுறைவைப்பே
தொகுத்துச் சுட்டல் வகுத்துக்காட்டல்
முடித்துக் காட்டல் முடிவிடங்கூற
றானெடுத்து மொழிதல் பிறன்கோட் கூறல்
சொற்பொருள் விரித்த றொடர்ச்சொற் புணர்த்த
லிரட்டுற மொழித லேதுவின் முடித்த
லொப்பின் முடித்தல் மாட்டெறிந் தொழுக
லிறந்தது விலக்க லெதிரது போற்றல்

முன்மொழிந்து கோடல் பின்னது நிறுத்தல்
விகற்பத்தின் முடித்தன் முடிந்தது முடித்த
லுரைத்து மென்ற லுரைத்தா மென்ற
லொருதலை துணித லெடுத்துக் காட்ட
லெடுத்த மொழியி னெய்தவைத்த
லின்ன தல்ல திதுவென மொழித
லெஞ்சிய சொல்லி னெய்தக் கூறல்
பிறநூன் முடிந்தது தானுடன் படுத
றன்குறி வழக்க மிகவெடுத் துரைத்தல்
சொல்லின் முடிவி னப்பொருண் முடித்த
லொன்றின முடித்த றன்னின முடித்த
லுய்த்துணர வைப்பென வுத்தியெண் ணான்கே.

இது முன் முப்பத்திரண்டு உத்தியென்றதனை வகுத்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். நுதலிப் புகுதல்-இதனைச்சொல்லுவேனென்று சொல்லிப் புகுதலும், ஓத்து முறைவைப்பு - இயல்களைக்காரணகாரியமுறையால் வைத்தலும், தொகுத்துச்சுட்டல் -பலவுந்தொகுத்துக்காட்டலும், வகுத்துக்காட்டல் - அப்படித் தொகுத்துக்காட்டியவைகளை வேறுவேறு விரித்துக்காட்டுதலும், முடித்துக்காட்டல்- தான்மேலோர் முடித்தவாறு முடித்துக்காட்டுதலும், முடிவிடங்கூறல் - தான்சொல்லும் இலக்கணத்திற்கு இலக்கியந்தோன்றுமிடத்தைச் சொல்லுதலும், தானெடுத்துமொழிதல - தான் பழையசூத்திரத்தை யெடுத்துச் சொல்லுதலும், பிறன்கோட்கூறல்-தன்னூலிற் பிறனதுகோட்பாட்டைச் சொல்லுதலும், சொற்பொருள்விரித்தல் - சொல்லினதுபொருள் விளங்குதற்கு உருபுமுதலானவைகளை விரித்துச்சொல்லுதலும், தொடர்ச்சொற் புணர்த்தல் -ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமுடையசொல்லுகளைச் சேர்த்துவைத்தலும், இரட்டுறமொழிதல் - ஒருவாக்கியத்தில் இரண்டுபொருள்படச்சொல்லுதலும், ஏதுவின்முடித்தல் - முன்காரணம் விளங்காததாகச் சொல்லப்பட்ட ஒன்றற்குப்பின்காரணம் விளங்கக்காட்டி முடிவுசெய்தலும், ஒப்பின்முடித்தல் - ஒன்றற்குச்சொல்லப்பட்ட இலககணம்வேறொன்றற்கும் ஒத்துவருமாயின் அதற்கும் அதுவே இலக்கணமாக முடிவுசெய்தலும், மாட்டெறிந்தொழுகல் - ஒன்றற்குச்சொல்லப்பட்ட இலக்கணத்தை அதனைப்பெறுதற்குரிய மற்றொன்றற்கு மாட்டிச்சொல்லிநடத்தலும், இறந்ததுவிலக்கல் - முற்காலத்துவழங்கிய இலக்கணங்களுள்ளே பிற்காலத்து வழங்காமற்போனதை நீக்குதலும், எதிரது போற்றல் - முற்காலத்து வழங்காமற் பிற்காலத்து வழங்கிவருகின்றஇலக்கணத்தைத் தழுவிக்கொள்ளுதலும், முன்மொழிந்துகோடல்-முன்னே ஒன்றனைச்சொல்லிப் பின்பு அதனை வேண்டுமிடந்தோறும் எடுத்

துக்கொள்ளுதலும், பின்னதுநிறுத்தல் - ஒருபொருளுக்குக்கருவியாக முன்வைத்தற்குரியது அங்கேவைத்தற்கு இடமபெருதாயின் அப்பொருளின்பின்னே அதனை வைத்தலும், விகற்பத்தின் முடித்தல - விளங்குதற்பொருட்டுப் பலவேறுபாடுகளின் சிறப்புவாய்பாட்டான் முடித்தலும், முடிந்ததுமுடித்தல் - சிறப்புவாய்பாட்டான் முடிந்ததைப் பொதுவாய்பாட்டான முடித்தலும், உரைத்துமென்றல - பின்னேசொல்லப்படுவதை முன்னே ஒருநிமித்தத்தினுலே சொல்லவேண்டின் இதனைப்பின்னே சொல்லுவோமென்பது தோன்ற அங்கே சுருக்கிச்சொல்லுதலும், உரைத்தாமெனறல் - முன்னே ஒருநிமித்தத்தினுலே சொல்லப்பட்டதைப் பின்னே சொல்லவேண்டியவிடத்து இதனை முன்னே தானே சொல்லினேமென்பது தோன்றச்சொல்லாது விடுதலும், ஒருதலைதுணிதல் - ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடாகக்கொண்ட விரண்டுபட்சத்துள் ஒருபட்சந்துணிதலும், எடுத்துக்காட்டல்-தான்சொல்லும் இலக்கணத்திற்குத்தானே இலக்கியத்தை எடுத்துக்காட்டுதலும், எடுத்தமொழியினெய்தவைத்தல - தான்சொல்லும் இலக்கணத்தைத்தானெடுத்துக்காட்டிய இலக்கியத்தில் இருக்கவைத்தலும், இன்னதல்ல இதுவெனமொழிதல் - சந்தேகிக்க நின்றவிடத்து இப்படிப்பட்ட தல்லாது இதுவெனச்சொல்லுதலும், எஞ்சியசொல்லி னெய்தக்கூறல்-சொல்லாது விடப்பட்டவற்றிற்குஞ் சொல்லப்பட்டதனுல் இலக்கணம பொருந்தச் சொல்லுதலும், பிறநூன்முடிந்தது தானுடன்படுதல்-பிறநூலிலே முடிந்த முடிவைத்தான் அங்கீகரித்தலும், தன்குறிவழக்க மிகவெடுத்துரைத்தல் - நூதனமாகத் தான்குறித்து வழங்கும்வழக்கத்தையே பலவிடங்களிலு மெடுத்துச்சொல்லுதலும், சொல்லின் முடிவி னப்பொருண்முடித்தல - சொல்லின்முடிவிலே அதன்பொருளையுமுடித்தலும், ஒன்றின முடித்தல் - ஒன்றைச்சொல்லுமிடத்தில் அதற்கு இனமாகிய மற்றொன்றையும் விரியாதிருக்கவேண்டி அதனுடன்முடித்தலும், தன்னின முடித்த - லென்பதற்கும்பொருளதுவே, உய்த்துணரவைப்பு - சிலசூத்திரவிதிகளைக்கொண்டு ஆராய்ந்தறிய ஒருபொருளை வைத்தலும், எனவுத்தி - எனத்தந்திரவுத்திகள், எண்ணான்கு - முப்பத்திரண்டாம்—எ-று.

ஒன்றின முடித்தல், தன்னின முடித்தல், இரண்டும் ஒருத்தி முன்சொன்ன மதங்களுக்கும் இவ்வுத்திகளுக்கும் உதாரணம இந்நூலுள்ளே பின்வருமிடந்தோறும் காட்டப்படும. (௰௪)

௰௫. நூற்பொருள் வழக்கொடு வாய்ப்பக் காட்டி
யேற்புழி யறிந்திதற் கிவ்வகை யாமெனத்
தகும்வகை செலுத்துதல் தந்திர வுத்தி.

இது உத்திக்கு இலக்கணஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். நூல் - ஓரிலக்கண நூலாலறிவிக்கப் படுகின்ற, பொருள்-பொருளை, வழக்கொடு-உலகவழக்கோடுஞ் செய்யுள்வழக்கோடும், வாய்ப்ப-பொருந்த, காட்டி-காண்பித்து, ஏற்புழி - ஏற்குமிடத்தை, அறிந்து-மற்றோரிலக்கிய நூலிலுமறிந்து, இதற்கு-இவ்விடத்திற்கு, இவ்வகையாமென-இவ்வகையாகுமென்றுநினைத்து, தகும்வகை-தக்கவகையாக, செலுத்துதல்-நடத்துவது, தந்திரவுத்தி - தந்திரவுத்தியாம்—எ-று.

தந்திரம்-நூல், உத்தியாலமைக்கப்படுபொருளை உத்தியென்றதாகுபெயர். (௰௫)

௰௬. நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்
கோரினப் பொருளை யொருவழி வைப்ப
தோத்தென மொழிப வுயர்மொழிப் புலவர்.

இது ஓத்துறுப்பாமாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். நேரின-ஒருசாதியாயுள்ள, மணியை-மணிகளை, நிரல்பட-வரிசையாக, வைத்தாங்கு-பதித்ததுபோல, ஓரினம் - ஒருசாதியாயுள்ள, பொருளை - பொருள்களை, ஒருவழி - ஒருவழிப்பட, வைப்பது-சொல்லுவது, ஓத்தென - இயலுறுப்பென்று, மொழிப - சொல்லுவர், உயர்மொழி- உயிர்க்குறுதியைத் தருகின்ற உண்மைச்சொற்களையுடைய, புலவர்-வித்துவான்கள்—எ-று. (௰௬)

௰௭. ஒருநெறி யின்றி விரவிய பொருளாற்
பொதுமொழி தொடரி னதுபடல மாகும்.

இது அதிகாரவுறுப்பமைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். ஒருநெறியின்றி- ஒருவழிப்படாமல், விரவியபொருளால்-கலந்தபொருள்களோடுபொருந்தி, பொதுமொழி - பலபொருள்களைத்தரும்பொதுச்சொல்லுகள், தொடரின்-ஒரோவிடத்தன்றித் தொடர்ந்துவந்தால், அது-அது, படலமாகும்-படலவுறுப்பாகும்—எ-று. (௰௭)

௰௮. சில்வகை யெழுத்திற் பல்வகைப் பொருளைச்
செவ்வ னாடியிற் செறித்தினிது விளக்கித்
திட்ப நுட்பஞ் சிறந்தன சூத்திரம்.

இது சூத்திரமாமாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். ஆடியின்-பெரியசரீரமுதலானவைகளின் சாயையைத் தனக்குள்ளே செவ்வையாகவடக்கி இனிதாகக்காட்டுகின்ற கண்ணாடியைப்போல, சில்வகையெழுத்தில் - சிலவகையெழுத்துகளாலாகிய சொற்களில், பல்வகைப்பொருளை - பலவகைப்பட்ட பொருள்களை, செவ்வன்-செவ்வையாக, செறித்து-அடக்கி, இனிது - இனிதாக, விளக்கி- காட்டி, திட்பம் - பலபொருளினுடைய திண்மையும், நுட்பம் - அவற்றினுடைய நுண்மையும், சிறந்தன - சிறந்துவருவன, சூத்திரம்-சூத்திரங்களாகும்—எ-று. (௰௮)

௧௯. ஆற்றொழுக் கரிமா நோக்கந் தவளைப்
பாய்த்துப் பருந்தின்வீழ் வன்ன சூத்திரநிலை.

இதுவுமது.

இ-ள். ஆற்றொழுக்கு-நடுவில்விடாது செல்லுகின்ற ஆற்றுவெள்ளத்தினது செலலுகையையும், அரிமாநோக்கம்-முன்னும்பின்னும்பார்க்கின்ற சிங்கத்தினது பார்வையும், தவளைப்பாய்த்து-நடுவேயிடம்விட்டுக்குதிக்கின்ற தவளையினதுகுதித்தலையும், பருந்தின்வீழ்வு-நெடுந்தூரத்திலிருந்து ஒன்றை வௌவும்போதற்கு வீழ்கின்ற பருந்தினது வீழ்ச்சியையும், அன்ன-போலும், சூத்திரம்-முன்சொன்ன சூத்திரங்கள், நிலை-ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்துநிற்கு நிலைகள்—எ-று. (௧௯)

௨௰. பிண்டந் தொகைவகை குறியே செய்கை
கொண்டியல் புறனடைக் கூற்றன சூத்திரம்.

இதுவுமது.

இ-ள். பிண்டம் - பலதிறப்பொருள்களுக்கும் பொதுவாகப் பிண்டமாக்கிச் சொல்லும் பிண்ட சூத்திரமும், தொகை-அப்பலதிறப்பொருள்களையும் வேறுவேறாகத்தொகுத்துச்சொல்லுந் தொகைச்சூத்திரமும், வகை-அத்தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டவைகளை வகுத்துச்சொல்லும்வகைச்சூத்திரமும், குறி-இவையுயிர் இவைமெய்யெனவறியவருங்குறிச்சூத்திரமும், செய்கை-புணர்ச்சிவிதியறிந்து புணர்த்தலையும்முடிபவிதியறிந்து முடித்தலையும்செய்யுஞ்செய்கைச்சூத்திரமும், கொண்டியல்புறனடை-இவைகளை அலைவறக்கொண்டு இவைகளின்புறத்து அடையாகவருகின்ற புறனடைச்சூத்திரமுமாகிய, கூற்றன-ஆறுபிரிவையுடையன, சூத்திரம்-சூத்திரங்கள—எ-று.

விரி, வகையிலே சேர்தலால் வேறுசொல்லவில்லை, ஆறுவிதமாகச்சொன்னாலும் குறிச்சூத்திரம செய்கைச்சூத்திரம் என்னுமிரண்டனுள்ளே மற்றைநான்கும் அடங்கும். (௨௰)

௨௧. பாடங் கருத்தே சொல்வகை சொற்பொரு
டொகுத்துரை யுதாரணம் வினாவிடைவிசேடம்
விரிவதி காரந் துணிவு பயனோ
டாசிரிய வசனமென் றீரேழுரையே.

இது மூன்காண்டிகை விருத்தி என்ற உரைகளைச் சொல்லத்தொடங்கி உரையினது பொதுவிலக்கணத்தைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். பாடம்-பாடமும், கருத்து - கருத்துரையும், சொல்வகை-சொல்லுக்குப்பொருளை வகுத்துரைத்தலும், சொற்பொருள் - பதப்பொருளும், தொகுத்துரை-தொகுத்துரைத்தலும், உதாரணம்- உதாரணமும், வினா-வினாவும்-விடை-உத்தரமும், விசேடம்- வேண்டியவைகளைத் தந்துரைத்தலும், விரிவு-வேற்றுமைத்தொகை முதலானவைகளை

விரித்துரைத்தலும், அதிகாரம்-அதிகாரத்தோடு பொருந்தவுரைத்தலும், துணிவு-இதற்கு இதுவேபொருளென வுரைத்தலும், பயன்-பயனையுரைத்தலும், ஆசிரியவசனம்-ஆசிரியவசனங்காட்டுதலும், என்று-என்றுசொல்லப்பட்ட, ஈரேழ் - பதினான்குவகையாலுமுரைக்கப்படும், உரை - நூலுக்கு உரை — எ-று. (௨௧)

௨௨. கருத்துப் பதப்பொருள் காட்டு மூன்றினு
மவற்றொடு வினாவிடை யாக்கலா னுஞ்
சூத்திரத் துட்பொரு டோற்றுவ காண்டிகை.

இது காண்டிகையுரையாமாறு சொல்லுகின்றது

இ-ள். கருத்து-கருத்துரையும், பதப்பொருள்-பதவுரையும், காட்டு-உதாரணமும், மூன்றினும் - ஆகியமூன்றனையுஞ்சொல்லுதலாலும், அவற்றொடு-அம்மூன்றனோடு, வினா-வினாவும், விடை-உத்தரமும், ஆக்கலானும்-ஆகிய விரண்டனையுங் கூட்டிச்சொல்லுதலாலும், சூத்திரத்துள்-சூத்திரத்துளிருக்கின்ற, பொருள்-பொருளை, தோற்றுவ - காட்டுவன, காண்டிகை-காண்டிகையுரைகளாம் — எ-று. (௨௨)

௨௩. சூத்திரத் துட்பொரு ளன்றியு மாண்டைக்
கின்றி யமையா தியாவையும் விளங்கத்
தன்னுரை யானும் பிறநூ லானு
மைய மகலவைங் காண்டிகை யுறுப்பொடு
மெய்யினை யெஞ்சா திசைப்பது விருத்தி

இது விருத்தியுரையாமாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். சூத்திரத்துள் - சூத்திரத்திலுள்ள, பொருளன்றியும்-பொருளையல்லாமலும், ஆண்டைக்கு-அவ்விடங்களுக்கு, இன்றியமையாதியாவையும்-இல்லாது நிறையாத வெல்லாப்பொருள்களும், விளங்க-விளங்கும்படியாக, தன்னுரையானும்-தானுரைக்குமுரையாலும், பிறநூலானும் - ஆசிரியவசனங்களாலும், ஐங்காண்டிகையுறுப்பொடு - முன்சொன்ன காண்டிகையுரையின் அவயவமாகிய ஐந்தனாலும், ஐயமகல-சந்தேகந்தீர, மெய்யினை-மெய்ப்பொருளை, எஞ்சாது-குறையாமல், இசைப்பது-விரித்துரைப்பது, விருத்தி-விருத்தியுரையாகும் — எ-று.

சூத்திரத் துட்பொருளன்றியு மென்றதால், முன்சொன்ன பதினான்கு உறுப்புகளையுங் கொண்டுவருவது விருத்தியுரையென்றதாயிற்று.

௨௪. பஞ்சிதன் சொல்லாப் பனுவ லிழையாகச்
செஞ்சொற் புலவனே சேயிழையா-வெஞ்சாத
கையேவா யாகக் கதிரே மதியாக
மையிலா நூன்முடியு மாறு.

இது நூலென்னும் பெயர்வருமாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். இதன்சொல்-இதனதுசொல், பஞ்சா-பஞ்சாகவும், பனுவல்-செய்யுள், இழையாக-இழையாகவும், செஞ்சொற்புலவன்-செவ்வை

யாகிய சொல்லுகளைமமிர்க்க புலவன், சேயிழையா - நாற்கின்ற பெண் ணாகவும், எஞ்சாத-குறையாத, வாய்-வாய், கையாக-கையாகவும், மதி-அறிவு, கதிராக - கதிராகவும், மையிலா - குற்றமில்லாத, நூல்-இந்நூலானது, முடியுமாறு-முடியும்வழி இதுவாகும், ஆகையால் - நூலென்றது உவமவாகுபெயரா மென்றவாறு. (௨௪)

௨௫. உரத்தின் வளம்பெருக்கி யுள்ளிய தீமைப்
புரத்தின் வளமுருக்கிப் பொல்லா - மரத்தின்
கனக்கோட்டந் தீர்க்குநூ லஃதேபோன் மாந்தர்
மனக்கோட்டந் தீர்க்குநூன் மாண்பு.

இதுவுமது.

இ-ள். புத்திரன்-உடம்பினுள்ளிருக்கின்ற, உரத்தின்வளம் - அறிவின்வளத்தை, பெருக்கி-வளர்வித்து, உள்ளிய- நினைக்கப்பட்ட, தீமைவளம்- அறியாமையின்வளத்தை, முருக்கி - கெடுத்து, பொல்லாமரத்தின்-பொல்லாதமரத்தினது, கனக்கோட்டம்- கனம்பொருந்திய கோணலை, நூல் - எற்றுநூலானது, தீர்க்கும் - நீக்கும், அஃதேபோல்- அதுபோலவே, நூல்-கல்விநூலானது, மாந்தர் - மனிதரது, மனக்கோட்டம்-மனத்தினதுகோணலை, தீர்க்கும் - நீக்கும், மாண்பு - அந்நூல்போலச் செப்பஞ்செய்யு மிம்மாட்சிமையாலும், நூலென்றது உவமவாகுபெயராம்—எ-று. (௨௫)

௨௬. குலனரு டெய்வங் கொள்கை மேன்மை
கலைபயி றெளிவு கட்டுரை வன்மை
நிலமலை நிறைகோன் மலர்நிகர் மாட்சியு
முலகிய லறிவோ டுயர்குண மினையவு
மமைபவ னூலுரை யாசிரி யன்னே.

இது நிறுத்தமுறையானே ஆசிரியனது வரலாற்றைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். குலன்-நல்லசாதியும், அருள்- கருணையும், தெய்வங்கொள்கை-கடவுள்வழிபாடும், மேன்மை-மேன்பாடும், கலைபயிறெளிவு -நூல்களிலே பழகியதெளிவும், கட்டுரைவன்மை-தொடுத்துச்சொல்லுகின்றஉரைவலிமையும், நிலமலைநிறைகோன் மலர்நிகர்-நிலத்தையு மலையையுந் துலாக்கோலையும் மலரையுநிகர்க்கின்ற, மாட்சியும்-குணங்களும், உலகியல்-உலகநடையை, அறிவு-அறியுமறிவும், உயர்குணம்-உயர்வாகியகுணங்கள், இனையவும்-இவைபோல்வனபிறவும், அமைபவன்-நிறைந்திருப்பவன், நூலுரையாசிரியன்-நூல்கற்பிக்கும ஆசிரியனாவான்-எ-று.

௨௭. தெரிவரும் பெருமையுந் திண்மையும் பொறையும்
பருவ முயற்சி யளவிற் பயத்தலு
மருவிய நன்னில மாண்பா கும்மே.

இது முன்சொன்ன உபமானத்தின் குணத்தை விரித்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். தெரிவரும் பெருமையும் - பிறராலறியப்படாத உருவத்தின்பெருமையும், திண்மையும் - பெரியபாரஞ்செய்து தன்மேலேநெருங்கினவைகளாற் கலங்காதவலிமையும், பொறையும் - தன்னையடுத்தமனிதர் தோண்டுதலாதியாகிய குற்றங்களைச்செய்யினும் பொறுக்கின்ற பொறுமையும், பருவமுயற்சி யளவிற்பயத்தலும் - பருவத்திலேஉழவர்செய்கிற முயற்சியளவிற்குத்தக அவர்க்கும் பயனைத்தருதலும், நன்னிலம் - நல்லநிலத்தினிடத்து, மருவிய - பொருந்திய, மாண்பாகும் - குணங்களாகும்—எ-று.

பிறராலறியப்படாத கல்வியறிவின் பெருமையும் பெரியவாதஞ்செய்து தன்மேலே நெருங்கினவராற் கலங்காத வலிமையையுந், தன்னையடுத்தமாணுக்கர் இகழ்தலாதியாகிய குற்றங்களைச்செய்யினும் பொறுக்கின்ற பொறுமையும், பருவத்திலே மாணுக்கர்செய்கிறமுயற்சி யளவிற்குத்தக அவர்க்குப் பயனைத்தருதலும் ஆசிரியனிடத்தும் பொருந்திய குணங்களாதலால் நிலம் அவனுக்கு உபமானமாயிற்று. (உஎ)

உஅ. அளக்க லாகா வளவும் பொருளுந்
துளக்க லாகா நிலையுந் தோற்றமும்
வறப்பினும் வளந்தரும் வண்மையு மலைக்கே.

இதுவுமது.

இ-ள். அளக்கலாகாவளவும்- அளவுசெய்யப்படாத தன்வடிவத்தினளவும், (அளக்கலாகாப்) பொருளும் - அளவுசெய்யப்படாத பலவகைப்பொருளும், துளக்கலாகா நிலையும்-எப்படிப்பட்ட வலிமையுடையவராலும் அசைக்கப்படாத உருவத்தினிலையும், தோற்றமும் - நெடுந்தூரத்திலுள்ளாராலுங் காணப்படும் உயர்ச்சியும், வறப்பினும் வளந்தரும் - வண்மையும் மழைபெய்யாமல் வறந்தகாலத்திலுந் தன்னைச்சேர்ந்த உயிர்களுக்குக் குளிர்ச்சியைக்கொடுக்கிற கொடையும், மலைக்கு- மலைக்குள்ள குணங்களாகும்—எ-று.

அளவுசெய்யப்படாத தன்கல்வியினளவும், அளவுசெய்யப்படாத பலவகைநூற்பொருளும், எப்படிப்பட்ட புலமையை யுடையோராலும் அசைக்கப்படாத கல்வியறிவினிலையும் நெடுந்தூரத்தி லுள்ளாராலும் அறியப்படுமுயர்ச்சியும், பொருள்வருவழி வறந்தகாலத்திலுந் தன்னைச்சேர்ந்த மாணுக்கருக்குக் கல்விப்பொருளைக்கொடுக்கின்ற கொடையும், ஆசிரியனுக்குள்ள குணங்களாதலால் மலை அவனுக்கு உபமானமாயிற்று. (உஅ)

உகூ. ஐயந் தீரப் பொருளை யுணர்த்தலு
மெய்ந்நடு நிலையு மிகுநிறை கோற்கே.

இதுவுமது.

இ-ள். ஐயந்திரப் பொருளையுணர்த்தலும்-சந்தேகந்தீர நிறுக்கப்பட்ட பண்டத்தினளவைக் காட்டலும், மெய்ந்நடுநிலையும்- உண்மைபெறத் தான் இரண்டுதட்டுகளுக்குநடுவே நிற்கையும், நிறைகோற்கு- தராசுகோலின்கண், மிகும்-குணங்களாகமிகும்—எ-று.

சந்தேகந்தீர வினவப்பட்ட சொற்பொருளினியல்பைக் காட்டலும்புலவரிருவர் மாறுபட்டாராயின்உண்மைபெறத்தான் அவ்விருவருக்குநடுவாக நிற்கையும், ஆசிரியன்கட்குணங்களாக மிகும் ஆதலால், நிறைகோல் அவனுக்குஉபமானமாயிற்று. (௨௯)

௩௰. மங்கல மாகி யின்றி யமையா
யாவரு மகிழ்ந்து மேற்கொள மெல்கிப்
பொழுதின் முகமலர் வுடையது பூவே.

இதுவுமது.

இ-ள். மங்கலமாகி- சுபச்செய்கைக்குரியதாகி, இன்றியமையாது-யாதொருசெயலும் அலங்கரிக்குந் தானில்லாது முடியாதாக, யாவரு மகிழ்ந்துமேற்கொள-கண்டோர்யாவருங்களித்துமேலாகத் தன்னைச்சூடிக்கொள்ள, மெல்கி-மெல்லியகுணமுடையதாகி, பொழுதின் முகமலர் வுடையது- மலர்தற்குரியகாலத்திலே முகம்விரிதலையுடையது, பூ-பூவாகும்—எ-று.

சுபச்செய்கைக்குரியனுகியாதொருசெயலுஞ்சிறப்பிக்குந்தானில்லாது முடியாதாகக், கண்டோர்யாவருங்களித்து மேலாகத் தன்னைவைத்துக்கொள்ள மெல்லியகுணமுடையவனுகிப், பாடஞ்சொல்லுதற்குரியகாலத்திலே முகமலர்தலையுடையவன் ஆசிரியனுதலால், பூஅவனுக்குஉபமானமாயிற்று. (௩௰)

௩௧. மொழிகுண மின்மையு மிழிகுண வியல்பு
மழுக்கா றவாவஞ்ச மச்ச மாடலுங்
கழற்குட மடற்பனை பருத்திக் குண்டிகை
முடத்தெங் கொப்பென முரண்கொள் சிந்தையு
முடையோ ரிலரா சிரியரா குதலே.

இது ஆசிரியராகாதவ ரிவரென்று சொல்லுகின்றது.

இ-ள். மொழிகுண மின்மையும்- பாடஞ்சொல்லுங் குணமில்லாமையையும், இழிகுணவியல்பும்- இழிகுணமாகிய சுபாவத்தையும், அழுக்காறு- பிறருக்குவருங் கல்வியைக்குறித்துக்கொள்ளும் பொறாமையையும், அவா-பொருளின்மேலதிகமாகவைக்கு மாசையையும், வஞ்சம்-மெய்ப்பொருளைமறைத்துப் பொய்ப்பொருளைக்காட்டி வஞ்சித்தலையும், அச்சமாடலும்- கேட்போர்க்கு அச்சமுண்டாகப் பேசுதலையும், கழற்குடமடற்பனை பருத்திக்குண்டிகை முடத்தெங்கு-கழற்குடமும் ம

டற்பனையும் பருத்திக்குண்டிகையும் முடத்தெங்கும் ஆகியநான்கனையு ம், ஒப்பென-ஒப்பென்றுசொல்ல, முரண்கொள்சிந்தையும்-மாறுபாடு கொண்ட கருத்தையும், உடையோர் - தம்மிடத்திலுடையவர், ஆசிரிய ராகுதல், கற்பிக்கும் ஆசிரியராகுதல், இலர்-இலராவர்—எ-று. (௩௧)

௩௨. பெய்தமுறை யன்றிப் பிறழ வுடன்றருஞ்
செய்தி கழற்பெய் குடத்தின் சீரே.

இதுமுன்சொன்ன உபமானத்தின் குற்றத்தை விரித்துச் சொல்லு கின்றது.

இ-ள். பெய்தமுறையன்றி - தன்னுள்ளேயோட்ட முறையினாலல் லாமல், பிறழ - முன்போடப்பட்டவையும் பின்போடப்பட்டவையும் அம்முறைபிறழ்ந்துபோக, உடன்றரும் - விரைவிலே தன்னுள்ளேகொ ண்ட கழற்காய்களைக்கொடுக்கின்ற, செய்தி-செய்கையானது, கழற்பெ ய்குடத்தின்சீர் - கழற்காய்போட்டகுடத்தினது குற்றமாம்—எ-று.

தமக்குக்கற்பித்த முறையினாலல்லாமல் முன்கற்பிக்கப்பட்டவை யும் பின்கற்பிக்கப்பட்டவையும் அம்முறைபிறழ்ந்துபோக விரைவிலே தம்முள்ளே கொண்ட நூற்பொருள்களைத் தருகின்ற செய்கையானது ஆசிரியராகாதவரது குற்றமாதலால் கழற்குடம் அவருக்கு உபமான மாயிற்று. (௩௨)

௩௩. தானே தரக்கொளி னன்றித் தன்பால்
மேவிக் கொளக்கொடா விடத்தது மடற்பனை.

இதுவுமது.

இ-ள். தானேதர - தானேதன்னிடத்துள்ள பழங்களைத்தர, கொ ளினன்றி - கொண்டாற்கொள்ளலாமேயல்லாமல், தன்பால் - மேவிக் கொள ஒருவர்தன்னிடத்து நெருங்கிவந்து பறித்துக்கொள்ள, கொடா விடத்தது - அப்பழங்களைக் கொடாதவிடத்தையுடையது, மடற்பனை- தன்வடிவமுழுதுமடல் விரிந்தபனை—எ-று.

தாமே தம்மிடத்திலுள்ள நூற்பொருள்களைச் சொல்ல அறிந்து கொண்டாற் கொள்ளலாமேயல்லாமல் ஒருவர் தம்மிடத்து நெருங்கி வந்து வினவி அறிந்துகொள்ள அந்நூற்பொருள்களைச் சொல்லாத வி டத்தையுடையவர் ஆசிரியராகாதவராதலால் மடற்பனை அவருக்கு உ பமானமாயிற்று. (௩௩)

௩௪. அரிதிற் பெயக்கொண் டப்பொரு டான்பிறர்க்
கெளிதீ வில்லது பருத்திக் குண்டிகை.

இதுவுமது.

இ-ள். அரிதிற்பெயக்கொண்டு - பஞ்சைக்கொண்டபோதும் வரு த்தத்தோடு சிறிதுசிறிதாக அடைப்பத் தன்னுள்ளேகொண்டு, அப் பொருடான்பிறர்க் கெளிதீவில்லது - கொடுக்கும்போது அப்பஞ்சை த்தான்பிறர்க்கு எளிதிற்கொடாத குற்றமுடையது, பருத்திக்குண்டி கை - பஞ்சுபோட்ட குடுக்கையாகும்—எ-று.

கல்வியைக்கற்றபோதும் வருத்தத்தோடு சிறிது சிறிதாகக் கற்பிக்கத் தம்முள்ளேகொண்டு பாடஞ்சொல்லும்போதும் அக்கல்வியைத் தாம் பிறர்க்கு எளிதிற்கொடாத குற்றமுடையவர் ஆசிரியராகாதவராதலால் பருத்திக்குண்டிகை அவர்க்கு உபமானமாயிற்று. (௩௪)

௩௫. பல்வகை யுதவி வழிபடு பண்பி
னல்லோர்க் களிக்கு முடத்தெங் கே.

இதுவுமது.

இ-ள். பல்வகையுதவி - நீர்விடுகைமுதலாகிய பலவகையுபகாரங்களையுஞ்செய்து, வழிபடுபண்பின் - தனக்கு வழிபாடுசெய்யுங் குணத்தினின்றும், அல்லோர்க்கு-அல்லாதபிறருக்கு, அளிக்குமது - தனனிடத்துள்ள காய்களைத்தருங் குற்றமுடையது, முடத்தெங்கு - வேலிக்கப்புறம்வளைந்த தென்னமரமாம்—எ-று.

பொருள்கொடுத்தன் முதலாகிய பலவகையுபகாரங்களையுஞ் செய்து தமக்கு வழிபாடுசெய்யுங் குணத்தினின்றும் அல்லாத மாணாக்கருக்குத் தம்மிடத்துள்ள கல்விப்பொருளைத் தருங்குற்றமுடையவராசிரியராகாதவராதலால், முடத்தெங்கு அவருக்கு உபமானமாயிற்று.

௩௬. ஈத லியல்பே யியம்புங் காலைக்
காலமு மிடனும் வாலிதி னோக்கிச்
சிறந்துழி யிருந்துதன் றெய்வம் வாழ்த்தி
யுரைக்கப் படும்பொரு ளுள்ளத் தமைத்து
விரையான் வெகுளான் விரும்பி முகமலர்ந்து
கொள்வோன் கொள்வகை யறிந்தவ னுளங்கொளக்
கோட்டமின் மனத்தினூல் கொடுத்த லென்ப.

இது நிறுத்தமுறையாற் பாடஞ்சொல்லுதலின் வரலாற்றைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள் ஈதல்-பாடஞ்சொல்லுதலினது, இயல்பு-வரலாற்றை, இயம்புங்காலை-சொல்லும்போது, காலமும்-உரியகாலத்தையும், இடனும்-உரியவிடத்தையும், வாலிதின்-தூயனவாக, நோக்கி - பார்த்து, சிறந்துழியிருந்து- சிறந்தவிடத்திருந்து, தனதெய்வம் - தான்வழிபடுகடவுளை, வாழ்த்தி-வாழ்த்துதல்செய்து, உரைக்கப்படும்பொருள் -பாடஞ்சொல்லப்படும்பொருளை, உள்ளத்து-தன்கருத்தின்கண், அமைத்து- நிறைத்து, விரையான்-விரையானாகியும், வெகுளான் - கோபஞ்செய்யானாகியும், விரும்பி-இச்சித்து, முகமலர்ந்து - முகமலர்ச்சியையடைந்து, கொள்வோன்-கேட்பவனது, கொள்வகை - கேட்குமறிவின்வகையை, அறிந்து-உணர்ந்து, அவனுளம்-அவனதுமனம், கொள - ஏற்றுக்கொள்ள, கோட்டமில்-மாறுபாடில்லாத, மனத்தின்-மனத்துடனே, நூல் - நூலை, கொடுத்தல்-கொடுத்தலாகும், என்ப-என்றுசொல்லுவர்புலவர்-எ-று.

௩௭. தன்மக னாசான் மகனே மன்மகன்
பொருணனி கொடுப்போன் வழிபடு வோனே
யுரைகோ ளாளற் குரைப்பது நூலே.

இது சிறுத்த முறையாற் பாடங்கேட்கு மாணாக்கனது வரலாற்றைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். தன்மகன்-தன்புதல்வனுக்கும், ஆசான்மகன் - தன்னாசிரியன் புதல்வனுக்கும், மன்மகன் - அரசன்புதல்வனுக்கும், பொருணனி கொடுப்போன் - பொருளைமிகுதியாகக் கொடுப்போனுக்கும், வழிபடுவோன்-வழிபாடுசெய்வோனுக்கும், உரைகோளாளற்கு - தன்னாற்சொல்லப்பட்ட உரையை விரைவிலேகற்கும் அறிவுடையோனுக்கும், உரைப்பது - சொல்லப்படுவது, நூல்- நூலாகும்—எ-று. (௩௭)

௩௮. அன்ன மாவே மண்ணொடு கிளியே
யில்லிக் குடமா டெருமை நெய்யரி
யன்னர் தலையிடை கடைமா ணாக்கர்.

இதுவுமது.

இ-ள். அன்னம்-அன்னத்தையும், ஆ-பசுவையும், (அன்னர்)-போல்வார், தலை (மாணாக்கர்) -முதன்மாணாக்கர், மண்-மண்ணையும், கிளி-கிளியையும், (அன்னர்) - போல்வார், இடை (மாணாக்கர்) - நடுமாணாக்கர், இல்லிக்குடம்-பொள்ளற்குடத்தையும், ஆடு-ஆட்டையும், எருமை-எருமையையும், நெய்யரி - பன்னாடையையும், அன்னர் - போல்வார், கடைமாணாக்கர்-கடைமாணாக்கர்—எ-று.

அன்னம்-பாலையும் நீரையும் வேறுபிரித்துப் பாலைமாத்திரங் குடித்தல்போல, முதன்மாணாக்கர் குணத்தையுங் குற்றத்தையும் வேறுபிரித்துக் குணத்தைமாத்திரங்கொள்ளுதலாலும், பசு-மிகுந்தபுல்லையுடைய விடத்தைக்கண்டால அப்புல்லை வயிறுநிறையமேய்ந்து பின்போரிடத்திற்போயிருந்து சிறிதுசிறிதாக வாயில்வருவித்துக்கொண்டு மென்றுதினறல்போல, முதன்மாணாக்கர் மிகுந்தகல்வியுடைய ஆசிரியனைக்கண்டால் அக்கல்வியைத் தன்னுள்ளநிறையக்கேட்டுக்கொண்டு பின்போரிடத்துப் போயிருந்து சிறிதுசிறிதாக நினைவிற்கொண்டுவந்து சிந்தித்தலாலும், அவருக்கு அவ்விரண்டும் உபமானமாதலறிக. மண் உழவர் வருந்திப்பயிர்செய்து முயற்சியளவு விளைவைத் தன்கட் காட்டல்போல, இடைமாணாக்கர் ஆசிரியன்வருந்திக் கற்பிக்கு முயற்சியளவு கல்வியறிவைத் தன்கட் காட்டுதலாலும், கிளி - தனக்குக்கற்பித்த சொல்லையல்லாமல் வேறொன்றையுஞ் சொல்ல மாட்டாமைபோல இடைமாணாக்கர் தமக்குக் கற்பித்த நூற்பொருளை யல்லாமல் வேறொருநூற் பொருளையுஞ் சொல்லமாட்டாமையாலும் அவருக்கு அவ்விரண்டும் உபமானமாதலறிக. பொள்ளற்குடம் நீரைவார்க்குந்தோறும் ஒழுக விடுதல்

போலக் கடைமாணாக்கர் நூற்பொருளைக் கற்பிக்குந்தோறும் மறந்துவிடுதலாலும், ஆடு-ஒருசெடியிலே தழைநிறைந்திருந்தாலும் அதிலுநிறையமேயாமற் செடிதோறும்போய் மேய்தல்போலக் கடைமாணாக்கர் ஓராசிரியனிடத்து மிகுந்தகல்வியிருந்தாலும் புலமைநிறையக்கற்றுக்கொள்ளாமற் பலரிடத்திலும்போய்ப்பாடங்கேட்கையாலும், எருமை குளத்து நீரைக்கலக்கிக்குடித்தல்போலக், கடைமாணாக்கர் ஆசிரியனை வருத்திப் பாடங்கேட்கையாலும், பன்னாடை-தேனமுதலியவற்றைக் கீழே விட்டு அவற்றிலுள்ள குற்றங்களைப்பற்றிக் கொள்ளுதல்போலக் கடைமாணாக்கர் நல்லபொருளை மறந்துவிட்டுத் தீயபொருளைச் சிந்தித்துப் பற்றிக்கொள்ளுதலாலும், அவருக்கு இந்நான்கும் உபமானமாதலறிக.

௩௬. களிமடி மானி காமி கள்வன்
பிணிய னேழை பிணக்கன் சினத்தன்
றுயில்வோன் மந்தன் றொன்னூற் கஞ்சித்
தடுமா றுளத்தன் றறுகணன் பாவி
படிறனின் னோர்க்குப் பகரார் நூலே.

இது மாணாக்கராகாரிவரென்று சொல்லுகின்றது.

இ-ள். களி-கட்குடியனும், மடி-சோம்பேறியும், மானி-அபிமானமுடையவனும், காமி-காமமுடையவனும், கள்வன்-திருடனும், பிணியன்-நோயாளியும், ஏழை-ஏழைமையுடையவனும், பிணக்கன்-பிணக்குடையவனும், சினத்தன்-கோபமுடையவனும், துயில்வோன்-மிகத் தூங்குவோனும், மந்தன்-புத்திநுட்பமில்லாதவனும், தொன்னூற்கஞ்சித் தடுமாறுளத்தன்-பழைய நூல்களைக்கண்டஞ்சித் தடுமாறுமுள்ளத்தையுடையவனும், தறுகணன்-அஞ்சத்தக்கவைகளை அஞ்சாதவனும், பாவி-பாவஞ்செய்வோனும், படிறன்-பொய்பேசுகிறவனும், இன்னோர்க்கு-ஆகிய இப்படிப்பட்ட குற்றத்தையுடையவருக்கு, நூல்-நூலை, பகரார்-சொல்லார்—எ-று. (௩௬)

௩௭. கோடன் மரபே கூறுங் காலைப்
பொழுதொடு சென்று வழிபடன் முனியான்
குணத்தொடு பழகி யவன்குறிப் பிற்சார்ந்
திருவென விருந்து சொல்லெனச் சொல்லிப்
பருகுவ னன்ன வார்வத் தனாகிச்
சித்திரப் பாவையி னத்தக வடங்கிச்
செவிவா யாக நெஞ்சுகள னாகக்
கேட்டவை கேட்டவை விடாதுளத் தமைத்துப்
போவெனப் போத லென்மனார் புலவர்.

இது திருத்தமுறையாற் பாடங்கேட்கையின் வரலாற்றைச்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். கோடன்மரபு-பாடங்கேட்கையினது வரலாற்றை, கூறுங் காலை-சொல்லும்பொழுது, பொழுதொடு - தகுங்காலத்தில், சென்று-போய், வழிபடல்-வழிபாடுசெய்தலில், முனியான் - வெறுப்பில்லாதவனாகி, குணத்தொடு-ஆசிரியன்குணத்தோடுபொருந்த, பழகி-பயின்று, அவன்குறிப்பின்-அவன்குறிப்பின்வழியிலே, சார்ந்து-சேர்ந்து, இருவென-இருவென்றுசொன்னபின், இருந்து-இருந்து, சொல்லென-படியென்றுசொன்னபின், சொல்லி-படித்து, பருகுவனன்ன - பசித்துண்பவனைப்போல, ஆர்வத்தனாகி-மிக்கவிருப்பத்தை யுடையவனாகி, சித்திரப்பாவையின்-சித்திரப்பாவையைப்போல, அத்தகவடங்கி- அவ்வகைவருகுணத்தினோடடங்கி, செவி-காதானது, வாயாக-வாயாகவும், நெஞ்சு-மனமானது, களனாக-கொள்ளுமிடமாகவும், கேட்டவை-முன்கேட்கப்பட்டவற்றை, கேட்டு-திரும்பிக்கேட்டு, அவை-அப்பொருள்களை, விடாது-மறந்துவிடாமல், உளத்து-உளத்தின்கண், அமைத்து-நிறைத்துக்கொண்டு, போவென-போவென்றபின், போதல்-போகுதலாகும், என்மனார்-என்றுசொன்னார், புலவர்-புலவரானவர்—எ-று. (௪௰)

௪௧. நூல்பயி லியல்பே நுவலின் வழக்கறிதல்
பாடம் போற்றல் கேட்டவை நினைத்த
லாசாற் சார்ந்தவை யமைவரக் கேட்ட
லம்மாண் புடையோர் தம்மொடு பயிறல்
வினாதல் வினாயவை விடுத்த லென்றிவை
கடனாக் கொளினே மடநனி யிகக்கும்.

இதுவுமது.

இ-ள். நூல்பயிலியல்பு - நூலைக்கற்றலினியல்பை, நுவலின்-சொல்லினால், வழக்கு-உலகவழக்குஞ்செய்யுள் வழக்குமாகிய விருவகை நடையையும், அறிதல் - ஆராய்ந்தறிதலும், பாடம் - கேட்டபாடத்தை, போற்றல்-பலகாற்சிந்திதலும், கேட்டவை - தான் கேட்டபொருள்களை, நினைத்தல்-எண்ணுதலும், ஆசான் - ஆசிரியனை, சார்ந்து-அடுத்து, அவை-அவற்றை, அமைவர-குறைவுதீர, கேட்டல்-கேட்டலும், அம்மாண்பு-அக்கல்விமாட்சிமையை, உடையோர் - தம்மொடு உடையவரோடு, பயிறல்-பழகுதலும், வினாதல்-தான் ஐயுற்றபொருளை வினவுதலும், வினாயவைவிடுத்தல்- அவர் வினாவியவைகளுக்கு உத்தரங்கொடுத்தலும், என்று-என்றுசொல்லப்பட்ட, இவை-இச்செயல்களை, கடனா-முறையாக, கொளின்-மாணாக்கன்கொண்டால், மடம் - அறியாமையானது, நனி-மிகவும், இகக்கும்-அவனைவிட்டு நீங்கும்—எ-று. (௪௧)

௪௨. ஒருகுறி கேட்போ னிருகாற் கேட்பிற்
பெருக நூலிற் பிழைபா டிலனே.

இதுவுமது.

இ-ள். ஒருகுறி - ஒருதரம், கேட்போன் - ஒரு நூலைப்பாடங்கேட்பவன், இருகால-இரண்டுதரம், கேட்பின்-கேட்டானாயின், பிழைபாடு-

அந்நூலிற்பிழைபடுதல், பெருக-மிகுதியும், இலன்-இலனாவன்-எ-று.()

௪௩. முக்காற் கேட்பின் முறையறிந் துரைக்கும்.

இதுவுமது.

இ-ள். முக்கால்-மூன்றுதரம், கேட்பின் - கேட்பானாயின், முறை-ஆசிரியன்கற்பித்த முறைமையை, அறிந்து - உணர்ந்து, உரைக்கும்-சொல்லுவான்—எ-று. (௪௩)

௪௪. ஆசா னுரைத்த தமைவரக் கொளினுங்
காற்கூ றல்லது பற்றல னாகும்.

இதுவுமது.

இ-ள். ஆசான்-ஆசிரியன், உரைத்தது - கற்பித்தபொருளை, அமைவர- தன்னறிவினிடத்து நிறைய, கொளினும்-கற்றானாயினும், காற்கூறல்லது-புலமைத்திறத்திற் காற்பங்கல்லது, பற்றலனாகும் - அதற்கதிகமாகப் பெறுதலனாவன்—எ-று. (௪௪)

௪௫. அவ்வினை யாளரொடு பயில்வகை யொருகாற்
செவ்விதி னுரைப்ப வவ்விரு காலு
மையறு புலமை மாண்புடைத் தாகும்.

இதுவுமது.

இ-ள். அவ்வினையாளரொடு - தன்மோவியரோடு, பயில்வகை-பழகும்வகையால், ஒருகால்-காற்கூறும், செவ்விதினுரைப்ப - தன்மாணாக்கருக்குஞ் சபையாருக்குமுரை விரித்துரைத்தலால், அவ்விருகாலும்-அரைக்கூறுமாக, மையறு-குற்றமற்ற, புலமை - புலமையானது, மாண்புடைத்தாகும்-நிரம்புதலுடைத்தாகும்—எ-று. (௪௫)

௪௬. அழலி னீங்கா னணுகா னஞ்சி
நிழலி னீங்கா னிறைந்த நெஞ்சமோ
டெத்திறத் தாசா னுவக்கு மத்திற
மறத்திற் றிரியாப் படர்ச்சி வழிபாடே.

இதுவுமது.

இ-ள் அழலின்-குளிர்காய்வோன் விட்டுநீங்காமலும் நெருங்காமலும் இருக்கிறநெருப்பைப்போல ஆசிரியனைநினைத்து, அஞ்சி-அச்சமுற்று, நீங்கான்-விட்டுநீங்கானாகியும், அணுகான் - நெருங்கானாகியுமிருந்து, நிழலின்-விடாதுபின்செல்லுநிழலைப்போல, நீங்கான் - தொடர்ந்துசென்று, நிறைந்தநெஞ்சமோடு - நிறைந்தகருத்துடனே, எத்திறத்து-எத்தன்மையினாலே, ஆசான்-ஆசிரியனானவன், உவக்கும் - மகிழ்வான், அத்திறம்-அத்தன்மையோடுபொருந்தி, அறத்தின் - அறத்தினின்றும், திரியா-வேறுபடாத, படர்ச்சி - நடத்தலானது, வழிபாடு - மாணாக்கன் செய்யும் வழிபாடாகும்—எ-று.

அழலினென்பதற்கு ஆசிரியன்கோபித்தாலெனப்பொருள் கூறினும் பொருந்தும். (௪௬)

பொதுப்பாயிர-முற்றுப்பெற்றது.

சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணம்.

௪௭. ஆக்கியோன் பெயரே வழியே யெல்லை
நூற்பெயர் யாப்பே நுதலிய பொருளே
கேட்போர் பயனோ டாயெண் பொருளும்
வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே.

இது பாயிரம் பொதுச்சிறப்பென நிறுத்தமுறையாற் சிறப்புப்பாயிரங்களது பொதுவிலக்கணத்தைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். ஆக்கியோன்பெயர் - நூல்செய்தோன்பெயரும், வழி-நூல்வந்தவழியும், எல்லை-நூல்வழங்குநிலமும், நூற்பெயர் - நூலினதுபெயரும், யாப்பு - இந்நூல்முடிந்தபின்பு இந்நூல்கேட்கத் தகுமென்னுமியைபும், நுதலியபொருள்-நூலிற்செய்யப்பட்டபொருளும், கேட்போர்-இந்நூல்கேட்டற்குரிய வதிகாரிகளிவரென்பதும், பயன் -நூல்கேட்கையாற்பெறப்படும்பயனும், ஆயெண்பொருளும்-ஆகியவெட்டுப்பொருளையும், வாய்ப்பக்காட்டல்-விளங்கவுணர்த்துதல், பாயிரத்து - சிறப்புப்பாயிரத்தினது, இயல்பு-இலக்கணமாம்—எ-று.

ஆகியவென்பது-ஆயென்றாயிற்று. (க)

௪௮. காலங் களனே காரண மென்றிம்
மூவகை யேற்றி மொழிநரு முளரே.

இதுவுமது.

இ-ள். காலம் - நூல்செய்தகாலமும், களன் - நூலரங்கேற்றியசபையும், காரணம்-நூல்செய்தற்குக்காரணமும், என்று-என்று, இம்மூவகை-இம்மூன்றனையும், ஏற்றி-அவ்வெட்டனோடுகூட்டி, மொழிநரும்-பதினொன்றாகச்சொல்லுவாரும், உளர்-சிலருளர்—எ-று. (உ)

௪௯. முதனூல் கருத்த னளவு மிகுதி
பொருள்செய் வித்தோன் றன்மைமுத னிமித்தினு
மிடுகுறி யானு நூற் கெய்தும் பெயரே.

இது முன்சொன்ன பதினொன்றனுள் நூற்பெயருக்குச் சிறப்புவிதி சொல்லுகின்றது.

இ-ள். முதனூல்-முதனூலும், கருத்தன் - செய்தவனும், அளவு-அளவும், மிகுதி-மிகுதியும், பொருள் - பொருளும், செய்வித்தோன்-செய்வித்தவனும், தன்மை - குணமும், முதல்- முதலாகிய, நிமித்தினும்-காரணங்களாலும், இடுகுறியானும்-இடுகுறியாலும், நூற்கு -நூலுக்கு, பெயர்-பெயரானது, எய்தும்-வரும்—எ-று.

முதனூலாற்பெயர் பெற்றவை பாரதமுதலியன, செய்தவனாற்பெயர்பெற்றவை தொல்காப்பியமுதலியன, அளவினாற்பெயர் பெற்றவைநாலடி நானூறுமுதலியன, மிகுதியாற்பெயர் பெற்றவை களவியன்முதலியன, பொருளாற் பெயர் பெற்றவை அகப்பொருண் முதலி

யன, செய்வித்தோனும் பெயர்பெற்றவை சாதவாகனமுதலியன, தன்மையாற் பெயர்பெற்றவை நன்னூன்முதலியன, இடுகுறியாற்பெயர்பெற்றவைகலைக்கோட்டுத் தண்டுமுதலியன. (௯)

௫0. தொகுத்தல் விரித்த றொகைவிரி மொழிபெயர்ப்
பெனத்தகு நூல்யாப் பீரிரண் டென்ப.

இது வழியின்வகையாகிய நூல்யாப்பினுக்குச் சிறப்புவிதி சொல்லுகின்றது.

இ-ள். தொகுத்தல் - விரிந்து கிடக்கின்றவைகளைத் தொகுத்துச் சொல்லுதலும், விரித்தல்-சுருங்கிக்கிடக்கின்றவைகளை விரித்துச்சொல்லுதலும், தொகைவிரி-தொகுத்தும் விரித்துஞ் சொல்லுதலும், மொழிபெயர்ப்பு-பதினெண்மொழியு ளொன்றனுளிருக்கின்ற பொருளை மற்றொன்றுள்ளே திருப்பிச் சொல்லுதலும், எனத்தகும்- என்றுசொல்லத்தகும், ஈரிரண்டு - நான்குபிரிவையுடைத்தாகும், நூல்யாப்பு- நூல்யாப்பானது, என்ப-என்றுசொல்லுவர் புலவர்—எ-று.

மலர்தலையென்னுஞ் சூத்திரத்துள்ளே தொகை வகை விரியாப்பென்று சொல்லியது, இந்நான்கு பிரிவினுள் இல்லையேயென்றால் நடுநின்றவகை பின்னின்றவிரியைக் குறிக்கும்போது தொகையாகவும், முன்னின்றதொகையைக் குறிக்கும்போது விரியாகவும் நிற்கையால் தொகைவிரியே யாம். (௰)

௫௧. தன்னா சிரியன் றன்னொடு கற்றோன்
றன்மா ணாக்கன் றகுமுரை காரனென்
றின்னோர் பாயிர மியம்புதல் கடனே.

இது முன்சொன்ன சிறப்புப்பாயிரஞ் செய்தற்குரியா ரிவரென்று சொல்லுகின்றது

இ-ள். [illegible]சிரியன் - தன்னுடையவாசிரியனும், தன்னொடுகற்றோன்-தன்னோடு பாடங்கேட்டவனும், தன்மாணாக்கன் - தன்னுடைய மாணாக்கனும், தகுமுரைகாரன் - தன்னூலுக்குத் தகுமுரையைச்செய்தவனும், என்று-என்றுசொல்லப்பட்ட, இன்னோர் - இந்நால்வருளொருவர், பாயிரம்-சிறப்புப்பாயிரத்தை, இயம்புதல்-சொல்லுதல், கடன்-முறைமையாகும்—எ-று. (௫)

௫௨. தோன்றா தோற்றித் துறைபல முடிப்பினுந்
தான்றற் புகழ்த றகுதி யன்றே.

இது சிறப்புப்பாயிரம் பிறர்செய்தற்குக் காரணஞ்சொல்லுகின்றது

இ-ள். தோன்றா - தோன்றாதநுட்பங்களெல்லாம், தோற்றி-காட்டி, துறைபல-பலதுறைப்பட்டு விரிந்தநூலை, முடிப்பினும் - செய்துமுடித்தாலும், தான்-தானே, தற்புகழ்தல் - தன்னைப்புகழ்ந்துகொள்ளுதல், தகுதியன்று-தகுதியன்றாம்—எ-று. (௬)

ருங. மன்னுடை மன்றத் தோலைத் தூக்கினுந்
தன்னுடை யாற்ற லுணரா ரிடையினு
மன்னிய வவையிடை வெல்லுறு பொழுதினுந்
தன்னை மறுதலை பழித்த காலையுந்
தன்னைப் புகழ்தலுந் தகும்புல வோர்க்கே.

இது தற்புகழ்ச்சியும் ஓரோவிடத்துக் குற்றமாகாதென்று சொல்லுகின்றது.

இ-ள். மன்னுடைமன்றத்து - அரசனது சபைக்கெழுதும், ஓலைத்தூக்கினும் - சீட்டுக்கவியிலும், தன்னுடையாற்ற லுணராரிடையினும்- தனது வலிமையை யறியாதாரிடத்திலும், மன்னியவவையிடை வெல்லுறுபொழுதினும் - பெரியசபையில் வாதஞ்செய்து வெல்லும்பொழுதும், தன்னைமறுதலை பழித்தகாலையும் - தன்னையெதிரி பழித்தகாலத்திலும், தன்னைப்புகழ்தலும் - தன்னைத்தான் புகழ்ந்துகொள்ளலும், புலவோர்க்கு-புலவனுக்கு, தகும்-தகும்—எ-று. (எ)

ருச. ஆயிர முகத்தா னகன்ற தாயினும்
பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே.

இது இருவகைப்பாயிரமும் நூலுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினவென்பது சொல்லுகின்றது.

இ-ள். ஆயிரமுகத்தான் - ஆயிரமுறுப்புகளால், அகன்றதாயினும்- விரிந்ததாயினும், பாயிரமில்லது - பாயிரமில்லாதது, பனுவலன்று-நூலன்றாகும்—எ-று. (அ)

ருரு. மாடக்குச் சித்திரமு மாநகர்க்குக் கோபுரமு
மாட[illegible]ார்க் கணியம்போ — னாடிமு
னைதுரையா நின்ற வணிந்துரையை யெந்நூற்கும்
பெய்துரையா வைத்தார் பெரிது.

இது முன்னே நூலன்றென்றதற்குக் காரணஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். மாடக்கு - மாளிகைக்கு, சித்திரமும் -ஓவியமும், மாநகர்க்கு-பெரியபட்டணத்திற்கு, கோபுரமும் - சிகிரியும், ஆடு-நாட்டியஞ்செய்கின்ற, அமை-மூங்கில்போன்ற, தோள் -தோள்களையுடைய, நல்லார்க்கு-மங்கையருக்கு, அணியும்-ஆபரணமும், போல்-போல, நாடி-நினைத்து, ஐது- அழகியபொருளை, உரையாநின்ற - சொல்லுகின்ற, அணிந்துரையை-இருவகைப்பாயிரங்களையும், உரையா - உரைத்து, எந்நூற்கும்-எவ்வகைப்பட்ட பெரியநூலுக்கும், முன்-முன்னே, பெய்து - சேர்த்து, வைத்தார்-ஆசிரியர்வைத்தார், பெரிது-மிகவும்—எ-று. (கூ)

சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணம்-முற்றிற்று.

எழுத்ததிகாரம்.

முதலாவது
எழுத்தியல்.

௫௬. பூமலி யசோகின் புனைநிழ லமர்ந்த
நான்முகற் றொழுது நன்கியம்புவ னெழுத்தே.

இது கடவுள் வணக்கமும் அதிகாரமும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பூ-பூக்களானவை, மலி-நிறைந்த, அசோகின் - அசோகமரத்தினது, புனை-அலங்கரிக்கும், நிழல்-நிழலின்கண், அமர்ந்த-எழுந்தருளியிருந்த, நான்முகன்-நான்குதிருமுகங்களையுடைய கடவுளை, தொழுது-வணங்கி, நன்கு - நன்றாக, இயம்புவன் - சொல்லுவன், எழுத்து-எழுத்திலக்கணத்தை—எ-று. ஏகாரம்-ஈற்றசை.

எல்லாம் வல்லகடவுளை வணங்கலால் இனிது முடியுமென்பது கருதி நன்கியம்புவனென்று புகுந்தமையின் இது நுதலிப்புகுதலென்னு முத்தி. (௧)

௫௭. எண்பெயர் முறைபிறப் புருவ மாத்திரை
முதலீ றிடைநிலை போலி யென்றா
பதம்புணர் பெனப்பன் னிருபாற் றதுவே.

இது அவ்வெழுத்திலக்கணம் இவ்வளவிற் றென்பதை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எண்-எழுத்தினெண்ணும், பெயர்-பெயரும், முறை-முறையும், பிறப்பு-பிறப்பும், உருவம் - வடிவமும், மாத்திரை-அளவும், முத(னிலை) - முதனிலையும், ஈறு (நிலை) - கடைநிலையும், இடைநிலை-இடைநிலையும், போலி-போலியும், பதம்-பதமும், புணர்பு [illegible]யும், எ-ன-என்று, பன்னிருபாற்று-பன்னிருபகுதியினை யுடைத்தாகும், அது-அவ்வெழுத்திலக்கணம்—எ-று.

என்றுவென்பது எண்ணிடைச்சொல். இச்சூத்திரம் தொகுத்துச்சுட்டலென்னுமுத்தி, மேல்வருவனவெல்லாம் வகுத்துக்காட்டல் (௨)

௫௮. மொழிமுதற் காரண மாமணுத் திரளொலி
யெழுத்தது முதல்சார் பெனவிரு வகைத்தே.

இது எழுத்தின் அகத்திலக்கணமாகிய எண்முதலிய பத்தையும் ஓரியலாகவும், புறத்திலக்கணமாகிய பதம் புணர்பு என்னு மிரண்டனுள் அவ்வெழுத்தாலாம் பதத்தை ஓரியலாகவும், அப்பதம் புணரும் புணர்ப்பை மூன்றியலாகவும், ஒத்துமுறை வைப்பென்னு முத்தியால் வகுக்கப்புகுந்து முதற்கண்வைத்த எழுத்தியலில் எழுத்தினெண்ணினை அறிவிக்கும்படியாகத் தொடங்கி எழுத்து இப்படிப்பட்டதென்பதும் அதன்வகையும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மொழி-சொல்லுக்கு, முதற்காரணமாம்-ஆதிகாரணமாகிவருகின்ற, அணுத்திரள்-அணுத்திரளின்காரியமாகிய, ஒலி - ஒலியாவது, எழுத்து-எழுத்தாகும், அது-அவ்வெழுத்து, முத (லெ)ன - முதலெழுத்தென்றும், சார்பென - சார்பெழுத்தென்றும், இருவகைத்து- இரண்டுவகையினை யுடைத்தாகும்—எ-று.

அணுத்திரளென்றது ஒலிநுட்பத்தை, மொழிமுதற் காரணமாமொலியெழுத்தென்றால் நா நீ முதலியவை எழுத்தாகாவென்றும், அணுத்திரளொலி யெழுத்தென்றால முற்கு இருமல முதலியவை எழுத்தாமென்றுங் கொள்ளவேண்டுதலால், மொழிமுதற் காரணமாமணுத்திரளொலி யெழுத்தென்றார், (௩)

௫௯ உயிரு முடம்புமா முப்பது முதலே.

இது முதலெழுத்தின் விரியை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் உயிரும்-ஆவியும், உடம்பும்-மெய்யும், ஆம்- ஆகும், முப்பதும்-முப்பதெழுத்தும், முதல்-முதலெழுத்தாகும்—எ-று, (௪)

௬௰, உயிர்மெய் யாய்த முயிரள பொற்றள
பஃகிய இ உ ஐ ஔ மஃகான்
றனிநிலை பத்துஞ் சார்பெழுத் தாகும்,

இது சார்பெழுத்தின்விரியை உணாத்துகின்றது,

இ-ள், உயிர்மெய்-உயிர்மெய்யும், ஆய்தம் - ஆய்தமும், உயிரளபு-உயிரளபெடையும், ஒற்றளபு-ஒற்றளபெடையும், அஃகியஇ - குற்றியலிகரமும், (அஃகிய) உ-குற்றியலுகரமும், (அஃகிய) ஐ-ஐகாரக்குறுக்கமும், (அஃகிய) ஔ - ஔகாரக்குறுக்கமும், (அஃகிய) மஃகான்-மகரக்குறுக்கமும், (அஃகிய) தனிநிலை - ஆய்தக்குறுக்கமும், ப[illegible], சார்பெழுத்தாகும் - சார்பெழுத்தாகும்—எ-று,

அஃகுதல் சுருங்குதல், (௫)

௬௧, உயிர்மெய் யிரட்டு நூற்றெட்டுப ராய்த
மெட்டுயி ரளபெழு மூன்றொற் றளபெடை
யாறே ழஃகு மிம்முப் பானே
ழுகர மாறு றைகான் மூன்றே
யௌகா னொன்றே மஃகுகான் மூன்றே
யாய்த மிரண்டொடு சார்பெழுத் துறுவிரி
யொன்றொழி முந்நூற் றெழுப னென்ப,

இதுவுமது.

இ-ள், உயிர்மெய் - உயிர்மெய், இரட்டுநூற்றெட்டு - இருநூற்றுப்பதினாறு, உபராய்தம் - குறுகாதவாய்தம், எட்டு - எட்டு, உயிரளபு-உயிரளபெடை, எழுமூன்று - இருபத்தொன்று, ஒற்றளபெடை - ஒற்றளபெடை, ஆறேழ் - நாற்பத்திரண்டு, அஃகும்இ - குற்றியலிகர

ம், முப்பானேழ் - முப்பத்தேழு, (அஃகும்) உகரம் - குற்றியலுகரம், ஆறாறு - முப்பத்தாறு, (அஃகும்) ஐகான் - ஐகாரக்குறுக்கம், மூன்று-மூன்று, (அஃகும) ஔகான்-ஔகாரக்குறுககம், ஒன்று-ஒன்று, (அஃகும்) மஃகான்-மகரக்குறுக்கம், மூன்று-மூன்று, (அஃகும) ஆய்தம்-ஆய்தக்குறுக்கம், இரண்டொடு-இரண்டுடனே, சார்பெழுத்து-சார்பெழுத்தினது, உறுவிரி-மிகுந்தவிரி, ஒன்றொழிமுந்நூற்றெழுபான்-முந்நூற்றறுபத்தொன்பதாம், என்ப-என்று சொல்லுவர் புலவர்—எ-று.

இவை இத்தனையாதல் அவ்வவற்றின் பிறப்பிலக்கணத்திற்காண்க.()

௬௨. இடுகுறி காரணப் பெயர்பொதுச் சிறப்பின.

இது நிறுத்தமுறையால் எழுத்தின்பெயரை அறிவிக்கும்படியாகத் தொடங்கிப் பெயர்க்கெல்லாம் பொதுவிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இடுகுறிகாரணப்பெயர்-இடுகுறிபெயரும் காரணப்பெயருமாகியவிரண்டும், பொதுச்சிறப்பின்-பலபொருளுக்குப்பொதுப்பெயராகியுமொருபொருளுக்குச்சிறப்புப்பெயராகியும் வருவனவாம்-எ-று.

(உ-ம்) மரம் - இடுகுறிப்பொதுப்பெயர், பனை-இடுகுறிச்சிறப்புப்பெயர், அணி-காரணப்பொதுப்பெயர், முடி-காரணச்சிறப்புப்பெயர்.

இனி இரட்டுறமொழிதலென்னு முத்தியால் இச்சூத்திரத்திற்கு, இடுகுறிகாரணப்பெயர் இடுகுறியென்றுங் காரணமென்றுஞ் சொல்லப்படுமிலக்கணங்களையுடைய பெயர்கள், பொது-இடுகுறிகாரணமென்னுமிரண்டற்கும் பொதுவாகியும், சிறப்பின - இடுகுறிக்கே சிறப்பாகியுங் காரணத்திற்கே சிறப்பாகியும் வருவனவாம், என்றும் பொருளுரைத்துக்கொள்க.

(உ-ம்) மரம் - இடுகுறிப்பெயர், பரமன்-காரணப்பெயர், முக்கணன் அந்தணன்-காரணவிடுகுறிப்பெயர், முக்கணனென்பது-காரணங் கருதிய வழி மூன்றுகண்ணையுடைய விநாயகமூர்த்தி முதலாகிய பலர்க்குஞ் செல்லுதலாலும், காரணங்கருதாதவழி இடுகுறியளவேயாய்ப் பரமசிவனுக்குச் செல்லுதலாலுங் காரணவிடுகுறியாயிற்று.

அந்தணனென்பதும், அப்படியே அழகிய தன்மையையுடைய பலர்க்கும் பார்ப்பாருக்குஞ் செல்லுதல்காண்க. (எ)

௬௩. அம்முத லீரா றாவி கம்முதல்
மெய்ம்மூ வாறென விளம்பினர் புலவர்.

இது ஒருசாரெழுத்தினது பெயராமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அம்முதல் - அகரமுதலாகிய, ஈராறு-பன்னிரண்டையும், ஆவி (யென) ஆவியென்றும், கம்முதல் - ககரமுதலாகிய, மூவாறு - பதினெட்டையும், மெய்யென - மெய்யென்றும், விளம்பினர் - சொன்னார், புலவர் - அறிவுடையோர்—எ-று.

(உ-ம்) அ ஆ இ ஈ உ ஊ எ ஏ ஐ ஒ ஓ ஔ-உயிர், க் ங் ச் ஞ் ட் ண் த் ந் ப் ம் ய் ர் ல் வ் ழ் ள் ற் ன் - மெய், ஆவியுமெய்யும்போலவிருக்கையால் இவ்விருவகை யெழுத்திற்கும் ஆவிமெய்யென உவமவாகு பெயராய்க் காரணப் பொதுப்பெயராயின. பிறவெழுத்துகளு மிவ்வாறே வருதல் காண்க. (௮)

௬௪. அவற்றுள், அ இ உ எ ஒக்குறி லைந்தே.

இதுவுமது.

இ-ள். அவற்றுள் - ஆவி மெய்யென் றவற்றுள், அ இ உ எ ஒ- அ இ உ எ ஒ என்கிற, ஐந்து-ஐந்தும், குறில்-குற்றெழுத்தாம்-எ-று.

௬௫ ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔநெடில்.

இதுவுமது.

இ-ள். ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ - ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ என்கிறவேழும், நெடில் - நெட்டெழுத்தாம்—எ-று. (௰)

௬௬. அ இ உம்முதற் றனிவரிற் சுட்டே.

இதுவுமது.

இ-ள். அ இ உ - அ இ உ என்கிற மூன்றும், முதல்-சொல்லுக்குமுதலில், தனி-தனித்து, வரின் சுட்டிப்பொருளைக் காட்டவந்தால், சுட்டு - சுட்டெழுத்தாம்—எ-று.

முதலெனப்பொதுப்படச் சொன்னதனால் புறத்தும் அகத்தும் வருமெனக்கொள்க.

(உ-ம்) அக்கொற்றன், இக்கொற்றன், உக்கொற்றன்,—புறத்துவந்தன, அவன், இவன், உவன்,— அகத்துவந்தன.

அகாம் தூரத்திலிருக்கிற பொருளையும், இகரம் சமீபத்திலிருக்கிற பொருளையுஞ் சுட்டுதற்குவரும். (௰௧)

௬௭. எயா முதலும் ஆஓ வீற்றும்
ஏயிரு வழியும் வினவா கும்மே.

இதுவுமது.

இ-ள், எ யா-எகரமும் யாவும், முதலும்-சொல்லுக்குமுதலிலும், ஆ ஓ-ஆகாரமும்,ஓகாரமும்,ஈற்றும்-சொல்லுக்கு ஈற்றிலும், ஏ-ஏகாரம், இருவழியும் - அவ்விரண்டிடத்திலும், (தனிவரின்) தனித்துவினைப் பொருளைக்காட்டவந்தால், வினவாகும் - வினவெழுத்தாகும்—எ-று,

முன்சூத்திரத்தில் தனிவரினென்றது இதற்குங்கூட்டப்பட்டது,

ஒன்றின்முடித்த றன்னினமுடித்தலென்னு முத்தியால் உயிர்மெய்யாகிற யாவினவு முடன்கூறப்பட்டது, இவைபுறத்தும் அகத்தும் வருதல் ஏற்றபடி கொள்க,

(உ-ம்) எக்கொற்றன், எவன், யாங்ஙனம், யாவன்,—எகாரமும் யாவும், முதலிலேபுறத்தும் அகத்தும்வந்தன,கொற்றாகொற்றனோ,—

ஆகாரமும் ஓகாரமும் ஈற்றிலே புறத்துவந்தன, ஏவன், கொற்றனே,—
ஏகாரம் முதலிலகத்தும் ஈற்றிற்புறத்தும்வந்தது. (௰௨)

௬௮. வல்லினங் கசடத பறவென வாறே,

இதுவுமது.

இ-ள். கசடதபறவென-கசடதபறவென்று, ஆறு-ஆறும், வல்லினம்-வல்லினமாம்—எ-று.

இது வன்கணமெனவும் பெயர்பெறும். (௰௩)

௬௯. மெல்லினம் ஙஞண நமனவெனவாறே,

இதுவுமது.

இ-ள். ஙஞணநமனவென-ஙஞணநமனவென்று, ஆறு-ஆறும், மெல்லினம்-மெல்லினமாம்—எ-று.

மென்கணமெனவும் பெயர்பெறும். (௰௪)

௭௰. இடையினம் யரலவ ழளவென வாறே.

இதுவுமது.

இ-ள். யரலவழளவென-யரலவழளவென்று, ஆறு-ஆறும், இடையினம்-இடையினமாம்—எ-று.

இடைக்கணமெனவும் பெயர்பெறும். (௰௫)

௭௧. ஐ ஔ இ உச் செறிய முதலெழுத்
திவ்விரண் டோரின மாய்வரன் முறையே,

இதுவுமது.

இ-ள். ஐ ஔ-இனமில்லாத ஐகாரஔகாரங்கள், இஉ-ஈகாரஊகாரங்களுக்கு இனமாகிய இகரஉகரங்களை, செறிய-தமக்கு இனமாகப் பொருந்த, முதலெழுத்து-முதலெழுத்துகளானவை, இவ்விரண்டு-இரண்டிரண்டு, ஓரினமாய்-ஓரினமாகி, வரல்-வருதல், முறை-முறையாதலால் அவைஇனவெழுத்தெனப்பெயர்பெறும்-எ-று ஏகாரம்-ஈற்றசை.

௭௨. தான முயற்சி யளவு பொருள்வடி
வானவொன் றாதியோர் புடையொப் பினமே,

இது இனமென்றதற்குக் காரணம் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தானம்-பிறப்பிடமும், முயற்சி-தொழிலும், அளவு-மாத்திரையும், பொருள்-பொருளும், வடிவு-உருவமும், ஆன-ஆகியவிவற்றுள், ஒன்றாதி-ஒன்றுமுதலாக, ஓர்புடையொப்பு-ஒருபுடையொத்தலால், இனம்-இனமாம்—எ-று.

ஆய்தம் தனிநிலையாகலாலும், மற்றைச் சார்பெழுத்துகளுக்கு அவ்வவற்றின் முதலெழுத்துகளின் பெயர்களே பெயர்களாயடங்கலாலும், சார்பெழுத்துகளுக்குப் பெயர்சொல்லாதுவிட்டார். (௰௬)

௭௩. சிறப்பினு மினத்தினுஞ் செறிந்தீண் டம்முத
னடத்த றானே முறையா கும்மே,

இது நிறுத்தமுறையால் எழுத்துகளின் முறையாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சிறப்பினும்-சிறப்பினாலும், இனத்தினும் - இனத்தினாலும், செறிந்து - பொருந்தி, ஈண்டு-இவ்வுலகத்தில், அம்முதல் - அகரமுதலாக, நடத்தறானே - வழங்குதலே, முறையாகும் - எழுத்துகளது முறையாம்—எ-று.

குறிலினது விகாரமே நெடிலாதலாற் குறில்முன்னிற்றல் பற்றிச் சிறப்பினுமென்றார், அம்முறையை நெடுங்கணக்கிலே காண்க. (௰௮)

௭௪. நிறையுயிர் முயற்சியி னுள்வளி துரப்ப
வெழுமணுத் திரளுரங் கண்ட முச்சி
மூக்குற் றிதழ்நாப் பல்லணத் தொழிலின்
வெவ்வே றெழுத்தொலி யாய்வரல் பிறப்பே.

இது நிறுத்தமுறையால் எழுத்துகளின் பிறப்பாமாறு அறிவிக்கத் தொடங்கி அப்பிறப்பின் பொதுவிதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நிறை - ஒலியெழுத்திற்குவேண்டுங் காரணங்களிற்குறைவின்றிநிறைந்த, உயிர்-உயிரினது, முயற்சியின் - முயற்சியால், உள் -உள்ளேநின்ற, வளி-காற்றானது, துரப்ப-எழுப்ப, எழும்-எழுகின்ற, அணுத்திரள்-செவிப்புலனாமணுக்கூட்டம், உரம்-மார்பும், கண்டம்- கழுத்தும், உச்சி - தலையும், மூக்கு - நாசியும் ஆகிய நான்கிடத்தையும், உற்று-பொருந்தி, இதழ்-உதடும், நா-நாக்கும், பல்-பல்லும், அணம்-மேல்வாயும் ஆகியநான்கனுடைய, தொழிலின்-முயற்சிகளால், வெவ்வேறு-வேறு வேறு, எழுத்து - எழுத்தாகிய, ஒலியாய் - ஓசைகளாய், வரல்-தோன்றுதல், பிறப்பு-அவற்றின்பிறப்பாம்—எ-று. (௰௯)

௭௫. அவ்வழி, ஆவி யிடைமை யிடமிட றாகு
மேவு மென்மைமூக் குரம்பெறும் வன்மை,

இது முதலெழுத்துகளுக்கு இடஞ்சொல்லுகின்றது,

இ-ள், அவ்வழி - முன்சொன்னவழியாற்பிறக்குமிடத்து, ஆவி-உயிரெழுத்துகளுக்கும், இடைமை - இடையினத்திற்கும், இடம் -இடம், மிடறாகும்-கழுத்தாகும், மென்மை-மெல்லினம், மூக்கு-நாசியை, மேவும்-இடமாகப்பொருந்தும், வன்மை - வல்லினம், உரம்-மார்பை, பெறும்-இடமாகப்பெறும்—எ-று. (௨௰)

௭௬. அவற்றுள் - முயற்சியுள் அ ஆ வங்காப் புடைய.

இது முதலெழுத்தினுட் சிலவெழுத்திற்கு முயற்சிவகையாற் பிறப்பு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவற்றுள் - மேலிடம்வகுத்த முதலெழுத்துகளுள், அ ஆ- அ ஆ இரண்டும், அங்காப்புடைய - அண்ணத்தின் றொழிலாகிய அங்காத்தலை யுடையனவாய்ப் பிறக்கும்—எ-று (௨௧)

௭௭. இஈ எஏ ஐஅங் காப்போ
டண்பல் முதனா விளிம்புற வருமே.

இதுவுமது.

இ-ள். இ ஈ எ ஏ ஐ - இ ஈ எ ஏ ஐ ஐந்தும், அங்காப்போடு-அங்காப்புடனே, அண்பல்-அண்பல்லை, நாமுதல் -நாக்கடியினது, விளிம்பு-ஓரமானது, உற-பொருந்த, வரும்-பிறக்கும்—எ-று. (௨௨)

௭௮. உ ஊ ஒ ஓ ஔவிதழ் குவிவே.

இதுவுமது.

இ-ள். உ ஊ ஒ ஓ ஔ - உ ஊ ஒ ஓ ஔ ஐந்தும் பிறத்தற்கேதுவாகிய முயற்சி, இதழ்குவிவு- உதடுகளின் குவிதலாம்—எ-று. (௨௩)

௭௯. கஙவுஞ் சஞவும் டணவு முதலிடை
நுனி நா வண்ண முறமுறை வருமே.

இதுவுமது.

இ-ள். கங- கவ்வும், ஙவ்வும், (நா) முதல்-நாக்கினடி, (அண்ணமுதல்)-மேல்வாயடியையும், சஞ-சவ்வும்ஞவ்வும், (நா) இடை - நாக்கினடு, (அண்ணவிடை)-மேல்வாய்நடுவையும், டண- டவ்வும் ணவ்வும், நாநுனி-நாக்கின்கடை, அண்ண (நுனி) - மேல்வாய்க் கடையையும், உற-பொருந்த, முறை-இம்முறையே, வரும்-பிறக்கும்—எ-று. (௨௪)

௮௦. அண்பல் லடிநா முடியுறத் தநவரும்.

இதுவுமது.

இ-ள். அண்பல்-அண்பலலினது, அடி- அடியை, நாமுடி - நாக்குநுனி, உற-பொருந்த,தந-தவ்வும் நவ்வும், வரும்-பிறக்கும்—எ-று. ()

௮௧ மீகீ ழிதழுறப் பம்மப் பிறக்கும்.

இதுவுமது.

இ-ள். மீ (இதழ்) - மேலுதடும், கீழிதழ்-கீழுதடும், உற-பொருந்த, பம்ம-பவ்வும் மவ்வும், பிறக்கும்-பிறக்கும்—எ-று. (௨௬)

௮௨. அடிநா வடியண முறயத் தோன்றும்.

இதுவுமது.

இ-ள். நாவடி-நாக்கினடியானது, அணவடி-மேல்வாயடியை, உற-பொருந்த, ய-யகரமானது, தோன்றும்-பிறக்கும்—எ-று. (௨௭)

௮௩. அண்ண நுனிநா வருட ரழவரும்.

இதுவுமது.

இ-ள். அண்ண (நுனி)-மேல்வாய்க்கடையை, நாநுனி-நாக்குநுனியானது, வருட-தடவ, ரழ-ரவ்வும் ழவ்வும், வரும்-பிறக்கும்—எ-று. ()

௮௪. அண்பன் முதலு மண்ணமு முறையி
னாவிளிம்பு வீங்கி யொற்றவும் வருடவும்
லகார ளகாரமா யிரண்டும் பிறக்கும்,

இதுவுமது.

இ-ள். அண்பன்முதல்-அண்பல்லடியை, நாவிளிம்பு-நாவோரமானது, வீங்கி-தடித்து, ஒற்ற - நெருங்க, லகார (மாய்) - லகாரமாகியும்,

அண்ணம்-மேல்வாயை, (நாவிளிம்பு) - நாவோரமானது, வருட-தடவ, ளகாரமாய்-ளகாரமாகியும், இரண்டும்-இரண்டெழுத்துகளும், முறை-இம்முறையே, பிறக்கும்-பிறக்கும்—எ-று. (௨௯)

௮௫. மேற்பல் லிதழுற மேவிடும் வவ்வே.

இ-ள். மேற்பல்-மேற்பல்லானது, இதழ் - கீழுதட்டை, உற-பொருந்த, வ-வகாரமானது, மேவிடும்-பிறக்கும்—எ-று, (௩௰)

௮௬. அண்ண நுனிநா நனியுறிற் றனவரும்,

இதுவுமது,

இ-ள். அண்ணம்-மேல்வாயை, நாநுனி - நாக்குநுனி, நனியுறின்-மிகப்பொருந்தின், றன-றவ்வும் னவ்வும், வரும்-பிறக்கும்—எ-று. ()

௮௭. ஆய்தக் கிடந்தலை யங்கா முயற்சி
சார்பெழுத் தேனவுந் தம்முத லனைய

இது சார்பெழுத்திற்கு இடமுயற்சிவகையாற் பிறப்பு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். ஆய்தக்கு - ஆய்தம்பிறத்தற்கு, இடம் - இடமானது, தலை-தலையாம், முயற்சி-தொழிலானது, அங்கா - வாயைத்திறத்தலாம், சார்பெழுத்தேனவும்-ஆய்தம் நீங்கலாகிய மற்றைச்சார்பெழுத்துகளும், தம்முதலனைய-தம்முதலெழுத்துகளோடொப்பனவாய்ப்பிறக்கும்-எ-று

௮௮ எடுத்தல் படுத்த னலித லுழப்பிற்
றிரிபுந் தத்தமிற் சிறிதுள வாகும்.

இது முன்சொன்ன பிறப்பிற்குஓர் புறனடை உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். [பலவெழுத்திற்குப்பிறப்பு ஒன்றாகச்சொல்லப்பட்டாலும்] எடுத்தல-எடுத்தலும, படுத்தல-படுத்தலும், நலிதல் -நலிதலும் ஆகிய, உழப்பின்-எழுத்திற்குரிய ஒலிமுயற்சியால், திரிபும்-ஒன்றற்கொன்றுபிறப்புவேறுபாடுகளும், தத்தல்-அவ்வவற்றின்கண், சிறிது-சிறிதுசிறிது, உளவாகும்-உள்ளனவாம்—எ-று. (௩௧)

௮௯. புள்ளிவிட் டவ்வொடு முன்னுரு வாகியு
மேனை யுயிரோ டுருவு திரிந்து
முயிரள வாயதன் வடிவொழித் திருவயிற்
பெயரொடு மொன்றுமுன் னுய்வது துயிர்மெய்.

இது முன்பிறப்புச்சொல்லிய சார்பெழுத்திற்குச் சார்ந்துவருமாறுமோர்பிறப்மாதலாற் பிறப்பிலக்கணத்து ளடக்கி அவிவிக்கத் தொடங்கிஅவற்றுள் உயிர்மெய்வருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் புள்ளிவிட்டு-மெய்புள்ளியைவிட்டு, அவ்வொடு - அகரத்தோடுகூடியவழி, முன்னுருவாகியும்-அவ்விட்டவுருவே யுருவாகியும், ஏனையுயிரோடு-அதுநீங்கலாகியவுயிர்களோடுகூடியவழி, உருவுதிரிந்தும்-உருவுவேறுபட்டும, உயிரளவாய்-தன்மாத்திரைதோன்றாதுஉயிர்மாத்திரையேமாத்திரையாய், அதன்வடிவொழித்து-தன்வரிவடிவின-விகா

ரவ்டிவே வடிவாய் உயிர்வடிவையொழித்து, இருவயிற்பொயரோடும்-உயிரும்மெய்யும் ஆகிய இரண்டிடத்தும் பிறந்த உயிர்மெய்யென்னும்மெயருடனே, ஒற்றுமுன்னாய்-ஒற்றொலிமுன்னும் உயிரொலிபின்னுமாகி, உயிர்மெய்-உயிர்மெய்யெழுத்து, வரும்-வரும்—எ-று,

க்அ-க, க்ஆ-கா, க்இ-கி, க்ஈ-கீ, க்உ-கு, க்ஊ-கூ, க்எ-கெ, க்ஏ-கே, க்ஐ-கை, க்ஒ-கொ, க்ஓ-கோ, க்ஔ-கௌ, இப்படியே மற்றை மெய்களின்மேலும் பன்னிரண்டுயிர்களுங் கூடலால் இருநூற்றுப் பதினாறு தல் காண்க, (கூச)

கூ0. குறியதன் முன்ன ராய்தப் புள்ளி
யுயிரொடு புணர்ந்தவல் லாறன் மிசைத்தே,

இது மூற்றாய்தம் வருமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், ஆய்தப்புள்ளி - புள்ளிவடிவினதாகிய வாய்தம், குறியதன் முன்னர் - குற்றெழுத்தின் முன்னதாய், உயிரொடுபுணர்ந்த-உயிரோடு கூடிய, வல்லாறன்மிசைத்து - வல்லெழுத்தாறனு ளொன்றன் மேலதாய்வரும்—எ-று,

(உ-ம்) எஃகு-கஃசு-இருபஃது எனவரும், பிறவுமன்ன, [இச்சூத்திரமேற்கோளாதலால் "தானெடுத்துமொழிதல்" என்னு முத்தி, வல்லினவகையா லியல்பாக வருமாய்த மாறனோடு "அஃகடிய" எனப்புணர்ச்சி விகாரத்தால் வருமாய்தமும், "அஃகான்" எனச்செய்யுள் விகாரத்தால் வருமாய்தமும், கூடியெட்டாதல் காண்க] (கூடு)

கூசு, இசைகெடின் மொழிமுத லிடைகடை நிலைநெடி
லளபெழு மவற்றவற் றினக்குறில் குறியே,

இது உயிரளபெடை வருமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், இசைகெடின்-பாட்டிலோசைகுறையின், மொழி-அவ்வோசைகுறைந்த சொல்லுக்கு, முதல் -முதலிலாகிலும், இடை-நடுவிலாகிலும், கடை-இறுதியிலாகிலும், நிலை-நின்ற, நெடில்-நெட்டெழுத்தேழுளொன்று, அளபெழும் - அவ்வோசையைநிறைக்கத் தன்மாத்திரையின்மிகுந்தொலிக்கும், அவற்று-அவற்றின்பின், அவற்றினக்குறில - அதற்கு இனமாகிய குற்றெழுத்துகள், குறி-அளபெடுத்தமையை அறிதற்கு வரிவடிவில் அறிகுறியாய்வரும்—எ-று,

(உ-ம்) "ஓஒதல் வேண்டுமொளி மாழ்குஞ்செய்வினை, யாஅதுமென்னுமவர்" "உறாஅர்க்குறுநோ யுரைப்பாய்கடலைச், செறாஅஅய்வாழியநெஞ்சு" "அனிச்சப்பூக்கால்களையாள் பெய்தாளுசுப்பிற்கு, நல்லபடாஅபறை" எனவரும், "ஓஒதல்" 'ஓ' முதலிலும், 'உறாஅர்' 'ஆ' இடையிலும், 'படாஅ' 'ஆ' இறுதியிலும், அளபெடுத்தன, மற்றை நெட்டெழுத்துகளும் இப்படியே அளபெடுக்கும். 'செறாஅய்' ஈரளபெடுத்

தது. [ஔகாரஞ் சொல்லுக்கு நடுவிலும், கடையிலும், வாராமையால் அவ்விடங்களில் அது நீங்கலாக நின்று அளபெடுக்கின்ற அளபெடை பததொன்பதோடும், "கெடுப்பதூஉங்கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற்றுங் கே யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை" என வின்னிசை நிறைக்க வருமள பெடையும் "உரன்னசை இயுள்ளந் துணையாகச்சென்றார், வரனசை இ யின்னுமுளேன்" எனச்சொல்லிசை நிறைக்கவருமள பெடையுங்கூடி உயிரளபெடை யிருபத்தொன்றாய் வருதல் காண்க.] (௩௬)

கூஉ, ஙஞண நமன வயலள வாய்த
மளபாங் குறிலிணை குறிற்கீ ழிடைகடை
மிகலே யவற்றின் குறியாம் வேறே,

இது ஒற்றளபெடை வருமா றுணர்த்துகின்றது,

இ-ள், (இசைகெடின்) - பாட்டிலோசைகுறையின், குறிலிணைக் (கீழ்) - குறிலிணையின்கீழாவது, குறிற்கீழ்-குறிற்கீழாவது, இடை-சொ லலுக்குநடுவிலாகிலும், கடை-சொல்லுக்குக் கடையிலாகிலும் ஙஞண நமனவயலள - ஙம்முதலிய விப்பத்துளொன்றனும், ஆய்தம்-ஆய்தமெ னும், அளபுமிகலாம் - அவ்வோசையைநிறைக்கத் தன்மாத்திரையின் மிகுந்தொலிக்கும், அவற்றின்வேறுகுறியாம்-அப்படி யளபெடுத்தமை யை யறிதற்கு அவற்றின்பின் அவ்வெழுத்துகளே வரிவடிவில் அறிகு றியாய் வரும்—எ-று,

முன் சூத்திரத்தில் "இசைகெடின்" என்றது இதற்குங் கூட்டப் பட்டது,

(உ-ம்) இலங்ங்கு வெண்பிறைசூ டீசனடியார்க்குக், கலங்குநெ ஞ்சமிலைகாண்" எ-ம், "எங்ங்கிறைவனுளனென்பாய் மனனேயானெ ங்ங்கெனத்திரிவான்" எ-ம், "மடங்ங்கலந்த மனனேகளத்துவிடங்ங்கல ந்தானைவேண்டு" எ-ம், "அங்ங்கனிந்தவருளிடத்தார்க்கன்புசெய்து, நங் ங்களங்கறுப்பாநாம்" எ-ம், வரும், 'இலங்கு' குறிலிணைக்கீ ழிடையிலு ம், 'எங்கு' குறிற் கீழிடையிலும், 'மடங்' குறிலிணைக்கீழ்க் கடையிலும், 'அங்' குறிற் கீழ்க்கடையிலும், ஙகரம் அளபெடுத்தது, "எஃஃஃகிலங்கி யகையராயின்னுயிர் வெஃஃஃகுவார்க்கில்லைவீடு" ஆய்தமளபெடுத்தது, மற்றமெய்களுமிப்படியே யளபெடுக்கும், [ஙகரமொழிவிறுதியுஞ்சவு ம் வாராமையால் ஆய்தத்தை இறுதியில் விலக்கி ஒற்றளபெடை நாற பத்திரண்டாதல் காண்க] (௩௭)

கூங, யகரம் வரக்குற ளுத்திரி யிகரமு
மசைச்சொன் மியாவி னிகரமுங் குறிய,

இது குற்றிய லிகரம் வருமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், யகரம்வர - யகரத்தை முதலிலேயுடைய சொல்வர, குற ளு - குற்றியலுகரம், திரி - திரிந்த, இகரமும் - இகரமும், அசைச்சொ

ல் - அசைச்சொல்லாகிய, மியாவின் - மியாவென்பதின் மகரத்தின் மேலிருக்கிற, இகாரமும்-இகரமும், குறிய குற்றியலிகரங்களாம்—எ-று.

(உ-ம்) நாயகியாது - எஃகியாது-வரகியாது - கொக்கியாது-குரங்கியாது - அல்கியாது-எ-ம், கேண்மியா-எ-ம், பிறவு மிப்படியே வரும், நாகு - யாது, நாகியாது என்றுதல்காண்க. [பொதுப்படக் கூறிய குற்றியலுகரம் முப்பத்தாறாலும் அசைச்சொல் மியாவினாலும் குற்றியலிகரம் முப்பத்தேழாய் வருமாறுகாண்க. (௩௮)

௯௪. நெடிலோ டாய்த முயிர்வலி மெலியிடை
தொடர்மொழி யிறுதி வன்மையூ ருகர
மஃகும் பிறமேற் றொடரவும் பெறுமே,

இது குற்றியலுகரம் வருமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். நெடிலோடு-தனிநெடிலெழுத்துடனே, ஆய்தம்-ஆய்தமொன்றும் உயிர்-சொல்லுக்கு நடுவிலுங் கடையிலும் வாராத ஔகாரம் நீங்கிய உயிர்பதினொன்றும், வலி-வல்லெழுத்தாறும், மெலி-மெல்லெழுத்தாறும், இடை - வல்லெழுத்துகளோடு தொடராத வகரம்நீங்கிய இடையெழுத்தைந்தும் ஆகிய முப்பத்தாறனுளொன்றால், தொடர் - ஈற்றுக்கு அயலெழுத்தாகத் தொடரப்பட்டு, மொழியிறுதி - சொல்லினிறுதியில், வன்மை வல்லெழுத்துகளுள் யாதாயினு மொன்றன்மேல், ஊர் - ஏறிவருகின்ற, உகரம் - உகாரமானது, அஃகும் - தன்மாத்திரையிற் குறுகும், பிற-பிறவெழுத்துகளுளொன்றும்பலவும், மேற்றொடரவும்-குறுகுதற்கு மொழிநிறைதற்குங் காரணமாக மேலேதொடரவும், பெறும்-தனிநெடிலொழிந்த வைந்துதொடரும் பெறும்—எ-று,

(உ-ம்) நாகு-காசு-நீறு-நெடிற்றொடர், எஃகு-ஆய்தத்தொடர் - வரகு-பலாசு, கரிது-உயிர்த்தொடர், கொக்கு-கச்சு, பற்று-வன்றொடர், குரங்கு-மஞ்சு கன்று மென்றொடர், தெள்கு சோபு - வீழ்து இடைத்தொடர், எனவரும்பிறவுமிப்படியேவரும், [இங்கோற்றயலெழுத்தைக்கொண்டு ஆறுவகையாகச் சொல்லிப் பின்னே புணரியல்முதலானவிடங்களிலே எடுத்தாளுதலால் 'முன்மொழிந்து கோடல்' என்னுமுத்திமொழிந்த பொருளோடவ்வயின் மொழியாததனையு முட்டின்று முடித்தலென்னு முத்தியால், 'நுந்தை' யென்னும் முறைப்பெயரின் முன்னின் நகரமெய்யிலிருக்கிற உகரமுங்குறுகுமென்றுகொள்க.] (௩௯)

௯௫. தற்சுட் டளபொழி யைம்மூ வழியு
நையு மௌவு முதலற் றாகும்,

இது ஐகார ஔகாரக் குறுக்கங்கள் வருமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், ஐ-ஐகாரம், தற்சுட்டளவு - தன்னைக்குறித்துத் தன்பெயர் சொல்லுமளவிற்குறுகாது, ஒழி-ஒழிந்த, மூவழியும் - சொல்லுக்கு முதலிடை கடைகளிலே யெங்கே நின்றாலும், நையும்-தன்மாத்திரை

யிற் குறுகும், ஔவும் - ஔகாரமும், முதல - சொல்லுக்குமுதலில்; அற்றாகும் - தன்மாத்திரையிற் குறுகும்—எ-று,

(உ-ம்) ஐப்பசி-வலையன் குவளை-எ-ம், மௌவல் - எ-ம், வரும். [இடைவகையால் ஐகாரக் குறுக்க மூன்றும் ஔகாரக்குறுக்கமொன்றும் வருதல்காண்க,] (௩௰)

௩௬, ணனமுன்னும் வஃகான் மிசையுமக் குறுகும்,

இது மகாரக்குறுக்கம் வருமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், ணன-ணகர னகரங்களிலொன்று நின்றுதொடர, முன்னும்-அதன்முன்னின்றாலும், வஃகான்-வகரம்வந்துதொடர, மிசையும்-அதன்பின்னின்றாலும், ம - மகரம், குறுகும்-தனமாத்திரையின்குறையும்—எ-று,

(உ-ம்) "வெருளினுமெல்லாம்வெருளு மஃதன்றி மருளினுமெல்லாமருண்ம்" எ-ம், "திசையறிமீகானும் போன்ம்" எ-ம், தரும்வளவன்; எ-ம், வரும், [இவற்றுள் 'மருளும்' 'மருண்ம்' 'போலும்' போன்ம் என்றாதலால் செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டு முற்றுச்சொல்லிலே, ள-ல திரிந்த ண-ன வென்றறிக, இச்சூத்திரக்கருத்தைப் பின்வருஞ்சில சூத்திரங்களைக்கொண்டு உய்த்துணர வைத்தலால் இது 'உய்த்துணரவைப்பு' என்னுமுத்தி, (௩௧)

௩௭, லளவீற் றியைபினு மாய்த மஃகும்,

இது ஆய்தக்குறுக்கம் வருமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், லளவீற்றியைபின் - லகாரளகார வீற்றுப் புணர்ச்சியில், ஆம்-ஆகின்ற, ஆய்தம், குறில்வழி "லளத்தவ்வணையினாய்த மாகவும் பெறூஉமல்வழியானே" என்னுமாய்தம், அஃகும் தன்னமாத்திரையிற் குறுகும்—எ-று,

(உ-ம்) கஃறீது - முஃடீது, எனவரும். [இது முடிவிடங் கூறல், என்னுமுத்தி,] (௩௨)

௩௮, தொல்லை வடிவின வெல்லா வெழுத்து மாண்]
டெய்து மெகர வொகர மெய் புள்ளி,

இது நிறுத்தமுறையால் உருவமாமா றுஉணர்த்துகின்றது,

இ-ள், எல்லாவெழுத்தும் எல்லாவெழுத்துகளும், தொல்லைவடிவின-பலவேறுவகைப்பட்டவெழுதிவழங்கு பழையவடிவினையுடையவாம், ஆண்டு-அவ்வடிவையையுடைய வாய் வழங்குமிடத்து, எகரம்-எகாரமும், மெய்-மெய்களும், புள்ளி-புள்ளியை,எய்தும்-பெறும்—எ-று,

(உ-ம்) எ ஒ க் ங் ச் ஞ் ட் ண் த் ந் ப் ம் ய் ர் ல் வ் ழ் ள் ற் ன் எனவரும், (௩௩)

௩௯, மூன்றுயி ரளபிரண் டாநெடி லொன்றே
குறிலோ டையௌக் குறுக்க மொற்றளு
பெடையொற் றிஉக் குறுக்க மாய்தம
கால்குறண் மஃகா னாய்த மாத்திரை.

இது நிறுத்த முறையால் மாத்திரையாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மாத்திரை - ஒலிக்குமளவு, உயிரளபு - உயிரளபெடைக்கு, மூன் (றாம்) - மூன்றாகும், நெடில்-நெட்டெழுத்திற்கு, இரண்டாம்-இரண்டாகும், குறில-குற்றெழுத்திற்கும், ஐக் (குறுக்காம்) -ஐகாரக்குறுக்கத்திற்கும், ஔக்குறுக்கம் - ஔகாரக்குறுக்கத்திற்கும், ஒற்றளபு-ஒற்றளபெடைக்கும், ஒன் (றாம்) - தனித்தனியொன்றாகும், ஒற்று-மெய்யெழுத்திற்கும், இக் (குறுக்கம்) - குற்றியலிகரத்திற்கும், உக்குறுக்கம்-குற்றியலுகரத்திற்கும், ஆய்தம்-ஆய்தத்திற்கும், அரை (யாம்) - தனித்தனியரையாகும், குறண்மஃகான்-மகரக்குறுக்கத்திற்கும், (குற) ளாய்தம்-ஆய்தக்குறுக்கத்திற்கும், கா (லாம்) - தனித்தனி காலாகும்—எ-று.

மேல் "உயிரளவாய்" என்று சொன்னதனால் இங்கே உயிர்மெய்க்கு-மாத்திரை சொல்லவில்லை. (௪௪)

௱. இயல்பெழு மாந்த ரிமைநொடி மாத்திரை.

இது ஒருமாத்திரையென்னுங் காலவளவை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மாந்தர்-மனிதருடைய, இயல்பு-இயல்பாக, எழும்-உண்டாகுகின்ற, இமை-கண்ணிமைப்பொழுதும், நொடி - கைந்நொடிப்பொழுதும், மாத்திரை-ஒருமாத்திரையென்னும்வகையறைப்பொழுதாம்-எ-று.

[இது "பின்னது நிறுத்தல்" என்னுமுத்தியால் மாத்திரையினளவைப் பின்னுகச் சொன்னார்.] (௪௫)

௱௧. ஆவியு மொற்று மளவிறந் திசைத்தலு
மேவு மிசைவிளி பண்டமாற் றாதியின்.

இது "மூன்றுயிரளபு" என்னுஞ் சூத்திரவிதிக்குப் புறனடை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆவியும் - முதலுஞ் சார்புமாகிய உயிரெழுத்துகளும், ஒற்றும்-அவ்விருவகை மெய்யெழுத்துகளும், அளவிறந்து- முன்சொன்ன அளவைகடந்து, ஒலித்தலும்- அதிகமாக ஒலித்தலையும், மேவும்-பொருந்தும், இசை-இராகமும், விளி-அழைத்தலும், பண்டமாற்று- பண்டமாற்றலும், ஆதியின்-முதலானவைகளிடத்து—எ-று.

"ஆதி" யென்றதனால் புலம்பல்முதலானவைகளுங் கொள்க. இராகத்தில் அதிகமாக ஒலிக்கும்போது உயிர் பன்னிரண்டு மாத்திரையீறாகவும் ஒற்றுப்பதினொரு மாத்திரையீறாகவும் ஒலிக்குமென்பா ரிசைநூலார், "இது பிறநூன்முடிந்தது. தானுடன்படுதல்" என்னுமுத்தி(௪௬)

௱௨. பன்னீ ருயிருங் கசதந பமவய
ஙஞவீ ரைந்துயிர் மெய்யு மொழிமுதல்,

இது நிறுத்தமுறையால் மொழிக்கு முதலாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பன்னீருயிரும் - பன்னிரண்டுயிரெழுத்துகளும், கசதநபம வயஞ்ஙு - ககரமுதல் ஙகரமீறுகச்சொல்லப்பட்ட, ஈரைந்து-பத்து, உயிர்-உயிரேறிய, மெய்யும்-மெய்யெழுத்துகளும், மொழி -சொல்லுக்கு, முதல்-முதலாகும்—எ-று.

(உ-ம்) அடை-ஆடை-இடை-ஈடு-உடை-ஊடல் - எடு-ஏடு-ஐயம்-ஒதி-ஓதி-ஔவியம்-எனவும், கரி-சவடி-தளிர் - கலம்-படை-மலை-வளம்-யவனர் - ஞமலி-ஆங்ஙனம் - எனவும் வரும். [உயிர்போலத்தனித்து முதலாக மாட்டாமையால "உயிர்மெய் என்றார்" இது "இன்னதல்ல திதுவென மொழிதல்" என்னு முத்தி.] (சஎ)

ாங, உஊ ஒஓ வலவொடு வம்முதல்,

இது முதலாமென்ற மெய்களுட் சிறப்புவிதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உஊ ஒஓ வலவொடு - உஊ ஒஓ என்கின்ற நான்குமல்லாத எட்டுயிர்களோடும், வ - வகரமெய்யானது, முதல் - சொலலுக்கு முதலாகும்—எ-று.

(உ-ம்) வளி வாளி விளி வீறு வெளி வேளை வைகல் வெளவு எனவரும். (சஅ)

ாச. அஆ உஊ ஓஔ யம்முதல்.

இதுவுமது.

இ-ள். அ ஆ உ ஊ ஓ ஔ (வொடு) - அ ஆ உ ஊ ஓ ஔ என்கிற ஆறுயிரோடும், ய-யகரமெய், முதல்-சொல்லுக்கு முதலாகும்-எ-று.

முன்சூத்திரத்தின் 'ஒடு' வை வருவிக்கலாயிற்று.

(உ-ம்) யவனர் யானை யுகம் யூகி யோகி யௌவனம் எனவரும். ()

ாடு. அ ஆ எ ஒவ்வோ டாகு ஞம்முதல்,

இதுவுமது.

இ-ள், அ ஆ எ ஒவ்வோடு-அ ஆ எ ஒ என்கின்ற நான்குயிரோடும், ஞ-ஞகரமெய், முதலாகும்-சொலலுக்குமுதலாகும்—எ-று.

(உ-ம்) ஞமலி ஞாலம் ஞெகிழி ஞொள்கிற்று எனவரும். (ருo)

ாசு. சுட்டியா வெகர வினவழி யவ்வை
யொட்டி ஙவ்வு முதலா கும்மே,

இதுவுமது.

இ-ள். சுட்டு-மூன்றுசுட்டும், யா (வின) - யாவினவும், எகரவினை-எகரவினவும் ஆகிய வைகளுடைய, வழி - பின்பு, அவ்வை - அகரத்தை, ஒட்டி-சேர்ந்து, ஙவ்வும்-ஙகரமெய்யும், முதலாகும்-சொல்லுக்கு முதலாகும்—எ-று.

(உ-ம்) அங்ஙனம் இங்ஙனம் உங்ஙனம் யாங்ஙனம் எங்ஙனம் எனவரும் [ஒருவிதத்திலே முதலாமையால் 'ஙவ்வும்' என இழிவுசி

றப்புமைகொடித்துக்கூறினர். முதலாகாதென்பவர்க்கு உடன்படுதலு மறுத்தலுமாதலால் 'பிறர்தம்மதமேற் கொண்டுகளைவு' என்னுமதம்.]

௱௭. ஆவி ஞணநமன யரலவழள மெய்
சாயு முகர நாலாறு மீறே.

இது நிறுத்தமுறையான் மொழிக்கீறுமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆவி-தனித்தும் மெய்யோடும் வரும் பன்னிரண்டு உயிர்களும், ஞணநமனயரலவழளமெய் - இப்பதினொருமெய்களும், சாயுமுகரம்-குற்றியலுகரமும் ஆகிய, நாலாறும்-இருபத்துநான்கெழுத்தும், ஈறு-மொழிக்கீறாகும்—எ-று.

(உ-ம்) ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-ஐ-ஓ-எ-ம், விள-பலா-கரி-தீ, கடு-பூ-சேள தே-கை-கொ-போ-கௌ-எ-ம், உரிஞ்-மண்-பொருந்-மரம்-பொன்-வேய்-வேர்-வேல்-தெவ்-வீழ்-வாள்-அஃகு-எ-ம், வரும். (௫௨)

௱௮. குற்றுயி ரளபி னீறா மெகர
மெய்யொ டேலாதொந் நவ்வொடா மௌக்
ககர வகரமோ டாகு மென்ப.

இது முன்னீறுமென்ற வெழுத்துட் சிலவற்றிற்குச் சிறப்புவிதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். குற்றுயிர் - அஇஉஎஒ என்கிற குற்றுயிரானவை, அளபின்-அளபெடையிலே, ஈறாம்-வரிவடிவில், அரிகுறிபாகத்தனித்து ஈறாகும், எகரம்-எகரமானது, மெய்யொடேலாது - மெய்யோடீறாகாது, ஒ-ஒகரமானது, நவ்வொடாம் - நகரமெய்யொன் றுடனீறாகும், ஔ-ஔகாரமானது, ககரவகரமோடாகும் - ககரவகரங்களிரண்டு மெய்களுடனீறாகும், என்ப-என்றுசொல்லுவர் புலவர்—எ-று.

(உ-ம) பலா அ-தீஇ-பூஉ-சேஎ-கைஇ-கோஒ-கௌஉ-எ-ம், நொ-எ-ம், கௌ-வௌ-எ-ம, வரும். (௫௩)

௱௯. நின்ற நெறியே யுயிர்மெய் முதலீறே.

இது எழுத்தினது முதலுமீறுமாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், நின்றநெறியே-மெய்முன்னும் உயிர்பின்னுமாக ஒலித்துநின்றவழியே, உயிர்மெய்-உயிர்மெய்க்கு, முதல்-மெய் முதலாகும், ஈறு-உயிரீறாகும்—எ-று.

[எனவே உயிரும்-ஒற்றும்-ஆய்தமுதலிய ஒன்பது சார்பெழுத்துகளும்-ஓரெழுத்தாகையால் அவற்றிற்குமுதலுமீறும் அவையேயாமென்பதை அருத்தாபத்தியாற் கூறினர். இது 'எஞ்சியசொல்லி னெய்தக்கூறல்' என்னுமுத்தி இப்படிச் சொல்லாதவை யெல்லாம் "சொல்லின் முடிவினப்பொருண் முடித்தல்" என்னுமுத்தி. (௫௪

௱௰. கசதப வொழித்தவீ ரேழன் கூட்ட
மெய்ம்மயக் குடனிலை ரழவொழித் தீரெட்

டாகுமிவ் விருபான் மயக்கு மொழியிடை
மேவு முயிர்மெய் மயக்கள வின்றே.

இது நிறுத்தமுறையானே மெய்யுடன் மெய்ம்மயங்கலும் உயிருமெய்யுமாறிமயங்கலும் ஆகிய இடைநிலைமயக்கமாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். கசதப-கசதபவென்னு நான்கையும், ஒழித்த-நீக்கிய ஈரேழன்கூட்டம்-பதினான்குமெய்களும் பிறமெய்களோடு கூடுங்கூட்டம் மெய்ம்மயக் (காகும்) வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கமாகும், ரழ - ரழவெனு மிரண்டையும், ஒழித்து-நீக்கி, மற்றைப் பதினாறுமெய்களும், (கூட்டம்) தம்மோடு கூடுங்கூட்டம், உடனிலை (மெய்ம்மயக்) காகும் - உடனிலை மெய்ம்மயக்கமாகும், இவ்விருபான் மயக்கும்-இவ்விருவகை மயக்கமும், மொழி-ஒருமொழிக்குந் தொடர்மொழிக்கும், இடை-நடுவில், மேவும்-வரும், உயிர்மெய்-உயிருடன்மெய்யும் மெய்யுடன் உயிரும், மயக்கு-மாறிமயங்கு மயக்கத்திற்கு, அளவின்று - அளவில்லை, வேண்டியவாறே மயங்கும்—எ-று.

[‘கூட்டம்’ என்றாலும் ‘மயக்கம்’ என்றாலும் ‘சையோகம்’ என்றாலும் ஒருபொருள் பின் ‘உடனிலை’ என்றதனால் முன் ‘பிறமெய்’ என்பது கொள்ளப்பட்டது.] உயிர்மெய்மயங்குதற்கு உதாரணம்-அலவில்-எ-ம், கா-எ-ம், வரும். மற்றவைகளுக்கு உதாரணம் பின்வருஞ் சிறப்புச்சூத்திரங்களுட் காண்க. (௫௫)

௱௰௧. ஙம்முன் கவ்வாம் வம்முன் யவ்வே.

இது வேற்றுநிலைமெய்ம்மயக்கத்துள் விதந்து சிறப்புவிதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஙம்முன்-ஙகரத்தின்முன், க-ககரமும், வம்முன்-வகரத்தின்முன், ய-யகரமும், ஆம்-மயங்கும்—எ-று.

(உ-ம்) கங்கன்-எ-ம், தெவ்யாது-எ-ம், வரும். (௫௬)

௱௰௨. ஞநமுன் றம்மினம் யகரமொ டாகும்.

இதுவுமது.

இ-ள். ஞநமுன்-ஞகரநகரங்களின்முன், தம்மினம்-அவற்றிற்கினமாகிய சகரதகரங்களும், ய-யகரமும், ஆகும்-மயங்கும்—எ-று.

(உ-ம்) கஞ்சன் உரிஞ்யாது-எ-ம், கந்தன் - பொருந்யாது-எ-ம், வரும். (௫௭)

௱௰௩. டறமுன் கசப மெய்யுடன் மயங்கும்.

இதுவுமது.

இ-ள். டறமுன்-டகரறகரங்களின்முன், கசபமெய்-கசபஎன்கிற-மூன்றுமெய்களும், உடன்மயங்கும்-இணங்கிமயங்கும்—எ-று.

(உ-ம்) கட்கம் கட்சி திட்பம் - எ-ம், கற்க கற்சிறார் கற்ப-எ-ம், வரும். (௫௮)

௱௰௪. ணனமுன் னினங்கச ஞபமய வவ்வரும்,

இதுவுமது.

இ-ள். ணனமுன்-ணகரனகரங்களின்முன், இனம்-அவற்றிற் கினமாகிய டகர றகரங்களும், கசஞபமயவ-ககரமுதலிய வெவ்வேழு மெய்களும் வரும-மயங்கும்—எ-று.

(உ-ம்) விண்டு வெண்கலம் வெண்சோறு வெண்ஞமலி வெண்பல் வெண்மலர்மண்யாதுமண்வலிது-எ-ம், புன்றலை புன்கண்புன்செய் புன்ஞமலிபுன்பயிர்புன்மலர்பொன்யாதுபொன்வலிது-எ-ம், வரும்,)

௱௰௫, மம்முன் யவ மயங்கு மென்ப,

இதுவுமது.

இ-ள், மம்முன்-மகரத்தின்முன், பயவ-பயவவென்னு - மூன்றுமெய்களும்,மயங்குமென்ப-மயங்குமென்றுசொல்லுவர்புலவர்-எ-று,

(உ-ம்) கம்பன் கலம்யாது கலம்வலிது எனவரும், (௬௰)

௱௰௬, யரழ முன்னர் மொழிமுதன் மெய்வரும்,

இதுவுமது.

இ-ள், யரழமுன்னர்-யரழவென்னுமூன்றுமெய்களின்முன், மொழிமுதன்மெய்-மொழிக்குமுதலாகின்ற பத்துமெய்களும், வரும்-மயங்கும்—எ-று,

(உ-ம்) வேய்கடிது வேர்கடிது வீழ்கடிது சிறிதுபெரிது தீது நீண்டது மாண்டது ஞான்றது யாது வலிது இவற்றையும் அம்மூன்றுடன்கூட்டுக,வேய்ங்குழல் ஆர்ங்கோடு பாழ்ங்கிணறு எனவரும், (௬௧)

௱௰௭, லளமுன் கசப வயவொன் றும்மே,

இதுவுமது.

இ-ள், லளமுன்-லகரளகரங்களின்முன், கசப வய-ககரமுதலிய வைவைந்தும், ஒன்றும்-மயங்கும்—எ-று,

(உ-ம்) வேல்கடிது வாள்கடிது சிறிது பெரிது வலிது யாது இவற்றையுங் கூட்டுக. (௬௨)

௱௰௮, ரழவல் லனதம் முற்றுமுட னிலையும்,

இது உடனிலைமயக்கத்தின் சிறப்புவிதி உணர்த்துகின்றது,

இ-ள் ரழவல்லன-ரகரழகரமல்லாத பதினாறுமெய்களும், தம்முன்-தமக்குமுன், தாம்-தாம்,உடனிலையும்-உடனின்றுமயங்கும்—எ-று.

(உ-ம்) அக்கம் அங்ஙனம் அச்சம் அஞ்ஞானம் அட்டு அண்ணம் அத்து அந்நீர் அப்பு அம்மை அய்யம் அல்லி அவ்வை அள்ளல் அற்றம் அன்னை எனவரும், (௬௩)

௱௨௨, யரழவொற் றின்முன் கசதப ஙஞநம
ஈரொற் றும்மாழுக் தனிக்குறி லணையா,

இது தனிமெய்யுடனே தனிமெய்யாகியும் மயங்குமெய்கள் இத்தனையென்றும், சொல்லுக்கு உறுப்பாகமயங்காத வெழுத்துகள் இத்தனையென்றும், உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். யரழ-யரழவென்கிற மூன்றுமெய்களும், முன்- இவற்றின் முன்மயங்குமென்ற, ஒற்றில்-பத்துமெய்களுள், கசதபஙஞநம ககாமுதலாகியவிவ்வெட்டுமெய்களும், ஈரொற்றும் தனிமெய்யும் உயிர்மெய்யுமாகி மயங்குதலன்றியும் ஈரொற்றாயு மயங்கும், ரழ - ரகாரழகாரமெய்களும், தனிக்குறில- தனிக்குற்றெழுத்தும், அணையா-சொல்லுக்கு உறுப்பாகவருவதும் நிற்பதுமாக மயங்குவனவல்ல—எ-று,

(உ-ம்) வேய்க்குறை வேர்க்குறைவீழ்க்குறை-எ-ம், வேய்ச்சிறை வேர்ச்சிறைவீழ்ச்சிறை-எ-ம், வேய்த்தலை-வேர்த்தலை-வீழ்த்தலை-எ-ம், வேய்ப்புறம் வேர்ப்புறம் வீழ்ப்புறம்-எ-ம், வேய்ங்குழல் ஆர்ங்கோடு வாழ்ங்கிணறு-எ-ம, காய்ந்தனம் நேர்ந்தனம் வாழ்ந்தனம்-எ-ம், மெய்ம்மயிர் மெய்ஞ்ஞானம்-எ-ம், வரும், ஞகரமகரங்கள் ரகரழகரங்களோடு கூடி மயங்குதற்கு உதாரணம் வந்தவிடத்திலே காண்க, (௯௪)

௱௨௩, லளமெய் திரிந்த னணமுன் மகார
நைந்தீ ரொற்றாஞ் செய்யு ளுள்ளே.

இது செய்யுளுக்கு உரிமையா யீரொற்று உடனிற்பன இத்தனையென்று உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். லளமெய்திரிந்த-லகாரளகாரவொற்றுத் திரிந்த, னணமுன் னகாரணகாரமுன்வரும், மகாரம்-மகாரவொற்றானது, நைந்து-முன் சொன்னபடியேகுறுகி, ஈரொற்றும்-அந்த மெய்களுடனே யீரொற்றுடனிலையாம், செய்யுளுள்ளே-பாட்டினுள்—எ-று.

(உ-ம்) "திசையறிமீகானும் போன்ம்" எ-ம், "மயிலியன்மாதர்மருண்ம்" எ-ம், வரும், (௯௫)

௱௨௪, தம்பெயர் மொழியின் முதலு மயக்கமு
மிம்முறை மாறியு மியலு மென்ப,

இது முதனிலை யிறுதிநிலை யிடைநிலைகளுக்கு ஆவதோர் புறனடை உணர்த்துகின்றது;

இ-ள். தம்பெயர்-தம்முடையபெயர்களை, மொழியின்-சொல்லிநிலைமொழி வருமொழிகளாகப் புணர்க்குமிடத்து, முதலும்-மொழிமுதலுக்கும், மயக்கமும்-இடைநிலைமயக்கத்திற்கும், இம்முறை-இப்படிவிதிக்கப்பட்டனவும் விலக்கப்பட்டனவு மாகிய வெல்லாவெழுத்துகளும், மாறியுமியலும்-முதலாகியும் மயங்கியும் வரும், என்ப-என்றுசொல்லுவார்புலவர்—எ-று.

[இப்படி யெல்லாவெழுத்துகளும் தனித்தனி அதற்கதுவே முத லாமெனவே ஈற்றிற்கு விதிக்கப்பட்டனவும் விலக்கப்பட்டனவுமாகிய வெல்லா வெழுத்துகளும் தனித்தனி அதற்கதுவே ஈறுமெனத்தானே விளங்குதலால் 'ஈறும்' என மிகைபடக் கூறுமல் விட்டார்]

(உ-ம்) "அவற்றுள்" லளஃகான் முன்னர் யவ்வுந்தோன்றும் இதிலே லகரமானது முதலாகியும் ளகரமெய்யோடு மயங்கியும் வந்தது "கெட்பெரிது" இதில்ளகரமானது மெய்யோ டுருய் வந்தது பிறவு மிப்படியே வரும். (௬௬)

௱௨௨. மகர விறுதி யஃறிணைப் பெயரி
னகரமோ டுறழா நடப்பன வுளவே,

இது நிறுத்த முறையினாலே போலியாமாறு உணர்த்தும் படியாகத் தொடங்கி மொழியிறுதிப்போலி உணர்த்துகின்றது,

இ-ள் அஃறிணைப்பெயரின் - பால்பகாவஃறிணைப் பெயர்களிடத்து, இறுதி-ஈற்றிலேநின்ற, மகரம்-மகரமெய்யானது, னகரமோடு-னகர மெய்யோடு, உறழா-ஒத்து, நடப்பன-நடப்பவை, உள-உண்டு-எ-று.

[மகரம் னகரத்தோடொத்தலாவது பெயரினிறுதியிலே மகரமிருந்தவிடத்து னகரம் வந்திருந்தாலும் வேறுபடாமலொத்தலாம், இம் மகரம் குறிலிணையைச் சேர்ந்து வருவதென்றறிக]

(உ-ம்) அகம் அகன் நிலம் நிலன் எனவரும், [இவ்விறுதிப்போலியை முன்னேசொல்லுதலால சுரும்பு-சுரும்பர், வண்டு வண்டர் எனமென்றொடர் குற்றியலுகரப் பெயரிறுதி யுகரம் "அா" என்பதனோடொத்துவருதலும், பந்தல் பந்தர் சாம்பல் சாம்பர் எனச்சில லகரமெய்யீற்றுப் பெயரினிறுதி லகரமெய் ரகரமெய்யோ டொத்துவருதலுங் கொள்க.] (௬௭)

௱௨௩. அ ஐ முதலிடை யொக்குஞ் சஞயமுன்,

இது மொழிமுதற்போலியும் இடைப்போலியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அ ஐ - அகரமும் ஐகாரமும், முதல் - சொல்லுக்குமுதலிலும், இடை-நடுவிலும், ஒக்கும் - வேறுபாடில்லாமலொத்துநடக்கும், சஞயமுன் - சகரஞகரயகரங்களுக்கு முன்வந்தால—எ-று.

(உ-ம்) பசல்-பைசல், மஞ்சு-மைஞ்சு, மயல்-மையல்-எ-ம், அமச்சு-அமைச்சு, இலஞ்சி-இலைஞ்சி, அரயர்-அரையர்-எ-ம், வரும், (௬௮)

௱௨௪. ஐகான் யவ்வழி நவ்வொடு சில்வழி
ஞஃகா னுறழு மென்மரு முளரே.

இது மொழியிடைப்போலி உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். சில்வழி-சொல்லுக்குநடுவே சிலவிடத்து, ஐகான் வழி-ஐகாரத்தின்பின்னும், யவ்வழி-யகரமெய்யின்பின்னும், நவ்வொடு-இயல

மாய்வரும் ஙகரமெய்யினோடு, ஞஃகான்-ஞகரமெய்யானது, உறழும்-ஒத்து நடக்கும்,என்மரும்-என்றுசொல்லுவாரும்,உளர்-சிலருண்டு-எ-று

(உ-ம்) "செய்ஞ்ஞின்றநீலமலர்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன், மைஞ்ஞின்றவொண்கண்மலைமகள்கண்டு மகிழ்ந்துநிற்க, நெய்ஞ்ஞின்றெரியும்விளக்கொத்தநீல மணிமிடற்றான், கைஞ்ஞின்றவாடல் கண்டாற்பின்னைக்கண் கொண்டு காண்பதென்னே" எ-ம், ஐஞ்ஞூறு-எ-ம், வரும். [மண்யாத்த-மண்ஞாத்த பொன்யாத்த பொன்ஞாத்த எனவரும். போலிக்கு ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் இலக்கணஞ்சொன்னபடி. இந்நூலாசிரியர் சொல்லாமல்விட்டது "இறந்தது விலக்கல்" என்னுமுத்தி] (௬௬)

௱௨௫. அம்மு னிகரம் யகர மென்றிவை
யெய்தி னையொத் திசைக்கு மவ்வோ
டுவ்வும் வவ்வு மௌவோ ரன்ன,

இது வடநூலார் சந்தியக்கர மென்பவற்றுள் ஐ ஔ என்கிற நெட்டெழுத்துகளின் வடிவுதோன்றுதலை உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். அம்முன்-அகரத்தின்முன், இகரம்-இகரமும், யகரம்-யகரமெய்யும், என்றிவை-என்றுசொல்லப்பட்டவிவை, ஒத்து-தம்முளொத்து, எய்தின்-பொருந்தினால், ஐயிசைக்கும்- ஐயென்கிற நெட்டெழுத்து ஒலிக்கும், அவ்வோடு - அகரத்தோடு, உவ்வும்-உகரமும், வவ்வும்-வகரமெய்யும, (ஒத்து) - தம்முளொத்து, ஓரன்ன-ஒருதன்மையனவாக, (எய்தின்) - பொருந்தினால், ஔ (விசைக்கும்)- ஔவென்கிற நெட்டெழுத்து ஒலிக்கும்—எ-று.

[யகரவகரமெய்கள் நடுவிலே கலக்குமெனக்கொள்க. மொழிந்தபொருளோடொன்றவவ்வயின், மொழியாததனையு முட்டின்று முடித்தல், என்னுமுத்தியால் அகரக்கூறும் இகரக்கூறும் தம்முளொத்து எகரமொலிக்கும், அகரக்கூறும் உகரக்கூறும் தம்முளொத்து ஒகரமொலிக்கும், எனக்கொள்க.] (௭௰)

௱௨௬. மெய்க ளகரமு நெட்டுயிர் காரமு
மையௌக் கானு மிருமைக் குறிலிவ்
விரண்டொடு காரமுமாஞ் சாரியை பெறும்பிற,

இது மேலேசொல்லப்பட்ட எழுத்தின்சாரியை களைத்தொகுத்து இனமடைத்தல் உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். மெய்கள் - ஒற்றுகள், அகரமும் - அச்சாரியையும், நெட்டுயிர் - உயிர்நெடில்கள், காரமும் - காரச்சாரியையும், ஐயௌ-அவற்றுள் ஐகார ஔகாரங்கள், கானும்-காரச்சாரியையுடனே கான்சாரியையும், இருமைக்குறில் - உயிர்க்குறிலு முயிர்மெய்க்குறிலும், இவ்விரண்டொடு - காரம் கான் என்கிற விரண்டுடனே, கரமும் - கரச்சாரியையும், ஆம்-ஆகின்ற, சாரியை-சாரியைகளை, பெறும்-பெறும்—எ-று.

'மெய்கள் அவ்வும்' என்றது 'அகாமும்' என்றதனால் இப்படியே காம் காரம் கான் வந்தால் சாரியை அகரத்தினது சாரியை யென்று கொள்க, மெய்கள் சாரியைபெறுமலும் உயிர்நெடில்கள் சாரியைபெறாதும் விருதலில்லை.

(உ-ம்) க-ங-எ-ம், ஆகாரம்-ஐகாரம்-ஔகாரம்-எ-ம், ஐகான்-ஔகான்-எ-ம், அகாரம்-அஃகான்-அகரம்-மகாரம் - மஃகான்-மகரம்-எ-ம், வரும். [விகற்பத்தின் முடித்தல, என்னுமுத்தியால் மேல்விரிந்து கிடந்தனவற்றை விளங்கவேண்டி இங்கே தொகுத்துமுடித்தலால் இச்சூத்திரம் 'முடிந்தது முடித்தல்' என்னுமுத்தி.] (௭௧)

௱௨௭. மொழியாய்த் தொடரினு முன்னனைத் தெழுத்தே.

இது இவ்வியலுக் காவதோர் புறனடை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எழுத்து - இவ்வெழுத்துகள், மொழியாய் - பதமாயினும், தொடரினும் - அப்பதந் தம்மோடும் உருமோடும் புணர்ந்தாலும், முன்னனைத்து - முன்சொல்லப்பட்ட அப்பதத்திலக்கணத்தையு முடையனவாகும்—எ-று. (௭௨)

எழுத்தியல் - முற்றுப்பெற்றது.

இரண்டாவது.

பதவியல்.

௱௨௮ எழுத்தே தனித்துந் தொடர்ந்தும் பொருடரிற்
பதமா மதுபகாப் பதம்பகு பதமென
விருபா லாகி யியலு மென்ப.

இது நிறுத்தமுறையினலே பதத்திலக்கணத்தை அறிவிக்கத்தொடங்கி எழுத்தினலே பதமாதலும் அது இத்தனை வகைப்படுமென்பதும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எழுத்தே-எழுத்துகள்தாமே, தனித்தும்-ஒவ்வொன்றாகத் தனித்தாகிலும், தொடர்ந்தும் - இரண்டுமுதலாகத் தொடர்ந்தாகிலும், பொருள் - பிறபொருளை, தரின்-காட்டுமேயானல், பதமாம் - பதமாகும், அது-அப்பதமானது, பகாப்பத (மென) - பகாப்பதமெனவும், பகுபதமென-பகுபதமெனவும், இருபாலாகி-இரண்டுவகையினையுடையதாகி, இயலும்-நடக்கும், என்ப-என்றுசொல்லுவர் புலவர்—எ-று, (௧)

௱௨௯. உயிர்மவி லாறுந் தபநவி லைந்துங்
கவசவி னாலும் யவ்வி லொன்றும்

மாகு நெடினொது வாங்குறி லிரண்டோ
டோரெழுத் தியல்பத மாறேழ் சிறப்பின.

இது ஓரெழுத்தொருமொழி இவையென்பதும் இத்தனையென்பதும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உயிர்மவில்-உயிர்வருக்கத்திலும் மவ்வருக்கத்திலும், ஆறும்-அவ்வாறும், தபநவில்-தவ்வருக்கத்திலும் பவ்வருக்கத்திலும் நவ்வருக்கத்திலும், ஐந்தும்-ஐவ்வைந்தும், கவசவில் - கவ்வருக்கத்திலும் வவ்வருக்கத்திலும் சவ்வருக்கத்திலும், நாலு - நந்நான்கும், யவ்வில் - யவ்வருக்கத்தில், ஒன்றும் - ஒன்றும், ஆகுநெடில் - ஆகுநெட்டெழுத்தாலாகிய மொழிநாற்பதும், நொ-நொவ்வும், து-துவ்வும், ஆங்குறில - ஆகுங்குற்றெழுத்தாலாகிய மொழி, இரண்டோடு - இரண்டுடனே, ஓரெழுத்தியல்பதம் - ஓரெழுத்தாலாகிய மொழிகள், ஆறேழ்-நாற்பத்திரண்டும், சிறப்பின-சிறப்பினவாம்—எ-று.

(உ-ம்) ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-ஐ-ஓ-எனவும், மா-மீ-மூ-மே-மை-மோ-என்வும், தா-தீ-தூ-தே-தை-எனவும், பா-பூ-பே-பை - போ-எனவும், நா-நீ-நே-நை-நோ-எனவும், கா-கூ-கை-கோ-எனவும், வா-வீ-வை-வௌ-எனவும், சா-சீ-சே-சோ-எனவும், யா-எனவும், நொ-து-எனவும், வரும். இவற்றுள் - ஊ-இறைச்சி, ஓ-மதகுநீர் தாங்கும் பலகை. மே-நுனாநே-அன்பு-சோ-மதில். நொ-துன்பப்படு, து-உண். [இவை 'சிறப்பின' வெனவே, கு-கௌ - பீ-வே - எனச்சிறப்பில்லாதவைகளுஞ் சிலவுள வென்றறிக.] (௨)

௱௩௰. பகாப்பத மேழும் பகுபத மொன்பது
மெழுத்தீ றுகத் தொடரு மென்ப,

இது தொடரெழுத்து மொழியாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், பகாப்பதம் - பகாப்பதங்கள், ஏ (ழெழுத்தீறுக) வும் - இரண்டெழுத்து முதலேழெழுத்தீறுகவும் - பகுபதம் பகுபதங்கள், ஒன்பதெழுத்தீறுகவும் இரண்டெழுத்துமுத லொன்பதெழுத் தீறுகவும், தொடரும்-தொடரும், என்ப-என்றுசொல்லுவர் புலவர்—எ-று,

(உ-ம்) அணி-அறம்-அகலம்-அருப்பம்-தருப்பணம்-உத்திரட்டாதி-எ-ம், கூனி-கூனன்-குழையன்-பொருப்பன்-அம்பலவன் - அரங்கத்தான்-உத்திராடத்தான் - உத்திரட்டாதியான்-எ-ம், வரும், ['நடத்துவிப்பிக்கிறுன்' எனப்பகுதி முதலிய வுறுப்பு வேறுபாடு வருகின்றவைகளுக்கு எவ்வளாயறை யில்லையென்றறிக] (௩)

௱௩௧. பகுப்பாற் பயனற் றிடுகுறி யாகி
முன்னே யொன்றாய் முடிந்தியல் கின்ற
பெயர்வினை யிடையுரி நான்கும் பகாப்பதம்.

இது முன்மகாப்பதம்பகுபதமென்பவற்றுள்ளே பகாப்பதங்கள் இப்படிப்பட்டவைகளென்பதும், இத்தனைவகைப்படு மென்பதும், உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பகுப்பால்-பிரிக்கப்படுதலினாலே, பயனற்று- பகுதிவிகுதி முதலாகிய பயனில்லாமல், இடுகுறியாகி-காரணமில்லாமல் இடப்பட்டகுறியாகி, முன்னேயொன்றாய்-படைப்புக்காலந்தொட்டுஒன்றாகி,முடிந்து-முடிந்து, இயல்கின்ற-நடக்கின்ற, பெயர்-பெயர்ச்சொல்லும், வினை-வினைச்சொல்லும், இடை-இடைச்சொல்லும், உரி- உரிச்சொல்லுமாகிய, நான்கும்-நான்கும், பகாப்பதம்-பகாப்பதங்களாகும்—எ-று.

(உ-ம்)நிலம்-நீர்-நெருப்பு-காற்றுஎன்பன பெயர்ப்பகாப்பதம்.நட-வா-உண்-தின் என்பன வினைப்பகாப்பதம் மன்-கொல்-போல்-மற்று என்பன இடைப்பகாப்பதம். உறு-கழி-அன்பு-அழகு என்பன உரிப்பகாப்பதம். (ச)

௱௩௨. பொருளிடங் காலஞ் சினைகுணந் தொழிலின்
வருபெயர் பொழுதுகொள் வினைபகு பதமே.

இது பகுபதங்கள் இப்படிப்பட்டவைகளென்பது, இத்தனைவகைப்படுமென்பதும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பொருள் - பொருளும், இடம்-இடமும், காலம்-காலமும், சினை-உறுப்பும், குணம்-குணமும், தொழிலின்-தொழிலுங் காரணமாக, வரு-வருகின்ற, பெயர்-பெயர்ச்சொற்களும், பொழுதுகொள்-தெரிநிலையாகவுங் குறிப்பாகவுங் காலத்தைக்கொள்ளும், வினை-வினைச்சொற்களும், பகுபதம்-பகுபதங்களாகும்—எ-று.

["பொழுதுகொள்வினை பகுபதம்"எனவே அவ்விருவகை வினையாலணையும் பெயர்களும்பகுபதமாமென்பது அருத்தாபத்தியாற்சொன்னவாறறிக.]

(உ-ம்)பொன்னன்-அகத்தன். ஆதிரையான்-கண்ணன்-கரியன்-ஊணன்எனப் பெயர்ப்பகுபதம்வந்தன. நடந்தான்-நடக்கிறான் - நடப்பான்-எ-ம்,நடந்த-நடக்கிற-நடக்கும்-எ-ம்,நடந்து-நடக்க-நடக்கின்-எ-ம், நடந்திலன்-நடக்கின்றிலன்-நடவான்-எ-ம், நடவாத-எ-ம், நடவாமல்-எ-ம், உடன்பாட்டிலும் எதிர்மறையிலுங் கூடிய முற்றும் பெயரெச்சமும் வினையெச்சமுமாகிய தெரிநிலை வினைப்பகுபதம் வந்தன. பொன்னன்-ஊணன்-எ-ம், கரிய-பெரிய-எ-ம், அன்றி- இன்றி, எ-ம், முற்றும் பெயரெச்சமும் வினையெச்சமுமாகிய குறிப்புவினைப் பகுபதம் வந்தன. நடந்தான்-நடந்தவன்-பொன்னன்-பொன்னவன் எனவிருவகைவினையா லணையும் பெயர்ப்பகுபதம் வந்தன. (ரு)

௱௩௩. பகுதி விகுதி யிடைநிலை சாரியை
சந்தி விகார மாறினு மேற்பவை
முன்னிப் புணர்ப்ப முடியுமெப் பதங்களும்;

இது பகுபதத்தினுறுப்புகள் இத்தனையென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பகுதி-முதனிலையும், விகுதி-இறுதிநிலையும், இடைநிலை - இடைநிலையும், சாரியை-சாரியையும், சந்தி-சந்தியும், விகாரம் - விகாரமும், ஆறினும் - ஆகியவிவ்வாறு உறுப்பினுள்ளும், ஏற்பவை - பொருளமைதிக்கு ஏற்பவைகளை, முன்னி-நினைத்து, புணர்ப்ப- அறிவுடையோர்கூட்டிமுடிக்க, எப்பதங்களும் - எவ்வகைப்பட்ட பகுபதங்களும், முடியும்-முடிவுபெறும்—எ-று.

(உ-ம்) கூனி என்பது கூன் - இ எனப்பகுதி விகுதியான் முடிந்தது, உண்டான் என்பது உண்-ட்-ஆன்-என-அவ்விரண்டுடன் இடைநிலைபெற்று முடிந்தனன் என்பது உண்-ட்-அன்-அன்-என அம்மூன்றுடன் சாரியைபெற்றுமுடிந்தது, பிடித்தனன் என்பது பிடி-த்-த்-அன்-அன் என அந்நான்குடன் சந்திபெற்றுமுடிந்தது, நடந்தனன் என்பது நட-த்-த்-அன்-அன்-என அவ்வைந்தும் பெற்றுச்சந்தியால்வந்த தகரவல்லொற்று மெல்லொற்றுமுதலாகிய விகாரமும் பெற்றுமுடிந்தது.

[பதப்புணர்ச்சிக்கு விதிக்கப்பட்டதோன்றல் முதலாகிய மூன்று புணர்ச்சி விகாரங்களையும் வலித்தல் முதலாகிய வொன்பது செய்யுள் விகாரங்களையும் இதுபெறுமென மாட்டுதலால் இது மாட்டெறிந்தொழுகல்என்னுமுத்தி] (சூ)

௱௩௪. தத்தம் பகாப் பதங்களே பகுதியாகும்,

இது பகுபதவுறுப்புகள் ஆறனுள்ளே பின்னையமூன்றும் புணரியலுள் காட்டப்படுதலால் அவை நீங்கலாக முன்னைய மூன்றனுள்ளே பகுதிகள் இப்படிப்பட்டவைகளென்று உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், தத்தம்பகாப்பதங்களே -பெயர்ப்பகுபதங்களுள்ளும் வினைப்பகுபதங்களுள்ளும் அதனதனுடைய முன்னிற்கின்ற பகாப்பதங்களே, பகுதியாகும் - பகுதிகளாகும்—எ-று. (ஏ)

௱௩௫. செம்மை சிறுமை செய்மை தீமை
வெம்மை புதுமை மென்மை மேன்மை
திண்மை யுண்மை நுண்மை யிவற்றெதி
ரின்னவும் பண்பிற் பகாநிலைப் பதமே,

இது பண்புப்பகுதிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், செம்மை நுண்மை -செம்மைமுதல் நுண்மையீறாகச்சொல்லப்பட்ட பதினொன்றும், இவற்றெதிர் - இவைகளுக்கு எதிரான வெண்மைமுதலானவைகளும், இன்னவும்-இவைபோல்வனபிறவும், பண்பின்-பண்பொருளினின்றும், பகா - வேறுபொருள் பகுக்கப்படாத, நிலை-நிலையையுடைய, பதம்-பதங்களாகும்—எ-று,

[சொன்னிலையாற் பகுபதமாயினும் "மை" விகுதிக்குப் பகுதிப் பொருளல்லது வேறுபொருளில்லாமையினுமிவை "பண்புப்பகாநிலை என்னாது" "பண்பிற்பகாநிலை" யென்றார். இது "சொற்பொருள் விரித்தல்" என்னுமுத்தி. செம்மை-சிறுமை-சேய்மை-தீமைமுதலிய வாய்பாடுகள் "எடுத்துக்காட்டல்" என்னுமுத்தி.] (௮)

௱௩௬. ஈறு போத லிடையுகர மிய்யாத
லாதி நீட லடியகர மையாத
றன்னொற் றிரட்டன் முன்னின்ற மெய்திரித
லினமிக லினையவும் பண்பிற் கியல்பே,

இதுவுமது.

இ-ள், ஈறு - இறுதியிலுள்ள மை விகுதியானது, போதல்-கெடுதலும், இடை-நடுநின்ற, உகரம்- உகரமானது, இய்யாதல் - இகரமாதலும், ஆதி-முதனின்ற குறிலானது, நீடல்-நெடிலாதலும், அடியகரம்-முதனின்ற அகரமானது, ஐயாதல்-ஐகாரமாதலும், தன்னொற்று- தன்மெய்யானது, இரட்டல் -நடுவேமிகுதலும், முன்னின்றமெய் - முன்னின்றமெய்யானது, திரிதல் - வேறொருமெய்யாதலும், இனம்-வருமெழுத்திற்கு இனவெழுத்து, மிகல்-மிகுதலும், இனையவும் - இவைபோல்வன பிறவும், பண்பிற்கு-அப்பண்பினுக்கு, இயல்பு-இயல்பாகும்—எ-று.

[இவ்விகாரங்கள் பதப்புணர்ச்சிக்குங் கொள்க, இது "ஒப்பின்முடித்தல்" என்னுமுத்தி]

(உ-ம்) நல்லன்-நன்மையின்மை விகுதிகெட்டது, கரியன்-கருமையின்மை விகுதிகெட்டு நடுநின்ற உகரம் இகரமாயிற்று, பாசி - பசுமையின்மை விகுதிகெட்டு ஆதிநீண்டது, பைங்கார்-பசுமையின்மை விகுதியும் நடுநின்ற வுயிர்மெய்யுங்கெட்டு வருமெழுத்திற்கு இனவெழுத்து மிகுந்து முதலிலிருந்த அகரம் ஐகாரமாயிற்று, வெற்றிலை - வெறுமையின்மை விகுதிகெட்டுத் தன்னொற்றிரட்டியது, சேதாம்பல் -செம்மையின்மை விகுதிபோய் ஆதிநீண்டு முன்னின்ற மகரமெய் தகரமெய்யாகத் திரிந்தது, [இவ்விகாரங்கள் அன்பன் - அழகன் முதலிய வாய்பாடுகளுக்கு அடையாமல் செம்மைமுதலிய வாய்பாடுகளுக்கே அடையவைத்தலால் "எடுத்தமொழியி னெய்தவைத்தல்" என்னுமுத்தியாம்] (௯)

௱௩௭. நடவா மடிசீ விடுகூ வேவை
நொப்போ வௌவுரி னுண்பொருந் திருந்தின்
றெய்ப்பார் செல்வவ் வாழ்கே ளஃகென்
றெய்திய விருபான் மூன்று மீற்றவுஞ்
செய்யெ னேவல் வினைப்பகாப் பதமே,

இது தெரிநிலை வினைப்பகுதிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது,

இ-ள். நட .. அஃகென்று - நட வா மடி சீ விடு கூ வே வை நொ போ வெள உரிஞ் உண் பொருந் திரும் தின தேய் பார் செல் வவ் வாழ் கேள் அஃகு என்று, எய்திய - முதனிலையாகப் பொருந்திய, இருபான்மூன்றும் - இருபத்துமூன்றுங், ஈற்றவும் - உயிருமெய்யுங் குற்றியலுகரமுமாகிய விற்றையுடைய இவைமுதலாகிய வாய்பாடுகளெல்லாம், செய்யெனு-செய்யென்கின்ற, ஏவல்-ஏவலினது, பகாப்பதம்-பகாப்பதமாகிய பகுதியும், வினை-மற்றைவினைகளுக்கு, பகாப்பதம்-பகாப்பதங்களாகிய பகுதியும், ஆம்—எ-று,

[“விகற்பத்தின் முடித்தல்” என்னு முத்தியால் இருபத்துமூன்றீற்றனவாக விகற்பித்து எடுத்துக்காட்டும் வாய்பாடுகளெல்லாம் இப்பொதுவாய்பாட்டி லடங்குமென்பார் “முடிந்தது முடித்தல்” என்னு முத்தியால் “செய்” யெனவுங் கூறினார். “செய்யென் வினைப்பகாப்பதம்” என்றவளவிலே செய்யெனேவற்பகாப்பதமும் அடங்குமாயினும் முதனிலைகளே ஏவற்பொருளுணர்த்தாமல் ஆய் விகுதியோடு புணர்ந்து நின்று உணர்த்துமென் றறிவித்தற்கு வேறுகூறினார், அம்முன்னிலையேவலொருமை யெதிர்கால வினைமுற்றிற்கு வரும், ஆய் விகுதி குன்றியும் வரும் இதுபோலவே விகுதிபுணர்ந்து கெட்டுநிற்குஞ்சொற்கள் இன்னும் பலவுண்டு, அவையெல்லாம் பகுபத முடிக்கும்போது காண்பிக்கப்படும்] [ஏவற் பகுதிக்கு உதாரணம்.] நடவாய் - வாராய்-உண்ணாய்-தின்னாய்-அஃகாய்-எ-ம். நட-வா-உண்-தின்-அஃகு-எ-ம், வரும். மற்றை வினைப்பகுதிக்கு உதாரணம், நடந்தான்-வந்தான் - மடிந்தான்-சீத்தான்-விட்டான்-கூவினான்-வெந்தான்-வைத்தான்-நொந்தான்- போயினான்-வெளவினான்-உரிஞினான்-உண்டான்-பொருநினான் -திருமினான்-தின்றான்-தேய்த்தான் - பார்த்தான்-சென்றான்-வவ்வினான்- வாழ்ந்தான்-கேட்டான்-அஃகினான் எனவரும். [இந்நூலாசிரியர் வடநூன்மேற்கோளாக ஒருமொழிகளை விதந்து பகாப்பதம் பகுபதமெனக் காரணப்பெயர் தாமே இட்டு “எழுத்தே” என்னுஞ் சூத்திரமுதல் இதுவளாக்கும் பகாப்பதம் பகுபதமெனப் பலதரஞ்சொல்லுதல் “தன்குறி வழக்க மிகவெடுத் துரைத்தல்” என்னு முத்தி.]

இத்தெரிநிலை வினைப்பகுதிகள் விகுதியோடுபுணரும்போது தொழுதான்-உண்டான்எனச்சில இயல்பாதலல்லாமலும், செல்-சேறல்-என முதனீண்டும், தா-தந்தான் எனத்தனிநெடில் குறுகியும், சா - செத்தான்-என முதல் ஆகாரம் எகாரமாகியும், கொணா - கொணர்ந்தான் என முதலயலெழுத்துக்குறுகி ரகரமெய்விரிந்தும், விரவு - விராவினான் என நடுக்குறில் நீண்டும், முழுகு-முழுகினான் மூழ்கினான் எனஇயல்பும் விகாரமுமாக உறழ்ந்தும், வா-வருகிறான் எனத்தனிநெடில் குறுகி ஓருயிர்மெய் விரிந்தும், கல்-கற்றான் எனவீற்றுமெய் வருமெய்யாகத்

திரிந்தும், செல்-சென்ருன் எனவிற்று மெய்வருமெழுத்திற்கு இனமாகத்திரிந்தும், இன்னும் பலவாறு விகாரப்பட்டும்வரும், கா-சா-தா இவைமுறையே காத்தான்-வசுத்தான் - தந்தான் எனவும், கல்-நில்-புல்-சொல் இவை கற்ருன்-நின்ருன்-புல்லினுன்-சொன்ஞன் எனவும், ஒருவிகாராகிய பகுதிகள் பலவிதமாக விகாரப்படுதலால் அவையெல்லாம் தனித் தனிச் சொல்லபுகுந்தால் விரியுமாதலால் செய்யுள் வழக்கத்தையும் உலகவழக்கத்தையும் பார்த்துச் செய்யுள் விகாரமும் புணர்ச்சி விகாரமுங்கொண்டு அமைத்துக்கொள்க, தெரிநிலை வினைகள் நட-வா-முதலாகிய முதனிலை வினைப்பகுதிகளி லிருந்தல்லாமலும் சிறுபான்மை கடைக்கண் -கடைக்கணித்தான், சித்கரம்-சித்திரித்தான் எனப்பெயர்ச் சொற்களி லிருந்தும், போல்-பொன்போன்ருன், நிகா-புவிநிகர்த்தான் என விடைச் சொற்களி லிருந்தும், மால் - மாலும்சால்-சான்ருன், செம்மை-சேர்ந்தான், சிறுமை-சிறுத்தான் என வுரிச்சொற்களி லிருந்தும் பிறக்கும், (௰)

௱௩௮, செய்யென் வினைவழி விப்பி தனிவரிற்
செய்வியென் னேவ லிணையினீ ரேவல்,

இது ஏவற்பகுதிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ-ள், செய்யென்-செய்யென்னும் வாய்பாட்டு, வினைவழி- முதனிலைத்தனிவினையின்பின், விப்பி-வ்விகுதியாவது பிவ்விகுதியாவது, தனிவரின் - தனித்துவருமாயின், செய்வியென்னேவல் - செய்யென்னுமேவலின்மே லோரேவலாய்ச் செய்வியென்னும்-வாய்பாட்டேவற்பகுதியாம், இணையின்-அவ்வினையின்பின் இந்தவிகுதிகள் தன்னொடும்பிறிதொடும இணைந்து வருமாயின், ஈரேவல்-செய்விப்பியென்னும் வாய்பாட்டேவற் பகுதியாம்—எ-று,

(உ-ம்) நடப்பியாய்-நடப்பிப்பியாய்-வருவியாய்-வருவிப்பியாய் எனவரும், [சிறுபான்மை உரையிற்கோடல் என்னுமுத்தியால் கு-சு-டு-து-பு-று என்கிற ஆறுவிகுதிகளுள் ஒன்றுபெற்றும், சில பகுதிகள் விகாரப்பட்டும் அப்படி வருமெனக் கொள்க,

(உ-ம்,) போ-போக்கு, பாய்-பாய்ச்சு, உருள் உருட்டு, நட நடத்து, எழு எழுப்பு, துயில், துயிற்று எனவும், இயங்கு இயக்கு, திருந்து-திருத்து, தோன்று தோற்று, ஆடு ஆட்டு, தேறு தேற்று, உருகு உருக்கு எனவும்வரும் (௰௧)

௱௩௯, விளம்பிய பகுதிவே றாதலும் விதியே,

இது வினைப்பகுதிக்கு ஆவதோர் புதனமை உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். விளம்பியபகுதி-ஏவற்பகுதி வேருதல்போல அதன் பின்னே சொல்லப்பட்ட மற்றைவினைப் பகுதிகள், வேருதலும்-வேறுபடுதலும், விதியே-விதியேயாகும்—எ-று,

(உ-ம்,) நடத்தினான், நடப்பித்தான் - நடத்துவிப்பித்தான் எனவரும், இங்கே தன்வினைப்பகுதிகள் பிறவினைப் பகுதிகளானமைகண்க,(.)

௱௪௰, அன் ஆன் அள் ஆள் அர் ஆர் ப மார்
அ ஆ கு டு து று என் ஏன அல் அன்
அம் ஆம் எம் ஏம் ஓ மொடும்மூர்
க ட த ற ஐ ஆய் இம் மின் இர் ஈர்
ஈயர் கயவு மென்பவும் பிறவும்
வினையின் விகுதி பெயரினுஞ் சிலவே;

இது விகுதிகள் இப்படிப்பட்டவைகளென்று உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். அன்.....என்பவும் அன்முதல் முப்பத்தேழாகச் சொல்லப்பட்டவைகளும், பிறவும்- இவைபோல்வனபிறவும், வினையின்விகுதி- வினைப்பகுபதங்களின் விகுதிகளாகும், பெயரினும் - பெயர்ப்பகுபதங்களிலும், சில-சிலவிகுதிகளாகும்---எ-று,

[அன்விகுதி தன்மைக்கு எதிரதுபோற்றல் என்னுமுத்தியாற்சேர்க்கப்பட்டதாகலின் வழியுறுத்தற்குப் பின்னுங்கூறினர்]

(உ-ம்) நடந்தனன், நடந்தான், நடந்தனள், நடந்தாள், நடந்தனர், நடந்தார், நடப்ப, நடமார், நடந்தன, நடவா, உண்கு, உண்டு, நடந்தது, கூயிற்று, நடந்தனென், நடந்தேன், நடப்பல், நடப்பன், நடப்பம், நடப்பாம், நடப்பெம், நடப்பேம், நடப்போம், நடக்கும், உண்டும், நடந்தும், சேறும், நடந்தனை, நடந்தாய், நடத்தி, நடமின், நடந்தனிர், நடந்தீர், நீவியர், நடக்க, வாழிய, நடக்கும் எனவும், "பிறவும்" என்றதனால் நடந்திடு, எழுந்திரு அருளு, மருல், அமேல் சொல்லிக்காண், என இடு, இரு, உ, ஆல், ஏல், காண்முதலியவும் வரும். இவையெல்லாந் தெரிநிலை வினைமுற்றுகள். வினைக்குறிப்பு முற்றுகள் குறிப்பாகச் காலங்காட்டுவன வாதலால் இந்த விகுதிகளுக்குள்ளே தாமே காலங்காட்டும் விகுதிகளொழிந்த மற்றவைகளோடு வருமெனக் கொள்க.

(உ-ம்) குழையன் குழையான், குழையள் குழையாள், குழையர் குழையார், குழையன குறுந்தாட்டு, குழையது குழையிற்று, குழையினன் குழையினேன், குழையம் குழையாம், குழையினெம், குழையினேம், குழையினேம், குழையினை, குழையாய்-வில்லி, குழையினீர், குழையீர் எனவரும்,

"பெரியனுஞ்சில" வென்றதனால் இவ்விகுதிகளுள்—அன் ஆன் அள் ஆள் அர் ஆர் அ து இ மார் என வருகின்றவைகளுடனே மன் மான் கள்வை தை கை பி முன் அல் ள ள ர வ மெய்கள் முதலானவைகள் பெயர் விகுதிகளாம்,

(உ-ம்) குழையன், வானத்தான், குழையள், வானத்தாள், குழையர், வானத்தார், குழையன், யாது, வெள்ளி, தேவிமார், வடமன்,

கோமான், கோக்கள், அவை, எந்தை, எங்கை, எம்பி, எம்முன், தோன்றல, பிறன், பிறள், பிறர், அவ் எனவரும்.

இன்னும் 'வினையின் விகுதி பெயரினுஞ் சில' வென்றதனுலும் 'பிறவும்' என்றதனுலும் பலவகைப்பட்ட வினைகளுக்கும் பெயர்களுக்கும் இவ்விகுதிகளுக்குள் அடங்கியும் அடங்காமலும் வரும விகுதிகளெல்லாங் கொள்ளப்படும்.

பெயரெச்சவினை விகுதிகள்.

அ-உம் இவை பெயரெச்சவினை விகுதிகளாம்.

(உ-ம்) நடந்த-நடக்கின்ற-நடக்கும் என வரும்.

வினையெச்சவினை விகுதிகள்.

உ-பு-ஆ-ஊ-என-அ-இன்-இய-இயர்-வான்-பான்-பாக்கு இவைகளுடன்-இ-யகாமெய்-கு-ஆல-கால்-ஏல்-ஏனும்-உம்-மல்-மை-மே-து-றி இவைமுதலானவைகளும் வினையெச்சவினை விகுதிகளாம்.

(உ-ம்) நடந்து-உண்குபு-உண்ணூ-உண்ணூ-உண்டென-உண்ணநடக்கின்-உண்ணிய-உண்ணியர்-வருவான்-உண்பான்-உண்பாக்கு-ஓடி-போய்-உணற்கு-நடந்தால-ஒலித்தக்கால்-நடக்குமேல-நடக்குமேனும்-காண்டலும்-உண்ணுமல்-உண்ணுமை-உண்ணுமே-அல்லது-அன்றி எனவரும்.

தொழிற்பெயர் விகுதிகள்.

தல்-அல்-அம்-ஐ-கை-வை-கு-பு-உ-தி-சி-வி-உள்-காடு-பாடு-அரவு-ஆனை-மை-து இவைமுதலியன தொழிற்பெயர் விகுதிகளாம்.

(உ-ம்) நடத்தல்-ஆடல்-வாட்டம்-கொலை-நடக்கை-பார்வை-போக்கு-நடப்பு-வரவு-மறதி-புணர்ச்சி-புலவி-விக்குள்-சாக்காடு-கோட்பாடு-தோற்றரவு-வரானை-நடவாமை-ஓய்த்து எனவரும். துவ்விகுதி நடந்தது, நடக்கின்றது-நடப்பது-எனக்கால விடை நிலையோடு கூடியும் வரும்.

பண்புப்பெயர் விகுதிகள்.

மை-ஐ-சி-பு-உ-கு-றி-று-அம்-னர்-இவைமுதலியன பண்புப்பெயர் விகுதிகளாம.

(உ-ம்) நன்மை-தொலை-மாட்சி-மாண்பு-மழவு-நன்கு-நன்றி-நன்று-நலம்-நன்னர்-எனவரும,

எதிர்மறை விகுதிகள்.

இல்-அல்-ஆ-இவை எதிர்மறை விகுதிகளாம்.

(உ-ம்) நடந்திலன்-நடக்கின்றிலன்-நடக்கிலன்-நடக்கலன்-நடவாதான் எனவரும்.

பிறவினை விகுதிகள்.

வி-பி-கு-சு-டு-து-பு-று இவை பிறவினை விகுதிகளாம்.

(உ-ம்) வருவித்தான்-நடப்பித்தான் - போக்கினான்-பாய்ச்சினான்-உருட்டினான்-நடத்தினான்-எழுப்பினான்-துயிற்றினான் எனவரும். கரை-தேய் எனவருகிற தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாகிய முதனிலைகள் சிறுபான்மை இவ்விகுதி வேண்டாமல் கரைத்தான் - தேய்த்தான் - கரைத்திலன் - தேய்த்திலன் - கரைக்கின்றான் - தேய்க்கின்றான்-கரைக்கின்றிலன் - தேய்க்கின்றிலன் - கரைப்பான் - தேய்ப்பான் - கரைக்கான் - தேய்க்கான்-எனப்பிறவினைப் பொருளைத்தரும்போது வல்லெழுத்துமிக்கும், கரைந்தான்-கரைந்திலன்-கரைகிறான்- கரைகின்றிலன்-கரைவான்-கரையான்-எனத் தன்வினைப்பொருளைத் தரும்போது வல்லெழுத்து மிகாமலும் வருமென்றறிக.

இன்னும்-இ-ஐ-அம் விகுதிகள் அலரி-பறவை-எச்சம் என வினைமுதற்பொருளையும், ஊருணி-தொடை-தொல்காப்பியம்- எனச்செயப்படுபொருளையும், மண்வெட்டி-பார்வை - நோக்கம்-எனக் கருவிப்பொருளையும் உணர்த்திவரும். விடு-ஒழி விகுதிகள் வந்துவிட்டான், கெட்டொழிந்தான் எனத் துணிவுப்பொருளுணர்த்திவரும். கொள் விகுதி அடித்துக்கொண்டான்-கடித்துக்கொண்டான்-எனத்தற் செயலுணர்த்திவரும். படு-உண்-விகுதிகள் - கட்டப்பட்டான்-கட்டுண்டான்-எனச் செயப்பாட்டு வினைகளுக்கு வரும். மை விகுதி ஆண்மை-பெண்மை-எனத் தன்மைப்பொருளுணர்த்தும். எல்லாம்பொருளிலும் வரும், எல்லா விகுதிகளையும் அளவுசெய்தல் கூடாமையால் அதிகமாக வழங்குகிற சில விகுதிகளைக் காட்டினோம்.

பொன்னன் - கரியன்-என வருகின்றவை மூக்காலங்களு ளொன்றைக் குறிப்பாக காட்டும்போது வினைக்குறிப்பு முற்றுப் பகுபதங்களாம். எட்டு வேற்றுமைகளு ளொன்றையேற்று வரும்போது பெயர்ப்பகு பதங்களாகும். அவ்விரண்டையுங் கொண்டுவரும்போது வினைக்குறிப்பு முற்றாலணையும் பெயர்ப்பகுபதங்களாம். நடந்தான், வந்தான் எனவருகின்றவை காலங் காட்டும்போது தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதங்களாம், காலங் காட்டுதலுடனே வேற்றுமை யேற்கும்போது தெரிநிலை வினைமுற்றாலணையும் பெயர்ப்பகுபதங்களாம், இவையே ஒன்றுக்கொன்று வேறுபாடாம். (௰௩.)

௱௪௧. இலக்கியங் கண்டதற் கிலக்கண மியம்பலிற்
பகுதி விகுதி பகுத்திடை நின்றதை
வினைப்பெய ரல்பெயர்க் கிடைநிலை யெனவே.

இது இடைநிலையாமாறு அறிவிக்கத் தொடங்கிப் பெயர்க்கு இடைநிலை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், இலக்கியம்-அறிவுடையோராலே நியமிக்கப்பட்ட இலக்கியத்தை, கண்டு-பார்த்து, அதற்கு - அவ்விலக்கியத்திற்கு, இலக்கணம்-அவ்விலக்கியத்தி னமைதியே யிலக்கணமாக, இயம்பலின் - சொல்லுத

லால், பகுதி-முன்சொல்லப்பட்ட பகுதியையும், விகுதி- விகுதியையு
ம், பகுத்து -பிரித்து, இடைநின்றதை - நடுநின்றதை, வினைப்பெயரல்
பெயர்க்கு - வினையாலணையும் பெயரல்லாதபெயர்களுக்கு, இடைநிலை
யெனல்-இடைநிலையென்றுசொல்லுக—எ-று.

(உ-ம்) அறிஞன்-ஞகரவிடைநிலை ஓதுவான்-வகரவிடைநிலை வலை
ச்சி-சகரவிடைநிலை. வண்ணாத்தி-தகரவிடைநிலை.மற்றவையுமிப்படியே
வருதல்காண்க. (௰௪)

௱௪௨. தடறவொற் றின்னே யைம்பான் மூவிடத்
திறந்த காலந் தருந்தொழி லிடைநிலை.

இது இறந்தகாலவினைக்கு இடைநிலை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தடறவொற்று-தகர டகர றகர மெய்களும், இன்-இன்னும்,
ஐம்பான்மூவிடத்து-ஐம்பான் மூவிடங்களிலும், இறந்தகாலம்- இறந்த
காலத்தை, தரும்-காட்டுகின்ற, தொழில்-வினைப்பகுபதங்களினுடைய,
இடைநிலை-இடைநிலைகளாகும்—எ-று.

(உ-ம்) நடந்தான்-நடந்தாள்-நடந்தார்-நடந்தது-நடந்தன-நடந்தே
ன், நடந்தேம் - நடந்தாய் - நடந்தீர் எ-ம், உண்டான் எ-ம், சென்றான்
எ-ம், உறங்கினான் எனவும் வரும், ‘இன்’ இடைநிலை ‘எஞ்சியது எனக்க
டைகுறைந்தும், போனது, என முதல் குறைந்தும் வரும் மற்றவையு
மிப்படியே. (௰௫)

௱௪௩. ஆநின்று கின்று கிறுமூ விடத்தி
னைம்பா னிகழ்பொழு தறைவினை யிடைநிலை.

இது நிகழ்கால வினைக்கு இடைநிலை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆநின்று-ஆநின்றென்பதும், கின்று-கின்றென்பதும், கிறு-
கிறுவென்பதும், ஐம்பான் மூவிடத்தின்-ஐம்பான் மூவிடங்களிலும், நி
கழ்பொழுது-நிகழ்காலத்தை, அறை-காட்டுகின்ற, வினை- வினைப்பகுப
தங்களினுடைய, இடைநிலை-இடைநிலைகளாகும்—எ-று.

(உ-ம்) நடவாநின்றான்-நடக்கிறான்-நடக்கின்றான் எனவரும், மற்
றவைகளுமிப்படியே. (௰௬)

௱௪௪. பவ்வ மூவிடத் தைம்பா லெதிர்பொழு
திசைவினை யிடைநிலை யாமிவை சிலவில.

இது எதிர்கால வினைக்கு இடைநிலையும், மூக்கால விடைநிலைகளுக்
கும்ஆவதோர் புறனடையும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பவ்வ-பகரமெய்யும் வகரமெய்யும், ஐம்பான் மூவிடத்து-
ஐம்பான் மூவிடங்களிலும், எதிர்பொழுது-எதிர்காலத்தை, இசை-கா
ட்டுகின்ற, வினை-வினைப்பகுபதங்களினுடைய, இடைநிலையாம்- இடை
நிலைகளாகும், இவை-இம்மூக்கால விடைநிலைகளும், சில-சிலமுற்றெச்
சங்களுக்கு, இல-இல்லை—எ-று.

(உ-ம்) நடப்பான் - வருவான் எனவரும். மற்றவைகளு மிப்படியே [இவை சிலவில, என்றதனால் விகுதியாவது பகுதியாவது வேறிடைநிலையாவது காலங் காட்டுமென்பது பெற்றும். அவை பின்வருஞ் சூத்திரத்திற் காண்க] (௰௭)

௱௪௫. றவ்வொ டுகர வும்மைநிகழ் வல்லவுந்
தவ்வொ டிறப்பு மெதிர்வும் டவ்வொடு
கழிவுங் கவ்வொ டெதிர்வுமின் னேவல்
வியங்கோ ளிம்மா ரெதிர்வும் பாந்தம்
செலவொடு வரவுஞ் செய்யுநிகழ் பெதிர்வு
மெதிர்மறை மும்மையு மேற்கு மீங்கே,

இது மூன் சூத்திரத்தில் "இவை சிலவில" என்றார் அவையிவையெனப்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். றவ்வொடு-றகரமெய்யோடுகூடிய, உகரஉம்மை - உகரவிகுதியும் உம்விகுதியும், நிகழ்பல்லவும் - இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், தவ்வொடு-தகரமெய்யோடுகூடிய, உகரவும்மை - உகரவிகுதியும் உம் விகுதியும், இறப்புமெதிர்வும - இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், டவ்வொடு - டகரமெய்யோடுகூடிய, (உகரஉம்மை) உகரவிகுதியும் உம விகுதியும், கழிவும- இறந்தகாலத்தையும், கவ்வொடு-ககரமெய்யோடுகூடிய, (உகரவும்மை உகர விகுதியும் உம் விகுதியும்-எதிர்வும்-எதிர்காலத்தையும், மின - மின்விகுதியும், ஏவல -முன்னிலையேவல விகுதிகளும், வியங்கோள - வியங்கோள்விகுதிகளும், இ-இகரவிகுதியும், மார - மார்விகுதியும, எதிர்வும-எதிர்காலத்தையும், பாந்தம்-மகரவிகுதி, செலவொடுவரவும - இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், செய்யும - செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டுமுற்றுவிகுதி, நிகழ்பெதிர்வும-நிகழ்காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், எதிர்மறை- எதிர்மறை ஆகாரவிகுதி, மும்மையும் - மூன்றுகாலத்தையும், ஏற்கும்-ஏற்றுவரும், ஈங்கு - "இவை சிலவில" என்றவைகளுள்—எ-று.

(உ-ம்) சென்று-சென்றும்,—இறப்பு, சேறு-சேறும்,—எதிர்வு, வந்து-வந்தும்,—இறப்பு, வருது-வருதும்,—எதிர்வு, உண்டு-உண்டும்,—இறப்பு, உண்கு-உண்கும்,—எதிர்வு, உண்மின-உண்ணு - உண்க-சேறி-உண்மார்,—எதிர்வு-உண்ப,—இறப்பு-எதிர்வு, உண்ணும்,—நிசழ்வு, எதிர்வு, உண்ணான்,—இறப்பு, நிகழ்வு-எதிர்வு, எனவரும் [காலங்காட்டும் விகுதிகளை மட்டுஞ்சொல்லிக் காலங்காட்டும் பகுதியையும் பிறவிடை நிலையையுஞ் சொல்லாமையால் அவை சிறுபான்மை வரும், வந்தவிடங்களிற் கண்டுகொள்கவென்றாராயிற்று.] அவைவருமாறு—சொட்டான்-உற்றான்-புக்கான்-என டு-று-று-என்கிற மூன்றெழுத்துகளுள்

ஒன்று ஈருகிற சில குறிவினைப்பகுதிகள் விகாரப்பட்டு இறந்தகாலங்காட்டும். என்மனோர் என்றிசினோர்-போயது என மன் இசின்-பகரமெய் இம்மூன்றிடை நிலைகளும் இறந்தகாலங்காட்டும் உண்ணுநின்றான் உண்ணுவிருந்தான் என ஆநின்று-ஆவிருந்து, இரண்டிடை நிலைகளும் நிகழ்காலமும், என்மார் என மகரவிடைநிலை இறந்தகாலமும் காட்டும், “எங்கே” யென்றமிகையால் வருகின்ற இரண்டுதி நிகழ்காலங்காட்டுதலையும், எச்சவிகுதிகள் காலங்காட்டுதலையும் அமைத்துக்கொள்க.

இனிப் பகுதிவிகுதி முதலிய வுறுப்புக்களாற்

பகுபத முடிக்குமாறு.

பொன்னன் என்கிற உயர்திணை யாண்பா லொருமைப் படர்க்கைப் பொருட்பெயர்ப் பகுபதத்தை முடிக்குமிடத்து “பொருளிடங்காலம்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால், பொன் என்னும் பகுதியை முதலில் வைத்து அதன்பின் “அன் ஆன் அள் ஆள்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உயர்திணையாண்பா லொருமைப்படர்க்கையைக் காட்டுகிற அன் விகுதியை வருவித்து, பொன்-அன் எனவைத்து, “தனிக்குறின் முன்னொற்றுயிர்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால அந்த னகரமெய்யை யிரட்டித்து பொன்ன் அன் எனவைக்து “உடன்மேலுயிர்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அகரவுயிரை மிகுந்த னகரமெய்யின்மேலேற்றி, பொன்னன் எனமுடிக்க நடந்தனன் என்கிற உயர்திணையாண்பா லொருமைப்படர்க்கை யிறந்தகாலவியற்றும் வினைமுதற்றெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதத்தை முடிக்குமிடத்து “நட வா” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் நடவென்னும் பகுதியை முதலில்வைத்து - “அன் ஆன் அள் ஆள்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உயர்திணையாண்பா லொருமைப்படர்க்கையைக் காட்டுகிற அன் விகுதியை அதன்பின்வருவித்து, நட- அன் எனவைத்து, “தடறவொற்றின்னே யென்னுஞ்” சூத்திரவிதியால் இறந்தகாலங்காட்டுந் தகர விடைநிலையை அவ்விரண்டிற்கும் நடுவிலே வருவித்து, நட த் அன் எனவைத்து, ‘அன் ஆன் இன் அல்’ என்னுஞ் சூத்திர விதியால் இடைநிலைக்கும் விகுதிக்கு மிடையிலே அன்சாரியைவருவித்து, நட த் அன் அன்எனவைத்து, ‘உடன்மேலுயிர்வந்து’ என்னுஞ் சூத்திரவிதியால இடைநிலைத் தகரமெய்யின்மேலே . சாரியை அகரவுயிரையேற்றி நட தன் அன் எனவைத்து இன்னும் அச்சூத்திரவிதியால் சாரியை னகரமெய்யின்மேல்விகுதி அகரவுயிரையேற்றி, நட தனன் எனவைத்து, “இயல்பினும்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத் தகரத்தை மிகுவித்து, நடத்தனன் எனவைத்து, “வலித்தன்மெலித்தல்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் மிகுந்த தகரவல்லொற்றை மெல்லொற்றாக்கி, நடந்தனன் எனமுடிக்க.

நட உண் என வருகிற முன்னிலையேவல்வினைகளிலே ஆய்விகுதியும் நடவான் நடவேன் நடவாய் என்கிற எதிர்மறைவினைகளிலே ஆவென்னுமெதிர்மறை விகுதியும், கொல்களிறு - ஓடாக்குதிரை என்பவைகளிலே கொன்ற-கொல்கின்ற-கொல்லும், ஓடாத எனவருகிற பெயரெச்சவினை விகுதிகளும், 'வரிப்புனைபந்து' இதில் 'வரிந்து' எனவருகிற வினையெச்சவிகுதியும், "கொள்வாருங்கள் வருமோ" இதில் நேர்வர் எனவருகிற முற்றுவினை விகுதியும், மூடி-அடி என்பவைகளிலே மூடித்தல் அடித்தல எனவருகிற தொழிற்பெயர் விகுதியும், காய் தளிர் இவைகளில் வினைமுதற்பொருளுணர்த்தும் இகரவிகுதியும் ஊண் எழுத்து இவைகளிலே செயப்படுபொருளுணர்த்தும் ஐ விகுதியும் புணர்ந்து குன்றின. அவ்விகுதிகள் புணர்ந்துகுன்றினாலும் புணர்ந்து நின்றாற்போலவே பொருளுணர்த்தும். (மிஅ)

௧௪௬. இடையி னைந்து மீற்றி லிரண்டு
மலலா வச்சை வருக்க முதலீறு
யவ்வாதி நான்மை ளவ்வாகு மையைம்
பொதுவெழுத் தொழிந்த நாலேழுந் திரியும்.

இது ஆரியமொழி விகாரப்பட்டுத் தமிழில் வடமொழியாமாறு அறிவிக்கத்தொடங்கி அவற்றின் பொதுவிதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இடையில்-ஆரியத்தில் 𑌅 𑌆 𑌇 𑌈 𑌉 𑌊 𑌋 𑍠 𑌌 𑍡 𑌏 𑌐 𑌓 𑌔 𑌅𑌂 𑌅𑌃 என்கிற உயிர் பதினாறனுள் நடுவிலிருக்கின்ற நான்கும் 𑌋 𑍠 𑌌 𑍡 என்கிற நாலெழுத்துகளும், ஈற்றில் கடையிலிருக்கின்ற, இரண்டும் 𑌅𑌂 𑌅𑌃 என்கிற இரண்டெழுத்துகளும், அல்லாநீங்கலாகிய, அச்சு- அ ஆ இ ஈ உ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ என்கிற பத்து உயிர்களும், ஐவருக்கம் 𑌕 𑌖 𑌗 𑌘 𑌙 𑌚 𑌛 𑌜 𑌝 𑌞 𑌟 𑌠 𑌡 𑌢 𑌣 𑌤 𑌥 𑌦 𑌧 𑌨 𑌪 𑌫 𑌬 𑌭 𑌮 𑌯 𑌰 𑌲 𑌵 𑌶 𑌷 𑌸 𑌹 𑌳 𑌕𑍍𑌷 ஃக ஃவ என்கிற மெய் முப்பத்தேழுள் ககரமுதலைந்தைந் தெழுத்துகளாகிய ஐந்துவருக்கங்களுடைய, முதல் முதலிலிருக்கின்ற கசடதப என்கிற வைந்துமெய்களும், ஈறு கடையிலிருக்கின்ற ஙஞணநம என்கிற வைந்துமெய்களும், யவ்வாதி நான்மை யரலவ என்கிற நான்குமெய்களும் ள - ளகரமெய்யும், ஆகுமையை யெழுத்து ஆகிய இருபத்தைந் தெழுத்துகளும் பொது தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொது வெழுத்துகளாகும், ஒழிந்த அவையொழிந்த நாலேழும் இருபத்தெட்டெழுத்துகளும், திரியும் ஆரியத்திற்குச் சிறப்பெழுத்துகளாய்த் தமக்கேற்ற பொதுவெழுத்துகளாகத் திரிந்துவரும்-எ-று. (மிகூ)

௧௪௭. அவற்றுள், ஏழாமுயி ரிய்யு மிருவுமை வருக்கத்
திடையின் மூன்று மவ்வம் முதலு
மெட்டே யவ்வு முப்பது சயவு
மேலொன்று சடவு மிரண்டு சதவு
மூன்றே யகவு மைந்திரு கவ்வு
மாவீ றையு மீயீ றிகாமும்.

இது முன்சொல்லப்பட்டதற்குச் சிறப்புவிதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவற்றுள் - முன்னே "திரியும்" என்றவெழுத்துகளுள், ஏழாமுயிர் - சிறப்பெழுத்தாகிய வேழாமுயிரானது, இய்யுமிருவும் - இகரமாகவானாலும் இருவாகவானாலும் வரும், ஐவருக்கத்து - ஐந்துவருக்கங்களிலும், இடையின்மூன்றும் - நடுநின்ற மும்மூன்றெழுத்துகளும், அவ்வம்முதலும் - அவ்வவ்வருக்கங்களின் முதலெழுத்துகளாகும், எட்டு-எட்டாவதாகிய சகரவருக்கத்து மெய்யானது, யவ்வும் - ஓரோவிடத்தில் யகரமுமாகும், முப்பது - முப்பதாமெய்யானது, சயவும் - மொழிக்குமுதலிலே சகரமும் நடுவிலே யகரமுமாகும், மேலொன்று - முப்பத்தோரா மெய்யானது, சடவும் - மொழிக்குமுதலிலே சகரமும் நடுவிலே டகரமுமாகும், இரண்டு - முப்பத்திரண்டாமெய்யானது, சதவும் - மொழிக்குமுதலிலே சகரமும் நடுவிலே தகரமுமாகும், மூன்று - முப்பத்துமூன்றுமெய்யானது, அகவும் - மொழிக்குமுதலிலே அகரமும் நடுவிலே ககரமுமாகும், ஐந்து - முப்பத்தைந்தாமெய்யானது, இருகவ்வும் - இரண்டுககரமாகும், ஆவீறு - பொதுவெழுத்துகளிலே மொழியிறுதி ஆகாரமானது, ஐயும் - ஐகாரமாகும், ஈயீறு - மொழியிறுதி ஈகாரமானது, இகரமும் - இகரமாகும் — எ-று.

(உ-ம்) இடபம்-எ-ம், மிருகம்-எ-ம், ஏழாமுயிர் இகரமும் இருவுமாயிற்று, நகம் நாகம் மேகம்-எ-ம், சலவாதி விசயம் சருக்கரை-எ-ம், பீடம் பீடை திடம்-எ-ம், தலம் தினம் தரை-எ-ம், பலம் பந்தம் பாசம்-எ-ம், ஐந்துவருக்கங்களிலும் உரப்பியும் எடுத்துங்களைத்துஞ்சொல்லப்படுகிற மும்மூன்றும் அவ்வவ்வருக்கமுதலெழுத்தாயின, பங்கயம் எட்டாமெய் யகரமுமாயிற்று. சாலை-எ-ம், மயானம்-எ-ம், முப்பதாமெய்முதலிற் சகரமும் நடுவில் யகரமுமாயிற்று. சட்டி-எ-ம், இடபம் முப்பத்தொன்றுமெய்முதலிற் சகரமும் நடுவில் டகரமுமாயிற்று, சித்தி-எ-ம், வாதனை-எ-ம், முப்பத்திரண்டாமெய் முதலிற் சகரமும் நடுவில் தகரமுமாயிற்று, அரன்-எ-ம், மோகம்-எ-ம், முப்பத்து மூன்றுமெய் முதலில் அகரமும் நடுவிற் ககரமுமாயிற்று பக்கம் என முப்பத்திரண்டாமெய் இரண்டு ககரமாயிற்று, மாலை என ஆவீறு ஐயாயிற்று, புரி என ஈகாரவீறு இகரமாயிற்று.

௱௪௮. ரவ்விற் கம்முத லாமுக் குறிலும்
லவ்விற் கிம்முத லிரண்டும் யவ்விற்
கியவ்வு மொழிமுத லாகிமுன் வருமே,

இதுவுமது.

இ-ள். ரவ்விற்கு-ரகரத்திற்கு, அம்முதலாமுக்குறிலும் - அ இ உ என்கிற மூன்று குற்றெழுத்துகளிலொன்றும், லவ்விற்கு - லகரத்திற்கு, இம்முதலிரண்டும்-இ உ என்கிற விரண்டிலொன்றும், யவ்விற்கு-யகரத்திற்கு, இய்யும்-இகரமும், மொழிமுதலாகி- அவ்வெழுத்துகளை முதலிலுடைய வடமொழிகளுக்கு முதலாகி, முனவரும் - அம்மூன்றெழுத்துகளு முன்னேவருப—எ-று,

(உ-ம்) அரங்கம் இராமன் உரோமம்-எ-ம், இலாபம் உலோபம் எ-ம், இயக்கன் எனவும், வரும், (௨௧)

௱௪௯. இணைந்தியல் காலை யரலக் கிகரமு
மவ்வக் குகரமு நகரக் ககரமு
மிசைவரும் ரவ்வழி யுவ்வு மாம்பிற,

இதுவுமது,

இ-ள். இணைந்து-ஆரியமொழியுள் இரண்டெழுத்து இணைந்து, இயல்காலை-ஓரெழுத்தைப்போல நடக்கும்போது, யரலக்கு -பின்னின்ற யகர ரகர லகரங்களுக்கு, இகரமும்-இகாரமும், மவ்வக்கும் - மகரவகரங்களுக்கு, உகரமும்-உகாரமும், நகரக்கு-நகரத்திற்கு, அகரமும் - அகாரமும் மிசை, மேலே வரும்வந்துவடமொழிகளாகும், ரவ்வழி இணைந்துமுன்னின்ற ரகரத்திற்குப்பின், உவ்வுமாம்-உகாரமும் வரும்-எ-று,

(உ-ம்) வாக்கியம் வக்கிரம் சுக்கிலம எனவும், பதுமம், பக்குவம் எனவும், அரதனம் எனவும், அருத்தம எனவும், வரும், [“பிற” வென்றதனால் சத்தி கட்சி காப்பியம் பருப்பதம் இவைமுதலாகிய திரியும, தூலம் அத்தம் ஆகிந்தன் இவைமுதலாகிய கேடும் மற்றும் விகாரத்தால் வருவனவுங் கொள்க]

௱௫௰. றனழஎ ஒவ்வு முயிர்மெய்யு முயிரள
மல்லாச்சாரபுந் தமிழ்ப்பிற பொதுவே.

இது தமிழெழுத்துகளிற் சிறப்பெழுத்துகளும் பொது வெழுத்துகளும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ற ன ழ எ ஒவ்வும்-முதலுஞ்சார்புமாகிய தமிழெழுத்துகளாந்துகளில் றகர னகர ழகர எகர ஒகரங்களைந்தும், உயிர்மெய்யு முயிரள மல்லாச்சார்பும் - உயிர்மெய்யும் உயிரளபெடையுமல்லாத சார்பெழுத்தெட்டும், தமிழ்-தமிழுக்கே சிறப்பெழுத்துகளாம், பிற-ஒழிந்த விருபத்தேழெழுத்துகளும், பொது-பொது வெழுத்துகளாம்-எ-று, ()

பதவியல் - முற்றுப்பெற்றது.

மூன்றாவது.

உயிரீற்றுப்புணரியல்:

௱௫௧. மெய்யுயிர் முதலீ றாமிரு பதங்களுந்
தன்னொடும் பிறிதொடு மல்வழி வேற்றுமைப்
பொருளிற் பொருந்துழி நிலைவரு மொழிக
ளியல்பொடு விகாரத் தியைவது புணர்ப்பே.

இது நிறுத்தமுறையினுலே புணர்ச்சியை அறிவிக்கத்தொடங்கிப் புணர்ச்சி இன்னதென்பதும பொதுப்புணர்ச்சியும் ஆகிய இரண்டுடனே உயிரீற்றுப் பதம்புணருஞ் சிறப்புப்புணர்ச்சி இவ்வியலாற் சொல்லப் படுதலால் இவ்வியலிலேவைத்த முறைப்படி புணர்ச்சி இப்படிப்பட்டதென்று உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். மெய்யுயிர்-மெய்யாவது உயிராவது, முதலீறும் - முதலுமீறுமாகிய, இருபதங்களும் - பகாப்பதம் பகுபதம் என்கின்ற இரண்டுபதங்களும், தன்னொடும பிறிதொடும்- தன்னொடுதானும் பிறிதொடுபிறிதுமாய், அல்வழி வேற்றுமைப்பொருளின் - அல்வழிப்பொருளினுலாவது வேற்றுமைப்பொருளினுலாவது, பொருந்துழி - பொருந்துமிடத்து, நிலைவருமொழிகள் - நிலைமொழியும் வருமொழியும், இயல்பொடுவிகாரத்து-இயல்போடாயினும் விகாரத்தோடாயினும், இயைவது - பொருந்துவது, புணர்ப்பு-முன்சொல்லப்பட்ட புணர்ச்சியாம் —எ-று,

[மெய்யுயிர் முதலீறும், எனவே மெய்ம்முதன் மெய்யீறு - உயிர் முதலுயிரீறு - மெய்ம்முதலுயிரீறு - உயிர்முதன்மெய்யீறு- என, நான்கு வகையாம்.] (க)

௱௫௨. வேற்றுமை யைம்முத லாறா மல்வழி
தொழில்பண் புவமை யும்மை யன்மொழி
யெழுவாய் விளியீ ரெச்சமுற் றிடையுரி
தழுவு தொடரடுக் கெனவீ ரேழே.

இது முன்சொன்ன அல்வழிவேற்றுமை இவையென்பது உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். வேற்றுமை-வேற்றுமைப் புணர்ச்சியாவது, ஐம்முதலாறும்-ஐ ஆல் கு இன் அது கண் என்கின்ற ஆறுருபுகளும் மறைந்தாகிலும் வெளிப்பட்டாகிலும் வரப் பதங்கள் பொருந்துந்தொடர்ச்சியாம், அல்வழி-அல்வழிப்புணர்ச்சியாவது, தொழில - வினைத்தொகையும், பண்பு - பண்புத்தொகையும், உவமை - உவமைத்தொகையும், உம்மை- உம்மைத்தொகையும், அன்மொழி- அன்மொழித்தொகையும், எழுவாய்-எழுவாயும், விளி-விளியும, ஈரெச்சம - பெயரெச்ச வினையெச்சங்க

ளும், (ஈர்) முற்று - தெரிநிலைவினை குறிப்புவினைமுற்றுகளும், இடை-இடைச்சொல்லும், உரி - உரிச்சொல்லும், அடுக்கு- அடுக்கும், என-என்று, தழுவுதொடர்-மதங்கள்பொருந்துந்தொடாச்சி, ஈரேழ்-பதினான்குவகையாம்—எ-று.

உதாரணம்.

	(வேற்றுமைத்தொகை.)	(வேற்றுமைவிரி.)
ஐ	நிலங்கடந்தாண்	நிலத்தைக்கடந்தான்.
ஆல	கலலெறிந்தான்	கல்லாலெறிந்தான்.
கு	கொறறன்மகன்	கொற்றனுக்குமகன்,
இன்	மலைவிழருவி	மலையின்வீழருவி,
அது	சாத்தன்கை	சாத்தனதுகை.
கண்	குன்றக்கூகை	குன்றத்தின்கட்கூகை.

ஆக - ௰௨.

(அல்வழிப்புணர்ச்சி.)

வினைத்தொகை	கொல்யானை, அடுகளிறு.
பண்புத்தொகை	கருங்குதிரை, செந்தாமரை.
இருபெயரொட்டு பண்புத்தொகை	சாரைப்பாம்பு, ஆயன்சாத்தன்.
உவமைத்தொகை	மதிமுகம், பவளவாய்.
உம்மைத்தொகை	சேரசோழபாண்டியர், இராப்பகல்.
அன்மொழித்தொகை	பொற்றொடி, தாழ்குழல.
எழுவாய்	சாத்தன்வந்தான், கொற்றன்கண்டான்.
விளி	சாத்தாவா, கொற்றாகொள.
பெயரெச்சம்	வந்தசாத்தன், வருகின்றசாத்தன்.
வினையெச்சம்	வந்துபோனான், வரப்போனான்.
தெரிநிலைவினைமுற்று	வந்தான்சாத்தன், கண்டான்கொற்றன்.
வினைக்குறிப்புமுற்று	குழையன்கொற்றன், பெரியன்சாத்தன்.
இடைச்சொல்	மற்றொன்று, கொன்னேகழிந்தன்று.
உரிச்சொல்	"நனிபேதையே" கடிக்கமலம்.
அடுக்கு	பாம்புபாம்பு, நெருப்புநெருப்பு.

ஆக - ௰௪.

இவை "தழுவுதொடர்" எனவே, அவ்விருவழியிலுந் தழாத்தொடருஞ் சிலவுண்டென்ப தாயிற்று. "கைக்களிறு" என்பது கையையுடைய களிறு என விரிக்கப்படுதலால் "கை" எனபது "களிறு" என்பதைத் தழுவாமையால் இப்படி வருகின்றவைகளெல்லாந் தழாததொடராகிய வேற்றுமைப் புணர்ச்சியாம. "சுரையாழவம்மி மிதப்ப" என்பது "சுரைமிதப்ப அம்மியாழ" எனக் கூட்டப்படுதலால "சுரை" என்பது "ஆழ" என்பதையும், "அம்மி" என்பது "மிதப்ப" என்பதையுந்

தழுவாமையால் இப்படி வருகின்றவைகளெல்லாந் தழாத்தொடராகிய அல்வழிப்புணர்ச்சியாம். (௨)

௧௫௩. விகார மனைத்து மேவல தியல்பே.

இது முன்சொல்லப்பட்ட இயல்பு விகாரங்களில் இயல்பு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். விகாரமனைத்தும்-மேல்வரும் விகாரவகை யனைத்தும், மேவலது-அடையாதது, இயல்பு-இயல்பாகும்—எ-று.

(உ-ம்) பொன்மலை-புகழுமிது-ஒளிமணி-எனவரும். (௩)

௧௫௪. தோன்ற றிரிதல் கெடுதல் விகார
மூன்று மொழிமூ விடத்து மாகும்.

இது விகாரமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தோன்றல்- எழுத்தாவது சாரியையாவது தோன்றுதலும், திரிதல்-வேறுபடுதலும், கெடுதல் - கெடுதலும், விகாரம்-முன்சொன்ன விகாரமாகும், மூன்றும்-இம்மூவகை விகாரமும், மொழி- நிலைமொழி வருமொழிகளுடைய, மூவிடத்தும்-முதலிடைகடை என்கின்ற மூன்றிடத்தும், ஆகும்-ஏற்றபடி வரும்—எ-று,

(உதாரணம்)

பூ-கொடி—பூங்கொடி, வருமொழிமுதலில் மெய்தோன்றிற்று,
பல்-தலை—பஃறலை, வருமொழிமுதலிலும், நிலைமொழியீற்றிலுமுள்ள [மெய்கள்திரிந்தன,
நிலம்-வயல்—நிலவயல், நிலைமொழியீற்றுமெய்கெட்டது,
ஆறு-பத்து—அறுபது, நிலைமொழிமுதலுயிர்திரிந்து வருமொழியிடை [யொற்றுக்கெட்டது,
பல-பொருள்—பல்பொருள், நிலைமொழியீற்றுயிர்கெட்டது,
நாழி-உரி—நாடுரி, நிலைமொழியீற்றுயிர் மெய்கெட்டு டகரமெய் தோன் [றிற்று,
பனை-காய்—பனங்காய், சாரியைதோன்றிற்று. (௪)

௧௫௫. வலித்தன் மெலித்த னீட்டல் குறுக்கல்
விரித்த றொகுத்தலும்
வருஞ் செய்யுள் வேண்டுழி.

இது செய்யுள்விகார முணர்த்துகின்றது,

இ-ள். வலித்தல்- மெல்லொற்றை வல்லொற்றாக்கலும், மெலித்தல்-வல்லொற்றை மெல்லொற்றாக்கலும், நீட்டல் - குற்றெழுத்தை நெட்டெழுத்தாக்கலும், குறுக்கல் - நெட்டெழுத்தைக் குற்றெழுத்தாக்கலும், விரித்தல் - இல்லாதவெழுத்தை வருவித்தலும், தொகுத்தல்- உள்ளவெழுத்தை நீக்கலும், வரும்-வருவனவாம், செய்யுள்-செய்யுளிட

த்து, வேண்டுழி - அடிதொடை முதலானவைகளை நோக்கி அமைக்கவேண்டுமிடத்து — எ-று.

(உ-ம்) "குறுத்தாட்பூதஞ்சுமந்த வறக்கதிராழியெம் மண்ணலைத் தொழுமினே" குறுத்தாளில - நகரமெல்லொற்று வல்லொற்றாக்கப்பட்டது. "தண்டையினினக்கிளிகடிவோள் பண்டையளல்லண்மா னோக்கினளே" தட்டையில - டகரவல்லொற்று மெல்லொற்றாக்கப்பட்டது. "தீத்தொழிலேகன்றித் திரிதந்தெருவைபோற் போத்தறார்புல்லறிவினோர்" பொத்தில குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்தாக்கப்பட்டது, "யானையெருத்தத்திருந்த விலங்கிலைவேற்றென்னன்றிருத்தார் நன்றென்றேன்றியேன்" தீயேனில் - நெட்டெழுத்துக் குற்றெழுத்தாக்கப்பட்டது, "சிறியிலைவெதிரி னெல்விளையுமம்மே" விளையுமம்ம என்பதில-மகரமெய் விரிக்கப்பட்டது, சிறியவிலையில்- அகரவுயிர் தொக்கப்பட்டது. (ரு)

௱ருசு. ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலு மனைத்தே,

இதுவுமது.

இ-ள். ஒருமொழி-ஒருசொல்லினுடைய, மூவழி-முதலிடைகடையென்கிற மூன்றிலோரிடத்த, குறைதலும் - குறைந்துவருதலும், அனைத்து-அச்செய்யுள் விகாரமாய் — எ-று,

(உ-ம்) "மரையிதழ் புரையுமஞ்செஞ்சீறடி" தாமரையில் முதலெழுத்துக் குறைந்தது, "வேதின வெரிநி னோந்திமுதுபோத்து" ஓந்தியில இடையெழுத்துக்குறைந்தது, "நீலுண்டுகிலிகைகடுப்ப" நீலத்திற் கடையெழுத்துக்குறைந்தன, [இன்னும் "குறைதலும்" என்ற வெச்சவும்மையால் விதியின்றிவருகிற விகாரங்களுஞ் சிலவுண்டு, அவைவருமாறு — யாது யாவது எனத்தோன்றலும், மாகி மாசி எனத்திரிதலும், யார் ஆர் எனக்கெடுதலும், பொழுது போழ்து என நீளலும், மிஞிறு-ஞிமிறு, தசை சதை எனவெழுத்தும், நகர்ப்புறம் புறநகர் இன்முன் முன்றில்" எனச்சொல்லும் நிலைமாறுதலும் ஆகிய விவ்வை முதலாயினவாம்.] (சு)

௱ருஎ. ஒருபுணர்க் கிரண்டு மூன்று முறப்பெறும்,

இது புணர்ச்சி விகாரத்தில் வருவதோரையமும் ஒழிக்கின்றது,

இ-ள். ஒருபுணர்க்கு-ஒருபுணர்ச்சிக்கு, இரண்டுமூன்றும்-ஒன்றேயல்லாம லிரண்டுமூன்றும், உறப்பெறும்-வரப்பெறும் — எ-று.

(உதாரணம்)

யானை-கோடு — யானைக்கோடு, ஒருவிகாரம்,
நிலம்-பனை — நிலப்பனை, இரண்டுவிகாரம்,
பனை-காய் — பனங்காய், மூன்றுவிகாரம். (எ)

௱ருஅ. எண்மூ வெழுத்தீற் றெவ்வகை மொழிக்கு
முன்வரு ஞநமய வக்க ளியல்பும்

குறில்வழி யத்தனி யைந்நொது முன்மெலி
மிகலுமாம் ணளனல வழிநத் திரியும்,

இது பொதுப்புணர்ச்சி யுணர்த்துகின்றது,

இ-ள், எண்மூவெழுத்து - இருபத்துநான்கெழுத்துகளையும், ஈற்று-இயல்பினலாயினும்விதியினலாயினும் ஈறுகவுடைய,எவ்வகைமொழிக்கும் - பெயர்ச்சொல் வினைச்சொல் இடைச்சொல் உரிச்சொல் திசைச்சொல-வடச்சொல் என்கின்ற பலவகைப்பட்ட சொற்களுக்கும், முன-முன்னே, வரும்-வருகிற, ஞநமயவக்கள் - ஞகர நகர மகர யகர வகரங்கள், இபல்பும்- அல்வழி வேற்றுமையிரண்டிலு மியல்பாதலும், குறில்வழிய-குற்றெழுத்தின் பின்னின்ற யகரமெய்யே, தனியை-உயிர் உயிர்மெய் என்கிற ஐகாரமே, நொ-நொவ்வே, து- துவ்வே, முன்-என்பவைகளுக்கு முன்வருகிற, மெலி - ஞகார நகார மகாரங்கள், மிகலும்-பிறசொற்களுக்குமுன் இயல்பாதலன்றி மிக்கு முடிதலும், ஆம்-ஆகும், ணளனலவழி - ணளனலக்களின் முன்வருகிற, ந-நகரமானது, திரியும்-மற்றையீறுகளுக்கு முன்னியல்பாதலன்றித்திரியும்—எ-று,

[புணரியலிலெலக்கும் அல்வழி வேற்றுமைகளிலொன்றைக் குறிப்பாகவானுலும் வெளிப்படையாகவானுலுங் காட்டாமற்போனுல் அவ்விரண்டையுங் கொள்க.]

(உ-ம்) விள, பலா, கிளி, தீ, கடு, பூ, சே, பனை, கோ, கௌ, உரிஞ், மண், பொருந், மரம், பொன், வேய், வேர், வேல், தெவ், யாழ், வாள, எஃகு இவற்றின்முன் ஞான்றது-நீண்டது - மாண்டது-யாது -வலிது, ஞாற்சி-நீட்சி-மாட்சி-யாப்பு-வலிமை இவற்றை-வருவித்து,

	(அல்வழி)	(வேற்றுமை)
விள.	ஞான்றது-விளஞான்றது,	விள-ஞாற்சி-விளஞாற்சி,
	நீண்டது-விளநீண்டது,	நீட்சி-விளநீட்சி,
	மாண்டது-விளமாண்டது,	மாட்சி-விளமாட்சி,
	யாது-விளயாது,	யாப்பு-விளயாப்பு,
	வலிது-விளவலிது,	வலிமை-விளவலிமை,

என முறையே கூட்டி எல்லாவீற்றின் முன்னும் ஞமய வக்களியல்பாதல் காண்க.

உரிஞ்-ஞான்றது—உரிஞுஞான்றது.
பொருந்-ஞான்றது—பொருநுஞான்றது
வேல்-ஞான்றது—வேஞ்ஞான்றது,
வாள்-ஞான்றது—வாண்ஞான்றது,
மரம்-ஞான்றது—மரஞான்றது,

என நிலைமொழியீறுகள் விகாரப்படுதல் அவ்வவ்வீற்றுச் சிறப்பு விதிகளிற் காண்க,

(அல்வழி)	(வேற்றுமை)
மெய்-ஞான்றது-மெய்ஞ்ஞான்றது,	மெய்-ஞாற்சி-மெய்ஞ்ஞாற்சி,
நீண்டது-மெய்ந்நீண்டது,	நீட்சி-மெய்ந்நீட்சி,
மெய்-மாண்டது-மெய்ம்மாண்டது,	மாட்சி-மெய்ம்மாட்சி,
கை-ஞான்றது-கைஞ்ஞான்றது,	கை-ஞாட்சி-கைஞ்ஞாட்சி,
நீண்டது-கைந்நீண்டது,	நீட்சி-கைந்நீட்சி,
மாண்டது-கைம்மாண்டது,	மாட்சி-கைம்மாட்சி,

எனக்குயின் முன்னின்ற யகரத்தின் முன்னுந் தனி ஐம் முன்னு மெலிமிகுதல்காண்க. "நொதுமுன மெலிமிகலுமாம்" என்ற வெச்சவு ம்மையால அவ்விரண்டன் முன்னும் இடையெழுத்து மிகலுமாமென றதாயிற்று,

நொ-ஞெள்ளா-நொஞ்ஞெள்ளா,	து-ஞெள்ளா-துஞ்ஞெள்ளா,
நாகா-நொந்நாகா,	நா-கா-துந்நாகா,
மாடா-நொம்மாடா,	மாடா-தும்மாடா,
யவனு-நொய்யவனு,	யவனு-துய்யவனு,
வளவா-நொவ்வளவா,	வளவா-துவ்வளவா,

இவை வினைச்சொற்களாதலால் அல்வழியிலே மிகுந்தன. "ணள னலவழிநத்திரியும" என்றது பின்வரும் "னலமுன்றனவும்" என்னு ஞ் சூத்திரத்திலேகாண்க, இச்சூத்திரமுதலாகவொன்றற்கொன்றுதொ டர்ச்சியாகப்புணர்த்தலால் "தொடர்சொற்புணர்த்தல" என்னுமுத்தி.)

௱௫௯. பொதுப்பெய ருயர்திணைப் பெயர்க ளீற்றுமெய்
வலிவரி னியல்பா மாவி யரமுன்
வன்மை மிகாசில விகாரமா முயர்திணை.

இதுவுமது.

இ-ள், பொதுப்பெயர் - இருதிணைகளுக்கும் பொதுவானபெயர்க ளுக்கும், உயர்திணைப்பெயர்கள - உயர்திணைப்பெயர்களுக்கும், ஈற்று மெய்-ஈற்றிலுள்ளமெய்கள், வலி-வல்லெழுத்து முதன்மொழிகள், வ ரின-வந்தால, இயல்பாம்-இயல்பாகும், ஆவி-உயிரையும், யர-யகரரகர மெய்களையு மீறாகவுடைய அவ்விருவகைப் பெயர்களுக்கும், முன்-மு ன்வருகிற, வன்மை-வல்லெழுத்துகள், மிகா-மிகாவாம, உயர்திணை-உ யிரீறு மெய்யீறுமாகிய உயர்திணைப்பெயர்கள் நாற்கணங்களோடும் பு ணருமிடத்து, சிலவிகாரமாம் - நிலைமொழி வருமொழிகள் விகாரப்படு வனவுஞ் சிலவுளவாம்—எ-று.

(உ-ம்) சாத்தன், கொற்றன், ஆண் இவற்றின்முன்குறிது - சிறிது - தீது - பெரிது - குறியன் - சிறியன் - தீயன் - பெரியன் - கை - செவி- தலை - புறம் - இவற்றை வருவித்து சாத்தனிகுறிது, சாத்தன்குறிய ன், சாத்தன் கை என முறையே கூட்டிப் பொதுப்பெய ரீற்றுமெய்

இயல் பாதல்காண்க ஊரன், அவன் இவற்றின்முன் குறியன் - சிறியன்-தீயன் பெரியன், கை-செவி-தலை-புறம்-இவற்றை வருவித்து ஊரன்குறியன், ஊரன்கை, என முறையே கூட்டி உயர்திணைப்பெயரீற்றுமெய் இயல்பாதல்காண்க. மற்றவையுமிப்படியே—சாத்தி, கொற்றி, தாய் இவற்றின் முன் குறிது - சிறிது-தீது-பெரிது, குறியள்-சிறியள்- தீயள்- பெரியள்-கை-செவி-தலை-புறம்-இவற்றைவருவித்து சாத்திகுறிது, சாத்திகுறியள், சாத்திகை எனமுறை கூட்டிப் பொதுப்பெயரீற்று உயிர் யகாரமுன்வலி இயல்பாதல்காண்க நம்பி, விடலை இவற்றின்முன் குறியன் சிறியன்-தீயன்-பெரியன், கை-செவி-தலை-புறம -இவற்றையும், அவர்-ஒருவர்-இவற்றின்முன்-குறியர்-சிறியர்-தீயர்-பெரியர், கை-செவி-தலை-புறம்-இவற்றையும் வருவித்து நம்பிகுறியன், நம்பி கை, அவர் குறியர், அவர்கை எனமுறையேகூட்டி உயர்திணைப் பெயரீற்று உயிர் ரகரமுன் வலி இயல்பாதல காண்க, மற்றவையு மிப்படியே,

கபிலன் - பரணன்—கபிலபரணர்

வடுகன் - நாதன்—வடுகநாதன்

அரசன் - வள்ளல்—அரசவள்ளல்,

ஆசீவகன் - பள்ளி—ஆசீவகப்பள்ளி,

குமரன் - கோட்டம்—குமரகோட்டம்' குமரக்கோட்டம்;

என விருவழியும் உயர்திணையுட்சில தமக்கேற்ற விகாரமாயின்; மற்றவைகளு மிப்படியே. (௯)

௧௬௦. ஈற்றியா வினாவிளிப் பெயர்முன்வலி யியல்பே,

இதுவுமது.

இ-ள் ஈற்று (வினாமுன்)- ஆ-ஏ-ஓ-என்கின்ற மூன்றீற்று வினாமுன்னும், யாவினா (முன்) - யாவினாமுன்னும், விளிப்பெயர்முன்- உயிரீறு மெய்யீறுமாகிய விளிப்பெயர்முன்னும், வலி- வருகிற வல்லெழுத்துகள், இயல்பு-இயல்பாகும்—எ-று,

(உ-ம்) நம்பியாகொண்டான், சென்றான், கற்றான், போயினான் எனவும், யாகுறியன, சிறியன, தீயன, பெரியன எனவும், வினாமுன் வலியியல்பாதலகாண்க, நம்பி நம்பி, விடலை விடலாய், கிள்ளை- கிள்ளாய், தாய் தாயே, இவற்றின முன கொள், செல, தா, போ, இவற்றைவருவித்துநம்பிகொள், நம்பிசெல், நம்பிதா, நம்பிபோ எனமுறையே கூட்டிவிளிப்பெயர்முன்வலி இயல்பாதலகாண்க,

[ஏகார ஓகார வினாக்களுக்கு "இடைச்சொல்லேயோ,, என்னுஞ் சிறப்புச் சூத்திரத்தில் உதாரணம் பெறப்படும்] (௰)

௧௬௧, அவ்வியாழ் விறுதிமுன் னிலைவினை

யேவன்முன் வல்லின மியல்பொடு விகற்பமே,

இதுவுமது.

இ-ள். ஆவி-உயிரையும், யரழ-ய-ர-ழ-என்கின்ற மூன்றுமெய்களையும், இறுதி-இறுதியாகவுடைய, முன்னிலைவினை- முன்னிலைவினை மூன்றும், எவல் முன்-ஏவல்வினை மூன்றும், வல்லினம் வருகிற கசதபக்கள், இயல்பொடு-இயல்புடனே, விகற்பு-விகற்பமாம்—எ-று,

(உ-ம்) உண்டி-உண்டனை-உண்டாய்-எனவும், உண்டனிர்-உண்டீர் எனவும் நிறுத்தி, சாத்தா-கொற்றா-தேவா-பூதா-எனவும சாத்தரோ-கொற்றரோ-தேவரோ-பூதரோ-எனவும் வருவித்து, உண்டி சாத்தா-உண்டனிர்-சாத்தரோ-எனக்கூட்டி, முன்னிலை வினைமுன் னியல்பாதல்காண்க, கொறு-எறிவிடு-ஆய்-சோ-தாழ்-எனநிறுத்தி, சாத்தா-கொற்றா-தேவா-பூதா-எனவருவித்து, கொறுசாத்தா என முறையே கூட்டி, ஏவல்வினை முன்னியல்பாதல்காண்க, விகற்பமாதல் வந்தவிடத்திற்காண்க, நடகொற்றா நடக்கொற்றா, எய்கொற்றா எய்க்கொற்றா என ஏவலின் முன் விகற்பிக்குமென்று கொள்ளினுமாம், (௬௧)

௱௬௨, இஈ ஐவழி யவ்வு மேனை
யுயிர்வழி வவ்வு மேமுனிவ் விருமையு
முயிர்வரி னுடம்படு மெய்யென் றாகும்,

இது, உயிரீற்றுப்பதம் புணருஞ்சிறப்புப் புணர்ச்சி சொல்லத் தொடங்கி உயிரீற்றுமுன் உயிர்முதற்பதம் வந்து புணருமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், இஈஐவழி-இகர ஈகார ஐகாரங்களின் முன்னே, யவ்வும்-யகரமும், ஏனையுயிர்வழி- அ ஆ உ ஊ ஒ ஓ ஔ என்கின்ற விவ்வேழுயிர்களின்முன்னே, வவ்வும்-வகரமும், ஏமுன்-ஏகாரத்தின்முன்னே, இவ்விருமையும்-யகரமும் வகரமும், உயிர்வரின்-உயிர்முதன்மொழிவந்தால உடம்படுமெய்யென்றாகும்-உடம்படுமெய்யென்று பேர்பெறும்—எ-று,

(உ-ம்) மணி-தீ-பனை-இவைகளுக்கு முன்னே அழகிது அழகுமுதலாகிய வுயிர்முதன்மொழிகளை வருவித்து, மணியழகிது, யணியழகு எனக்கூட்டி இஈஐமுன் யகரம்பெறுதல்காண்க விள, பலா, கடு, பூ, நொ, கோ, கௌ, இவைகளுக்கு முன்னே-அழகிது அழகு முதலாகிய உயிர்முதன்மொழிகளை வருவித்து, விளவழகிது, விளவழகு எனக்கூட்டிமற்றையுயிர்களில் முன்வகரம்பெறுதல்காண்க, அவனே இவன் அவனேயிவன் சேஅழகிது சேவழகிது என ஏமுன் அவ்விரு மெய்களும்வருதல் காண்க, (௬௨)

௱௬௩, எகர வினாமுச் சுட்டின் முன்ன
ருயிரும் யகரமு மெய்யின் வவ்வும்
பிறவரி னவையுந் தூக்கிற் சுட்டு
நீளின் யகரமுந் தோன்றுத னெறியே,

இது "இஈஐவழி" என்னுஞ் சூத்திரத்தாலும் "எண்மூவெழுத்தீற்று" என்னுஞ் சூத்திரத்தாலும் எய்தியது விலக்கிப்பிறிது விதி வகுக்கின்றது.

இ-ள். எகரவினா (முன்னர்) - எகரவினாவிடைச்சொல்லின் முன்னும், முச்சுட்டின்முன்னர் -மூன்று சுட்டிடைச்சொல்லின் முன்னும், உயிரும்-உயிரும், யகரமும்- யகரமும், எய்தின் - வந்தால், வவ்வும்-வகரமும், பிற-யகரமொழிந்தமெய்கள், வரின் - வந்தால், அவையும்-அவ்வந்தமெய்களும், தூக்கில் - செய்யுளிடத்து, சுட்டு - சுட்டுக்கள், நீளின் - நீண்டுவருமிடத்து, யகரம் - யகரமும், தோன்றுதல்-மிகுதல், நெறி-முறைமையாம்—எ-று,

(உதாரணம்)

எ-அணி—எவ்வணி, எ-யானை—எவ்யானை எனவும்,
எ-குதிரை—எக்குதிரை, எ-சேனை—எச்சேனை,
எ-தண்டு—எத்தண்டு, எ-படை—எப்படை,
எ-ஞாலம்—எஞ்ஞாலம், எ-நாடு—எந்நாடு,
எ-மனை—எம்மனை, எ-வளை—எவ்வளை,
எ-ஙனம்—எங்ஙனம் எனவும், ஆ-இடை—ஆயிடை எனவும்,

வகரமும் வந்தமெய்களும் யகரமுந் தோன்றினமைகாண்க, அ இ உ இவற்றின்முன்னும் அப்படியே கூட்டுக. ["நெறி" யென்றமையால் யாங்ஙனம்-என யாவினாமுன்னும் ஆங்ஙனம், ஈங்ஙனம்-ஊங்ஙனம் என நீண்டசுட்டின் முன்னும் ஙகாமிகுதலும், ஈது-ஆங்கு-ஈங்கு - ஊங்கு-ஆண்டு - ஈண்டு - எனச் சுட்டுப்பெயர்களிலும் "வின்வத்துக்கொட்கும்" "செல்விழிச்செலக" என மெய்யீற்றின்முன் உயிர்வர இப்படி உடம்படுமெய்யல்லாத வகரம் பெறுதலுங்கொள்க. (௬௩)

௧௬௪. உயிர்வரி னுக்குறண் மெய்விட் டோடும்
யவ்வரி னிய்யா முற்றுமற் றொரோவழி,

இது குற்றியலுகரத்திற்கு "இஈஐவழி" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கிப்பிறிது விதிவகுத்தலும், முற்றியலுகரத்திற்கு அச்சூத்திரத்தா லெய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், உக்குறள் - குற்றியலுகரமானது, உயிர் - உயிர்முதன்மொழி, வரின்-வந்தால், மெய்விட்டு-தனக்கிடமாகிய மெய்யை விட்டு, ஓடும்-கெடும், ய-யகரமுதன்மொழி, வரின்-வந்தால், இய்யாம்- அது இகரமாகத்திரியும், முற்றும் - முற்றியலுகரமும், அற்று - அவ்விருவிதியும் பெறும், ஒரோவழி-ஒவ்வோரிடத்து—எ-று,

(உதாரணம்)

நாகு-அரிது—நாகரிது, நாகு-யாது—நாகியாது எனவும்,
நாகு-வளர்ச்சி—நாகின்வளர்ச்சி, நாகு-யபன்—நாகியபன் எனவும்,

கதவு-அழகிது—கதவழகிது, கதவு-யாது—கதவியாது,
அது-ஐ—அதை, எனவும் வரும்,

['கெடும்' என்னாது 'ஓடும்' என்றமையால் "தன்முகமாகத் தானழைப்பதுவே" எனக் குற்றியலுகரம் பொதுவிதிபெறுதலுங்கொள்க]

௱௬௫. இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்
கசதப மிகும்வித வாதன மன்னே.

இது உயிரீற்றுமுன் வல்லினம்புணருமாறு அறிவிக்கத்தொடங்கி உயர்திணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்க்கு "ஆவியர முன்வன்மைமிகா" என எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும், அஃறிணைப் பெயர்க்கும் வினைமுதலியவைகளுக்கும் எய்தாத தெய்துவித்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். இயல்பினும் - இயல்பினாலும், விதியினும்- விதியினாலும், நின்ற - இறுதியாகநின்ற, உயிர்முன் - உயிர்களின்முன், கசதப -வருகிற கசதபக்கள், மிகுமன்-பெரும்பாலும்மிகும், விதவாதன- சிறப்புவிதியிற் சொல்லாதவைகள்—எ-று.

ஆடூஉக்குறியன்-நம்பிக்கொற்றன்-சாத்திப்பெண் - தாராக்கடிது-ஒற்றைக்கை - வட்டக்கடல்-தாழக்கோல் எனவும், ஆடூஉக்கை-நம்பிப்பூ-கடுக்காய்- ஆட்டுக்கால் எனப்பெயர்களின்முன் இருவழியிலும் வல்லெழுத்து மிகுந்தன. ஆடிக்கொண்டான் - ஆடாக்கொண்டான்-ஆடுக்கொண்டான்-ஆடெனக்கொண்டான் - ஆடக்கொண்டான்-உண்பாக்குச்சென்றான் - பூத்துக்காய்த்தது-பொள்ளெனப்பரந்தது - சாலப்பகைத்தது எனவும், இருளின்றிக்கண்டார் எனவும் வினையெச்சங்களின்முன் மிக்கன. மற்றைச்சாத்தன் இடைச்சொன்முன்னும், கடிக்கமலம் என உரிச்சொன்முன்னும், சொன்றிக் குழிசி எனத்திசைச்சொன் முன்னும், கங்கைச்சடை என வடசொன்முன்னும் வலிமிக்கன. [விதவாதன பெரும்பாலு மிகுமெனவே விதந்தன சிறுபான்மை மிகுமெனவும், விதவாதன சிறுபான்மைமிகாவெனவுங் கூறியதாயிற்று.] (உ-ம்) நொக்கொற்றா-துக்கொற்றா-ஏவன்முன் வல்லின மியல்பொடு விகற்பே, எனச்சொல்லிய சிறப்புவிதிபெறாமல் வல்லெழுத்து மிக்கன. ஏரிகரை -குழந்தைகை, "பழமுதிர்சோலை மலைகிழவோனே" கூப்புகம் - நாட்டுபுகழ் எனவிதவாதன மிகாவாயின. (௬௫)

௱௬௬. மரப்பெயர் முன்ன ரினமெல் லெழுத்து
வரப்பெறு னவுமுள வேற்றுமை வழியே.

இது உயிரீற்றுச் சில மரப்பெயர்முன்வரும் வல்லெழுத்திற்கு எய்தியது ஒருவழிவிலக்கிப் பிறிது விதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மரப்பெயர்முன்னர் - உயிரீற்றுச் சில மரப்பெயர்களுக்கு முன், இனமெல் லெழுத்து வர - முன்சொன்ன பொதுவிதியால் வரு

கிற வல்லெழுத்துமிகாமல் அவற்றிற் கினமாகிய மெல்லெழுத்துமிக, பெறுனவும் - பெறுவனவும், வுள-சிலவுளவாம், வேற்றுமைவழி -வேற்றுமைவழியில்—எ-று.

(உ-ம்) விள-காய், விளங்காய்.

மா-கொம்பு, மாங்கொம்பு, எனவரும். (௰௬)

௱௬௭. செய்திய வென்னும் வினையெச்சம் பல்வகைப்
பெயரி னெச்சமுற் றாற னுருபே
யஃறிணைப் பன்மை யம்மமுன் னியல்பே.

இது உயிரீறுகளுக்குத் தனித்தனி சிறப்புவிதி சொல்லத்தொடங்கி அகரவீற்றுச் சொற்களுக்குள்ளே சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்குகின்றது.

இ-ள். செய்யியவென்னும் வினையெச்சம் - செய்யியவென்னும் வினையெச்சவினையும், பல்வகைப்பெயரினெச்சம் - பலவகைப்பட்ட பெயரெச்சவினையும், (பல்வகை) முற்று - பலவகைப்பட்ட முற்றுவினையும், ஆறனுருபு - ஆறும்வேற்றுமை அகரவுருபும், அஃறிணைப்பன்மை-அஃறிணைப்பன்மைப்பெயரும், அம்ம - அம்மவென்கின்ற வுரையசையிடைச்சொல்லும், முன்-ஆகிய அகரவீற்றுச் சொற்களாறன்முன்னும், இயல்பு - வல்லெழுத்துக்களியல்பாம்—எ-று.

(உ-ம்) உண்ணியகொண்டான்-சென்றான் - தந்தான்-போயினன்-எனச்செய்யிய வென்னும் வினையெச்ச முன்னியல்பாயின. உண்ட-உண்ணுகின்ற-உண்ணுக எனவும், கடைக்கணித்த-சித்திரித்த-வெளுத்த-சினவிய-கருவிய-அமரிய எனவும், திண்ணென்ற-பொன்னொன்ற எனவும், சான்ற-உற்ற எனவும், வருகிற நால்வகைத் தெரிநிலைப் பெயரெச்சவினைமுன்னும் அமர்முகத்த-கடுங்கண்ண - சிறிய-பெரிய-உள-இல-பல-சில எனவும், பொன்னன்ன எனவும், கூடிய எனவும், வருகிற மூவகை வினைக்குறிப்புப் பெயரெச்சமுன்னும், குதிரை - செந்நாய்-தகர்-மன்றி-இவற்றை வருவித்து உண்டகுதிரை-உண்டசெந்நாய் - உண்டதகர்-உண்டமன்றி எனமுறையே கூட்டிப் பலவகைப்பெயரெச்ச முன்னியல்பாதல் காண்க. பொருள் வேறுபாடல்லாமற் சொல்வேறுபாடில்லாமையால் முற்றிற்கும் இவையே உதாரணமாகும் வாழ்கசொற்றான்-சாத்தா-தேவா-பூதா எனவியங்கோண்முற்றின் முன்னியல்பாயின. வாழியவென்பதனோடு மிப்படியே கூட்டுக, முற்றின் முன்னியல்பாமென வே அருத்தாபத்தியால் உண்ட கண்டன, அமர்முகத்த குதிரைகள், அமர்முகத்தகலக்கின எனவினைமுற்று வினையெச்சமாகியுங் குறிப்பு முற்றெச்சமாகியும் வந்தவிடத்தும் இயல்பாமென்றறிக. தன்கைகள்-செவிகள் - தாள்கள்- மதங்கள் எனவாறனுருபின் முன்னியல்பாயின கல

குதிரைகள்-செந்நாய்கள்-தகர்கள்-பன்றிகள்-எ-ம், பலகொடுத்தான்-செய்தான்-தந்தான்-போயினன்-எ-ம், அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர் மூன்னிருவழியு மியல்பாயின. அம்மகொற்றா-சாத்தா-தேவா-பூதா-எனவுரையசை யிடைச்சொன முன்னியல்பாயின. (ருஎ)

௧௬அ. வாழிய வென்பத னீற்றி னுயிர்மெய்
யேகலு முரித்தஃ தேகினு மியல்பே,

இது வியங்கோண் முற்றிற்கு எய்தாத தெய்துவித்தலும் எய்தியவழிப்புணரும் வல்லினத்திற்கு எய்தியகந்து படாமைக்காத்தலுஞ் சொலலுகின்றது.

இ-ள். வாழியவென்பதன் - வாழியவென்னும் வியங்கோண்முற்றினுடைய, ஈற்றின்-இறுதியிலுள்ள, உயிர்மெய்-யகரவுயிர்மெய்யானது, ஏகலும்-குறைதலும், உரித்து-உரித்தாகும், அஃது - அவ்வுயிர்மெய்யானது, ஏகினும்-குறைந்து இகரவீறாய்நின்றாலும், இயல்பே- வல்லினம் பொதுவிதியினாலே மிகாமற் சிறப்புவிதியிற்கூறிய இயல்பேயாம்-எ-று.

(உ-ம்) ஆவாழி என வீற்றுயிர்மெய் குறைந்தது. வாழிகொற்றா-சாத்தா-தேவா-பூதா-குறைந்தவிடத்தும் வல்லின மியல்பாயின. (ருஅ)

௧௬௯. சாவவென் மொழியீற் றுயிர்மெய் சாதலும் விதி.

இது சாவ என்கிற நிலைமொழிக்கு எய்தாத தெய்துவிக்கின்றது.

இ-ள். சாவவென்மொழி-சாவவென்னுஞ் செயவெனெச்ச வினைச்சொலினுடைய, ஈற்று-இறுதியிலிருக்கின்ற, உயிர்மெய்-வகரவுயிர்மெய்யானது, சாதலும்-கெட்டுப்புணர்தலும், விதி-விதியாகும்-எ-று.

(உ-ம்) சாவ-குத்தினன்—சாக்குத்தினன், எனவரும், [இப்புணர்ச்சி சாவக்குத்தினன் என்னும் புணர்ச்சிபோற் சிறந்ததல்லாமையாற் "சாதலும் விதி" யென்றார்,] (ருகூ)

௧௭௦. பலசில வெனுமிவை தம்முன் றாம்வரி
னியல்பு மிகலு மகர மேக
லகரம் றகர மாகலும் பிறவரி
னகரம் விகற்ப மாகலு முளபிற.

இது வருமொழிக்கு எய்தியது இகந்து படாமைக்காத்தலும் அதன்மேற் சிறப்புவிதியும் நிலைமொழிக்கு எய்தாததெய்துவித்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். பலசிலவெனுமிவை-பலசிலஎன்கின்ற விவ்விருசொல்லும், தம்முன்-தமக்குமுன்னே, தாம்வரின் - தாம்வருமாயின், இயல்பும்-இயல்பாதலும், மிகலும்-மிகுதலும், அகரம்-அகரமானது, ஏக-கெட, லகரம்-லகரமானது, றகரமாகலும் - றகரமாகத்திரிதலும், பிற - இவற்றி

ன்முன்பிறமொழிகளுள் யாதாயினுமொன்று, வரின்-வந்தால், அகரம்-அகரமானது, விகற்பமாகலும்-பிற்றலுநீங்கலும், உள-உளவாம்-எ-று.

(உ-ம்) பலபல-சிலசில, இயல்பாயின, பலப்பல-சிலச்சில, மிக்கன, பற்பல-சிற்சில, அகரங்கெட்டு லகரம் றகரமாயிற்று, பலகலை-பல்கலை, பலசாலை-பல்சாலை, பலதாழிசை-பஃறாழிசை, பலபடை-பல்படை, பலஞானம்-பன்ஞானம், பலநாள்-பன்னாள், பலமணி-பன்மணி, பலவளை-பல்வளை, பலயாழ்-பல்யாழ், பலவணி-பல்லணி, பலவாயம்-பல்லாயம், பிறவா அகரம் விகற்பமாயிற்று. ["பிற" என்ற மிகையால், பல்பல-சில்சில என அகரங்கெட்டு லகரம் றகரமாகாம லொரோவிடத்து வருதலும் இன்னும் அகரவீற்றுப்புணர்ச்சியுள் அடங்காது வருவனவுங்கொள்க.] (௨௰)

௱௭௧. அல்வழி யாமா மியாமுற்று முன்மிகா.

இது ஆகாரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்திய தொருமருங்கு விலக்குகின்றது.

இ-ள், அல்வழி-அல்வழியில், ஆமா-ஆவுமாவுமாகிய விருபெயரும், மியா-மியாவென்னு முன்னிலை யசையிடைச்சொல்லும், முற்று-ஆகாரவீற்றஃறிணைப்பன்மை யெதிர்மறை முற்றுவினையுமாகிய, முன்-இவற்றின்முன், மிகா-வருகிற வல்லினம் இயல்பாகும்—எ-று.

(உ-ம்) ஆகுறிது-மாகுறிது-சிறிது-தீது-பெரிது-எ-ம், கேண்மியா கொற்றா-சாத்தா-தேவா-பூதா-எ-ம், உண்ணாகுதிரைகள்-செந்நாய்கள்-தகர்கள்-பன்றிகள் எனவரும். [இரட்டுறமொழிதலாற் காட்டுப்பசுவென்னும் பொருளைத்தருகிற ஆமாவென்பதன் முன்னும் ஆமாகுறிது என வியல்பாமெனக் கொள்க] (௨௧)

௱௭௨. குறியதன் கிழாக் குறுகலு மதனோ
டுகரமேற் றலுமியல் புமாந் தூக்கின்.

இது ஆகாரவீற்றுட் சிலசொலவிற்கு எய்தாதன வெய்துவித்தலும் அவ்விடத்து வருவதோரையமொழித்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். குறியதன்கீழா-குற்றெழுத்தின்கீழ்நின்ற ஆகாரம், குறுகலும்-அகரமாதலும், அதனோடு-அவ்வகரமாதலுடனே, உகரமேற்றலும்-உகரம்பெறுதலும் இயல்பும் அவ்விரண்டுமில்லாம லியல்பாதலும் ஆகிய மூன்றுவிதியும், ஆம்-ஆகும், தூக்கின்-பாட்டினிடத்து—எ-று.

(உ-ம்) "நிலவிரிகானல்" "மருவினென்செய்யுமோநிலவு" "நிலாவணங்கு வெண்மணன்மேனின்று" எனவரும். [செய்யுளிலே மூன்றுமாமெனவே இரா-இரவு, புறா-புறவு, சுறா-சுறவுஎனவியல்பும், குறுகியுகரமேற்றலும் வழக்கில் வருமெனக்கொள்க,] (௨௨)

௱௭௩. அன்றி யின்றிஎன் வினையெஞ் சிகரந்
தொடர்பினு ளுகர மாய்வரி னியல்பே,

இது அன்றி யின்றியென்னும் வினையெச்சக் குறிப்பிற்கு எய்தாத தெய்துவித்தலும் எய்திய வழிப்புணரும் வல்லினத்திற்கு எய்தியது விலக்கலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள், அன்றி யின்றி யென் - அன்றியின்றி என்கின்ற, வினையெஞ் சிகரம் - வினையெச்சக்குறிப்புச் சொற்களி னீற்றிலிருக்கின்ற இகரம், தொடர்பினுள் - செய்யுளில், உகரமாய்வரின் - உகரமாய்த்திரிந்து வரின், இயல்பு-வருகிற கசதபக்கள் இயல்பாகும்—எ-று,

(உ-ம்) "நாளன்றுபோகி" "உப்பின்றுபுற்கையுண்கமா" எனவரும்()

௱எச. உரிவரி னாழியி னீற்றுயிர் மெய்கெட
மருவும் டகர முரியின் வழியே
யகரவுயிர் மெய்யா மேற்பன வரினே.

இது எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது,

இ-ள், உரிவரின் - உரியென்னுமளவுப் பெயர்வந்தால், நாழியின்- நாழியென்னுமளவுப்பெயரினது, ஈற்றுயிர்மெய்-ஈற்றிலுள்ள ழிகரமானது, கெட-நீங்க, டகரம் - டகரமெய்யானது, மருவும் - வரும், உரியின்வழி - உரியென்னுமளவுப்பெயரின்பின், யகரவுயிர்மெய்யாம் - யகரவுயிர்மெய்வரும், ஏற்பன - அவ்வுயிர்மெய்வருதற்கு ஏற்றமொழிகள் வரின்-வந்தால்—எ-று.

(உதாரணம்)

நாழி-உரி—நாடுரி, எனவும்,
உரி-உப்பு—உரியவுப்பு,
பயறு—உரியபயறு,
மிளகு—உரியமிளகு,
வரகு—உரியவரகு, எனவும் வரும்.

["ஏற்பனவரின்" எனவே ஏலாதனவரின் உரியரிசி எனப் பொது விதி பெறுதல் கொள்க. நாடுரி என்பது நாவுரி என இக்காலத்து மருவிற்று.] (௨௪)

௱எடு. சுவைப்புளி முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்.

இது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது,

இ-ள். சுவை-அறுசுவையுளொன்றை யுணர்த்துகின்ற, புளிமுன்- புளியென்னும்பெயர்முன், இனமென்மையும் - வருகிற வல்லெழுத்து கள் மிகுதலல்லாமல் அவற்றிற்கு இனமாகிய மெல்லெழுத்துகளும், தோன்றும்-ஒரோவிடத்து மிகும்—எ-று.

(உ-ம்) புளிங்கறி-புளிஞ்சோறு, புளிந்தயிர்-புளிம்பாளிதம் என வரும், [புளிப்பாகிய கறிஎனவும், புளிப்பையுடைய கறிஎனவும், வி

ரிக்கப்படுதலால் இருவழிக்குமாகும். உம்மையால் புளிக்கறி எனப் பொதுவிதி பெறுதலே சிறப்புடைத்தாகும்] (உரு)

௱எசு. அல்வழி இஐம் முன்ன ராயி
னியல்பு மிகலும் விகற்பமு மாகும்.

இது இகர ஐகாரவீற் றஃறிணைப்பெயர் முன்வருகிற வல்லினத்திற்கு ஒருவழி எய்தியது விலக்கலும் எய்தியதிகந்து படாமைக்காத்தலும் எய்தியது விலக்கலுடன் விலக்காமையும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இ ஐம் முன்னர் - இகர ஐகாரவீற் றஃறிணைப் பெயர்முன், அல்வழி-அல்வழியினிடத்து, ஆயின் - வல்லினம் வருமாயின், இயல்பும்-இயல்பாதலும், மிகலும் - பொதுவிதியான் மிகுதலும், விகற்பமும்-ஒன்றற்கே யொருகால் மிகாமையும் ஒருகால்மிகுதலும், ஆகும் - ஆகும்—எ-று.

[ஒப்பின் முடித்தலால் ஐகாரவீறு முடன்கூறினர்.]

(உ-ம்) பருத்தி-ஒதி-யானை-குதிரை இவற்றின் முன் குறிது - சிறிது-தீது-பெரிது - இவற்றை வருவித்து பருத்தி குறிது என முறையே கூட்டி இயல்பாதல்காண்க,

கூட்டி இயல்பாதல் காண்க.
கிளி-குறிது—கிளிக்குறிது.
தினை-குறிது—தினைக்குறிது விகற்பித்தன. (உசு)

௱எஎ. ஆமுன் பகரவீ யனைத்தும் வரக்குறுகு
மேலன வல்வழி யியல்பாகும்மே.

இது ஆமுன்னின்ற பகர வீகாரத்திற்கு எய்தாததெய்து வித்தலும் எய்தியவழி வருகிற வல்லினத்திற்கு எய்தியதிகந்து படாமைக் காதத லுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். ஆமுன்பகரவீ - ஆமுன்னின்ற பகரவீகாரம், அனைத்தும்-நாற்கணமும், வர-வந்தால், குறுகும்-குறுகும், அல்வழி-அலவழியில், மேலன-மேலைச்சூத்திரத்தினுட் கூறியவிதி மூன்றனுள், இயல்பாகும்-வருகிறவல்லினம் இயல்பைப்பெறும்—எ-று.

(உ-ம்) ஆப்பியரிது - ஆப்பிகுளிரும் - ஆப்பிநன்று-ஆப்பிவலிது-எ-ம், ஆப்பியருமை-ஆப்பிக்குளிர்ச்சி- ஆப்பிநன்மை - ஆப்பிவன்மை-எ-ம், வரும். (உஎ)

௱எஅ. பவ்வீ நீமீ முன்ன ரல்வழி
யியல்பாம் வலிமெலி மிகலுமா மீக்கே.

இது பவ்வீநீமீ என்கிற பெயர்களுக்குமுன் வருகிற வல்லினத்திற்கு ஒருவழி "இயல்பினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதுவிலக்கலும இவற்றுள்ளே பவ்வீக்குமுன்வருகிற வல்லினத்திற்கு அச்சூத்திரத்தா

ல் எய்தியதிகந்து படாமைக் காத்தலும் எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பவ்வீ-பகரமெய்யின் மேலேறி நின்ற ஈகாரவீற்றிடைக்கர்ப் பெயரும், நீ - நீ என்கிற முன்னிலைப்பெயரும், மீ-மீ என்கிற மேலாகிய பண்பையும் மேலிடத்தையும் உணர்த்தும் பெயருமாகிய, முன்னர்- இம்மூன்றன்முன்னும், அல்வழி- அல்வழியில், இயல்பாம்- வருகிறவல்லினமியல்பாகும், மீக்கு-இவற்றுள்ளே மீயென்னுஞ் சொல்லுக்கு, வலி-வல்லெழுத்து, மிகலுமாம்-மிகுதலுமாகும், மெலி-மெல்லெழுத்து, மிகலுமாம்-மிகுதலுமாகும்—எ-று.

(உ-ம்) பீகுறிது-சிறிது-தீது-பெரிது-எ-ம், நீகுறியை-சிறியை-தீயை-பெரியை-எனவும், மீகண்-எ-ம், இயல்பாயின, மீக்கூற்று எனவெய்திய திகந்துபடாமல் வலிமிகுந்தது. மீந்தோல் என மெலிமிகுந்தது. மீக்கூற்று—மேலாய சொல்லாற் பிறந்த புகழ். மீந்தோல்—மேலாய தோல். இது இக்காலத்துப் பீந்தோலெனவழங்குகின்றது. நீ என்னும் பொதுப்பெயர் அல்வழியிலே நீயென்றும் வேற்றுமையிலே நின்னென்றும் நிற்கையினாலே "பொதுப்பெய ருயர்திணைப்பெயா" என்னுஞ் சூத்திரத்து ளடங்கவில்லை. (௨௮)

௱௭௬. மூன்றா றுருபெண் வினைத்தொகை சுட்டீ
றாகு முகர முன்ன ரியல்பாம்.

இது முற்றுகர வீற்றுட் சிலவற்றின் முன் வருகிற வல்லினத்திற்கு "இயல்பினும் விதியினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்குகின்றது.

இ-ள். மூன் (றுருபு) - மூன்றும்வேற்றுமையுருபிற்கும், ஆறுருபு- ஆறும்வேற்றுமை யுருபிற்கும், எண்-இயல்பாயும் விகாரமாயும் வருகிற எண்ணிற்கும், வினைத்தொகை-வினைத்தொகைக்கும், சுட்டு-சுட்டுப் பெயருக்கும், ஈறாகும்-ஈறாகிய, உகரமுன்னர் - முற்றிய லுகரத்தின்முன்னே, இயல்பாம்-வருகிறவல்லினம் இயல்பாகும்—எ-று.

(உ-ம்) சாத்தனொடு கொண்டான்-சென்றான் - தந்தான்-போயினான்-எ-ம், சாத்தனது கை-செவி-தலை-புறம்-எ-ம், மூன்றாமுருபின் முன்னும் ஆறாமுருபின் முன்னு மியல்பாயின ஒரு கை - செவி-தலை-புறம் என எண்ணுப்பெயர் முன்னியல்பாயின. இரு - அறு - எழு - ஏழு- இவற்றோடும் அப்படியேகூட்டுக. அடுகளிறு - சேனை - தானை- படை என வினைத்தொகை முன்னியல்பாயின. தரு - புகு - தெறு - எழுவிரவு முதலியவற்றோடு மொட்டுக. அது குறிது - சிறிது - தீது - பெரிது - எ-ம், அது கண்டான் - செகுத்தான் - தந்தான் - படைத்தான்- எ-ம், சுட்டுப்பெயர்முன்னிருவழியுமியல்பாயின, [இது-உது என்பவற்

றேடு மிப்படியே யொட்டுக. உதுகாண் உதுக்காண் எனவிகற்பித்துவ ருவது. "இயல்பின்விகாரமும" என்னுஞ் சூத்திரத்தில "அன்னபிறவு ம்" என்றதனுலமையும்.] (உகூ)

எஅ0. அதுமுன் வருமன் றன்றா னாக்கின்.

இது அதுவென்பதற்குமுன் வரும் அன்றென்பதற்கு எய்தாத தெ ய்துவிக்கின்றது.

இ-ள், அதுமுன் - அதுவென்னுஞ் சுட்டுப்பெயர்முன், வரும்-வ ருகிற, அன்று - அன்றென்னும் வினைக்குறிப்பு முற்றானது, ஆக்கின்- பாட்டினிடத்து, ஆன்றாம் - முதனீளும்—எ-று,

(உ-ம்) அதான்று எனவரும். [ஆன்றேயாமென வியல்பை விலக் காமையால் அதன்று-அதுவன்று எனவும்வரும்.] (கூ0)

எஅக வன்றொட ரல்லன முன்மிகா வல்வழி.

இது குற்றியலுகர வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு "இயல்பினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்திய தொருவழி விலக்குகின்றது.

இ-ள், வன்றொடரல்லனமுன் - வன்றொடரொழிந்த ஐந்து குற்றி யலுகாவீற்றின் முன்னும், அல்வழி - அல்வழியில், மிகா - வருகிற வல் லினம் இயல்பாகும்—எ-று.

(உ-ம்) நாகுகடிது-எஃகுசிறிது-வரகுதீது - குரங்குபெரிது-தெள் குகொடிது எனவும், எருகால்-அஃகு பிணி-பொருதுசென்றான் - அறி ந்துதந்தான்-எய்துகொன்றான் எனவும், அல்வழியிலே யியல்பாயின (.)

எஅஉ. இடைத்தொட ராய்தத் தொடரொற் றிடையின்
மிகாநெடி லுயிர்த்தொடர் முன்மிகா வேற்றுமை.

இதுவுமது.

இ-ள். இடைத்தொடர் (முன்) - இடைத்தொடர்முன்னும், ஆய்த த்தொடர் (முன்) - ஆய்தத்தொடர்முன்னும், ஒற்றிடையின்மிகாநெடி ற் (றொடர்முன்) - ஒற்றிடையே மிகாதநெடிற்றொடர்முன்னும், உயிர் த்தொடர்முன்-உயிர்த்தொடர்முன்னும், வேற்றுமை- வேற்றுமையில், மிகா - வருகிற வல்லினம் இயல்பாம்—எ-று,

(உ-ம்) தெள்கின்கடுமை-எஃகின்கடுமை - நாகின்கடுமை-வரகின் கடுமை-சிறுமை-தீமை-பெருமை எனவல்லெழுத்து மிகாது. "இதற்கி ன்சாரியை" யென்னுஞ் சூத்திரத்தால் இன்சாரியைபெற்றுவந்தது, [வ ரகுகதிரெனச் சாரியைபெறாது வருதலுங்கொள்க.] (கூஉ)

௱அ௩. நெடிலோ டுயிர்த்தொடர் குற்றுகரங்களுட்
டறவொற் றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே,

இது மேலே நிலைமொழிக்கோர் புறனடையாக எய்தாத தெய்துவித்தலும், உயிர் வந்தபோது அந்நிலைமொழிக்கு "உயிர்வரினுக்குறள்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் நெடிற் (றொடர்) - நெடிற்றொடர்களும், உயிர்த்தொடர்-உயிர்த்தொடர்களுமாகிய, குற்றுகரங்களுள் - குற்றியலுகரமொழிகளுள், டறவொற்று- அவ்வுகரமேறிநின்ற டகாரறகரமெய்கள், வேற்றுமை-வேற்றுமையில், மிக-பெரும்பாலும், இரட்டும்-இரட்டும்—எ-று,

[வருமெழுத்தைச்சொல்லாமையால் நாற்கணமுங்கொள்க]

(உ-ம்) ஆடு-கால்—ஆட்டுக்கால், மாறு-கால்—மாற்றுக்கால், முருடு-கால்—முருட்டுக்கால், முயிறு - கால்—முயிற்றுக்கால, எனவரும், செவி-தலை-புறம் - ஞாற்சி-நிறம்-மயிர்-யாப்பு- வலிமை- அடி என்பவற்றையொட்டிக்காண்க. [இவ்விரண்டொற்றும் வேற்றுமையி லிரட்டுமெனவே "காவிரிபுரக்கு நாடுகிழவோனே" எனச் சிறுபான்மை வேற்றுமையி லிரட்டாமையும், காடு-அரண்—காட்டரண், களிறு-யானை—களிற்றியானை, எனச்சிறுபான்மை அல்வழியி லிரட்டுதலும், வெருகு-கண்—வெருக்குக்கண் எனவேற்றுமையிலும், எருது - மாடு—எருத்து மாடு, என வல்வழியிலுஞ் சிறுபான்மை பிறவொற் றிரட்டலுங் கொள்க.] (௩௩)

௱அ௪, மென்றொடர் மொழியுட் சிலவேற் றுமையிற்
றம்மின வன்றொட ராகா மன்னே,

இது மென்றொடர் குற்றியலுகர மொழிகளுட் சில நிலைமொழிக்கு மூவினமும் வரின் எய்தாத தெய்துவித்தலும், உயிர்வரின் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். மென்றொடர் மொழியுள்-மென்றொடர்க்குற்றிய லுகரமொழிகளுள், சில-சிலமொழிகள், வேற்றுமையில்-வேற்றுமைக்கண், தம்மினம்-தமக்கினமாகிய, வன்றொடர் - வன்றொடர் குற்றியலுகர மொழிகளாக, ஆகா-ஆதலையொழிந்தன, மன் - பெரும்பாலன—எ-று

[வருமெழுத்தைச்சொல்லாமையால் நாற்கணமுங்கொள்க]

(உ-ம்) மருந்து-பை—மருத்துப்பை, கரும்பு-வில்—கருப்புவில், கன்று-ஆ—கற்றா எனவரும், [சிலவாமெனவே ஆகாதன பலவென்பதும் "மன்னே" என்ற மிகையால் அன்பு-தளை—அற்புத்தளை, எனச் சிறுபான்மை அல்வழிக்கண் வன்றொடராதலுங் கொள்க.] (௩௪)

௱௮௫. ஐயீற் றுடைக்குற் றுகரமு முளவே,

இது முன்சொன்ன நிலைமொழிக்கு எய்தாததெய்து வித்தலும், எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், ஐ-ஐகாரச்சாரியை, ஈற்றுடை - இறுதியிலேபெற்று வருகிற, குற்றுகரமும் - மென்றொடர்க் குற்றியலுகரமொழிகளும், உள - சிலவுண்டு—எ-று.

[வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால் நாற்கணமுங்கொள்க]

(உதாரணம்)

பண்டு-காலம்—பண்டைக்காலம்,
இன்று-நாள்—இற்றைநாள், எ-ம்,
அன்று-கூலி—அற்றைக்கூலி,
இன்று-நலம்—இற்றைநலம், எ-ம்,

இருவழியிலும் வரும், [மேலைச்சூத்திரத்தைச் சாரவைத்தலால் மென்றொடரென்றும், ஆயினும் குற்றுகரம் எனப்பொதுப்படச்சொன்னமையால் நேற்று-பொழுது—நேற்றைப் பொழுது, என வன்றொடர் ஐகாரச்சாரியை பெறுதலும் "ஐயீற்றுடைக் குற்றுகரமும்" என உடைமையாக்கிக் கூறினமையால் ஒற்றைவேட்டை, ஈராட்டை எனவருமொழி நோக்காது அச்சாரியை பெறலுங்கொள்க.] (கூ-ரு)

௱௮௬. திசையொடு திசையும் பிறவுஞ் சேரி
னிலையீற் றுயிர்மெய் கவ்வொற்று நீங்கலும்
றகரம் னலவாத் திரிதலு மாம்பிற.

இது குற்றியலுகர வீற்றுத் திசைப்பெயர்களுக்கு எய்தாததெய்துவிக்கின்றது.

இ-ள். திசையொடு-திசைச்சொல்லோடு, திசையும் - திசைச்சொல்லும், பிறவும் - பிறசொல்லும், சேரின் - புணருமிடத்து, நிலையீற்று-நிலைமொழியீற்றிலேநின்ற, உயிர்மெய் - உயிர்மெய்யும், கவ்வொற்று-அதன்பின்னின்ற ககரமெய்யும், நீங்கலும் - கெடுதலும், றகரம் - அவ்விடத்துநின்ற றகரமெய், னலவா-னகரமெய்யாகவும் லகரமெய்யாகவும், திரிதலும்-திரிதலும், ஆம்-ஆகும்—எ-று.

(உ-ம்) வடக்கு-கிழக்கு—வடகிழக்கு, மேற்கு-திசை - மலை-வேங்கடம்-என உயிர்மெய்யுங் ககரமெய்யுங் கெட்டது. குடக்கு-திசை—குடதிசை, குணக்கு-கடல்—குணகடல், இவையுமப்படியே. தெற்கு-கிழக்கு—தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு, தென்மலை என உயிர்மெய் கெட றகரமெய் னகரமெய்யாயிற்று. மேற்கு - பால்—மேல்பால், மேற்கு-நாடு—மேனாடு, என உயிர்மெய்கெட னகரமெய் லகரமெய்யாயிற்று.

["பிற" என்றதனால் மேற்கு-சேரி—மேல்சேரி, மேற்சேரி, மேலைச்சேரி, கிழக்கு-திசை—கீழ்திசை, கீழ்த்திசை, கீழைத்திசை எனவும், கீழ்மேற்றென் வடல் எனவும், விகாரப்பட்டும், சிறுபான்மை கிழக்கு மேற்குத் தெற்கு, வடக்கு, வடக்கூர், தெற்குமலை - எனவிவ்விகாரமில்லாமலும் வரும்.] (௯௬)

௧௮௭. தெங்கு நீண்டீற் றுயிர்
மெய் கெடுங் காய் வரின்,

இது தெங்கு என்னும்பெயர்க்கு எய்தாத தெய்துவிக்கின்றது.

இ-ள். காய் - காயென்னுஞ்சொல், வரின்-வந்தால், தெங்கு-தெங்கென்னு நிலைமொழி, நீண்டு-முதனீண்டு, ஈற்றுயிர்மெய் - ஈற்றிலுள்ளவுயிர்மெய், கெடும்-நீங்கும்—எ-று,

(உ-ம்) தெங்கு - காய்—தேங்காய் எனவரும். [கெட்டேவருமென்னுமையால் தெங்கங்காய் எனவருவதுங் கொள்க.] (௯௭)

௧௮௮. எண்ணிறை யளவும் பிறவு மெய்தி
னொன்று முதலெட் டீறு மெண்ணுண்
முதலீ ரெண் முத னீளு மூன்று
றேழ் குறு குமா றேழல லவற்றி
னீறுயிர் மெய்யு மேழ னுயிரு
மேகு மேற்புழி யென்மனார் புலவர்,

இது ஒன்றுமுதலெட்டீறு மெண்ணுப் பெயர்களுக்கு உயிர்வரின் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் மெய்வரின் எய்தாத தெய்துவித்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள், எண்-எண்ணுப்பெயரும், நிறை - நிறைப்பெயரும், அளவும்-அளவுப்பெயரும், பிறவும் - பிறபெயர்களும், எய்தின் -வந்தால், ஒன்றுமுதல்-ஒன்றுமுதல், எட்டீறும் - எட்டீறுகும், எண்ணுள்- எண்களுள், முதலீரெண் - முதலிலுள்ள இரண்டெண்களும், முதனீளும்-முதற்குறினீளும், மூன்றுறேழ்- மூன்றும் ஆறும் ஏழும், (முதல்) குறுகும்-முதனெடில் குறுகும், ஆறேழலலவற்றின் - ஆறுமேழுமல்லாத ஆறெண்களினுடைய, ஈற்றுயிர் மெய்யும் - இறுதியிலுள்ள உயிர்மெய்களும், ஏழன்-ஏழனுடைய, (ஈற்) றுயிரும் - இறுதியிலுள்ள உயிரும், ஏகும்-கெடும், ஏற்புழி-ஏற்குமிடங்களில, என்மனார்-என்றுசொல்லுவார், புலவர்-புலவர்—எ-று,

[இவ்விகாரம் பண்புத்தொகைக்கே யுரியவாகும், ஏழு என்பது முற்றியலுகர விறுயினும் 'ஒன்றினமுடித்த றன்னினமுடித்தல்' என்பதனால் இங்கே சொல்லப்பட்டது.]

(உதாரணம்)

ஆறு-பத்து—அறுபது, கழஞ்சு—அறுகழஞ்சு,
ஆறு-நாழி—அறுநாழி, மீன்—அறுமீன்,

எழு-பத்து—எழுபது, கழஞ்சு—எழுகழஞ்சு,
நாழி—எழுநாழி, மீன்—எழுமீன்,
ஆறுமேழுங் குறுகின.

எழு-கடல்—ஏழ்கடல், ஏழனீற்றுயிர் கெட்டது, மற்றவைகளுக்கு உதாரணம் பின்னேகாட்டப்படும். ஏற்புழி, என்றதனால் பொதுவிதியால் இரண்டாயிரம், ஏழாயிரம், இரண்டுகழஞ்சு, மூன்றுபடி, நான்குபொருள், ஏழுகடல் எனநிற்பனவும் உண்டென்று கொள்க, (௯௮)

௱௮௬. ஒன்றன் புள்ளி ரகர மாக
விரண்ட னொற்றுயி ரேகவும் வருமே,
இதுவுமது.

இ-ள். ஒன்றன் - ஈற்றுயிர் மெய்கெட நின்றவொன்றென்னு மெண்ணினது, புள்ளி - னகரமெய்யானது, ரகரமாக- ரகரமெய்யாக, இரண்டன் - இரண்டனுடைய, ஒற்று - ணகரமெய்யும், உயிர் - அகரவுயிரும், ஏக - கெட, உவ்வரும் - அவ்விரண்டு ரகரமெய் மேலும உகரம வரும்—எ-று,

(உ-ம்) ஒன்று-ஆயிரம்—ஓராயிரம், இரண்டு-ஆயிரம்—ஈராயிரம், எனவுயிர்வரமுதனீண்டு ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு உகரம்பெற்று "முற்றுமற்றொரோவழி" என்பதனால அவ்வுகரமுங் கெட்டுவந்தன ஒன்று-பத்து-ஒருபது, இரண்டு-பத்து—இருபது, எனமெய்வர முதனீளாது ஈற்றுயிர மெய் கெட்டு உகரம் பெற்றுவந்தன. இங்கேசொலலியபடி மற்றதிரிபு முதலானவை வருதலுங் காண்க.

[சிறுபான்மை ஓராயிரம், இராயிரம் எனவருதலு முண்டு.] (௯௧)

௱௮௭, மூன்றனுறுப் பழிவும் வந்தது மாகும்,
இதுவுமது,

இ-ள். மூன்றன் - இறுதியுயிர்மெய்கெட நின்றமூன்றென்னு மெண்ணினது, உறுப்பு-மெய்யானது, அழிவும்- கெடுதலும், வந்ததும்-வருகிற மெய்யாகத்திரிதலும், ஆகும்-ஆகும்—எ-று

(உ-ம்) மூன்று - ஒன்று—மூவொன்று எனவுயிர் வரமுதல் குறுகாது ஈற்றெழுத்தும் னகர மெய்யுங் கெட்டன, மூன்று-பத்து—முப்பது எனமெய்வர ஈறுகெட்டு னகரமெய் வந்தமெய்யாய்த் திரிந்தது, மற்றவைகளு மிப்படியே, (௬௰)

௱௮௮, நான்கன் மெய்யே லறவா கும்மே,
இதுவுமது.

இ-ள். நான்கன் - இறுதியுயிர்மெய்கெட நின்ற நான்கென்னு மெண்ணினது, மெய்-னகரமெய், லறவாகும்-லகரமெய்யாகவும் றகரமெய்யாகவுந் திரியும்—எ-று.

(உ-ம்) நான்கு-ஆயிரம்—நாலாயிரம், நான்கு-வழி—நால்வழி, என உயிரும்-இடையெழுத்தும்வர ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு னகரமெய் லகரமெய்யாயிற்று, நான்கு-மணி—நான்மணி, என லகரமெய்யோடு மயங்காத மெல்லெழுத்து வரின் னகரமெய் இயல்பாமென்க, நான்கு-பத்து—நாற்பது, என வல்லெழுத்துவர ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு னகரமெய் றகரமெய்யாயிற்று, மற்றவைகளு மிப்படியே, (௪௧)

௱௯௨, ஐந்தனொற் றடைவது மினமுங் கேடும்,

இதுவுமது.

இ-ள் ஐந்தன்-இறுதியுயிர் மெய்கெட நின்ற ஐந்தென்னு மெண்ணினது, ஒற்று-நகரமெய்யானது, அடைவதும்-வருகிறமெய்யாகியும், இனமும்-அதற்கினமாகியும், கேடும்-கெட்டும் வரும்—எ-று.

(உ-ம்) ஐந்து-மூன்று—ஐம்மூன்று, என் மெல்லெழுத்துவர ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு நகரமெய் வந்தமெய்யாத் திரிந்தது, ஐந்து - கழஞ்சு—ஐங்கழஞ்சு, எனவல்லெழுத்து வர ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு நகரமெய் வந்தவெழுத்திற்கு இனமாய்த் திரிந்தது, ஐந்து - ஆயிரம்—ஐயாயிரம், ஐந்து - வழி—ஐவழி, என உயிரும் இடையெழுத்தும்வர ஈற்றுயிர்மெய்யுடன் நகரமெய்யுங்கெட்டது, மற்றவைகளு மிப்படியே, [ஒரோவிடத்து ஐவ்வண்ணம் எனவரும், 'அடைவதுமினமும்' என்றமையால் அருத்தாபத்தியால் ஐந்நூறு, ஐந்நாழிஎன நகரமெய் யியல்பாதல் கொள்க] (௪௨)

௱௯௩, எட்ட னுடம்பு ணவ்வாகு மென்ப,

இதுவுமது.

இ-ள். எட்டன்-இறுதியுயிர் மெய்கெடநின்ற எட்டென்னு மெண்ணினது, உடம்பு - டகரமெய்யானது, ணவ்வாகும் - ணகரமெய்யாகும், என்ப-என்றுசொல்லுவர் புலவர்—எ-று.

(உ-ம்) எட்டு-ஆயிரம்—எண்ணாயிரம், என ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு டகரமெய் ணகரமெய் யாயிற்று, மற்றவைகளு மிப்படியே, (௪௩)

௱௯௪, ஒன்பா னொடுபத்து நூறு மொன்றின்
முன்னதி னேனைய முரணி யொவ்வொடு
தகர நிறீஇப் பஃ தகற்றி னவ்வை
நிரலே ணளவாத் திரிப்பது நெறியே.

இது ஒன்பதிற்கு எய்தாத தெய்துவித்தலும் அதனோடு புணரும்பத்திற்கும் நூற்றிற்கும் "இயல்பினும்" என்பதனாலும் "எண்மூவெழுத்து" என்பதனாலும் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதியும் உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், ஒன்பானொடு - ஒன்பஃதுடனே, பத்தும் - பத்தென்பதும், நூறும் - நூறென்பதும், ஒன்றின் - வந்து புணருமாயின், முன்ன

தின் - முன்னதாகிய நிலைமொழியின்றும், ஏனை - மற்றை வருமொழிகளாகிய பத்தையும் நூற்றையும், முறணி - முறையே, நூறெனவும் - ஆயிரமெனவுந்திரிந்து, ஒவ்வொடு - நிலைமொழி முதலிலுள்ள ஒகரவுயிரோடு, தகரம் - தகரமெய்யை, நிறீஇ - அதற்கு ஆதாரமாக நிறுத்தி, பஃது-அந்நிலைமொழி யிறுதியிலுள்ள பஃதை, அகற்றி-கெடுத்து, னவ்வை - அம்மொழி முதற் கணின்ற னகரமெய்யை, நிரலே- முறையே, ணளவா-ணகரமெய்யாகவும் ளகரமெய்யாகவும், திரிப்பது-திரிப்பது, நெறி-முறையாகும்—எ-று

["நெறியே" என்ற விலேசாலே தனிக்குறின் முன்னொற் றிரட்டித்தலுங்கொள்க] (உ-ம்) ஒன்பஃது-பத்து—தொண்ணூறு, ஒன்பஃது நூறு—தொள்ளாயிரம் எனவரும். தொளாயிரமென விக்காலத்தில் வழங்குகின்றது [பஃதகற்றி, என்பதனோடு பொருந்த ஒன்பஃதனோடென்னாது "ஒன்பானொடு" என்றமையால் ஒன்பதுநின்று புணரினுமிவ்விதியே பெறுமென்றறிக] (௪௪)

௧௯௫. முதலிரு நான்கா மெண்முனர்ப் பத்தி
னிடையொற் றேக லாய்த மாக
லெனவிரு விதியு மேற்கு மென்ப.

இது ஒன்றுமுத லெட்டெண்களின் முன்வருகிற பத்தென்னு மெண்ணிற்கு "இயல்பினும்" என்பதனால் எய்தியது விலக்கிப்பிறிது விதி வகுக்கின்றது.

இ-ள். முதல் - ஒன்றுமுதலாகிய, இருநான்காமெண்முனர்- எட்டெண்களின்முன்னும் வருகிற, பத்தின் - பத்தென்னுமெண்ணினது, இடை-நடுநின்ற, ஒற்று-தகரமெய்யானது, ஏகல்-கெடுதலும், ஆய்தமாகல் - தகரநின்றவிடத்து அதுகெட ஆய்தம்வருதலும், எனவிருவிதியும்- என்னுமிவ்விரண்டு விதியையும், ஏற்கும்-ஏற்கும், என்ப - என்றுசொல்லுவர் புலவர்.

(உ-ம்) ஒன்று-பத்து—ஒருபது—ஒருபஃது, இரண்டு-பத்து—இருபது—இருபஃது, எனவரும். மற்றவைகளு மிப்படியே. (௪௫)

௧௯௬. ஒருபஃ தாதிமுன் னொன்றுமுத லொன்பா
னெண்ணு மவையூர் பிறவு மெய்தி
னாய்த மழிய வாண்டாகுந் தவ்வே.

இது மேலைச்சூத்திரத்தா லெய்திய ஒருபஃது முதலாகிய நிலைமொழிகளுக்கு உயிர்வரின் "இயிர்வரினுக்குறள்" என்பதனால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் மெய்வரின் எய்தாத தெய்துவித்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள் ஒருபஃதாதிமுன்-ஒருபஃது முதலாகிய எட்டெண்களின் முன், ஒன்றுமுதல்-ஒன்றுமுதலாகிய, ஒன்பானெண்ணும் - ஒன்பதெண்களும், அவை-அவ்வெண்களை, ஊர்-ஊர்ந்த, பிறவும்- மற்றவையும்

எய்தின்-வந்துபுணருமாயின், ஆய்தம்-நிலைமொழியிடையிலேநின்ற வாய்தமானது, அழிய-கெட, த-இயல்பாகிய தகரம, ஆண்டு-அவ்வாய்தம் நின்றவிடத்து, ஆகும்-வரும்—எ-று.

(உ-ம்) ஒருபஃது-ஒன்று—ஒருபத்தொன்று, இருபஃது-மூன்றனை இருபத்துமூன்றனைஎனவரும், மற்றவைகளுமிப்படியே, ["ஆய்தங்கெடத் தகரம்வரும்" என்றமையால் அநுத்தாபத்தியத்தால ஆய்தமில்லாத் ஒருபது முதலானவைகளும் தகரம் பெறுமென்றதாயிற்று,] (சுசு)

ளகூஎ. ஒன்றுமுத லீரைந் தாயிரங் கோடி
யெண்ணிறை யளவும பிறவரிற் பத்தி
னீற்றுயிர் மெய்கெடுத் தின்னு மிற்று
மேற்ப தேற்கு மொன்பது மினைத்தே.

இது பத்தென்னு நிலைமொழிக்கு "உயிர்வரினுக்குறள்" என்பதனால் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதியும் மெய்வரின் எய்தாத தெய்துவித்தலும், ஒன்பதென்னு நிலைமொழிக்கு உயிர்வரின அச்சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும மெய்வரின் எய்தாத தெய்துவித்தலும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒன்றுமுதலீரைந்து-ஒன்றுமுதலாகிய பத்தெண்களும், ஆயிரம்-ஆயிரமும், கோடி-கோடியுமாகிய, எண் - எண்ணுப்பெயரும், நிறை-நிறைப்பெயரும, அளவும் - அளவுப்பெயரும், பிற-பிறபெயரும், வரின்-வந்துபுணருமாயின், பத்தின்-நிலைமொழியாகிய பத்தினது, ஈற்றுயிர்மெய்-இறுதியிலுள்ள துகரவுயிர்மெய்யை, கெடுத்து-அழித்து, இன்னும்-இன்சாரியையாயினும், இற்றும்,இற்றுச்சாரியையாயினும், ஏற்பது-அவ்விடத்திற்கேற்பது, ஏற்கும்-ஏற்றுநிற்கும், ஒன்பதும் - ஒன்பதென்னும் நிலைமொழியும், இனைத்து-இப்படியே எண்ணுப்பெயர் முதலானவை வந்துபுணருமாயின் இன்னாயினும-இற்றாயினும் அவ்விடத்திற்கு ஏற்பது-ஏற்றுநிற்கப்பெறும்—எ-று.

(உ-ம்) பத்து-ஒன்று—பதினொன்று—பதிற்றொன்று, ஒன்பது-ஆயிரம்—ஒன்பதினாயிரம்—ஒன்பதிற்றாயிரம் எனவரும், மற்றவைகளும் இப்படியே, [பதினொன்று - உம்மைத்தொகை பதிற்றொன்று பண்புத்தொகை "ஏற்பதேற்கும்" என்றதனால் பத்துக்கோடி, ஒன்பதுகோடி எனப் பொதுவிதிப்படியே முடிந்து நிற்றலுங்காண்க] (சஎ)

ளகூஅ. இரண்டு முன்வரிற் பத்தி னீற்றுயிர் மெய்
கரந்திட வொற்று னவ்வாகு மென்ப,

இதுவுமது.

பத்தென்னு நிலைமொழிக்கு, "உயிர்வரினுக்குறள்" என்பதனால் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

இ-ள். இரண்டு-இரண்டென்பது, முன்வரின்-முன்வருமாயின், பத்தின்-பத்தென்னு நிலைமொழியினது, ஈற்றுயிர்மெய்-ஈற்றிலுள்ள துகரவுயிர்மெய்யானது, காக்கெட-கெட, ஒற்று-தகரமெய், னவ்வாகும்-னகரமெய்யாகத்திரியும், என்ப-என்றுசொல்லுவர்புலவர்—எ-று.

(உ-ம்) பத்து-இரண்டு—பன்னிரண்டு. எனவரும். (௪௮)

௱௯௰௯ ஒன்ப தொழித்த வெண்ணொன் பதுமிரட்டின்
முன்னதின் முன்னல வோட வுயிர்வரின்
வவ்வு மெய்வரின் வந்தது மிகனெறி.

இது ஒன்பதை நீக்கிய ஒன்பதெண்களாய் நிலைமொழிகளுள் மூன்றுநேழற்கு மூன்றுநேழ் குறுகுமென எய்தியதின் மேற்சிறப்பு விதியும் உயிர்வரின் எல்லாவற்றிற்கும் எய்திபது விலக்கிப் பிறிதுவிதியும் மெய்வரின் எய்தாததெய்துவித்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள், ஒன்பது - ஒன்பதென்கிற எண்ணென்றனையும், ஒழித்த-ஒழித்துநின்ற, எண்ணொன்பதும்-ஒன்று முதற்பத்திறுகியஒன்பதெண்ணினையும், இரட்டின்-இரட்டித்துச்சொன்னால், முன்னதின் - நிலைமொழியினது, முன்னல-முதலெழுத்தல்லாதவைகளெல்லாம், ஓட-கெட, உயிர்வரின்-உயிர்முதலாகியவெண்வரின், வவ்வும்-வகரமெய்யும், மெய்வரின்-மெய்முதலானவெண்வரின், வந்ததும்-வந்தமெய்யும், மிகல்-மிகுதல், நெறி-முறையாம்—எ-று,

(உ-ம்) ஒன்று-ஒன்று—ஒவ்வொன்று, இரண்டு-இரண்டு—இவ்விரண்டு, நான்கு-நான்கு—நந்நான்கு, பத்து-பத்து—பப்பத்து எனவரும் [‘நெறி’ யென்றமையால் நந்நான்கு என நான்கிற்குக் குறுக்கமும் ஒரோவொன்று-ஒன்றொன்று-கழக்கழஞ்சு என விரட்டித்தலும், இன்னுங் குற்றியலுகரப் புணர்ச்சியுள் அடங்காதனவுங் கொள்க] (௬௯)

௨௱. பூப்பெயர் முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்.

இது பூவென்கிற ஊகார வீற்றுச் சொன்முன்வருகிற வல்லினத்திற்கு “இயல்பினும்” என்பதனால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், பூப்பெயர்முன்-பூவென்னும் பலபொருளொருசொன்முன், இனமென்மையும்-வருகிற வல்லின மிகுதலல்லாமல் அவற்றிற்கினமாகிய மெல்லினமும், தோன்றும்-மிகும்—எ-று.

(உ-ம்) பூங்கொடி - பூஞ்சோலை - பூந்தடம் - பூம்பணை எனவரும். [மலராயின் இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகையும் அழகாயிற் பண்புத்தொகையுமாம்] (௫௰)

௨௱௧. இடைச்சொல் லேயோ முன்வரி னியல்பே.

இது ஏகார ஓகார இடைச்சொற்களின் முன்வருகிற வல்லினத்திற்கு இயல்பினு மென்பதனால் எய்தியது விலக்குகின்றது.

இ-ள். இடைச்சொல்-இடைச்சொல்லாகிய, ஏ- (முன்) ஏகாரத்தின்முன்னும், ஓ- (முன்) ஓகாரத்தின்முன்னும், வரின்-வல்லினம்வந்தால், இயல்பு-பொதுவிதியான்மிகாது இயல்பாகும்—எ-று.

(உ-ம்) அவனேகொண்டான்—இது பிரிநிலையும் வினாவும் ஈற்றசையுந் தேற்றமுமாம். அறமே பொருளே காமமே துறவே—எண் ஏயெதனையென்றோ ரிருடிவினவ—இசைநிறை. அவனோகொண்டான் என்பது ஒழியிசைமுதலிய வெட்டுமாம், (௫௧)

௨௱௨, வேற்றுமை யாயினை கா னிறுமொழி
யீற்றழி வோடுமம் மேற்பவு முளவே,

இது ஐயீற்று நிலைமொழிக்கு எய்தாத தெய்துவிக்கின்றது,

இ-ள். ஐகா னிறுமொழி - ஐகாரவீற்றுச்சொற்கள், வேற்றுமையாயின்-வேற்றுமைக்கண்வருமாயின், ஈற்றழிவோடும்- ஈற்றைகாரங்கெடுதலுடனே, அம்-அம்முச்சாரியை, ஏற்பவும்-பெற்றுமுடிவனவும், உள-சிலவுள—எ-று,

[அழிவோடு மென்றமையால் அழியாமையோடும் அம் ஏற்பவுமுளவெனக்கொள்க, வருமெழுத்துச் சொல்லாமையால் நாற்கணமுங்கொள்க,]

(உ-ம்) புன்னை-கானல்—புன்னையங்கானல், முல்லை-புறவம்—முல்லையம்புறவம், வழுதுணை - காய்—வழுதுணங்காய், ஆவிரை-வேர்—ஆவிரம்வேர் எனவரும், [ஏற்பவுமுளவென்றதனால் முல்லைப்புறவு எனவரினுங்கொள்க,] (௫௨)

௨௱௩, பனைமுன் கொடிவரின் மிகலும் வலிவரி
னையோ டம்முந் திரள்வரி னுறழ்வு
மட்டுறினை கெட்டந் நீளவுமாம் வேற்றுமை,

இது பனையென்கிற நிலைமொழிக்கும் அதனோடு புணருஞ் சிலவருமொழிக்கும் இயல்பினு மென்பதனாலு மேலைச்சூத்திரத்தாலும் எய்தியவற்றைமிகந்து படாமைக்காத்தாலும், இ ஈ ஐ வழியென்பதனால் எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தலுஞ் சொல்லுகின்றது,

இ-ள் பனைமுன்-பனையென்னும்பெயர்முன், கொடிவரின்-கொடியென்னும் பெயர்வருமாயின், மிகலும்- வந்ததுமிகலும், வலிவரின்-க-ச-த-பக்கள் வருமாயின் ஐயோடு-நிலைமொழியீற்றைகாரங்கெட்டு அம்மும்-அம்முப்பெறுதலும், திரள்வரின்-திரளென்னும் பெயர்வருமாயின், உறழ்வும்-வந்தது மிகுதலும் ஐபோய் அம்முப்பெறலும் விகற்பி

த்தலும், அட்டுறின்-அட்டென்னும் மொர்வருமாயின் ஐகெட்டு ஐகாரங்கெட்டு, அந்நீளவும்-வருமொழி அகரம் ஆகாரமாதலும், ஆம்-ஆகும், வேற்றுமை-வேற்றுமைக்கண்—எ-று.

(உ-ம்) பனைக்கொடி-எ-ம், பனங்காய்-செறும்பு-தூண்-பழம்-எ-ம் பனைத்திரள்-பனந்திரள்-எ-ம், பனாட்டு எ-ம், வரும். (ருக)

உயிரீற்றுப்புணரியல்-முற்றும்பெற்றது.

நான்காவது

மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

உாச. உடன்மே லுயிர்வந் தொன்றுவ தியல்பே.

இது மெய்யீற்றும்மதம் புணருஞ் சிறப்புப் புணர்ச்சி இவ்வியலாற் கூறப்படுதலின் மெய்யீற்றுமுன் உயிர் முதல்வந்து புணருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் உடன்மேல்-நிலைமொழியீற்றினின்றமெய்யின்மேல், உயிர்-வருமொழிமுதலுயிர், வந்து-வந்து, ஒன்றுவது - ஒன்றுபட்டிணங்கிநிற்பது, இயல்பே-இயல்புப்புணர்ச்சியேயாம்—எ-று.

(உ-ம்) தோன்றல்-அழகன்—தோன்றலழகன், உரிஞ்-அழகிது—உரிஞழகிது, புகழ் - அழகிது—புகழழகிது எ-ம், வேல்-எறிந்தான்—வேலெறிந்தான் எனவும்வரும், மற்றவைகளு மிப்படியே. (க)

உாரு, தனிக்குறின் முன்னொற் றுயிர்வரி னிரட்டும்,

இது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது,

இ-ள். தனிக்குறின்முன்-தனிக்குற்றெழுத்தின் முன்னிற, ஒற்று-மெய்யானது, உயிர்-உயிரானது, வரின்-வந்தால், இரட்டும் - இரட்டித்துநிற்கும்—எ-று.

(உ-ம்) மண்-அரிது—மண்ணரிது, பொன்-அரிது—பொன்னரிது எ-ம், மண்-அகம்—மண்ணகம், பொன்-ஒளி—பொன்னொளி, எ-ம், வரும் மற்றவைகளு மிப்படியே, (உ)

உாசு. தன்னொழி மெய்ம்முன் யவ்வரி னிகரந்
துன்னு மென்று துணிநரு முளரே,

இது யகரமொழிந்த பத்துமெய்களின் முன்வருகிற யகரத்திற்கு எண்மூவெழுத்தென்பதனால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தன்னொழி-தன்னையொழிந்த, மெய்ம்முன்-ஞணநமனரலவழளஎன்கிற பத்துமெய்களின்முன்னும்,ய-யகரமானது,வரின்-வந்தால்

இகரம்-இகரச்சாரியை, துன்னுமென்று - தன்முன்பொருந்துமென்று, துணிநரும்-அறிதிற்கொள்வாரும், உளர்-சிலருளர்—எ-று.

(உ-ம்) வேள்-யாவன்—வேளியாவன், மண்-யாது—மண்ணியாது, எனவரும் மற்றவைகளுமிப்படியே [துணிநருமென்ற எதிர்மறையாய இழிவு சிறப்பும்மையால்-வேள்யாவன், மண்யாது, எனப் பொதுவிதி பெறுமென்பார் பலருளரெனக்கொள்க] (௩)

௨௱௭. ஞணநம லவளன வொற்றிறு தொழிற்பெய
ரேவல் வினைநனி யவ்வல் மெய்வரி
னுவ்வுறு மேவ லுறாசில சில்வழி.

இது முதனிலைத்தொழிற்கும் ஏவற்கும் பொதுவாகிய சில நிலைமொழிகளுக்கு எய்தாத தெய்துவிக்கின்றது.

இ-ள். ஞணநமலவளன - ஞணநமலவளன என்கிற, ஒற்று-எட்டுமெய்களும், இறு - இறுதியாகிய, தொழிற்பெயர் - முதனிலைத்தொழிற்பெயர்களும், ஏவல்வினை-ஏவல்வினைகளும், யவ்வல்மெய்- யகரமொழிந்தமெய்கள், வரின்-வருமாயின், நனி - பெரும்பாலும், உ - உகரச்சாரியையை, உறும் - உறுதிக்கட்பொருந்தும், சில - ஏவல்வினைகள், சில்வழி - சிலவிடங்களிலே, உறா - அவ்வுகரச்சாரியையைப் பொருந்தாவாம்—எ-று.

(உ-ம்) உரிஞுக்கடிது, உண்ணுக்கடிது, பொருநுக்கடிது, திருமுக்கடிது, தின்னுக்கடிது, நீண்டது - வலிது-எ-ம், கடுமை நீட்சி வன்மை எ-ம், தொழிற்பெயரிருவழியும் உகரம்பெற்றன மற்றவையும் இப்படியே. உரிஞுகொற்று, உண்ணுகொற்று, பொருநுகொற்று, திருமுகொற்று, தின்னுகொற்று, நாகா-வளவா-எனவே வல்வினை உகரம் பெற்றன. மற்றவையுமிப்படியே [சிலவேவலுறா சில்வழி யென்றதனால்-உண்ணுகொற்று, உண்கொற்று, என வுகரம் பெற்றும் பெறாதும் வருவனவும், உரிஞுகொற்றுஎன வுகரம்பெற்றேவருவனவும், உளவெனவறிக]

௨௱௮. நவ்விறு தொழிற்பெயர் கவ்வுமாம் வேற்றுமை.

இது நகரவிற்றுத் தொழிற்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், நவ்விறு - நகரமிறுதியாகிய, தொழிற்பெயர்க்கு-முதனிலைத்தொழிற்பெயர்க்கு, அவ்வுமாம்-உகரச்சாரியை யல்லாமலும் அகரச்சாரியையுமாகும், வேற்றுமை-வேற்றுமைக்கண்—எ-று.

(உ-ம்) பொருநக்கடுமை எனவரும். (௫)

௨௱௯. ணனவல்லினம் வரட் டறவும் பிறவரி
னியல்பு மாகும் வேற்றுமைக் கல்வழிக்
கனைத்துமெய் வரினு மியல்பா கும்மே.

இது மேலைச்சூத்திரம் வரைக்கும் மெய்யீற்றுப் பொதுப் புணர்ச்சி கூறி அவற்றிற்கேயுரிய ஞகர நகரங்களை யொழித்து மற்றவைகளுக்கு முறையே சிறப்புவிதி சொல்லத்தொடங்கி ணகரனகரவீறு புணருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ணன - ணகார னகாரங்கள், வேற்றுமைக்கு - வேற்றுமைக்கண், வல்லினம்-வன்கணம், வர - வந்தால், டறவும்-முறையே டகாரமும் றகாரமும், பிற - மெல்லினமும் இடையினமும், வரின் - வந்தால், இயல் - இயல்பும், ஆகும்-ஆம், அல்வழிக்கு - அல்வழிக்கண், அனைத்துமெய்-மூவினமெய்களும், வரினும் - வந்தாலும், இயல்பாகும் - இயல்பேயாகும்—எ-று.

(உ-ம்) சிறுகண்-களிறு—சிறுகட்களிறு, பொன் - தகடு—பொற்றகடு, என வேற்றுமையிலே வல்லினம் வரணனக்கள் திரிந்தன. மண்-ஞாற்சி, பொன்-ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, யாப்பு, வன்மை என வேற்றுமையிலே மெல்லினமும் இடையினமும்வர ணனக்கள் இயல்பாயின. மண்-கடிது, பொன்-கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது என அல்வழியிலே மூவினமும்வர ணனக்கள் இயல்பாயின மற்றவைகளு மிப்படியே, [ஒப்பின் முடித்தலால் னகரமும் உடன்கூறினார் பின்னேகூட்டிச் சொல்லப்படு மெழுத்துகளுக்கும், இவ்வுத்தியே கொள்க] (௬)

உ௱௰. குறிலணை வில்லா ணனக்கள் வந்த
நகரந் திரிந்துழி நண்ணுங் கேடே.

இது ணகரனகர வீறுகளுள் ஒருசாரனவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது,

இ-ள். குறில-தனிக்குறிலொன்றனையும், அணைவில்லா - சாராமல் ஒருமொழி தொடர்மொழிகளைச்சார்ந்த, ணனக்கள் - ணகாரனகார மெய்களானவை, வந்த-வருமொழிக்கு முதலாகவந்த, நகரம்- நகரமானது, திரிந்துழி - மயக்கவிதியிலலாமையினாலே திரிந்தவிடத்து, கேடு- கெடுதலை, நண்ணும்-பொருந்தும்—எ-று,

(உ-ம்) தூண்-நன்று—தூணன்று, பசுமண் - நன்று—பசுமணன்று, எ-ம், நன்மை-எ-ம், ணகரம் இருவழியுங்கெட்டது அரசன்-நல்லன், அரசநல்லன், செம்பொன்-நன்று, செம்பொனன்று, எ-ம்,நன்மை எ-ம், னகரம் இருவழியுங்கெட்டது, (௭)

உ௱௰௧, சாதிகுழூஉ பரண் கவண்பெயரிறு
இயல்பாம் வேற்றுமைக் குணவேண் சாண்பிற
டவ்வா கலுமா மல்வழி யும்மே,

இது ணகரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு வேற்றுமைக்கணெய்தியது விலக்குஞ் சிலவற்றிற்கு அல்வழிக்கணெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சாதிப் (பெயர்) - சாதிபற்றிவரும் பெயர்களுக்கும், குழூ உப் (பெயர் - திரள்பற்றிவரும் பெயர்களுக்கும், பாண்கவண்பெயர் - பாணகவணென்னும் பெயர்களுக்கும், இறுதி-ஈற்றுணகரமானது, வேற்றுமை (க்கும்) - வேற்றுமைக்கண்ணும், இயல்பாம்- வல்லினம்வந்தாலியல்பாகும், உணவெண் (பெயர்) - உணவிற்குரிய எள்ளின் றிரிசொல்லாகிய எண்ணென்னும் பெயருக்கும், சாண் (பெயர்) - சாணென்னும் நீட்டலளவைப்பெயருக்கும், இறுதி - ஈற்றுணகரமானது, அல்வழியும்-அல்வழிக்கண்ணும், டவ்வாகலுமாம்-வல்லினம்வந்தால் திரிந்து டகரமாதலும் பொருந்தும்—எ-று,

(உ-ம்) பாண்குடி-எ-ம், அமண்குடி-எ-ம், பரண்கால்-எ-ம்,கவண்கால்-எ-ம், வேற்றுமையிலு மியல்பாயிற்று. எண் - கதிது—எட்கதிது, சாண்-கோல்—சாட்கோல், என அல்வழியிலுந்திரிந்தது [டவ்வாகலுமா மென்றவும்மையால் எண்கதிது, சாண்கோல், என வியல்பாதலே சிறப்பாம். பிறவென்றமிகையால், வேற்றுமையில், பாணக்குடிஎன அகரச்சாரியை பெறுதலும், அட்டேண்டிழனிஎன்னுமியல்பும், மட்குடம் மண்குடம், என்னு முறழ்வும், இருவழியிலும் இன்னும் ணகரவீற்றின் அடங்காதவையுண்டேல் அவையுங்கொள்க.   (அ)

உ௱௲உ, னஃகான் கிளைப்பெய ரியல்பு மஃகா
 னடைவு மாகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே,

இது னகாவீற்றுச்சாதிப்பெயர்க்கு வேற்றுமைக்கண் எய்தியது விலக்கலும் பிறிதுவிதி வகுத்தலுஞ் சொல்லுகின்றது,

இ-ள். னஃகான்-னகரத்தையிறுதியிலுடைய, கிளைப்பெயர் - சாதிப்பெயர், இயல்பும்-வல்லினம்வா வீறுதிரியாதியல்பாதலும், அஃகானடைவும் - அகரச்சாரியைபெறுதலும், வேற்றுமைப்பொருட்கு -வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சிக்கண், ஆகும் - ஆகும்—எ-று.

(உ-ம்) எயின் - குடி—எயினக்குடி, சேரி, தோட்டம், எனவரும். [பொருட்கே யென்றமிகையால் எயினமரபு, எயினவாழ்வு, எயினவணி, எனமற்றைக்கணம்வரினும் அகரச்சாரியைபெறுதலுங்கொள்க]

உ௱௩. மீன்றவ்வொடு பொரூஉம் வேற்றுமை வழியே.

இது மீனென்னுஞ்சொல்லுக்கு வேற்றுமைக்கண் எய்தியதொருவாற்றால் விலக்குகின்றது,

இ-ள். மீன்- மீனென்னுமொழியிறுதினகரம், வேற்றுமைவழி-வேற்றுமைக்கண் (வல்லெழுத்துவரின்) றவ்வொடு - றகரத்தோடு, பொரூஉம்-உறழ்ந்துவரும்—எ-று,

(உ-ம்) மீன்-கண்—மீற்கண், செவி, தலை, புறம், எனவரும்.   (௰)

உ௱௪. தேன்மொழி மெய்வரி னியல்பு மென்மை
 மேவி னிறுதி யழிவும் வலிவரி
 னீறுபோய் வலிமெலி மிகலுமா மிருவழி.

இது தேனென்னுஞ் சொல்லுக்கு னைவல்லினம் வரட்டறவும் என எய்தியது விலக்கலும் பிறவரி னியல்புமாகும் வேற்றுமைக்கல்வழிக் கனைத்துமெய்வரினு மியல்பாகும் என எய்திய திகந்துபடாமற்காத்தலும் இச்சூத்திரத்தில் இயல்பும் என எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் வருகிற வலலினத்திற்கு இயல்பினுமென்பதனல் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், தேன்மொழி - தேனென்னுஞ்சொல், மெய்வரின்- மூவினமெய்களுமவரின், இயல்பும் - இறுதினகாமெய் யியல்யாதலும், மென்மைமேவின்-மெல்லினம்வரின், இறுதி- அம்மெய், அழிவும் - இயல்பாதலே யன்றிக்கெடுதலும், வலிவரின் -வல்லினம்வரின், ஈறு- அம்மெய், போய் - இயல்வாதலேயன்றிக்கெட, வலிமெலிமிகலும் -வந்த வல்லினமாவது அதற்கினமாவது மிகுதலும், ஆம்-ஆகும், இருவழி- இருவழிக்கண்ணும்—எ-று,

(உ-ம்) தேன்கடிது, தேன்ஞான்றது, தேன்யாது-எ-ம், தேன்மொழி, தேமொழி-எ-ம், தேன்குழம்பு, தேக்குழம்பு, தேங்குழம்பு-எ-ம், அல்வழியில்வந்தன. தேன்கடுமை, தேன்மலிவு, தேன்யாப்பு-எ-ம், தேன்-மலர்—தேமலர்-எ-ம், தேன்-குடம்—தேக்குடம், தேங்குடம்-எ-ம், வேற்றுமையில் வந்தன, மற்றவைகளு மிப்படியே, (௰௧)

௨௱௰௫. மாமல் லெகின்மொழி யியல்பு மகர
மருவ வலிமெலி மிகலு மாகும்.

இது எகினென்னுஞ் சொல்லுக்கு வேற்றுக்கண்ணான வல்லினம் வரட்டறவம் என எய்தியது விலக்கலும் அகர மருவவென்றதனல் அச்சூத்திரத்தால் இருவழிக்கண்ணும் எய்தியதன்மேற் பிறிதுவிதி வகுத்தலும் வருகிற வல்லினத்திற்கு இயல்பினுமென்பதனல் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். மாமல்-மாமல்லாத, எகின்மொழி- அன்னத்தை யுணர்த்துமெகினென்னுஞ்சொல், இயல்பும்-வேற்றுமையிலும் வல்லினம்வர இறுதியியல்பாதலும், அகாமருவ - இருவழியிலும் அகரச்சாரியையொருந்த, வலிமெலிமிகலும்-வல்லெழுத்தாவது அதற்கு இனமாவதுமிகுதலும், ஆதும்-ஆகும்—எ-று.

(உ-ம்) எகின்கால், சிறை, தலை, புறம் என வேற்றுமையினு மியல்பாயிற்று எகினப்புள்-எகினம்புள்-எ-ம், எகினக்கால் - எகினங்கால் எ-ம், இருவழியிலும் அகரம்வர வலிமெலிமிகுந்தன (அகரம்வருதற்கு வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால் நாற்கணமுங்கொள்க, எகினமாட்சி-எகினவாழ்க்கை-எகினவழகு என வரும், மற்றவைகளுமிப்படியே) ()

௨௱௰௬. குயினூன் வேற்றுமைக் கண்ணு மியல்பே,

இது குயின் ஊன் என்னுஞ் சொற்களுக்கு னைவல்லினம் வரட்டறவும் என எய்தியது விலக்குகின்றது.

இ-ள். குயின்-குயினென்னும்பெயரும், ஊன் - ஊனென்னும்பெயரும், வேற்றுமைக்கண்ணும் - வேற்றுமையினிடத்தும், இயல்பு - இயல்பாகும்—எ-று.

(உ-ம்) குயின்கடுமை ஊன்கடுமை, சிறுமை - தீமை பெருமை எனவரும். (குயின்-மேகம்) (௰௫)

௨௱௰௭. மின்பின் பன்கன் றொழிற்பெய ரனைய
கன்னவ் வேற்று மென்மையோ டுறழும்,

இது மின் பின் பன் கன் என்கிற நான்கு சொற்களுக்கும் னவல்லினம் வரட்டறவுமென்பதால் எய்தியது விலக்கிப்பிறிது விதிவருதலும் அகரச்சாரியை முன்வருகிற வல்லினத்திற்கு இயல்பினுமென்பதனல் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், மின் பின் பன் கன்-மின்முதலியநான்குசொற்களும், தொழிற்பெயரனைய - தொழிற்பெயர்போல யகரமல்லாத மெய்களிவரின் உகரச்சாரியைபொருந்தும், கன் - இவற்றுட்கன்னென்னுஞ்சொல், அவ்வேற்று- அகரச்சாரியையும்பெற்று மென்மையோடுறழும் - வருகிற வல்லெழுத்தாவது அதற்கு இனமாவது மிகப்பெறும்—எ-று,

(உ-ம்) மின்னுக்கடிது, பின்னுக்கடிது, பன்னுக்கடிது, கன்னுக்கடிது, நன்று, வலிது-எ-ம், கடுமை, நன்மை, வன்மை-எ-ம், கன்னத்தட்டு, கன்னந்தட்டு-எ-ம், கன்னத்தூக்கு, கன்னந்தூக்கு-எ-ம், அல்வழி வேற்றுமைகளில் முறையேவந்தன, மற்றவைகளு மிப்படியே. [கன்-சிறுதராசுத்தட்டு] (௰௬)

௨௱௰௮. தன்னென் னென்பவற் றீற்றுனவ் வன்மையோ
டுறழு நின்னீ றியல்பா முறவே,

இது தன் என் என்கிற விகாரமொழிகளுக்கு னவல்லினம் வரட்டறவும் என எய்தியதொருவாற்றால் விலக்கலும் நின் என்பதற்கு எய்தியது விலக்கலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். தன்னென் னென்பவற்று-தன் என் என்பவைகளினுடைய, ஈற்று-இறுதியிலுள்ள, ன-னகரமெய்யானது, வன்மையோடுறழும்-வல்லினம் வரிற்பொதுவிதியால் றகரமாகத்திரிதலும் அவ்விதியேலாதியல்பாதலுமாம், நின்-நின்னென்பதனது, ஈறு - இறுதியிலுள்ள னகரமெய்யானது, இயல்பாம்-வல்லினம்வரிற் றிரியாதியல்பேயாகும்-எ-று,

(உ-ம்) தன்பகை, தற்பகை, என்பகை, எற்பகை-எ-ம், நின்பகை எ-ம், வரும் [உறவேயென்றமிகையால் மின்பின் முதலியவை மின்கடிது, மின்கடுமை எனவிருவழியுஞ் சாரியைபெறுதலுந் திரிதலுமில்லாமல் வருதலும், மான் குளம்பு, அழன்கை, யெனவேற்றுமையிலே சிறப்புவிதி சொல்லாதவைகள் இயல்பாதலும், வரிற்சென்ளும் எனச்செ

யினென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் பொதுச்சூத்திரத்தால் இயல்பாகாது திரிதலும், இன்னும் னகாரமெய்யீற்றுள் அடங்காதவையிருந்தால் அவையுங்கொள்க.] (௫௫)

௨௱௧௯. மவ்வீ றொற்றழிந் துயிரீ றொப்பவும்
வன்மைக் கினமாத் திரிபவு மாகும்.

இது மகரமெய்யீறு புணருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மவ்வீறு-மகரவீற்றுச்சொற்கள், ஒற்று-இறுதியிலுள்ள மகரமெய், அழிந்து-கெட, உயிரீறொப்பவும்-விதியுயிரீறுய்நின்று இயல்புயிரீறுபோலப் புணர்வனவும், வன்மைக்கினமாத்திரிபவும்-வல்லினம்வரிற்கெடாது அவற்றிற்கு இனமாகத்திரிவனவும், ஆகும்-ஆகும்-எ-று.

[உயிரீறொத்தல் உயிர்வரின் உடம்படுமெய்பெறவும் வல்லினம் வரின் மிகவும் மெல்லினமும் இடையினமும் வரினியல்பாகவும் புணர்தல.]

(உ-ம்) வட்டம்-ஆழி—வட்டவாழி, வட்டக்கடல், வட்டநேமி, வட்டவாரி-எ-ம், மரம்-அடி—மரவடி, மரக்கால், மரநார், மரவேர்-எ-ம்; நாம்-கடியம்—நாங்கடியம், நம்-கை—நங்கை-எ-ம், வரும், மற்றவைகளு மிப்படியே. [இனமாத்திரியுமென்றமையின் அருத்தாபத்தியால் காம்பெரியம் எனப் பகரம்வருவழித் திரியாதெனக்கொள்க.] (௫௬)

௨௨௰. வேற்றுமை மப்போய் வலிமெலி யுறழ்வு
மல்வழி யுயிரிடை வரினியல் பும்முள.

இது சில மகாவீற்றிற்கு மேலைச்சூத்திரத்தால் எய்திய இகந்துபடாமற் காத்தலும் விலக்கலும் வருகிற வல்லினத்திற்கு இயல்பினுமென்பதனால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், வேற்றுமை - வேற்றுமைக்கண், ம-மகரவிறுதி, போய்-கெட, வலிமெலியுறழ்வும்-வல்லினமாவது அவற்றிற்கு இனமாவது மிகுதலும், அல்வழி-அல்வழிக்கண், உயிர்-உயிரும், இடை - இடையினமும், வரின்-வந்தால், இயல்பும்-கெடாதியல்பாதலும, உள- உளவாம்-எ-று,

(உ-ம்) குளம்-கரை—குளக்கரை, குளங்கரை-எ-ம், குளம்-அழுகிது—குளமழுகிது, குளம்-யாது—குளம்யாது-எ-ம், வரும், மற்றவைகளு மிப்படியே. (௫௭)

௨௨௧. நுந்தம் எம்நம் மீறா மவ்வரு ஞநவே,

இது சில மொதுப்பெயர்களுக்கு மவ்வீறொற் றழிந்தென எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

இ-ள். நுந்தம் எம்நம் - நும்முதலிய நான்கு விகாரமொழிகளுக்கும், ஈறும்-இறுதியாகிய, ம-மகரமெய்யானது, வருஞந - வருகிற ஞகர நகரங்களாகத் திரியும்—எ-று,

(உ-ம்) நும்-ஞாண்—நுஞ்ஞாண், நும்-நூல்—நுந்நூல், எனவரும், [சம்முதலிய வற்றோடும் இப்படியே கூட்டுக] [ஞநவரின் அவையாகத் திரியுமெனவே ஒழிந்த மகரம்வரின் நும்மண்ணி-என வியல்பாமென்பது பெற்றாம்] (மிஅ)

௨௨௨. அகமுனர்ச் செவிகை வரினிடை யனகெடும்.

இது அகமென்னுஞ் சொல்லுக்கு வன்மைக்கினமாத் திரியுமென எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அகமுனர் - அகமென்னு மிடப்பெயர்முன், செவிகை-செவிகை என்கிற சினைப்பெயர்கள், வரின்-வந்தால், இடையன -நிலைமொழி நடுநின்ற ககரமெய்யும் அதன்மேலேறிய அகரவுயிரும், கெடும்-அழியும்—எ-று.

(உ-ம்) அகம்-செவி—அஞ்செவி, அகம்-கை—அங்கை, எனவரும் [கெட்டேவரு மென்னுமையால் அகஞ்செவி, அகங்கை எனவருவனவுங் கொள்க] (மிகூ)

௨௨௩. ஈமுங், கம்மு முருமுந் தொழிற்பெயர் மானு
முதலன வேற்றுமைக் கவ்வும் பெறுமே.

இது ஈம் என்பது முதலிய மூன்று-சொற்களுக்கும் மவ்வீற்றொற்றழிந்தென்பதனால் எய்தியது விலக்கிப்பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

இ-ள். ஈமுங்கம்முமுருமும் - ஈம் கம் உரும் என்கின்ற மூன்றும், தொழிற்பெயர்மானும் - இருவழியிலுந் தொழிற்பெயர்போல யகரமல்லாத மெய்கள்வந்தால் உகரச்சாரியை பெற்றுமுடியும், முதலன-இவற்றுள்ளே முதற்கணின்ற ஈமுங்கம்மும், வேற்றுமைக்கு - வேற்றுமைக்கண், அவ்வும்பெறும் - உகரச்சாரியையல்லாமலும் அகரச்சாரியையும் பெறும்—எ-று,

(உ-ம்) ஈமுக்கடிது, கம்முக்கடிது, உருமுக்கடிது, நீண்டதுவலிது-எ-ம், கடுமை-நீட்சி, வலிமை-எ-ம், ஈமக்குடம், கம்மக்குடம்-எ-ம், வரும். மற்றவைகளு மிப்படியே. [ஈம்-சுடுகாடு. கம்-கம்மியாது தொழில். உரும்-இடி] (உ0)

௨௨௪. யரழ முன்னர்க் கசதப வல்வழி
யியல்பு மிகலு மாகும் வேற்றுமை
மிகலு மினத்தோ டுறழ்தலும் விதிமேல்.

இது யரழ மெய்யீற்றுமுன் கசதபக்கள் புணருமாறு உணர்த்துகின்றது

இ-ள் யரழ முன்னர் - யகர ரகர ழகர மெய்களின்முன், கசதப-ககரசகரதகர பகரங்கள் வரின், அல்வழி-அல்வழியில், இயல்பும்-இயல்பாதலும், மிகலும்-மிகுதலும், வேற்றுமை - வேற்றுமையில், மிகலும்-மிகுதலும், இனத்தோடுறழ்தலும் - வல்லினமாவது மெல்லினமாவது மிகுதலும், விதியாகும்-விதியாகும்—எ-று,

(உ-ம்) வேய்கடிது, வேர்கடிது, வீழ்கடிது-எ-ம், மெய்க்கீர்த்தி, கார்ப்பருவம், பூழ்ப்பறவை-எ-ம், அல்வழியில் இயல்பு மிகலுமாயின, மாய்க்கால், தேர்க்கால், பூழ்க்கால்-எ-ம், வேய்க்குழல், வேய்ங்குழல், ஆர்க்கோடு, ஆர்ங்கோடு-எ-ம், வேற்றுமையின் மிகுந்தும் உறழ்ந்தும் வந்தன. மற்றவைகளு மிப்படியே. [மேலென்ற மிகையால் வாய்புகுவதனினும் எனவேற்றுமையி லியல்பாதலும் யாழ்க்கிணறு, யாழ்ங்கிணறு, எனப் பண்புத்தொகையி லுறழ்தலும் இன்னும் அடங்காதவைகளிருந்தால் அவைகளுங்கொள்க]   (௨௧)

௨௨௫ தமிழவ் வுறவும் பெறும்வேற் றுமைக்கே
தாழுங் கோல்வந் துறுமே லற்றே.

இது தமிழ் தாழ் என்கிற விருசொற்களுக்கும் எய்தாத தெய்துவிக்கின்றது.

இ-ள். தமிழ்- தமிழென்கிறசொல், வேற்றுமைக்கு - வேற்றுமைக்கண்ணே நாற்கணமும்வந்தால, அவ்வுறவும - அகரச்சாரியை பொருந்தவும், பெறும் - பெறும், தாழும் - தாழெனனுஞ்சொல்லும், கோல்- கோலென்னுஞ்சொல்லானது, வந்து-வந்து, உறுமேல் - பொருந்துமாயின், அற்று-அவ்வகரச்சாரியை பெறும்—எ-று.

(உ-ம்) தமிழப்பல்லவதரையர், தமிழநாகன், தமிழவளவன், தமிழவரசன்-எ-ம், தாழக்கோல-எ-ம், வரும். [அவ்வுறவுமென்ற எச்சவும்மையால் தமிழின் சுவையென இன்சாரியை பெறுதலுங் கொள்க.]   (௨௨)

௨௨௬. கீழின்முன் வன்மை விகற்பமு மாகும்.

இது கீழென்பதன் முன்வருகிற வல்லினத்திற்கு யாழுமுன்ன ரென்பதனால் எய்தியது பெரும்பாலும் விலக்குகின்றது.

இ-ள். கீழின்முன் - கீழென்கிறசொல்லின் முன்வருகிற, வன்மை- வல்லினம், விகற்பமுமாகும் - ஒருகாலியல்பாகியும் ஒருகால் மிக்கும் வருகிற விகற்பத்தையும் பொருந்தும்—எ-று.

(உ-ம் கீழ்குலம்-கீழ்க்குலம், கீழ்சாதி-கீழ்ச்சாதி எனவரும், மற்றவைகளு மிப்படியே. விகற்பமுமெனனு மிழிவுசிறப்பும்மையால இவற்றுளியல்பே சிறப்புடைத்தென்றறிக.   (௨௩)

௨௨௭. லளவேற் றுமையிற் றடவு மல்வழி
யவற்றோ டுறழ்வும் வலிவரி னாமெலி
மேவி னணவு மிடைவரி னியல்பு
மாகு மிருவழி யானு மென்ப,

இது லளமெய்யீறுகள் புணருமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். லள - லகார ளகாரமாகிய விரண்டுமெய்யீறுகளும், வலிவரின் வலலினம் வந்தால, வேற்றுமையில-வேற்றுமைக்கண், றடவும்-முறையே றகார டகாரமெய்களும, அல்வழி- அல்வழிக்கண், அவற்றோடு

றழ்வும் - றகார டகாரங்களுடனே யுறழ்வனவும், ஆம்-ஆகும், இருவ ழியானும்-இருவழிக்கண்ணும், மெலிமேவின் - மெல்லினம்வந்தால னணவும் முறையே னகார ணகாரமெய்களும், இடைவரின் - இடையின ம்வந்தால இயல்பும்-இயல்பும், ஆகும-ஆகும, என்ப-என்றுசொல்லு வர் புலவர்—எ-று,

(உ-ம்) கற்குறை, முட்குறை-எ-ம், கல்குறிது, கற்குறிது, முள்கு றிது, முட்குறிது-எ-ம், கன்ஞெரிந்தது, முண்ஞெரிந்தது, கன்ஞெரி, முண்ஞெரி-எ-ம், கல்யாது, முள்யாது, கல்யாப்பு, முள்யாப்பு-எ-ம், முறையேவந்தன. மற்றவைகளும் இப்படியே, அல்வழி யவற்றேடுற ழ்வு மென்றதலும் இவற்றேடுமயங்காத தகரம் வரின் ஏற்புழிக்கோட லால் [கற்றீது, முட்டீது, எனத்திரிபொன்று மேகொள்க] (உஅ)

உஉஅ குறில்வழி லளத்தவ் வணையி னாய்த
யாகவும் பெறூஉ மல்வழி யான.

இது இவ்விரண்டீற்றிற்கும் மேலைச்சூத்திரத்தா லெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது,

இ-ள், குறில்வழி-தனிக்குறிலின் பின்னின்ற, லள-லகர ளகரமெ ய்களானவை, அல்வழியான் - அல்வழிக்கண், த-தகரமானது, அணையி ன்-வருமாயின், ஆய்தமாகவும்-றகர டகாரங்களாகத் திரிதலல்லாமலும் ஆய்த மாகத்திரிதலையும், பெறூஉம்-பொருந்தும்—எ-று

(உ-ம்) கல்-தீது—கஃறீது, முள்-தீது—முஃடீது, எனவரும், உகு)

உஉகூ குறில்செறி யாலள வல்வழி வந்த
தகாந் திரிந்தபிற் கேடுமீ ரிடத்தும்
வருநத் திரிந்தபின் மாய்வும் வலிவரி
னியல்புந் திரிபு மாவன வுளபிற.

இது லளவேற்றுமையிற் றடவுமென்பதனுல் எய்தியது விலக்கிப் பி றிதுவிதி வகுக்கின்றது,

இ-ள், குறில்செறியா - தனிக்குறி லொன்றனையுஞ்சாராத, லள-லகார ளகாரமெய்களானவை, அல்வழி-அல்வழிக்கண், வந்த-வருமொ ழிக்குமுதலாய்வந்த, தகரம் - தகரமானது, திரிந்தபின் - திரியுமிடத்து, கேடும்-கெடுதலும், ஈரிடத்தும் - இருவழிக்கண்ணும், வரு-வருமொழி க்கு முதலாய்வந்த, ந-நகரமானது, திரிந்தபின் - திரியுமிடத்து, மாய்வு ம்-கெடுதலும், வலி - வல்லெழுத்து முதன்மொழி, வரின்-வந்தால், இ யல்புந்திரிபும் - அல்வழிக்கண்ணுறழாதியல்பாதலுந் திரிதலும் வேற் றுமைக் கண்ணே திரியாதியல்பாதலும், ஆவனவுள - பொருந்துவன வுள—எ-று,

(உ-ம்) தோன்றல்-தீயன்—தோன்றறீயன், வேள்-தீயன்—வேடீய ன், அல்வழியிலே தகாந்திரியுமிடத்துக்கெட்டன. தோன்றல்-நல்லன்—

தோன்றனல்லன், வேள்-நல்லன்—வேணல்லன்-எ-ம், தோன்றல்-நன்மை—தோன்றனன்மை, வேள்-நன்மை—வேணன்மை-எ-ம், இருவழியிலும்நகரந் திரியுமிடத்துக்கெட்டன. கால்கடிது, மரங்கள்கடிய-எ-ம், வேற்படைக்குமரன், வாட்படைக்கையன்-எ-ம், அல்வழியில் வல்லினம்வர வுறழாதியல்புந் திரிபுமாயின. கால்குதித்தோடிக்கடல்புகமண்டி, வாள்போழ்ந்திட்ட நீள்கழன்மறவர் என வேற்றுமையிலே வலிவரத்திரியா தியல்பாயின, [பிறவென்றமிகையால் தோன்றறீமை, வேடீமை, என வேற்றுமையிலுந் தகரந்திரியுமிடத்துக் கெடுதலும், காற்றூணி, தட்டிணி, எனக்கெடாமையும், விற்படை என உறழாது திரிதலும், கொள்களிறு, கொள்பொருள், என வினைத்தொகை யியல்பாதலும் இன்னுமிவ் விரண்டீற்றுள் அமையாதன பிறவுங்கொள்க, உயர்திணைபிற்கூட்டிய உதாரணங்கள் மயக்க விதியில்லாவிடத்து வருதலால் சிலவிகாரமா முயர்திணை யென்றவற்று ளடங்காவாம்] (உ௯)

உ௱௰. லளவிறு தொழிற்பெய ரீரிடத் துமுவ்வுறு
வலிவரி னல்வழி யியல்புமா வனவுள.

இது லகர ளகர மெய்யீற்றுத் தொழிற்பெயர்களுக்கு வருவதோரை யமறுத்தலும் ஒருவாறு அல்வழியவற்றோ டுறழ்வுமென வெய்தியது விலக்கலும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். லளவிறுதொழிற்பெயர்-லகாரத்தை யிறுதியாகவுடைய விகுதிபெற்ற தொழிற்பெயரும் ளகாரத்தை யிறுதியாகவுடைய முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயரும், ஈரிடத்தும்-இருவழியிலும், உவ்வுறு-யகரமல்லாத மெய்கள்வந்தால் உகரம்பெறுவாம், வலி-வல்லினம், வரின்-வந்தால், அல்வழி-அல்வழிக்கண், இயல்புமாவன-உறழாதியல்பாவனவும், உள-சிலவுள—எ-று.

(உ-ம்) ஆடல்சிறந்தது, ஆடற்சிறந்தது, ஆடனன்று, ஆடல்வலிது-எ-ம், ஆடற்சிறப்பு, ஆடனன்மை, ஆடல்வன்மை-எ-ம், கோள்கடிது-கோட்கடிது, கோணன்று, கோள்வலிது-எ-ம், கோட்கடுமை, கோணன்மை, கோள்வன்மை-எ-ம், இருவழியும், உகரம் பெறுது பொதுவிதியான் முடிந்தன, நடத்தல்கடிது, நடப்பித்தல்கடிது, எனச்சில வுறழாது அல்வழியிலியல்பாயின, [இயல்பு மென்றவும்மையால் பின்னல்கடிது, பின்னற்கடிது, உன்னல்கடிது, உன்னற்கடிது, எனப் பொதுவிதியானுறழ்கலே பெரும்பாலனவென்க.] (உ௭)

உ௱௧, வல்லே தொழிற்பெய ரற்றிரு வழியும்
பலகைநாய் வரினும் வேற்றுமைக் கவ்வுமாம்,

இது லளவேற்றுமையிற் றடவுமென்பதனால் எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதிவகுக்கின்றது,

இ-ள். வல்- வல்லென்கிற (சூதாடுகருவிப்பெயர்) இருவழியும்-இருவழிகண்ணும், தொழிற்பெயரற்று - யகரமல்லாத மெய்கள் வந்தால் தொழிற்பெயர்போல உகரச்சாரியை பெறும், பலகைநாய்வரினும்-பலகைநாய்என்கிற விருபெயர்வரினும் பிறபெயர்கள் வரினும், வேற்றுமைக்கு-வேற்றுமைக்கண், அவ்வுமாம் - உகரச்சாரியையல்லாமலும் அகரச்சாரியையும் பெறும்—எ-று,

(உ-ம்) வல்லுக்கடிது, நன்று, வலிது-எ-ம், வல்லுக்கடிமை, நன்மை, வன்மை-எ-ம், வல்லப்பலகை, நாய், புலி, குதிரை-எ-ம், வல்லுப்பலகை, நாய், புலி, குதிரை-எ-ம், வரும், [வலவின தறைவனாந்தபல்கை, வல்லினுறாய், எனவிரியும்] (௨௫)

௨௯௨. நெல்லுஞ் செல்லுங் கொல்லுஞ் சொல்லு
மல்வழி யானும் றகர மாகும்,

இதுவுமது.

இ-ள். நெல்லுஞ் செல்லுங் கொல்லுஞ் சொல்லும்-நென்றுதனித்தனிய நான்குசொற்களினீற்றுலகர மெய்யானது, அல்வழியானும்-அல்வழிக்கண்ணும், றகரமாகும் - பொது விதியாலுறழாது வேற்றுமைபோல றகரமெய்யாகத்திரியும்—எ-று,

(உ-ம்) நெற்கடிது, செற்கடிது, கொற்கடிது, சொற்கடிது, சிறிது தீது பெரிது, எனவரும் [செல்-மேகம், கொல்-கொல்லன்,] (௨௬)

௨௯௩, இல்லெ னின்மைச் சொற்கை யடைய
வன்மை விகற்பமு மாகா ரத்தோடு
வன்மை யாகலு மியல்பு மாகும்,

இது இல்லென்னும் பண்புச்சொற்கு ளவேற்றுமையிற் றடவுமல் வழியவற்றேடுறழ்வுமென வெய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தலும் அவற்றின் முன்வருகிற வல்லினத்திற்கு அல்வழி இ ஐ யென்பதனாலும் இயல்பினு மென்மதனாலும் எய்தியதிகந்துபடாமற காத்தலுஞ் சொல்லுகின்றது,

இ-ள். இன்மை-இன்மைப்பண்பை புணர்த்துகின்றது, இல்லென்சொற்கு-இல்என்கிறசொல்லுக்கு, ஐ-ஐகாரச்சாரியையானது, அடைய-பொருந்த, வன்மை-அவ்விடத்துவருகிறவல்லினம், விகற்பமும-விகற்பித்தலும், ஆகாரத்தோடு-ஆகாரச்சாரியைபொருந்த, வன்மையாதலும் அவ்விடத்துக்குவருகிறவல்லின மிகுதலும், இயல்பு-இவ்விகுதியும்பெறுதியல்பாதலும், ஆகும்-பொருந்தும்—எ-று, [சாரியை - பெறுதற்கு-வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால் நாற்கணமுங்கொள்க]

(உ-ம்) இல்லைப்பொருள், இல்லைபொருள், இல்லாப்பொருள், இல்பொருள், ஞானம், வன்மை, அணிஎனவரும், (௩௰)

உ௩௪. புள்ளும் வள்ளுந் தொழிற் பெயருமாளும்.

இது ளவேற்றுமையிற் றடவுமென்பதனுல் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி புணர்த்துகின்றது.

இ-ள். புள்ளும் வள்ளும் - இவ்விருசொற்களும், தொழிற்பெயருமாளும் - யகரமல்லாத மெய்கள் வந்தாற்பொதுவிதியான் முடிதலல்லாமலுந் தொழிற்பெயர்போலஉகரச்சாரியையும பெற்புணரும்-எ-று.

(உ-ம்) புள்ளுக்கடிது, வள்ளுக்கடிது, நன்று, வலிது, எ-ம, புள்ளுக்கடுமை, வள்ளுக்கடுமை, நன்மை, வலிமை, எ-ம், வரும். (௩௧)

உ௩௫. சுட்டு வகாமூ வினமுற மூறையே.
யாய்தமு மென்மையு மியல்பு மாகும்,

இது லகரவீற்றுச் சுட்டுப்பெயர்கள் மூவினத்தோடும் புணருமாறுணர்த்துகின்றது.

இ-ள் சுட்டுவகரம் - அவ் இவ் உவ் என்கிற அஃறிணைப்பன்மைச்சுட்டுப்பெயர்களீற்று வகரமெய், மூவினம்- வல்லினமும் மெல்லினமும் இடையினமும, உற-வர, மூறை - முறைபாக, ஆய்தமும - தனிநிலையும, மென்மையும் - மெல்லினமும், இயல்பும்- இயல்பும், ஆகும்-ஆகும்—எ-று.

(உ-ம்) அவ்-கடிய—அஃகடிய, அவ்-ஞானம்—அஞ்ஞானம், அவ்-யானை—அவ்யானை, எனவரும். இவ் உவ் என்பவைகளுடனேயும் இப்படியே கூட்டுக (௩௨)

உ௩௬. தெவ்வென்மொழியே தொழிற்பெயரற்றே
மவ்வரின் வஃகான் மவ்வு மாகும.

இது தெவ்வென்கிறசொல் யகரமல்லாத மெய்களோடு புணருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் தெவ்வென்மொழி-தெவ்என்கிற பகையையுணர்த்தும் பெயரானது, தொழிற்பெயரற்று - யகரமல்லாத மெய்களோடு புணருமிடத்துத் தொழிற்பெயர்போல வுகரச்சாரியை பெற்றமுடியும், ம-மகரமெய்யானது, வரின்-வந்தால், வஃகான்-வகரமெய்யானது, மவ்வுமாகும் - உகரச்சாரியை பெறுதலல்லாமலும் ஒரோவிடத்து மகரமெய்யாகவுந்திரியும்—எ-று.

(உ-ம்) தெவ்வுக்கடிது, தெவ்வுமாண்டது, தெவ்வுவலிது-எ-ம், தெவ்வுக்கடுமை, தெவ்வுமாட்சி, தெவ்வுவலிமை, எ-ம், தெவ்வுமன்னர், தெம்மன்னர், எ-ம், தெவ்வுமுனை, தெம்முனை, எ-ம், வரும். (௩௩)

உ௩௭. ணலமுன் றனவும் ணளமுன் டணவு
மாகுந் தக்க ளாயுங் காலே.

இது மூன்னே புணர்த்திய வருமொழிகளுக்கு முதலாகியமெய்களு க்குள்ளே திரிதற்பாலன விவையெனவிதந்து உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். லனமுன் - லகரனகரமெய்களின்முன், த-வருகிறதகரம், ற (வ்வும்)-றகாரமும், ந - வருகிறநகரம், ன வ்வும் -னகாரமும், ணள முன் - ணகரளகரமெய்களின்முன், த-வருகிறதகரம், ட (வ்வும்) - டக ரமும், ந-வருகிறநகரமும், ணவ்வும்-ணகாரமும், ஆகும்-ஆகும், ஆயுங் கால் - ஆராயுமிடத்து—எ-று.

(உ-ம்) பொன்-தீது—பொன்றீது, பொன்-தீமை—பொற்றீமை, கல்-தீது—கற்றீது, கல்-நன்று—கன்னன்று, மண்-தீது—மண்டீது, ம ண்-நன்று—மண்ணன்று, முள்-தீது—முட்டீது, முள்-நன்று—முண் ணன்று, எனவரும் [ஆயுங்காலென்றதனுல் மயக்கவிதியில்லாமையா ல் இப்படிப் புணரு முதலீரண்டினுள் ஒன்றுலது இரண்டுமாவது வி காரப்பட்டு மயங்குதற்கு உரியனவாகிப் புணருமென்பதும் மயக்கவி தியுள்ளனவற்றிற்குவருகிறவிகாரம் அல்வழி வேற்றுமைப்பொருளோ சுகத்தால் வருமென்பதும் பெற்றாம்.] (௩௪)

உ௩௮. உருபின் முடிபவை யொக்குமப் பொருளினும்.

இது உயிரீற்றுப்புணரியற்கண்ணும் இவ்வியற்கண்ணும் முடிந்தவே ற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த் துகின்றது,

இ-ள். உருபின்முடிபவை - மேலுருபு புணர்ச்சிக்கண்முடியுமுடி புகள், அப்பொருளினும - அப்பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும், ஒக்கும்- ஒத்துமுடியும்—எ-று.

(உ-ம்) எல்லாவற்றதும், எல்லாவற்றுக்கோடும், என அஃறிணை க்கண் அற்றும் உருபின்மேல் உம்மும் பெற்றாற்போலப் பொருட்பு ணர்ச்சிக்கும பெற்றன. எல்லாநமதும, எல்லாநங்கையும், என உயர் திணைக்கண் நம்மும் உருபின்மேல் உம்மும் பெற்றாற்போலப் பொரு ட்புணர்ச்சிக்கண்ணும பெற்றன எல்லார்தமதும் எல்லார்தங்கையும், எல்லீர்நுமதும், எல்லீர்நுங்கையும், தனது, தன்கை, தமது, தங்கை, நமது, நங்கை, எனது, என்கை, எமது, எங்கை, நினது, நின்கை, நும து, நுங்கை, என வருபுபுணர்ச்சிபோற் பொருட்புணர்ச்சியு முடிந்த வாறு காண்க. மற்றவைகளு மிப்படியே, (௩௫)

உ௩௯. இடையுரி வடசொலி னியம்பிய கொளாதவும்
போலியு மரூஉம் பொருந்திய வாற்றிற்
கியையப் புணர்த்த லியாவர்க்கு நெறியே,

இது இப்புணரியல்களுக்காவதோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது,

இ-ள். இடை (ச்சொல்லின்) - இடைச்சொற்களுள்ளும், உரி (ச் சொல்லின்)-உரிச்சொற்களுள்ளும், வடசொலின்-வடசொற்களுள்

ளும், இயம்பிய-உயிரீறு மொற்றீறுமான புணரியலிலே தோன்றல் திரி
தல் கெடுதல இயல்பாதல் எனச்சொல்லிய புணர்ச்சி யிலக்கணங்களு
ள, கொளாதவும் - பொருந்தாது வேறுபட்டுவருவனவும், போலியும்-
இலக்கணப்போலி மொழிகளும், மரூஉம் - மரூஉமொழிகளும், மொரு
ந்திய - இருவகை வழக்கிலு நடக்கின்ற, ஆற்றிற்கு - முறைமைக்கு, இ
யைய-பொருந்துமாறு, புணர்த்தல - புணர்க்கை, யாவர்க்கும் - அறிவு
டையோரல்லாருக்கும், நெறி-முறை—எ-று.

(உ-ம்) ஆன்கன்று, வண்டின்கால், என வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்
கட் சாரியை யிடைச்சொற்கள் திரியாதியல்பாயின, மழகளிறு, தடந்
தோள், என அகரவீற்று உரிச்சொற்களின் முன் வல்லெழுத்து மிகா
தியல்பாகியும் மெல்லெழுத்து மிகுந்தும்வந்தன. அவிகுலம், தனநட
ம், ஆதிபகன், நிலைமொழிவருமொழி யிரண்டும் வடமொழியாகிய கால
த்து உயிரீற்றின்முன் வல்லெழுத்து மிகாதியல்பாயின இன்னும் நிலை
மொழி வருமொழிகளுள் வடநூலுட் புணர்க்கப்பட்டபடியே சிறுபா
ன்மை தமிழில்வந்து வழங்குகின்ற தீர்க்கசந்தி, குணசந்தி, விருத்திசந்
தி, முதலாயினவுங்கொள்க. அவற்றுட் சிலவருமாறு,— அ - ஆக்களி
லொன்றன்முன் அவ்விரண்டிலொன்றுவந்தால ஆவும், இ-ஈக்களிலொ
ன்றன்முன் அவ்விரண்டிலொன்றுவந்தால் ஈயும், உ-ஊக்களிலொன்ற
ன்முன் அவ்விரண்டிலொன்றுவந்தால் ஊவும், முறையே அந்நிலைமொ
ழியீறும் வருமொழிமுதலுங் கெடத்தோன்றுதல் தீர்க்கசந்தியாம்.

(வரலாறு)

பத-அம்புயம்—பதாம்புயம், பரம்-ஆனந்தம்—பரமானந்தம், கங்
கா-அமிர்தம்—கங்காமிர்தம், சதா-ஆனந்தம்—சதானந்தம்-எ-ம், சுசி-
இந்திரம்—சுசீந்திரம், கிரி-ஈசன்—கிரீசன், மகீ-இந்திரன்—மகீந்திரன்,
மகீ-ஈசன—மகீசன்-எ-ம், குரு-உதயம்—குரூதயம், தரு - ஊனம்—த
ரூனம், சுயம்பூ - உபதேசம்—சுயம்பூபதேசம், சுயம்பூ-ஊர்ச்சிதம்—சு
யம்பூர்ச்சிதம்-எ-ம், வரும். அ - ஆக்களிலொன்றன்முன், இ - ஈக்களி
லொன்றுவந்தால் ஏயும், அவ்விரண்டி லொன்றன்முன், உ-ஊக்களி
லொன்றுவந்தால் ஓவும், முறையே அந்நிலைமொழியீறும் வருமொழி
முதலுங் கெடத்தோன்றுதல் குணசந்தியாம். (வரலாறு) நர-இந்திர
ன்—நரேந்திரன், சுர-ஈசன்—சுரேசன், தரா - இந்திரன்—தரேந்திரன்,
உமா-ஈசன்—உமேசன்-எ-ம், பாத-உதகம்—பாதோதகம், ஞான-ஊர்
ச்சிதன்—ஞானோர்ச்சிதன், தயா-உற்பத்தி—தயோற்பத்தி, தயா -ஊர்
ச்சிதன்—தயோர்ச்சிதன்-எ-ம், வரும், அ-ஆக்களிலொன்றன்முன் ஏ-
ஐக்களி லொன்றுவந்தால் ஐயும், அவ்விரண்டிலொன்றன்முன் ஒ-ஔ
க்களி லொன்றுவந்தால் ஔவும், முறையே அந்நிலைமொழியீறும் வரு

மொழி முதலுங் கெட்டுத்தோன்றுதல் விருத்திசந்தியாம். (வரலாறு) சிவ-ஏகம்—சிவைகம், சிவ-ஐக்கியம்—சிவைக்கியம், தரா-ஏகவீரன்—தரைகவீரன், மகா-ஐசுவரியம்—மகைசுவரியம்-எ-ம், கோமள-ஓட்டி—கோமளௌட்டி, திவ்விய-ஔடதம்—திவ்வியௌடதம், மகா-ஓட்டி—மகௌட்டி, மகா-ஔடதம்—மகௌடதம்-எ-ம், வரும். ஒருமொழியுள்ளே மொழிக்குமுன்னே நின்ற இ ஈ ஏக்கள் ஐயாகவும், உ ஊ ஓக்கள் ஔவாகவும், அகரம் ஆகாரமாகவும் ஏழாமுயிர் ஆர் ஆகவுந் திரிந்துவருதல் ஆதிவிருத்தி சந்தியாம், (வரலாறு) சிவனைத்தொழுவோன் சைவன், வீரத்தின்றன்மை வைரம், கேவலத்தன்மை கைவல்லியம் எ-ம், புத்தனைத்தொழுவோன் பௌத்தன், சூரன்றன்மை சௌரியம், கோசலன் புத்திரி, கௌசலை-எ-ம், தசரதன் புத்திரன், தாசரதி-எ-ம், கிருத்திகையின் புத்திரன் கார்த்திகேயன்-எ-ம், வரும். மற்றவைகளுமிப்படியே வருதல்காண்க. இல்-முன்—முன்றில், பொது-இல்—பொதியில், எனவருகிற இலக்கணப்போலிகளும், அருமருந்தன்னபிள்ளை-அருமந்தபிள்ளை, குணக்குள்ளது-குணாது, தெற்குள்ளது-தெனாது, வடக்குள்ளது-வடாது, சோழநாடு-சோணாடு, பாண்டியநாடு-பாண்டிநாடு, மலையமாநாடு-மலாடு, தஞ்சாவூர்-தஞ்சை, ஆற்றூர் - ஆறை, ஆதன்றந்தை-ஆந்தை, பூதன்றந்தை-பூந்தை, வடுகன்றந்தை-வடுகந்தை, என வருகிற மரூஉமொழிகளும், நிலைமொழி வருமொழிகளுள் ஏற்குஞ்செய்கை யறிந்து முடித்துக்கொள்க. மற்றவைகளும் இப்படியே. (௩௬)

மெய்யீற்றுப்புணரியல்-முற்றிற்று.

ஐந்தாவது

உருபுபுணரியல்.

௨௬௰. ஒருவ னொருத்தி பலரொன்று பலவென
வருமை யைந்தொடு பெயர்முத லிருநான்
குருபு முறழ்தர நாற்பதா முருபே.

இது வேற்றுமையுருபுகள் நிலைமொழியோடு வருமொழியோடும் புணருமாறு இவ்வியலாற் சொல்லத்தொடங்கி அவ்வெட்டுருபுகளும் சாருமிடவகையால் இத்தனையாமென்பது உணர்த்துகின்றது

இ-ள். ஒருவன்-ஒருவனும், ஒருத்தி-ஒருத்தியும், பலர்-பலரும், ஒன்று-ஒன்றும், பல - பலவும், என-என்றுகருத, வரு - வருகின்ற, மையைந்தொடு - ஐந்து மையரோடும், பெயர்முதல் - எழுவாய் வேற்று

மையான பெயர்முதல் விளியீறாகநின்ற, இருநான் குருபும்-எட்டுருபுகளையும், உறழ்தர-பெருக்க, உருபு-வேற்றுமையுருபுகளானவை, நாற்பதாம்-நாற்பதாகும்—எ-று.

(வரலாறு) நம்பி, சாத்தி, மக்கள், மரம், மரங்கள், என்கிற இவற்றுள், நம்பி, நம்பியை, நம்பியால், நம்பிக்கு, நம்பியின், நம்பியது, நம்பிகண், நம்பீ, என ஒருவனென்னும் வாய்பாட்டுயர்திணை யாண்பாற்பெயரோடு எட்டுருபுகளும் வந்தன, மற்றை நான்குபெயர்களோடும் இப்படியே கூட்டுக (கூ)

உசக பெயர்வழித் தம்பொரு டரவரு முருபே.

இது வேற்றுமையுருபுகள் வருதற்குக் காரணமும் வருமிடமும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உருபு-வேற்றுமையுருபுகளானவை, தம்பொருள்-தம்பொருளை, தர-கொடுக்க, பெயர்வழி-பெயர்க்குப்பின், வரும்-வரும்-எ-று.

(உ-ம்) நம்பிபெற்றான், நம்பியைப்பெற்றான் எனவரும். மற்றவைகளும் இப்படியே. (உ)

உசஉ. ஒற்றுயிர் முதலீற் றுருபுகள் புணர்ச்சியி
னொக்குமன் னப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே.

இது ஐம்முதலிய வாறுருபுகளும் நிலைமொழி வருமொழியோடு புணருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒற்றுயிர்முதலீற்று - நிலைமொழியோடும் வருமொழியோடும் புணருகிற மெய்யுயிர்களை முதலுமீறுமாகவுடைய, உருபுகள் - ஐம்முதலிய வாறுருபுகளும் (இடைச்சொல்லாயினும்) புணர்ச்சியின்-இயல்பொடு விகாரத்தியையும் புணர்ச்சிவகையால், மன் - பெரும்பாலும் ஒக்கும்-ஒக்கும், வேற்றுமைப்புணர்ப்பு - மேனவிரண்டியலுள்ளும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கண், அப்பெயர் - இயல்பொடு விகாரத்தியைந்த மெய்யுயிர் முதலீற்றுப்பெயர்களை—எ-று. [மன்னென்றமையால் சிறுபான்மை ஒவ்வாமென்பதாம்]

(உ-ம்) நம்பிகண்வாழ்—இங்கே ஆவியரமுன் வன்மைமிகா வென்றும், ணனவல்லினம் வரட்டறவும் பிறவரினியல்புமாகும் வேற்றுமைக்கென்றும், சொல்லியபடியே கண்ணுருபின் முதலுமீறும் இயல்பாயின. உறிக்கட்டயிர்—இங்கே இயல்பினும் விதியினுநின்றவுயிர்முன் கசதப மிகுமென்றும் ணனவல்லினம் வரட்டறவுமென்றும், சொல்லியபடியே கண்ணுருபின் முதலுமீறும் விகாரமாயின. மழிக்கஞ்சி—இங்கே இயல்பினு விதியினுநின்ற வுயிர்முன் கசதபமிகுமென்றும், ஞாற்றுமாற் றொரோவழியென்றும், சொல்லியபடியே குவ்வுருபின் முதலுமீறும்

விகாரமாயின. நம்பிக்குப்பிள்ளை இக்கே ஆசிரியர் முன் வல்லொற்றுமிகா வென்ற விதியொவ்வாமற் குவ்வுருபின்முதல் வலலொற்றுமிகத்து மற்றவையு மிப்படியே வருதலை ஆராய்ந்தறிக. (௫)

உ௪௩. பதமுன் விகுதியும் பதமு முருபும்
புணர்வழி யொன்றும் பலவுஞ் சாரியை
வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமு மாகும்.

இது உருபுபுணர்ச்சிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியாகச் சாரியை மேல்விதிக்கும்படியாகத் தொடங்கி அவைவருமாறு இவ்வாறென அறிவிக்குமிடத்து ஒப்பின் முடித்தலால் விகுதிப்புணர்ச்சிக்கும் பதப்புணர்ச்சிக்கும் உட னுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பதமுன்-பதத்தின்முன், விகுதியும்-இறுதிநிலையாவது, பதமும்-பதமாவது, உருபும்-உருபாவது, புணர்வழி-புணருமிடத்து, சாரியையொன்றும்-ஒருசாரியையாயினும், (சாரியை) பலவும்-பலசாரியையாயினும், வருதலும்-வருதலும், தவிர்தலும்-வாராதொழிதலும், விகற்பமும்-இவ்விரண்டுமாகிய விகற்பமும், ஆகும்-ஆகும்—எ-று.

(உ-ம்) நடந்தனன்-எ-ம், நடந்தான்-எ-ம், நடந்தன, நடந்த-எ-ம், விகுதிப்புணர்ச்சியுஞ் சாரியைவேண்டியும் வேண்டாமலும் விகற்பித்தும்வந்தன, புளியங்காய்-எ-ம், புளிக்கறி-எ-ம், நெல்லின்குப்பை, நெற்குப்பை-எ-ம், பதப்புணர்ச்சியுஞ் சாரியை அவ்வாறுயின. அவற்றை எ-ம, தன்னை-எ-ம், ஆனை, ஆவை-எ-ம், உருபு புணர்ச்சியுஞ்சாரியை அவ்வாறுயின ஆவினுக்கு, மரத்தினுக்கு இவைகளிலே சாரியை பல வந்தன. (௬)

உ௪௪. அன் ஆன் இன் அல் அற்றிற்றத்தம்
தம்நம் நும் ஏ அ உ ஐ கு ன
இன்ன பிறவும் பொதுச் சாரியையே.

இது முன் சாரியையென்றார் அவை இவை யென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அன்ன-அன்முதல் னகரமெய்யீறுகச்சொல்லப்பட்ட பதினேழும், இன்னபிறவும்-இவைபோல்வனபிறவும், பொதுச்சாரியை-விகுதிபத முருபெனகிற மூன்று புணர்ச்சிகளிலுந் தனிமொழிகளிலும் வருதலினுலே பொதுச்சாரியையாகும்—எ-று.

(உ-ம்) ஒன்றன்கூட்டம், அன், ஒருபாற்கு, ஆன், வண்டின்கால், இன், தொடையல், அல், பலவற்றை, அற்று, பதிற்றுப்பத்து, இற்று, மரத்திலே, அத்து, மன்றம், அம், எல்லார்தம்மையும், தம், எல்லாநம்மையும், நம், எல்லீர்நும்மையும், நும், கல்லேனுமணி, ஏ, நடந்தது, அ

சாத்தனுக்கு, உ, எற்றை, ஐ, உய்குவை, கு, ஆன், ன், என முறையே
காண்க. இன்னபிறவு மென்றதனால் அவன்றனை, தன், அவன்றான், தா
ன், அவர்தாம், தாம, புற்றுஞ்சோறு, ஆய், இல்லாப்பொருள், ஆ என
வருகின்றவையும் மற்றுமிப்படி வருமவைகளையுங் கொள்க. (ரு)

உசரு. எல்லா மென்ப திழிதிணை யாயி
னற்றோ டுருபின் மேலும் முறுமே
யன்றே னம்மிடை யடைந்தற் றுதும்.

இது ஒருசார் விலை மொழிகளோடு உருபு புணர்தற்கு ஒற்றுயிர்முத
லீற் றுருபுகளென்பதனால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி புணர்த்துகி
ன்றது

இ-ள். எல்லாமென்பது - எல்லாமென்னும் பொதுப்பெயர், இழி
திணையாயின் - அஃறிணையில் வரும்போது (அதனோடு ஆறுருபுகளும்
புணரின்) (இடை) - இடையிலே, அற்று - அற்றுச்சாரியையும், உருபி
ன்மேல்-உருபின்மேல், உம்-முற்றுமமையும், உறும்-பெறும், அன்றே
ல் - உயர்திணையில்வரும்போது, இடை - இடையிலே, நம்-நம்முச்சா
ரியை, அடைந்து - அடைந்து, அற்றாகும்- உருபின்மேல் முற்றும்மை
யும் பெறும்—எ-று.

(உ-ம்) எல்லாவற்றையும், எல்லாநம்மையும், எனவரும். மற்ற
வைகளோடும் இப்படியே ஒட்டுக. [எலலாநம்மையும், உயர்திணைத்த
ன்மைப்பன்மை இரட்டுறமொழிதலால இழிதிணையாய் இன் அற்றும்
எனக்கொண்டு எல்லாவற்றினையும் எனவருமெனினுமாம்] (கூ)

உசகூ. எல்லாரு மெல்லீரு மென்பவற் றும்மை
தள்ளி நிரலே தாநும் சாரப்
புல்லு முருபின் பின்ன ரும்மே.

இதுவுமது.

இ-ள், எல்லாருமெல்லீருமென்பவற்று - (ஆறுருபும் புணருமிட
த்து) எல்லாரும் எல்லீரும் என்கிற விருபெயர்களினுடைய (விறுதி
யிலுள்ள உம்-முற்றும்மைகளை, தள்ளி - தள்ளி, நிரல் - முறையாக, த
ம்-தம்முச்சாரியையும், நும் - நும்முச்சாரியையும், சார - அவையிரு
ந்த விடங்களிலே பொருந்த, உம் - அவற்றினலே தள்ளுண்ட முற்று
ம்மைகள், உருபின்பின்னர் - உருபுகளின்பின்னே, புல்லும் - வந்துபு
ணரும்—எ-று.

(உ-ம்) எல்லார்தம்மையும், எல்லாரையும், எல்லீர்நும்மையும், எ
ல்லீரையும், எனவிகற்பித்துவந்தன. [நந்தம்மை, நுந்தம்மை, எனப்ப
டர்க்கைக்குரிய தம்முச்சாரியை தன்மை முன்னிலைகளில் வருதல் ஒரி
டம்பிற விடஞ்சாறுவவலாபுளவே யென்னும் வழுவமைதி] .(எ)

௨௪௭. தான்றாம் நாம்முதல் குறுகும் யான்யாம்
நீநீர் என்னெம் நின்னு மாம்பிற
குவ்வினவ் வருநான்கா றிரட்டல.

இதுவுமது.

இ-ள், தான்றாம்நாம் - தான்முதலிய மூன்றுபெயர்களும், முதல் குறுகும்-உருபுகள் புணருமிடத்து நெடுமுதல்குறுகிமுறையே தன்னை தம்மை நம்மை எனவரும், யான் யாம் நீ நீர்-யான்முதலிய நான்குபெயர்களும், என்எம் நின்னுமாம் - உருபுகள்புணருமிடத்து முறையே என்னை எம்மை-நின்னை நும்மை எனவரும், குவ்வின் இவ்வேழுபெயரோடு குவ்வுருபு புணருமிடத்து, அவ்வரும்-நடுவே தனக்கு என அகரச்சாரியைவரும், நான்கு-குவ்வுருபின் அகரச்சாரியை வரினும், ஆறு-ஆறுருபுகள்வரினும், இரட்டல - அவ்வேழுசொற்களிலு மிறுதியாகிய தனிக்குறின் முன்னொற்றுக்கள் இரட்டாவாம்—எ-று,

ஒழிந்த உருபுகளோடும் இப்படியேயொட்டுக. [பிறவென்றமையால் நீ-உன்னை, எனவும், நீர் உம்மைஎனவுந் திரிந்துவருதலுங்கொள்க](௮)

௨௪௮. ஆமா கோனவ் வணையவும் பெறுமே,

இதுவுமது.

இ-ள். ஆ-ஆவென்கிற பசுவின்பெயரும், மா - மாவென்கிறவிலங்கின்பொதுப்பெயரும், கோ-கோவென்கிற விறைவனை யுணர்த்திநிற்கும்பெயரும், னவ்வணையவும்-உருபுகள் புணருமிடத்து னகரச்சாரியை பொருந்தவும், பெறும்-பெறும்—எ-று,

(உ-ம்) ஆனை, ஆவை, மானை, மாவை, கோனை, கோவை, எனவிகற்பித்து வருதலகாண்க. மற்றவைகளோடு மிப்படியேயொட்டுக. [அணையவும் என்றவும்மையால், குவ்வுருபு புணரும்போது ஆனுக்கு, என உகரச்சாரியையு முடன்பெறுதலும், ஆவுக்கு என வுகரச்சாரியை யொன்றே பெறுதலும், ஆவினுக்கு என இன்சாரியையுடன் உகரச்சாரியை பெறுதலும், ஆவினை என மற்றையுருபுகள் புணரும்போது இன்சாரியை யொன்றுமே பெறுதலும், இரட்டுறமொழிதலால் ஆமா வொருசொல்லாய்க் காட்டுப்பசுவை யுணர்த்திநின்றவிடத்தும், ஆமானை, ஆமானுக்கு, ஆமாவினுக்கு என இவ்விதிபெறுதலும், அணையுமென்றொழியாது பெறுமென்றமையால் ஆன், மான், கோன், எனத் தனிமொழிக்கண்ணும் னகரச்சாரியை வருதலுங்கொள்க.] (௯)

௨௪௯. ஒன்று முதலெட் டீறு மெண்ணூர்
பத்தின்மு னான்வரிற் பவ்வொற் றொழியமே
லெல்லா மோடு மொன்பது மிற்றே,

இதுவுமது.

இ-ள். ஒன்றுமுதல்-ஒன்றுமுதல, எட்டீறும்-எட்டீறுகிய,எண்-எண்களோடு, ஊர்-புணர்ந்த, பத்தின்முன்-பததெக்கிறவெண்முன் (உருபுகள்புணருமிடத்து) ஆன்-ஆன்சாரியை, வரின்-வருமாயின், பவ்வொற்று-பகரமெய், ஒழிய-நிற்க, மேல்-அதன்மேலேநின்ற, எல்லாம்-எல்லாவெழுத்தும், ஓடும்-கெடும, ஒன்பதும்-ஒன்பதெதன்கிறவெண்முன்னும் இற்று உருபுகள்புணருமிடத்து) ஆன்சாரியை வரின் அதன் பகரமெய்நிற்கமேலேநின்ற வெல்லாவெழுத்துங் கெடும்—எ-று.

ஒருபானை, ஒருபதை,ஒருபஃதை-எ-ம், ஒன்பானை, ஒன்பதை, ஒன்பஃதை - எ-ம், விகற்பித்துவரும் மற்றவைகளோடும் இப்படியேயொட்டுக [ஒருபது ஒருபஃது என விகாரப்பட்டு வருகிற பத்தென்பார் என்னுூர் பத்தென்றார் ஆன்வருதலைப்பரா முகமாகச் சொன்னமையால் உகரச்சாரியை என்சாரியைகளும் வேண்டியவிடத்துவருமெனக்கொள்க] (௰)

௨௫௰. வவ்விறு சுட்டிற் கற்றுறல் வழியே,

இதுவுமது.

இ-ள், வவ்விறுசுட்டிற்கு - வகரமெய்யீற்று மூன்றுசுட்டுப்பெயர்களுக்கும், அற்றுறல் - உருபுகள் புணருமிடத்து அற்றுச்சாரியை பொருந்தல, வழி-முறைமையாம்—எ-று.

(உ-ம்) அவற்றை, இவற்றை,உவற்றை, என அற்றுச்சாரியையவேண்டியே வருதலகாண்க. [வழியேயென்றமிகையால அவற்றினை, இவற்றினை, என் இன்சாரியை வருதலுந் தனிக்குறின் முனவொற்று உயிர் வரினிரட்டாமையுங்கொள்க] மற்றவைகளு மிப்படியே, (௰௧)

௨௫௧. சுட்டின்முன் னாய்த மன்வரிற் கெடுமே,

இதுவுமது.

இ-ள் சுட்டின்முன் - அஃது இஃது உஃது, என்கிற சுட்டுப்பெயர்களின் மொழிமுதற் சுட்டெழுத்தின் முன்னின்ற, ஆய்தம - ஆய்தமானது, அன்வரின-அச்சுட்டுப் பெயர்களோடு உருபுகள் புணருமிடத்து அன்சாரியைவரின, கெடும்-கெடும்—எ-று.

(உ-ம்) அஃது-ஐ—அதனை-அஃதை, எனச்சாரியை விகற்பித்துவருதலும் வந்தவழி ஆய்தங் கெடுதலுங் காண்க [அன்சாரியை வருதலைநோக்கி ஆய்தங்கெட்டவழி அது, இது, உது, என வாய்தமில்லாச் சுட்டுப் பெயர்களாய்ப் பின்பு அன்சாரியைபெறுதலால் ஆய்தமில்லாச்சுட்டுப்பெயர்களுக்கும் இதுவே விதியெனக்கொள்க அன்வருதலைப் பராமுகமாகக் கூறலாற் குவ்வுருபு புணரும்போது அதற்கு என அன்சாரியை தனித்துவருதலல்லாமலும் அதனுக்கு என உகரச்சாரியையுடன் வருதலுங் கொள்க] (௰௨)

௨௫௨. அத்தி னகர மகரமுனை யில்லை.

இது அத்துச்சாரியைக்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது

இ-ள். அத்தின் - அத்துச்சாரியையினது, அகரம்-அகரவுயிரானது, அகரமுனை-இயல்பினும் விதியினுமின்ற அகரவுயிரீற்றின் முன்வரின், இல்லை-வகரவுடம்படுமெய்பெறாதுகெடும்—எ-று,

(உ-ம்) மக-அத்து-கை—மகத்துக்கை, மர-அத்து-குறை—மரத்துக்குறை, எனவிரண்டு அகரவீற்றின் முன்னுங்கெட்டது. (௰௩)

உ௫௩. இதற்கிது சாரியை யெனின ளவின்மையின்
விகுதியும் பதமு முருபும் பகுத்திடை
நின்ற வெழுத்தும் பதமு மியற்கையு
மொன்ற வுணர்த்த லுரவோர் நெறியே,

இது சாரியைக்காவதோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது,

இ-ள், இதற்கிது சாரியையெனின் - விகுதி முதலிய புணர்ச்சிக்கண் இதற்கு இது சாரியையென்று அளவுசெய்துவிதித்தனவற்றுள்ளும் ஒழிந்தனவற்றுள்ளுந் தனித்தனி சொல்லப்புகின், அளவின்மையின்-அளவுபடாமையால், விகுதியும்-விகுதிப்புணர்ச்சியையும், பதமும்-பதப்புணர்ச்சியையும், உருபும்-உருபுப்புணர்ச்சியையும், பகுத்து-கண்டவிடத்துப்பகுத்து, இடைநின்ற-நடுவேநின்ற, எழுத்தும்-ஏகாரம் அகரம் முதலிய வெழுத்துச் சாரியையினையும், பதமும்-அன் ஆன் முதலியபதச்சாரியையினையும், இயற்கையும்-இவ்விரண்டுசாரியையுந்தோன்றுதலியல்பினையும், ஒன்றவுணர்த்தல்-தெரியவறிவித்தல், உரவோர்-பெரியோரது, நெறி-கடனாகும்—எ-று.

(வரலாறு) ஆனநெய்தெளித்து நானநீவி—விதிக்கபொருட்புணர்ச்சிக்கண் உருபின் முடிபவை யென்பதனால் அமைந்தனகரமெய்ச்சாரியையன்றியும் அகரச்சாரியையு முடன்வந்தது, இனி விதியாதொழிந்தவற்றின்கண் பாட்டின்பொருள்எனக் குற்றியலுகரத்திற்கு இன்சாரியைவந்தது, தன்னை எனச்சாரியையின்றி யியல்பாகவந்தது, இப்படியே மூவகைப்புணர்ச்சிகளையும் பகுத்துணர்ந்துகொள்க. (௰௪)

உ௫௪. விகுதி பதஞ்சாரியையுரு பனைத்தினு
முரைத்த விதியி னேர்ந் தொப்பன கொளலே.

இது இந்த நான்கு புணர்ச்சிகளுக்கு மாவதோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது,

இ-ள், விகுதி-விகுதியும், பதம்-பதமும், சாரியை-சாரியையும், உருபு-உருபும்ஆகிய, அனைத்தினும்-நான்கின்புணர்ச்சிகளிடத்தும், உரைத்த-பொதுப்படச்சொல்லப்பட்ட, விதியின்-விதிகளுள், ஓர்ந்து-இவ்விதி இதற்குப்பொருந்தும் இவ்விதி இதற்குப்பொருந்தாது என வுய்த்துணர்ந்து, ஒப்பன-எவ்விதி எதற்குப்பொருந்துமோ அவ்விதியை, கொளல்-அதற்குக்கொள்க—எ-று.

(வரலாறு.)

விகுதிப்புணர்ச்சியுள் றவ்வொடுகரவும்மை நிகழ்பல்லவும் எனப் பொதுப்பட விதித்தாரேனும் சென்று என்கிறவிடத்து இறந்தகாலமும் சேறுளென்கிறவிடத்து எதிர்காலமும் பொருந்துமென்றுகொள்க.

பதப்புணர்ச்சியுள் அல்வழி இ ஐம்முன்னராயி னியல்புமிகலும் விகற்பமுமாகும் எனப்பொதுப்பட விதித்தாரேனும் பருத்தி குறிது எனவருகிற எழுவாய்ப்புணர்ச்சிக்கண் ணியல்பாமெனவும் ஆடித்திங்கள் எனவருகிற பண்புத்தொகைக்கண் மிகுமெனவுங்கொள்க.

சாரியைப்புணர்ச்சியுள் பதமுன் விகுதியும் பதமுமுருபும் புணர்வழியொன்றும் பலவுஞ்சாரியை வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமுமாகும் எனப் பொதுப்பட விதித்தாரேனும், நாட்டின்கணிருந்தான் எனக் கண்ணுருபிற்கு இன்சாரியை வருமென்றும் நாட்டினீங்கினான் என இன்னுருபிற்கு இன்சாரியை வாராதென்றுங் கொள்க. உருபு புணர்ச்சியுள் ஒற்றுயிர்முதலீற் றுருபுகள் புணர்ச்சிக்குமன்னப்பொயா வேற்றுமைப்புணர்ப்பே எனப்பொதுப்பட விதித்தாரேனும் நம்பிகண் எனக்கண்ணுருபு மிகாதென்றும் நம்பிக்கு எனக்குவ்வுருபு மன்னென்றமையால் மிகுமென்றுங்கொள்க. மற்றவைகளு மிப்படியே (௰௫)

௨௫. இயல்பின் விகாரமும் விகாரத் தியல்பு
முயர்திணை யிடத்து விரிந்துந் தொக்கும்
விரவுப் பெயரின் விரிந்து நின்று
மன்ன பிறவு மாகுமை யுருபே.

இது வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்காவதோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இயல்பின்விகாரமும் - பொதுவிதியோடு முடிதலேயன்றி அப்படிவிதித்த இயல்பிலே விகாரமாகியும், விகாரத்தியல்பும் - விகாரத்திலேயியல்பாகியும், உயர்திணையிடத்து - உயர்திணையினிடத்து, விரிந்தும்-வெளிப்பட்டும், தொக்கும்-மறைந்தும், விரவுப்பெயரின்-பொதுப்பெயரின்கண், விரிந்தும்-வெளிப்பட்டும், நின்றும்-மறைந்தும், அன்னபிறவும்-அவைபோல்வன பிறவேறுபாடுகளும், ஆகும் - ஆகிவரும், ஐயுருபு-இரண்டாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சி—எ-று.

வழிபடுதெய்வ நிற்புறங்காப்ப என இயல்பின் விகாரமாயிற்று. மண்கொணர்ந்தான், என விகாரத்தியல்பாயிற்று. நம்பியைக்கொணர்ந்தான் என உயர்திணையிடத்து விரிந்தது. பல்லோரறியுஞ்சொல் என அதனிடத்தேதொக்கது. கொற்றவனைக்கொணர்ந்தான் என விரவுப்பெயரிடத்து விரிந்தது. ஆண்மெற்றாள் என விரவுப்பெயரிடத்தே தொக்க

ஆ. [அன்னபிறவு மென்றமையான் தற்கொண்டான் எனவுறழப்படுவ து திரிந்தேவருதலும் பிறவுங்கொள்க இறந்ததுதழீஇய விழிவுசிறப்பு ம்மைகளால் வேற்றுமைக்கெனவிதித்த பொதுவிதியோடொருங்கொ த்து வாகுகட்டினுன் என இயல்பி லியல்பாகியும், மலாக்குறைத்தான் என விகாரத்தில் விகாரமாகியும் வருதலே பெரும்பாலனவென்க.] ()

உடுசு. புள்ளியு முயிரு மாயிறு சொன்முன்
றம்மி னாகிய தொழின்மொழி வரினே
வல்லினம் விகற்பமு மியல்பு மாகும்.

இதுவுமது,

இ-ள். புள்ளியுமுயிருமாயிறுசொன்முன் - மூன்றாம்வேற்றுமைப் புணர்ச்சியுள்ளே மெய்யும் உயிரும் இறுதியாகநின்ற சொற்களின்மு ன், தம்மினாகிய-கருத்தாவாகிய வீலமொழிப்பொருள்களாலாகிய, தொ ழின்மொழி-தொழிற்சொல், வரின்-வந்தால, வல்லினம் - அவ்விடத்து வருகிறவல்லினம், விகற்பமும் - உறழ்ச்சியும், இயல்பும்-இயல்பும், ஆ கும் - ஆகும்—எ-று. [இவ்விதியும் இரண்டாம்வேற்றுமைப் புணர்ச்சி போல ஒப்பனகொள்க.]

(வரலாறு.)

மேய்கோட்பட்டான் - பேய்க்கோட்பட்டான், சூர்கோட்பட்டா ன்-சூர்க்கோட்பட்டான்எ-ம், பேய்பிடிக்கப்பட்டான், புலிக்டிக்கப்பட் டான்-எ-ம், வரும், [உம்மையால் அராத்தீண்டப்பட்டான். சுருப்பாய ப்பட்டான், எனவேற்றுமைப் பொதுவிதியான் முடிவனவே பெரும் பாலனவென்க.] (௫௭)

உடுஎ. இதற்கிது முடிபென் றெஞ்சா தியாவும்
விதிப்பள வின்மையின் விதித்தவற் றியலான்
வகுத்துரை யாதவும் வகுத்தனர் கொளலே.

இது இவ்வதிகாரத்திற் காவதோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இதற்கிதுமுடிபென்று - இதற்குஇதுமுடிபென்று, யாவும்- இவ்வதிகாரத்துள் விதிக்கத்தகுவனவற்றையெல்லாம், எஞ்சாது - கு றையாமல், விதிப்பு - தனித்தனி அளவுசெய்து விதிக்கப்புகின், அள வின்மையின்-அதற்கு ஓரளவில்லாமையால், விதித்தவற்று-வகுத்துவி தித்தவற்றினுடைய, இயலான் - இலக்கணங்களையேதுவாகக்கொண்டு, வகுத்துரையாதவும் - வகுத்துவிதியுரையாதனவற்றையும், வகுத்தனர் கொளல்-கருதலளவையால் வகுத்து விதியுணர்த்துக்கொள்க—எ-று,

(வாலாறு.)

எழுத்தியலுள் "மொழிமுதற்காரணமாமணுத்திரளொலியெழுத்து" என வுரைத்தமையால் கட்புலனில்லாக் கடவுளைக்காட்டுஞ்-சட்டகம்போலச் செவிப்புலவொலியை-யுட்கொளற்கிடு முருவாம்வடிவெழுத்தெனப் பிறர்கூறியவாறு இவ்வொலிவடிவைக் காட்டுதற்கு ஓர்கருவியாக எழுதிக்கொள்ளப்பட்டது வரிவடிவெழுத்தெனக்கொள்க.

பதவியலுள் "அன்-ஆன், அள்-ஆள், என்னுஞ்சூத்திரத்திலேமுறையே அன்-ஆன், விகுதிஆண்பாற்கெனவுரைத்தமையால்பெருமாள் என்கிறபதம் பெருமையை யுடையானென்னும்பொருள்தோன்றநின்றபெருமான் என்கிற பதத்தினது ஆன்விகுதி ஆள்விகுதியாக ஓரோவிடத்தே திரிந்து ஆண்பாலையே யுணர்த்திநின்றதெனக்கொள்க.

உயிரீற்றுப்புணரியலுள் "இயல்பினும் விதியினுநின்ற உயிர்முன் கசதபமிகும்" என்று சொன்னமையால், ஊனவல்லினம் வாட்டறவும், என்றவிடத்து டகாரமும் வல்லினமாதலின் மிகுந்ததெனக்கொள்க.

மெய்யீற்றுப்புணரியலுள் "ஙக்தம் எம் நம் மீறு மவ்வருநவ்வே எனவுரைத்தமையால் அம்மென்கிற சொல்லிறுதி மகாரமுங்குற்றொற்றாகலின் தன்னெறிமயங்காத மெல்லினம்வரின் அதுவாய்த்திரிந்து அந்நலம்என அழகினதுநலமென்னும்பொருளதாய்வருமெனக்கொள்க.

உருபு புணரியலுள் "வவ்விறுசுட்டிற் கற்றுறல்வழியே எனவுரைத்தமையால் அதுபோலும் வினாவும் எவற்றை என அற்றுச்சாரியைபெறுமெனவும், இரண்டாம் வேற்றுமைக்கும் மூன்றும் வேற்றுமைக்கும் புறனடை யுரைத்தமையால் ஏழாம் வேற்றுமையும், மன்புகுந்தும் விண்பறந்து மாலும்பானுங் காணுவொருபொருள், என வேற்றுமைப் பொதுவிதியேலாது சிறுபான்மை வருமெனவுங்கொள்க [இன்னும் இவ்வைந்தியலுள்ளும் வகுத்துரையாதன வற்றையெல்லாம் துன்பப்படாமல் இதுவே இடமாக முடித்துக்கொள்க. (ம-அ)

ஐந்தாவது உருபுபுணரியல் முற்றுப்பெற்றது.

அடையெண்பெயர்முறைதோற்றம்வடிவளவாதியந்த
மிடைநிலைபோலியென்றீராங்கெழுத்துமிருபதமும்
மடுமுணர்மூன்றினியல்பும்விகாரமுஞ்சாரியையு
முடனுணர்வாரையெழுத்தறிவாரென்பருத்தமரே.

எழுத்ததிகார-முற்றிற்று.

இரண்டாவது

சொல்லதிகாரம்.

சொல்லதிகாரமாவது, சொல்லின ததிகாரத்தை யுடையதென
அன்மொழித் தொகையாய்ப்படலத்திற்குக்காரணக்குறியாயிற்று, சொ
ல்லென்ற தெழுத்தினு னாக்கப்பட்டு இருதிணைப் பொருட் டன்மையு
மொருவ னுணர்தற்குக்கருவியா மோசையாகிய பெயர்வினை யிடையு
ரியென்னும் நால்வகைச் சொல்லும் பிறவுமாம்.

முதலாவது

பெயரியல்.

௨௫௮. முச்சக நிழற்று முழுமதி முக்குடை
யச்சுத னடிதொழு தறைகுவன் சொல்லே.

இது கடவுள் வணக்கமும் அதிகாரமும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முச்சகம்-மூன்றுலகத்திற்கும், நிழற்றும்-நிழலைச்செய்கின்
ற, முழுமதி-நிறைந்தமதிபோலும், முக்குடை-மூன்றுகுடையையுடை
ய, அச்சுதன்-அழியாதகடவுளுடைய, அடி-அடிகளை, தொழுது-வண
ங்கி, அறைகுவன்-சொல்லுவேன், சொல்-முன்னதிகாரத்துட் சொல்
லியவெழுத்தினாலாகியசொல்லிலக்கணத்தை-எ-று ஏகாரம்-ஈற்றசை.

௨௫௯ ஒருமொழி தொடர்மொழி பொதுமொழி யென்று
இருதிணை யைம்பாற் பொருளையுந் தன்னையு
மூவகை யிடத்தும் வழக்கொடு செய்யுளின்
வெளிப்படை குறிப்பின் விரிப்பது சொல்லே

இது முன்னேசொல்லென்றது இஃதென்பது உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். ஒருமொழி-ஒருமொழியும், தொடர்மொழி- தொடர்மொ
ழியும், பொதுமொழி-பொதுமொழியும், என்று - எனமூன்றுபிரிவின
தாகி, இருதிணை-இருதிணையாகிய, ஐம்பாற்பொருளையும்-ஐம்பாற்பொ
ருளையும், தன்னையும்-அப்பொருளை யன்றித் தன்னையும், மூவகையிட
த்தும்-மூன்றிடத்திலும், வழக்கொடு-வழக்கினிடத்தும், செய்யுளின்-
செய்யுளிடத்தும், வெளிப்படை - வெளிப்படையாலும், குறிப்பின்-
குறிப்பினாலும், விரிப்பது-விளக்குவது, சொல்-சொல்லாகும்-எ-று.
[பொருளையுந் தன்னையுமென்றதனால் உயிர்க்கு அறிவானது கருவியா
ய் நின்று தன்னையும் பொருளையு முணர்த்துமாறுபோல ஒருவருக்கு
ச் சொல்லானது கருவியாய் நின்று தன்னையும் இருதிணை யைம்பாற்
பொருளையு முணர்த்துமென்பது பெற்றாம்] (௨)

௨௬௰. ஒருமொழி யொருபொரு ளனவாந் தொடர்மொழி
பலபொரு ளனபொது விருமையு மேற்பன.

இது மூன்சூத்திரத்திலே நிறுத்தமுறையான் மூவகைமொழிகளா மாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருமொழி - ஒருமொழிகளாவன, ஒரு பொருளனவாம்-பகாப்பதமாவது பகுபதமாவது ஒன்றுநின்று தத்தமொருபொருளைத் தருவனவாம், தொடர்மொழி - தொடர்மொழிகளாவன, பலபொருள ன-அவ்விருவகைப் பதங்களுந், தன்னேடும் - பிறிதோடும், அல்வழி-வேற்றுமைப்பொருணேக்கத்தால், இரண்டுமுதலியவாகத்தொடர்ந்து நின்று-இரண்டுமுதலிய பலபொருளைத்தருவனவாம், பொது(மொழி-பொதுமொழிகளாவன, இருமையுமேற்பன- ஒன்ருய்நின்று, ஒருபொருளைத்தந்தும்-அதுவே தொடர்ந்துநின்று பலபொருளைத்தந்தும் இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் நிற்பனவாம்—எ-று,

(வரலாறு) நிலம், நிலத்தன், நட், நட்ந்தான், இல், மன், தவ,நனி, எனவருவன ஒருமொழிகள் நிலம்வலிது, அதுகொல, சாலப்பகை- நிலங்கடந்தான், நிலத்தைக்கடந்தான், நிலத்தைக்கடந்தநெடுமால், என வருவன தொடர்மொழிகள் எட்டு, தாமரை, வேங்கை, எழுந்திருந்தான், எனவருவன பொதுமொழிகள், இவை ஒருமொழிகளாய் ஒருபொருளைத்தருதலன்றியும், எள்ளைத்து, தாவுகின்றமரை, வேகின்றகை, எழுந்துபின்னிருந்தான், எனத்தொடர்களாய்ப் பலபொருளைத் தருதலுங்காண்க, து-உண்ணென்கிற ஏவல். (௩)

உ௬௧. மக்க டேவர் நரக ருயர்திணை
மற்றுயி ருள்ளவு மில்லவு மஃறிணை,

இது நிறுத்தமுறையால் இருதிணையாமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். மக்கள்-மக்களும், தேவர்-தேவரும், நரகர்-நரகரும், உயர்திணை-உயர்திணையாகும், மற்றுயிருள்ளவும்- அவரொழிந்த விலங்கு முதலாகிய வுயிருள்ளவையும், இல்லவும்-நிலம் நீர்முதலாகிய வுயிரிலலாதவையும், அஃறிணை-அஃறிணையாகும்—எ-று,

[இம் மூவகையோருடைய உடம்பையும் உயிரையும் வேருக்குறிக்கும்போது அவையும் அஃறிணையாம், உயர்திணை-உயர்வாகிய குலம், அஃறிணை அதுவல்லாதகுலம்,] (௪)

உ௬உ. ஆண் பெண் பலரென மூப்பாற் றுயர்திணை.

இது நிறுத்தமுறையால் ஐம்பாலுட் சிலபாலும் அவற்றிற்குரிய திணையும் உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். ஆண்-ஆண்பாலும், பெண்-பெண்பாலும், பலர்-பலர்பாலும்,என-என்று, முப்பாற்று-மூன்றுபாலினையுடைத்தாகும், உயர்திணை-உயர்திணை—எ-று,

[ஆடவர் என்கிறது முதலாகிய ஆண் பன்மையையும், பெண்டிர் என்கிறது முதலாகிய பெண் பன்மையையும், மக்கள் என்கிறது முத

லாகிய அவ்விருவர் பன்மையையும் அடக்கிப் பலவென்றார், பின் பல வென்பதூஉம் அது,] (௫)

௨௬௩. ஒன்றே பலவென் றிருபாற் றஃறிணை,

இதுவுமது.

இ-ள். ஒன்று-ஒன்றன்பாலும், பல-பலவின்பாலும், என்று-என்று இருபாற்று-இரண்டுபாலினையுடைத்தாகும், அஃறிணை-அஃறிணை-எ-று,

[அஃறிணையிலே சேவல் என்கிறது முதலாகிய ஆண்பாலும், பெடை என்கிறது முதலாகிய பெண்பாலும், இருந்தாலும் உயிருள்ளவைகளிலே சிலவற்றிற்கும் உயிரில்லாதவைகளுக்கும் இல்லாமையால் அப்பகுப்பொழித்து எல்லாவற்றிற்கும் பொருந்த ஒன்றென்றார்,] (௬)

௨௬௪. பெண்மைவிட் டாண்வா வுவபே டாண்பா
லாண்மைவிட் டல்ல தவாவுவ் பெண்பா
லிருமையு மஃறிணை யன்னவு மாகும்,

இது திணைபால்களுக்காவதோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது,

இ-ள், பெண்மை-பெண்டன்மையை, விட்டு-விட்டு, ஆண்-ஆண்டன்மையை, அவாவுவ-அவாவுவனவாகிய, பேடு-பேடுகள், ஆண்பால்-உயர்திணையாண்பாலாகும், ஆண்மை-ஆண்டன்மையை, விட்டு-விட்டு, அல்லது-பெண்டன்மையை, அவாவுவ-அவாவுவனவாகிய, பேடு-பேடுகள், பெண்பால்-உயர்திணைப்பெண்பாலாகும், இருமையும் - இவ்விருவகைப்பேடுகளும், அஃறிணையன்னவும் - அஃறிணையையொப்பனவும், ஆகும்-ஆகும்—எ-று,

(வரலாறு) "பெண்ணவாயாணிழந்த பேடியணியாளோ, கண்ணவாத்தக்ககலம்" எனப் பெண்ணிலக்கணஞ் சிறந்தமையினாலே பெண்பாற்பட்டது ஆண்பாற்பட்டதற்கும் அஃறிணையையொத்து நின்றதற்கும இலக்கியம் வந்தவழிக்காண்க, (௭)

௨௬௫. படர்க்கை வினைமுற்று நாமங் குறிப்பிற்
பெறப்படுந் திணைபா லனைத்து மேனை
யிடத்தவற் றொருமைப் பன்மைப் பாலே,

இது நிறுத்தமுறையால் மூன்றிடத்திலுஞ் சொல்தன்னையும் பொருளையும் உணர்த்துமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். படர்க்கைவினைமுற்று - படர்க்கைவினைமுற்றுச்சொல்லையும், (படர்க்கை) நாமம்-படர்க்கைப்பெயர்ச்சொல்லையும், குறிப்பின்-முன்குறித்தால், திணைபாலனைத்தும்-இருதிணையைம்பாலும், பெறப்படும்-பின் அவ்விருவகைச்சொல்லாலும் பெறப்படும், ஏனையிடத்து-ஒழிந்த தன்மைமுன்னிலைகளில், (வினைமுற்று) வினைமுற்றுச்சொல்லையும், (நாமம்) பெயர்ச்சொல்லையும், (குறிப்பின்) முன்குறித்தால், அவற்று-அவ்விருதிணையைம்பாலுள், ஒருமைப் (பால்) ஒருமைப்பாலும், பன்மை

ப்பால்-பன்மைப்பாலும், (பெறப்படும்) அந்நால்வகைச்சொல்லாலும் பெறப்படும்—எ-று,

(உ-ம்) நடந்தான், நடந்தாள், நடந்தார், நடந்தது, நடந்தன-எ-ம், அவன், அவள், அவர், அது, அவை-எ-ம், படர்க்கைவினை முற்றுச்சொல்லும், படர்க்கைப்பெயர்ச்சொல்லும், முன்புதம்மையுணர்த்திப்பின்பு இருதிணையைம்பாற்பொருளையுமுணர்த்தின, நடந்தேன், நடந்தேம்-எ-ம், யான், யாம்-எ-ம், தன்மைவினைமுற்றுச்சொல்லும், தன்மைப்பெயர்ச்சொல்லும், நடந்தாய், நடந்தீர்-எ-ம், நீ, நீர்-எ-ம், முன்னிலை வினைமுற்றுச் சொல்லும் முன்னிலைப் பெயர்ச்சொல்லும், முன்னே தம்மை யுணர்த்திப் பின்பு இருதிணை யைம்பாலுள் ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலு முணர்த்தின. [மூவிடங்களி லொன்றற்குரிய வினைமுற்றும்பெயரும் தம்மையும் பொருளையும் இப்படி யுணர்த்துமெனவே இவ்விடங்களுக்குப் பொதுவாகிய வினைமுற்றுகளும் பெயர்களும் பொதுமைநீங்கி யோரிடத்திற்குரியவாகியும் எச்சவினை முதலியனவும இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் பெயர்வினைகளைச்சார்ந்தும் இப்படியே தம்மையும்பொருளையும் உணர்த்துமெனக்கொள்க] (அ)

௨௬௬. தன்மை முன்னிலை படர்க்கை மூவிடனே.

இது நிறுத்தமுறையால் மூவிடமாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மூவிடன்-மூவிடமாவன, தன்மை-தன்மையும், முன்னிலை-முன்னிலையும், படர்க்கை-படர்க்கையும் ஆம்—எ-று.

(வரலாறு.)

யான், நீ, அவன்-எ-ம், வந்தேன், வந்தாய், வந்தான்-எ-ம், வரும்()

௨௬௭. இலக்கண முடைய திலக்கணப் போலி
மரூஉ வென்றாகு மூவகை யியல்பு
மிடக்க ரடக்கன் மங்கலங் குழூஉக்குறி
யெனுமூத் தகுதியோ டாறும் வழக்கியல்.

இது நிறுத்தமுறையால் வழக்காமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், இலக்கணமுடையது - இலக்கணவழியால் வருவதும், இலக்கணப்போலி - இலக்கணமில்லையாயினும் இலக்கணமுடையதுபோல வருவதும், மரூஉ-இலக்கணஞ்சிதைந்து மரீஇயதும், என்றாகும் - என்றுவழங்குகிற, மூவகையியல்பும் - மூவகையியல்புவழக்கும, இடக்கரடக்கல்-சொல்லத்தகாததை மறைத்துச்சொல்வதும், மங்கலம் - மங்கலமில்லதை யொழித்து மங்கலமாகக்கூறுவதும், குழூஉக்குறி ஒருகூட்டத்திலுள்ளோர் யாதாயினுமொரு காரணத்தால் ஒருபொருளினது சொற்குறியையொழித்து வேறொருசொற்குறியாற்கூறுவதும், எனும், என்றுவழங்குகின்ற, மூத்தகுதியோடு- மூன்றுதகுதிவழக்குடனே ஆறும்-ஆறாகும், வழக்கியல்-வழக்கிலக்கணம்—எ-று,

(வரலாறு.)

நிலம், நீர், தீ, காற்று, வானம், நன்னிலம், தண்ணீர், வெந்நீர், இ வைமுதலானவை இலக்கணமுடையன,

இல்முன் என்பதை முன்றில் என்றும், நகர்ப்புறம் என்பதைப் புறநகர் என்றும், கண்மீ என்பதை மீகண் என்றும், கோவில் என்ப தைக் கோயில என்றும், வழங்குகின்ற இவைமுதலானவை இலக்கண ப்போலி.

அருமருந்தன்னபிள்ளை என்பதை அருமந்தபிள்ளை என்றும், மலை யமாநாடு என்பதை மலாடுஎன்றும், சோழநாடு என்பதைச் சோணாடு என்றும், பாண்டியநாடு என்பதைப் பாண்டிநாடுஎன்றும், அ இ என் கிற சுட்டுக்களை அந்தஇந்த என்றும் மாவடி என்பதை மராடிஎன்றும், குளவாம்பல்என்பதைக் குளாம்பல் என்றும், யார்என்பதை ஆர்என் றும், தஞ்சாவூர்என்பதைத்தஞ்சையென்றும், வழங்குகிற இவை முத லானவை மரூஉ

கால்கழீ இவருதும். ஆமுன்பகாவீ, பவ்வீ, எனவழங்குகிற! இ வைமுதலானவை இடக்கரடக்கல.

செத்தாரைத் துஞ்சினரென்றும், ஓலையைத் திருமுகமென்றும், காராட்டை வெள்ளாடென்றும், வழங்குகிற இவை முதலானவை ம ங்கலம்.

பொற்கொல்லர் பொன்னைப்பறியென்றும், யானைப்பாகர் ஆடை யைக் காரையென்றும், வேடர்களைச்சொல் விளம்பிஎன்றும், வழங்கு கிற இவை முதலானவை குழூஉக்குறி, மற்றவைகளு மிப்படியே வரு தல்காண்க, (௰)

உ௬அ. பல்வகைத் தாதுவி னுயிர்க்குடல் போற்பல
சொல்லாற் பொருட் கிடனாக வுணர்வினின்
வல்லோ ரணிபெறச் செய்வன செய்யுள்,

இது நிறுத்தமுறையால் செய்யுளாமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். பல்வகைத்தாதுவின் - தோல் இரத்தம் இறைச்சி மேதை எலும்பு மச்சை சுவேதநீர்என்கிற எழுவகைத்தாதுக்களினாலே, உயிர்க்கு - உயிர்க்குஇடமாகச்செய்யப்பட்ட, உடல்போல் - உடம்புபோல, பலசொல்லால் - இயற்சொல் திரிசொல திசைச்சொல் வடசொல் எ ன்கிற நால்வகைச்சொற்களால், பொருட்கு - பொருளுக்கு, இடனாக- இடமாக, உணர்வினின்-கல்வியறிவினால், வல்லோர் - செய்யுள்செய்ய வல்லவர், அணிபெற- அலங்காரம்பெற, செய்வன - உண்டாக்குவன, செய்யுள்-செய்யுளாம்—எ-று,

[இப்படிசொல்லவே எழுத்தாலானது சொல்லாதலால் எழுத்து ச்சொற்பொருளணி நான்கினாலும் உண்டாவது செய்யுளென்பதாயிற்

று.] (வரலாறு) வருங்குன்றமொன் றுரித் தொன்றில்லைமம்பல் வன்மலயத், திருங்குன்றவாண ரினங்கொடியேயிட ரெய்தவெலம்மூர்ப், பருங்குன்றமாளிகை நுண்களபத்தொளி பாயநும்மூர்க், கருங்குன்றம்வெண்ணிறக் கஞ்சுகமேய்க்குங் கனங்குழையே, இக்கட்டளைக்கலிப்பா இடமணித்தென்கிற பொருளுக்கிடமாகித் தன்மை யுவமை யுருவகவணிகளும் பிறவுமுடைத்தாய் வருதல்காண்க. மற்றவைகளுமிப்படியே, ()

உகூசூ ஒன்றொழி பொதுச்சொல் விகாரந் தகுதி
யாகு பெயரன் மொழிவினைக் குறிப்பே
முதற்றொகை குறிப்போ டின்ன பிறவுங்
குறிப்பிற் றருமொழி யல்லன வெளிப்படை.

இது நிறுத்தமுறையால் வெளிப்படையுங் குறிப்புமாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், ஒன்றொழிபொதுச்சொல்- இருதிணையாண்பெண்ணு ளொன்றனை யொழிக்கும் பொதுச்சொல்லும, விகாரம் -வலித்தன்முதலாகிய விகாரச்சொற்களும், தகுதி - மூவகைத்தகுதிவழக்குச்சொற்களும், ஆகுபெயர் - ஆகுபெயர்ச்சொல்லும், அன்மொழி - அன்மொழித்தொகைச்சொல்லும், வினைக்குறிப்பு - வினைக்குறிப்புச்சொல்லும், முதல்- முதற்குறிப்புச்சொல்லும், தொகை - தொகைக்குறிப்புச்சொல்லும், குறிப்பு -இம்மூவகைத்தொகையல்லாத பலவழியாலும் வருங்குறிப்புச்சொல்லும், இன்னபிறவும் - இவைபோல்வனபிறவும், குறிப்பின் - குறிப்பினால், தரு - இருதிணையைம்பாற் பொருள்களையுந் தருகிற, மொழி- சொற்களாம், அல்லன-இவையல்லனவெல்லாம், வெளிப்படை-வெளிப்படையால், தரு- அப்பொருளைத்தருகிற, மொழி- சொற்களாம்-எ-று.

(உ-ம்) ஆயிரமக்கள்பொருதார், இதில் மக்கள்என்கிற பொதுப்பெயரும், பொருதார் என்கிற பொதுவினையும் உயர்திணைப் பெண்பாலை யொழித்து ஆண்பாலைக்காட்டின. குறுத்தாட்பூதம், மரைமலர், இவ்விகாரச்சொற்கள் குறுந்தாட்பூகம், தாமரை, என்பவற்றைக் குறிப்பினாற்காட்டின. கால்கழீஇவருதும், இருமுகம், பறி, இத்தகுதிவழக்குகள், மலங்கழுவி வருதும், ஓலை, பொன், என்பவற்றைக் குறிப்பாலுணர்த்தின. புளிதின்றான், இவ்வாகுபெயர் அதன்பழத்தைக் குறிப்பாலுணர்த்திற்று. "பொற்றொடிதந்த புனைமடல்" இங்கே பொற்றொடி என்கிற அன்மொழித்தொகை அதனையுடையாளை யுணர்த்திற்று. இவனிப்போது பொன்னன், இங்கே பொன்னன் என்கிறது பெயர்ப்பொரு

லையொழித்து வினைக்குறிப்புப்பொருளைக் குறிப்பா லுணர்த்திற்று. அறத்தாறிது வெனவெள்ளைக்கிழிப்பு, இங்கே இம்முதற்குறிப்பு "அறத்தாறிதுவென வேண்டாசிவிகை பொறுத்தானோ டூர்ந்தானிடை" என்கிற பாட்டைக்குறிப்பா லுணர்த்திற்று, "அலங்குளைப்புரவி யைவரொடுசினைஇ" இங்கே ஐவர் என்கிற தொகைக்குறிப்பு பாண்டவரைக் குறிப்பா லுணர்த்திற்று. கற்கறித்து நன்கட்டாய், பயாவேங்கை, "உவர்க்கடலன்ன செல்வருமுளரோ, கிணற்றூற்றன்ன நீயுமாருளையே, பல்சான்றீரோ பல்சான்றீரோ, கயன்முள்ளன்ன நரைமுதிர்திரைகவுட், பயனின்மூப்பிற் பல்சான்றீரோ" இவைமுதலானவை யெல்லாம் பலவழியாலும் வருங் குறிப்புச்சொற்கள். [இன்னபிறவு மென்றதனால் தெரிநிலைவினை குறிப்புவினையா லணையும்பெயர்களும், வினைமுற்றானுங் குறிப்புமுற்றானும் வருமெச்சங்களும், செய்யுமென்முற்றும், கேட்குந போல முதலியவாக அஃறிணையிடத்துச் சொல்லப்படுவனவும், ஆகிய விவைமுதலானவை குறிப்பாற் பொருளுணர்த்துமெனக்கொள்க.] இப்படியல்லாமல் நிலம், நீர், தீ, காற்று, வானம், எனவருவன வெளிப்படையாற் பொருளுணர்த்துவனவாம். (௯௨)

௨௭௦. அதுவே, இயற்சொற் றிரிசொ லியல்பிற் பெயர்வினை
யெனவிரண் டாகு மிடையுரி யடுத்து
நான்கு மாந்திசை வடசொ லணுகாவழி.

இது மூன்சூத்திரம் வரைக்குஞ் சொல்லாவது இதுவெனக்காட்டக் கண்டசொல் இத்தனையாமென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், அது - முன்னேகாட்டியசொல், இயற்சொல் -இயற்சொல்லும், திரிசொல்-திரிசொல்லுமென்கிற, இயல்பின் - தன்மையையுடைய, பெயர்ச் (சொல்) - பெயர்ச்சொல்லும், வினைச் (சொல்) - வினைச்சொல்லும், என்-என்று, இரண்டாகும் -இரண்டாகும், இடைச் (சொல்) - இடைச்சொல்லும், உரிச் (சொல்) - உரிச்சொல்லும், அடுத்து- அவற்றுடனடுத்து' நான்குமாம்-நான்குமாகும், திசைவடசொல்-திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும், அணுகாவழி - அவற்றுடன்சேராதவிடத்து—எ-று.

[எனவே அதுவே யெனக்குறித்தசொல், பெயரியற்சொல், பெயர்த்திரிசொல், வினையியற்சொல், வினைத்திரிசொல், இடையியற்சொல், இடைத்திரிசொல், உரியியற்சொல், உரித்திரிசொல், என வெண்வகைப் படுமென்றும், திசைச்சொல்லும், வடச்சொல்லும், சேர்ந்தவிடத்துப் பத்துவகைப்படுமென்றுமாம்] (௯௩)

௨௭௧ செந்தமி ழாகித் திரியா தியார்க்குந்
தம்பொருள் விளக்குந் தன்மைய வியற்சொல்.

இது மூன்சூத்திரத்திலே நிறுத்தமுறையால் இயற்சொல்லாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செந்தமிழாகி - செந்தமிழ் நிலத்துமொழியாகி, திரியாது-திரிசொற்போலாகாது, யார்க்கும்-கற்றோருக்குங்-கல்லாதோருக்கும், தம்பொருள் - தம்பொருளை, விளக்கும்-ஒப்பவிளக்குகின்ற, தன்மையை-தன்மையையுடைய வுலகவழக்கே, இயற்சொல் - இயற்சொல்லாகும்—எ-று.

(வாலாறு) மண், பொன், மரம், இவைமுதலானவை பெயரியற்சொல், நடந்தான், வந்தான், இவைமுதலானவை வினையியற்சொல், அவனை, அவனால், இவைகளிலேவந்த வேற்றுமையுருபுமுதலானவை இடையியற்சொல், அழகு, அன்பு, இவைமுதலானவைஉரியியற்சொல், [செந்தமிழ்நாடாவது - பாண்டிவளநாடென்றறிக.] (நீசு)

௨௭௨. ஒருபொருள் குறித்த பலசொல் லாகியும்
பலபொருள் குறித்த வொருசொல் லாகியு
மரிதுணர் பொருளன திரிசொல் லாகும்

இது நிறுத்தமுறையால் திரிசொல்லாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருபொருள் - ஒருபொருளை, குறித்த-கருதிய, பலசொல்லாகியும்-பலசொற்களாயும், பலபொருள்-பலபொருள்களை, குறித்த-கருதிய, ஒருசொல்லாகியும்-ஒருசொலலாகியும், அரிது-அரிதாக, உணர்-கற்றோர் அறிகின்ற, பொருளன-பொருளினவாய்வருவன, திரிசொல்லாகும்-திரிசொல்லாகும்—எ-று.

அரிதுணர் பொருளனவென்றதனால் ஒருபொருள்குறித்த பலசொற்களிலும் பலபொருள் குறித்த ஒருசொற்களிலும் இயற்சொலலொழியக் கொள்க.

வாலாறு.

கிள்ளை, சுகம், தத்தை—இவைகிளி என்கிற வொருபொருள்குறித்த பலபெயர்த்திரிசொல். வாரணம்—இது யானையுங் கோழியுஞ் சங்குமுதலாகிய பலபொருள் குறித்த ஒருபெயர்த்திரிசொல், படர்ந்தான், சென்றான்—இவை போயினான் என்கிற ஒருபொருள்குறித்தபல வினைத்திரிசொல். வரைந்தான்—இதுநீக்கினான் கொண்டான் என்கிற பலபொருள் குறித்த ஒருவினைத்திரிசொல். சேறும், வருதும்—இவற்றினுடைய றும் தும் விகுதிகள் தன்மைப் பன்மை யெதிர்காலம் என்கிற ஒருபொருள்குறித்த பலவிடைத்திரிசொல். கொல் இது ஐயம்,

அசைநிலை, என்கிற பலபொருள் குறித்த ஓரிடைத்திரிசொல் சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி—இவை மிகல்என்கிற ஒருபொருள் குறித்த பலவுரித்திரிசொல். கடி என்கிறது காப்பு, கூர்மை, அச்சம், சரிப்பு, விளக்கம், சிறப்பு, மணம், முதலிய பலபொருள் குறித்த ஓருரித்திரிசொல். மற்றவைகளு மிப்படியே வருதல் காண்க. (௰௫)

௨௭௩. செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிரு நிலத்தினு
மொன்பதிற் றிரண்டினிற் றமிழொழி நிலத்தினுந்
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொலென்ப.

இது நிறுத்தமுறையால் பெயர்வினை யிடையுரிகளை இடுகுறிகாரணமென்னுஞ் சூத்திரமுதலாக இவ்வதிகாரத்தி னைந்தியல்களாலு முணர்த்தவைத்து ஒழிந்த திசைவடசொற்களிலே திசைச்சொல்லாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செந்தமிழ்நிலம்-செந்தமிழ்நிலத்தை, சேர்-சேர்ந்த, பன்னிருநிலத்தினும்-பன்னிரண்டு கொடுந்தமிழ்நிலங்களிலும், ஒன்பதிற்றிரண்டினில்-பதினெண்மொழிகளுள், தமிழ்-தமிழ்நிலமானது, ஒழி-ஒழிந்த, நிலத்தினும்-நிலங்களிலுமுள்ளோர்தங்குறிப்பின- தங்குறிப்பினவாய் (அத்திசைகளினின்றுஞ்செந்தமிழ் நிலத்து வந்து வழங்குவன, திசைச்சொலென்ப-திசைச்சொல்லென்று சொல்லுவர் புலவர்—எ-று.

(கொடுந்தமிழ்நாடுபன்னிரண்டாவன.)

தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா வேண்பூழி
பன்றி யருவா வதன்வடக்கு—நன்றாய
சீதமலாடு புனனாடு செந்தமிழ்சே
ரேதமில் பன்னிருநாட் டெண்.

தென்பாண்டிநாட்டார் ஆவினைப்பெற்றமென்பர், குட்டநாட்டார்-தாயைத்தள்ளையென்பர், குடநாட்டார் - தந்தையை அச்சனென்பர், கற்காநாட்டார் - வஞ்சரைக்கையரென்பர், வேணாட்டார் - தோட்டத்தைக்கிழாரென்பர், பூழிநாட்டார்- சிறுகுளத்தைப்பாழியென்பர், அருவாநாட்டார்-செறுவைச்செய்யென்பர், அருவாவடதலையார் - புளியையெகினென்பர், சீதநாட்டார்-தோழனையெலுவனென்பர், இவைமுதலானவையும் தமிழ்மேற்கூறும் வடமொழியுமொழிந்த பதினேழுநிலத்து மொழிகளு ளேற்பனவுஞ் செந்தமிழோடுகலந்து வருதல்காண்க. (௰௬)

௨௭௪, பொதுவெழுத் தானுஞ் சிறப்பெழுத்தானு
மீரெழுத்தானு மியைவன வடசொல்.

இது, வடசொல்லாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் பொதுவெழுத்தானும் - ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும்பொது வெழுத்தாலும், சிறப்பெழுத்தானும் - ஆரியத்திற்கே யுரிய சிறப்பெழுத்துத் திரிந்தவெழுத்தாலும், ஈரெழுத்தானும் - இவ்விரண் டெழுத்தினாலும், இயைவன - (செந்தமிழ்ச்சொல்லை யொப்பனவாகி வடதிசையிலிருந்து செந்தமிழ்நிலத்துவந்து) வழங்குவன, வடசொல்-வடசொல்லாம்—எ-று,

(வரலாறு)

அமலம், கமலம், காரணம், காரியம், இவை பொதுவெழுத்தாலியைந்தன சுகி, போகி, சுத்தி, இவை சிறப்பெழுத்தாலியைந்தன அரன், அரி, கடினம், சலம், இவை யீரெழுத்தாலுமியைந்தன மற்றவையுமிப்படியே. (௰எ)

௨௭௫ இடுகுறி காரண மரபோ டாக்கந்
தொடர்ந்து தொழிலல காலந் தோற்றா
வேற்றுமைக் கிடனாய்த் திணைபா லிடத்தொன்
றேற்பவும் பொதுவு மாவன பெயரே,

இது இவ்வதிகாரத் தைந்தியலாலு முணர்த்தவைத்த பெயர்வினை யிடையுரி என்கிற நான்கினுள்ளே பெயரிலக்கண மூணர்த்தும் படியாகத்தொடங்கி அதன் பொதுவிலக்கண முணர்த்துகின்றது

இ-ள் இடுகுறி-இடுகுறியும், காரண (க்குறி) - காரணக்குறியும், மரபு-மரபினையும், ஆக்கம்-ஆக்கப்பாட்டினையும், தொடர்ந்து - தொடர்ந்து, தொழிலல-வினையாலணையுங் காரணக்குறியல்லாதவை, காலம்-காலத்தை, தோற்றா-காட்டாமல், வேற்றுமைக்கு-எட்டு வேற்றுமையுஞ்சார்தற்கு, இடனாய்-இடமாகி, திணை - இருதிணையிலும், பால் - ஐம்பாலிலும், இடத்து - மூவிடத்திலும், ஒன்று-ஒன்றனை, ஏற்பவும்-ஏற்பனவும், பொதுவும்-பலவற்றினை யேற்பனவும், ஆவன-ஆகிவருவன, பெயர்-பெயர்களாம—எ-று,

(வரலாறு)

மரம், விள, பனை, இவைமுதலானவை இடுகுறிமரபு அவன், அவள், பறவை, விலங்கு, இவைமுதலானவை காரணக்குறிமரபு "பொன்போலுங் கள்ளிப்பொறி பறக்குங்கானலிலே, யென்பேதை செல்லற்கியைந்தனளே-மின்போலு, மானவேன் முட்டைக்குமாறாய தெவ்வர்போங், கானவேன் முட்டைக்குங்காடு" இப் பொய்யாமொழிப்புலவன் பாட்டில் வேட்டுக்குமரன் தன்பெயர் முட்டையென்றுமாடச்சொல்லுதலால் இதுமுதலானவை இடுகுறியாக்கம், பொன்னன், பூணன், 'மலைமகன்மகனே மாற்றோர்கூற்றே' இவைமுதலானவை காரணக்கு

றியாக்கம் நடந்தவனை, நடந்தோனை, இவைமுதலாகிய வினையாலணையு ங்காரணக்குறிகாலங்காட்டும் [மரம், மனை-முதலாகியவிடுகுறிப்பெய ரும், அவன, அவள், முதலாகிய காரணப்பெயரும், அவ் விலக்கணங் களோடு தோற்றிய பொருள்களுக் கெல்லாந் தொன்றுதொட்டு மரபு பு பற்றிவருவன, முட்டை முதலாகிய விடுகுறிப்பெயரும், பொன்ன ன் முதலாகிய காரணப்பெயரும், நடுவிலே ஒருவரால் ஆக்கப்பட்டு வருவனவாம். (௰அ)

௨௭௬. அவற்றுள், கிளையெண் குழூஉமுதற் பலபொருடிணைதே
மூர்வா னகப்புற முதல நிலன்யாண்
டிருது மதிநா ளாதிக் காலந்
தோள்குழன் மார்புகண் காது முதலுறுப்
பளவறி வொப்பு வடிவு நிறங்கதி
சாதி குடிசிறப் பாதிப் பல்குண
மோத லீத லாதிப் பல்வினை
யிவையடை சுட்டு வினுப்பிற மற்றோ
டுற்றனவ் வீறு நம்பி யாடூஉ
விடலை கோவேள் குரிசி றோன்ற
வின்னன வாண்பெய ராகு மென்ப.

இது முன்னே திணைபாலிடத்தொன் றேற்பவு மென்றவற்றுள் உய ர்திணையாண்பாற்குரிய பெயருணர்த்துகின்றது

இ-ள் அவற்றுள்-மேற்சொன்னவற்றுள், கிளை - சுற்றமும், எ ண்-எண்ணும், குழூஉ-கூட்டமும், முதல்-முதலாகிய, பலபொரு(ளோ டு) - பலபொருள்களோடும், திணை-ஐந்திணையும், தேம்-தேயமும், ஊ ர்-ஊரும், வான்-வானும், அகம் - அகமும், புறம்-புறமும், முதல்-முத லியனவாகிய, நில(னோடு)-இடங்களோடும், யாண்டு - வருடமும், இ ருது - பருவமும், மதி - மாதமும், நாள் - நாண்மீனும், ஆதி-முதலா கிய, கால(மோடு) - காலங்களோடும், தோள் - புயமும், குழல் - மயி ரும், மார்பு-மார்பும், கண்-கண்ணும், காது-காதும, முதல்-முதலாகிய, உறுப்(போடு) - அவயவங்களோடும், அளவு-அளவும், அறிவு - அறி வும், ஒப்பு-ஒப்பும், வடிவு-வடிவும், நிறம் - நிறமும், கதி-நாற்கதியும், சாதி-குலமும், குடி-குடியும், சிறப்பு-சிறப்பும், ஆதி-முதலாகிய, பல குண(மோடு) -பலகுணங்களோடும், ஓதல்-ஓதுதலும், ஈதல்-கொடுத் தலும், ஆதி-முதலாகிய, பலவினை(யோடு) - பலதொழில்களோடும், இவை-இவற்றை, அடை-அடைந்த, சுட்டுவினுப்பிறமற்றோடு-சுட்டும் வினவும்பிறவும்மற்றும் ஆகிய நான்கனோடும், உற்ற-பொருந்திய,னவ் வீறு-னகரமெய்யீற்றுப்பெயர்களும், நம்பி யாடூஉ விடலை கோவேள் குரிசி றோன்றல்-நம்பிமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட வீப்பெயர்களும், இ

ன்னன - இவைபோல்வனபிறவும், ஆண்பெயராகும் - உயர்திணையாண்பாற் பெயர்களாகும், என்ப - என்றுசொல்லுவர் புலவர் — எ-று.

(வரலாறு)

பொருளால்வரு பெயர்களாவன.

தமன், நமன், நுமன், எமன், தம்மான், நம்மான், நும்மான், எம்மான் — கிளையால்வருபெயர், ஒருவன் — எண்ணால்வருபெயர், அவையத்தான் — குழூஉவால்வருபெயர், பொருளன், பொன்னன், முடியன், இவைமுதலானவை முதலென்றதனால் வருபெயர்.

இடத்தால் வருபெயர்களாவன.

வெற்பன், பொருப்பன் — குறிஞ்சித்திணையால் வருபெயர், மறவன், எயினன் — பாலைத்திணையால்வருபெயர், இடையன், ஆயன் — முல்லைத்திணையால் வருபெயர், ஊரன், மகிழ்நன — மருதத்திணையால் வருபெயர், சேர்ப்பன், துறைவன் — நெய்தற்றிணையால் வருபெயர், சோழியன், கொங்கன் — தேயத்தால்வருபெயர், கருவூரான், மதுரையான் — ஊரால்வருபெயர், வானத்தான், அகத்தான், புறத்தான், என்பன வான்முதலாகிய மூன்றாலும் வருபெயர். மண்ணகத்தான், பாதலத்தான், இவைமுதலானவை முதலவென்றதனால் வருபெயர்.

காலத்தால் வருபெயர்களாவன.

மூவாட்டையான், பிரபவன் — வருடத்தால்வருபெயர், வேனிலான், காரான் — பருவத்தால்வருபெயர், தையான், மாசியான் — மாதத்தால்வருபெயர், ஆதிரையான், ஓணத்தான் — நாண்மீனால்வருபெயர், நெருநலான், காலையான், மாலையான், ஆதியென்றதனால் வருபெயர்.

சினையால்வரு பெயர்களாவன.

திணிதோளான், செங்குஞ்சியான், வரைமார்பான், செங்கண்ணான், குழைக்காதான், என்பன தோண்முதலிய வைந்துறுப்பாலும் வருபெயர் குறுந்தாளன், நெடுங்கையான், முதலென்றதனால் வருபெயர்.

குணத்தால்வரு பெயர்களாவன.

பெரியன், சிறியன் — அளவினால்வருபெயர், அறிஞன், புலவன் — அறிவால்வருபெயர், பொன்னொப்பான், மணியனையான் — ஒப்பால் வருபெயர், கூனன், குறளன் — வடிவால்வருபெயர், கரியன், செய்யன் — நிறத்தால்வருபெயர், மானுடவன், தேவன் — கதியால்வருபெயர், அந்தணன், அரசன், வணிகன், வேளாளன் — சாதியால்வருபெயர், சேரன், சோழன், பாண்டியன் — குடியால்வருபெயர், ஆசிரியன், படைத்தலைவன் — சிறப்பால்வருபெயர், நல்லன், தீயன், இவைமுதலானவை ஆதியென்றதனால் வருபெயர்,

தொழிலால்வருபெயர்களாவன.

ஓதுவான், ஈவான்—ஓதன்முதலாகிய விரண்டாலும் வருபெயர், கணக்கன், தச்சன், என்பன ஆதியென்றதனால வருபெயர்.

சுட்டால்வருபெயர் முதலானவை.

அவன், இவன், உவன்-எ-ம், எவன், ஏவன், யாவன்-எ-ம், பிறன் எ-ம், மற்றையான்-எ-ம, வருவன. சுட்டுமுதலாகிய நான்காலும் வருபெயர், நம்பிமுதலாகிய வேறுபெயர்களும் உரைக்கிடையிற்காண்க. இன்னவென்றதனால் வில்லி, வாளி, கிள்ளி, சென்னி, ஏந்தல, செம்மல, ஏனாதி, காவிதி, குடுமி, தோன்றல, அண்ணல், என உயர்திணை யாண்பாற் பொருள்குறித்து வருவனவெல்லாங் கொள்க. (௰௬)

உ-எ, கிளைமுத லாகக் கிளந்த பொருள்களு
ளவ்வொற் றிகரக் கேற்ற வீற்றவுந்
தோழி செவிலி மகடூஉ நங்கை
தையலோ டின்னன பெண்பாற் பெயரே.

இது உயர்திணை பெண்பாற்குரிய பெயருணர்த்துகின்றது.

இ-ள். கிளைமுதலாக - சுற்றமுதலாக, கிளந்த - முன்சூத்திரத்திலே பகுத்துச்சொல்லப்பட்ட, பொருள்களுள் - அறுவகைப்பொருள்களுள், ளவ்வொற்றிகரக்கு - ளகரமெய்யும இகரவுயிரும் பொருந்துதற்கு; ஏற்ற-ஏற்ற, ஈற்றவும்-ஈற்றுப்பெயர்களும், தோழி செவிலி மகடூஉ நங்கை தையலோடு - தோழிமுதலாக வெடுத்துச் சொல்லப்பட்ட பெயர்களும் ஆகிய விவற்றுடனே, இன்னன-இவைபோல்வனபிறவும், பெண்பாற்பெயர் - உயர்திணைப் பெண்பாற்பெயர்களாம்—எ-று.

(வரலாறு)

தமள், நமள், நுமள், எமள்-எ-ம், ஒருத்தி-எ-ம், அவையத்தாள், அவையத்தி-எ-ம், பொன்னாள், பொன்னி-எ-ம், வருவன பொருட்பெயர்குறத்தி, எயிற்றி, ஆய்ச்சி, உழத்தி, பாத்தி-எ-ம், சோழிச்சி-எ-ம், கருவூராள், கருவூரி-எ-ம், வானத்தாள்,வானத்தி-எ-ம், அகத்தாள், அகத்தி-எ-ம், புறத்தாள், புறத்தி-எ-ம், மண்ணகத்தாள், மண்ணகத்தி-எ-ம், வருவன இடப்பெயர் மூவாட்டையாள்-எ-ம், வேனிலாள்-எ-ம், தையாள்-எ-ம், ஆதிரையாள்-எ-ம், நெருநலாள்-எ-ம், வருவனகாலப்பெயர், திணிதோளாள், திணிதோளி-எ-ம், சுரிகுழலாள், சுரிகுழலி-எ-ம், நெடுமார்பாள், நெடுமார்பி-எ-ம், தடங்கண்ணாள், தடங்கண்ணி-எ-ம், குழைக்காதாள், குழைக்காதி-எ-ம், குறுந்தாளாள், குறுந்தாளி-எ-ம்,

வருவன சினைப்பெயர். ஒளியள்-எ-ம், புலமையள்-எ-ம், பொன்னொப்பாள்-எ-ம், கூனள்கூனி-எ-ம், கரியள்-எ-ம், மானுடத்தி-எ-ம், பார்ப்பினி-எ-ம், படைத்தலைவி-எ-ம், நல்லள்-எ-ம், வருவன குணப்பெயர்குடிப்பெயர்வந்தவிடத்துக்காண்க. ஓதுவாள்-எ-ம், ஈவாள்-எ-ம், தச்சிச்சி-எ-ம், வருவனதொழிற்பெயர், அவள், இவள், உவள்-எ-ம், எவள், ஏவள், யாவள் எனவும் பிறள்-எ-ம், மற்றையாள்-எ-ம், வருவன சுட்டுமுதலியவற்றால்வருபெயர் தோழி முதலியவைவந்துழிப்பெயரும் உரைக்கிடையிற்காண்க இன்னனவென்றதனால் பேதை, பெதும்பை, செவிலி, இதளி, மாது, என உயர்திணைப்பெண்பால் குறித்து வருவனவெல்லாங்கொள்க. (௨௰)

௨௭௮. கிளந்த கிளைமுத லுற்றரவ் வீற்றவுங்
கள்ளொ டீற்றி னேற்பவும் பிறவும்
பல்லோர் பெயரின் பகுதி யாகும்.

இது பலர்பாற்குரிய பெயர் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். கிளந்த-முன்னேசொல்லப்பட்ட, கிளைமுதல்-சுற்றமுதலாகிய வருவனவைப்பொருளையும், உற்ற - பொருந்திய, ரவ்வீற்றவும்- ரகரமெய்யீற்றுப்பெயர்களும், கள்ளொடீற்றின் - கள்ளென்னும் விகுதியையீறாகவுடைய பெயர்களுள், ஏற்பவும் - இவ்விடத்துக்குப்பொருந்திவருவனவும், பிறவும் - இவைபோல்வனபிறவும், பல்லோர்பெயரின் பகுதியாகும் - பலர்பாலின்பெயர்களாம்—எ-று.

[கள்விகுதி அஃறிணைப்பன்மைக்கும் வருதலால் ஏற்பவுமென்றார்,] (வரலாறு) தமர், நமர், நுமர், எமர், ஒருவர், எனப்பொருளாதியாறனும் ஒட்டுக. கோக்கள், மனுக்கள், எனப்பகுதிப்பொருள் விகுதியாகவும் தமர்கள், நமர்கள், எனவிகுதிமேல் விகுதியாகவும், கள்விகுதி வருமென்றறிக பிறவென்றமையால், மாந்தர், மக்கள், எனப் பலர்பாலைக்குறித்து வருவனவெல்லாங்கொள்க. (௨௧)

௨௭௯. வினைச்சுட் டுடனும் வேறு மாம்பொரு
ளாதி யுறுதுச் சுட்டணை யாய்த
மொன்றனெண் ணின்னன வொன்றன் பெயரே.

இது அஃறிணையொருமைப்பாற்குரிய பெயருணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வினைச்சுட்டுடனும்- வினையிலுஞ்சுட்டிலுமமைந்து அவற்றுடனாகியும், வேறுமாம் - வினையுஞ் சுட்டும்படாது வேறாகியும்வருகிற, பொருளாதி - பொருளாதியாறனையும் உறு - பொருந்திய, து-து

வ்விகுதியீற்றுப்பெயரும், சுட்டணையாய்தம் - சுட்டோடுகூடிய வாய்தத்தைப்பொருந்திய துவ்விகுதி யீற்றுப்பெயரும், ஒன்றெனெண் - ஒன்றென்கிற வெண்ணுப்பெயரும், இன்னன - இவைபோல்வனபிறவும், ஒன்றன்பெயர் - அஃறிணையொருமைப்பாற் பெயராகும்—எ-று.

(வரலாறு.)

எது, ஏது, யாது-எனவும், அது, இது, உது-எ-ம், குழையது, நிலத்தது, மூலத்தது, கோட்டது, குறியது, ஆடலது-எ-ம், அஃது இஃது, உஃது-எ-ம், ஒன்று-எ-ம், வரும். [இன்னனவென்றமையால், பிறிது, மற்றையது, என அஃறிணைப்பொருளைக் குறித்து வருவனவெல்லாங்கொள்க.] (௨௨)

௨௱௯. முன்ன ரவ்வொடு வருவை யவ்வுஞ்
சுட்டிறு வவ்வுங் கள்ளிறு மொழியு
மொன்ற லெண்ணு முள்ள வில்ல
பல்ல சில்ல வுளவில பலசில
வின்னவும் பலவின் பெயரா கும்மே.

இது அஃறிணைப் பன்மைப்பாற்குரிய பெயருணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முன்னர் - முன்னேசொல்லப்பட்ட, அவ்வொடு- வினைச்சுட்டெனும் வேறுமாம்பொரு ளாதியாறனோடும், வரு - எற்றபடிவருகிற, வை (யும்) - வைவிகுதியீற்றுப்பெயர்களும், அவ்வும் - அகரவீற்றுப்பெயர்களும், சுட்டிறுவவ்வும் - வகரமெய்யீற்றுச் சுட்டுப்பெயர்களும், கள்ளிறுமொழியும் - கள்ளென்னும் பகுதிப்பொருள் விகுதியீற்றுப்பெயர்களும், ஒன்றலெண்ணும் - இரண்டுமுதலாகிய வெண்ணுப்பெயர்களும், உள்ளவில்ல பல்ல சில்ல வுளவில பலசில - உள்ளவென்பது முதலாகிய குறிப்புவினையாலணைந்த வெட்டுப்பெயர்களும், இன்னவும் - இவைபோல்வனபிறவும், பலவின்பெயராகும் - அஃறிணைப்பன்மைப்பாற் பெயர்களாகும்—எ-று,

(வரலாறு.)

எவை, ஏவை, யாவை - எ-ம், அவை, இவை, உவை-எ-ம், நெடியவை, கரியவை - எ - ம், வைவிகுதிப் பெயர்கள் வரும். பொருள, பொருளன, அகத்த, அகத்தன, மூலத்த, மூலத்தன, கோட்ட, கோட்டன, கரிய, கரியன, ஓதுவ, ஓதுவன, என அன்சாரியைபெற்றும் பெறாதும் அகரவிகுதிப்பெயர்கள் வரும். அவ் இவ் உவ் என வகரமெய்யீற்றுச் சுட்டுப்பெயர்கள்வரும். யானைகள் குதிரைகள் எனகள் விகுதிப்பெயர்கள்வரும் இரண்டு மூன்று பத்து நூறு என எண்ணுப்பெயர்கள்வரும். உள்ளமுதலாகிய வெட்டும் உரைக்கிடையிற்காண்க. [இன்

னவுமென்றமையால் மாபிற, மற்றைய, என அஃறிணைப்பன்மைப்பொருள் குறித்து வருவனவெல்லாங் கொள்க. இவ்வைம்பாற்பெயர்களுள் ஆண்பாற் பெயர்க்கு னவ்வீறெனவே, அன், ஆன், மன், மான், ன், இவ்வைந்தும் பெண்பாற்பெயர்க்கு ளவ்வொற்றெனவே அள், ஆள், ள், இம்மூன்றும் பலர்பாற்பெயர்க்கு ரவ்வீற்றவுமெனவே அர், ஆர், மார், ர், இந்நான்குமடங்குதலறிக] (உ௩)

உ௮க. பல்முறை அஃறிணைப் பெயர்கள்பாற் பொதுமைய.

இது முன்னே பொதுவுமாவனபெயரென்றார். அவற்றுள் அஃறிணையிருபாற்குமுரிய பொதுப்பெய ருணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அஃறிணை - அஃறிணைப்பெயர்களுள், பால்முறை-பால்முறைக் கப்படாத, பெயர்கள் -பெயர்களனைத்தும், பால் - அத்திணையிருபாலுக்கும், பொதுமைய-பொதுப்பெயர்களாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

பறவைவந்தது, பறவைவந்தன, மரம்வளர்ந்தது, மரம்வளர்ந்தன எனவரும். இவை பறவை அலரிஎனப்பகுபதமும், மரம் பனை எனப் பகாப்பதமுமாகவரும். (உ௪)

உ௮உ. முதற்பெயர் நான்குஞ் சினைப்பெயர் நான்குஞ்
சினைமுதற் பெயரொரு நான்குமுறை யிரண்டுந்
தன்மை நான்கு முன்னிலை யைந்து
மெல்லாந் தாந்தா னின்னன பொதுப்பெயர்.

இது இருதிணைக்குமுரிய பொதுப்பெயர்களைத் தொகுத்து உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், முதற்பெயர் நான்கும் - முதற்பெயராகிய நான்குபெயரும், சினைப்பெயர்நான்கும் - சினைப்பெயராகிய நான்குபெயரும், சினைமுதற்பெய ரொருநான்கும் - சினைமுதற்பெயராகிய நான்குபெயரும், முறைப் (பெய்) ரிரண்டும் - முறைப்பெயராகிய விரண்டுபெபரும், தன்மைப் (பெயர்) நான்கும் தன்மைப்பெயராகிய நான்குபெயரும், முன்னிலைப் பெய ரைந்தும்-முன்னிலைப்பெயராகிய வைந்துபெயரும், எல்லாந் தாந்தான் - எல்லாம் தாம் தான் என்கிறமூன்றுபெயரும், இன்னன-இவைபோல்வனபிறவும், பொதுப்பெயர் - இருதிணைக்கும் பொதுப்பெயர்களாம்—எ-று,

[இன்னன வென்றமையால், சூரியனுதித்தான், சூரியனுதித்தது, என வொருபொருளே இருதிணையிலும் வரும்பொதுப்பெயர் முதலானவையும், ஊமைவந்தான், ஊமைவந்தாள், என வுயர்திணை யிருபாலிலும் வரும்பொதுப்பெயர் முதலானவையும் தன்மை முன்னிலைவினையாலணையும் பெயர்களுங் கொள்க.] (உ௫)

௨௮௩. ஆண்மை பெண்மை யொருமை பன்மையி
னுமந் நான்மைக ளாண்பெண் முறைப்பெயர்.

இது முன்னே தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டவைகளுள்ளே முதற்பெயா முதல் முறைப்பெயரீறுகக் கிடந்தவைகளைவகுத்து உணர்த்துகிறது.

இ-ள். ஆண்மை பெண்மை யொருமை பன்மையின் - ஆண்மை முதலாகிய விந்நான்குபாலுங் காரணமாக, அவ் - அம்முதற்பெயருஞ் சினைப்பெயருஞ் சினைமுதற்பெயரும், நான்மைகளாம் - நந்நான்காகும, ஆண்பெண் - ஆண்மைபெண்மை என்கிற விருபாலுங் காரணமாக, முறைப்பெயர்-முறைப்பெயர், (இரண்டாம்) இரண்டாகும்—எ-று.

(வரலாறு.)

சாத்தன்-ஆண்மைமுதற்பெயர், சாத்தி - பெண்மைமுதற்பெயர், கோதை-ஒருமைமுதற்பெயா, கோதைகள்-பன்மைமுதற்பெயர், ஆக-௪. முடவன்-ஆண்மைச்சினைப்பெயர், முடத்தி-பெண்மைச்சினைப்பெயர், செவியிலி- ஒருமைச்சினைப்பெயர், செவியிலிகள் - பன்மைச்சினைப்பெயர்-ஆக-௪. முடக்கொற்றன்- ஆண்மைச்சினைமுதற்பெயர், முடக்கொற்றி - பெண்மைச்சினைமுதற்பெயர், கொடும்புறமருதி - ஒருமைச்சினைமுதற்பெயர், கொடும்புறமருதிகள் - பன்மைச்சினைமுதற்பெயர்-ஆக-௪. தந்தை - ஆண்மைமுறைப்பெயர், தாய் - பெண்மை முறைப்பெயர்-ஆக-௨. (௨௬)

௨௮௪. அவற்றுள், ஒன்றே யிருதிணைத் தன்பா லேற்கும்.

இது திணைப்பொதுவாய்நின்ற பெயர்கள்பாற் பொதுவாய் நிற்குமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவற்றுள் - முதற்பெயர் முதலாகச்சொல்லப்படு மிருபத்தாறும் பிறவுமாகிய பொதுப்பெயர்களுள், ஒன்றே - ஒவ்வொன்றே, இருதிணை - இருதிணையிலும், தன்பால் - தன்றன்பாலை, ஏற்கும் - ஏற்றலுறும்—எ-று,

[எனவே ஆண்மைப்பொதுப்பெயர் இருதிணை யாண்பாலையும், பெண்மைப்பொதுப்பெயர். இருதிணைப்பெண்பாலையும், ஒருமைப்பொதுப்பெயர் உயர்திணையாணொருமை பெண்ணொருமை களையும் அஃறிணையொருமையையும், பன்மைப்பொதுப்பெயர் இருதிணைப் பன்மையையும் ஏற்குமென்றாறொன்றதாயிற்று.]

(வரலாறு.)

சாத்தனிவன், சாத்தனிவ்வெருது-எ-ம், சாத்தியிவள், சாத்தியிப்பசு-எ-ம், கோதையிவன், கோதையிவள், கோதையிது-எ-ம், கோதை

களிவர், கோதைகளிவை-எ-ம், தந்தையிவன், தந்தையிவ்வெருது-எ-ம், தாயிவள், தாயிப்பசு-எ-ம், யானம்பி, யானங்கை, யான்பூதம்-எ-ம், யாமக்கள், யாம்பூதங்கள்-எ-ம், நீநம்பி, நீநங்கை, நீபூதம்-எ-ம், நீர் மக்கள், நீர் பூதங்கள்-எ-ம், அவரெல்லாம், அவையெல்லாம்-எ-ம், அவர்தாம், அவைதாம்-எ-ம், அவன்றான், அவடான், அதுதான்-எ-ம், வரும் மற்றவைகளுமிப்படியே யிருதிணையிலுங் கூட்டுக. (௨௭)

௨௮௫. தன்மை யானான் யாநா முன்னிலை
யெல்லீர் நீயிர் நீவிர் நீர்நீ
யல்லன படர்க்கை யெல்லா மெனல்பொது.

இது தன்மைநான்கும் முன்னிலையைந்தும் என்னப்பட்டவைகளையும் இடத்தொன்றேற்பவும் பொதுவென்னப்பட்டவைகளையும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், தன்மை - தன்மைப்பெயர் (நான்காவன) யானான் யாநாம் யான் நான் யாம் நாம என்பனவாம், முன்னிலை- முன்னிலைப்பெய(ரைந்தாவன) எல்லீர் நீயிர் நீவிர் நீர் நீ - எல்லீர் நீயிர் நீவிர் நீர் நீ என்பனவாம், அல்லன-இவ்வொன்பதுமல்லாதபெயர்களெல்லாம், படர்க்கை-படர்க்கையிடத்திற் குரியனவாம், எல்லாமெனல் - அவற்றுள் எல்லாமென்னும் பெயரொன்றும், பொது- மூவிடத்திற்குமுரித்தாம்—எ-று.

எல்லாமென்பது மூவிடத்திலும் வருமாறு, யாமெல்லாம் நீரெல்லாம், அவரெல்லாம, அவையெல்லாம், எனவரும். (௨௮)

௨௮௬. வினையின் பெயரே படர்க்கை வினையா
லணையும் பெயரே யாண்டு மாகும்

இது வினையின் பெயர்க்கு எய்தியவிடமிகந்து படாமற்காத்தலும் வினையாலணையும்பெயர்க்கு அதனை விலக்கி யிடம்வகுத்தலும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் வினையின்பெயரே - தொழிற்பெயர்களே, படர்க்கை-படர்க்கையிடத்திற் குரியவாகும், வினையாலணையும்பெயர் - வினைமுற்றுலணையும் பெயர்களானவை, யாண்டுமாகும் - தனித்தனி மூவிடத்திற்குமுரியவாகும்—எ-று.

(வருமாறு)

உணல், தினல், யானுண்டேன், நீயுண்டாய், அவனுண்டான், எனவரும். [யானுணல், நீயுணல், அவனுணல், என மூவிடவினைபோலொற்றுமைப்பட நிற்பனவற்றிற்கேயல்லாமல் எனதுணல, நினதுணல். அவனதுணல, என்றும், உணல் என்றும், வேற்றுமைப்பட்டுநிற்கும் வினையின்பெயர்கட்கு எய்தியவிடமிகந்து படுதலில்லையெனவுணர்க]

௨௮௭. தான்யா னானீயொ ருமை பன்மைதாம்
யாநா மெலாமெலீர் நீயிர்நீர் நீவிர்.

இது தான்முதலாகிய பன்னிரண்டு பொதுப்பெயர்களும் ஆண்மை பெண்மை யொருமை பன்மை என்கிற நான்கு பொதுப்பால்களுள் இப்பாலி லமைந்துகிடந்தன வென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தான்யானானீ - தான் யான் நான் நீ என்கிறநான்கும், ஒருமை- இருதிணை முக்கூற்றொருமைப்பெயர்களாம், தாம்யாநாமெலாமெலீர் நீயிர் நீர் நீவிர் - தாம் யாம் நாம் எல்லாம் எல்லீர் நீயிர் நீர் நீவிர் என்கிறவெட்டும், பன்மை - இருதிணை யிருகூற்றுப் பன்மைப்பெயர்களாம்—எ-று. (௩௰)

௨௮௮. ஒருவ னொருத்தி பெயர்மே லெண்ணில.

இது எண்ணால்வரு முயர்திணைப்பெயர்க்காவதோர் மறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருவனொருத்தி - ஒன்றென்னுமெண்ணால், ஒருவன் - ஒருத்தி என வருவனவன்றி, மேல்-இவற்றின்மேல், எண்-இரண்டுமுதலாகியவெண்களால், பெயர் - இவ்வாண்பாற்பெயரும் பெண்பாற்பெயரும், இல - வருவனவிலவாம்—எ-று. (௩௧)

௨௮௯. ஒருவ னென்ப துயரிரு பாற்றாய்ப்
பன் வினைகொளும் பாங்கிற் றென்ப.

இதுவுமது,

இ-ள், ஒருவனென்பது-ஒருவனெனவழங்குஞ்சொல், உயரிருபாற்றாய் - உயர்திணையாண் பெண்ணிவ்விருபாற்கும் பொதுவாய், பன்மை வினை- அத்திணைப்பன்மைவாய் பாட்டுவினையை, கொளும்-கொண்டுமுடிகின்ற, பாங்கிற்று-பாங்கினையுடைத்தாகும், என்ப - என்றுசொல்லுவர் புலவர்—எ-று.

(வரலாறு.) ஆடவரு ளொருவரறத்தின் வழி நிற்பார், பெண்டிரு ளொருவர் கொழுநன்வழி நிற்பார் எனவரும். (௩௨)

௨௯௰. பொருண்முத லாறோ டளவைசொற் றானி
கருவி காரியங் கருத்த னாதியு
ளொன்றன் பெயரா னதற்கியை பிறிதைத்
தொன்முறை யுரைப்பன வாகு பெயரே.

இது முன்சொல்லப்பட்ட காரணப்பெயர்களுள் ஆகுபெயராமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பொருண்முதலாறோடு-பொருளிடங்காலஞ் சினைகுணந் தொழிலென்னு மாறுடனே, அளவை-இவற்றின் பகுதியவாகியநால்வகையளவையும், சொல்-சொல்லும், தானி-தானியம், கருவி-காரணமும்,

காரியம்-காரியமும், கருத்தன்-வினைமுதலும், ஆதியுள்-ஆதியாகவரும் பொருள்களுள், ஒன்றன-ஒருபொருளினது, பெயரான-இயற்பெயரால், அதற்கு-அப்பொருளினுக்கு, இயை-இயைந்த, பிறிதை-பிறிதொருபொருளை, தொன்முறை-தொன்றுதொட்டுவருமுறைமையே, உரைப்பன-சொல்லப்பட்டுவருவன, ஆகுபெயர்-ஆகுபெயர்களாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

"தாமரைபுரையுங் காமர்சேவடி" என்கிறவிடத்தே தாமரையென்கிற முதற்பொருளின்பெயர் அதன்மலராகியசினைப்பொருளுக்கு ஆதலாற் பொருளாகுபெயராம 'அகனமர்ந்து செய்யாளுறையும்' என்கிறவிடத்தே அகமென்கிறவுள்ளிடப்பெயர் அங்கிருக்கிற மனத்திற்கு ஆகலால் இடவாகுபெயராம். காரறுத்தது என்கிறவிடத்தே காரென்கிற மழைக்காலப்பெயர் அக்காலத்து விளையும் பயிருக்கு ஆகலாற்காலவாகுபெயராம் வெற்றிலைநட்டான், என்கிறவிடத்தே வெற்றிலையென்கிற சினைப்பெயர் அதன்முதலாகிய கொடிக்கு ஆகலாற் சினையாகுபெயராம் நீலஞ்சூடினாள் என்கிறவிடத்தே நீலமென்கிற நிறப்பெயர் அதனையுடைய குவளைமலருக்கு ஆதலாற் குணவாகுபெயராம் வற்றலுடனுண்டான் என்கிறவிடத்தே வற்றலென்கிற தொழிற்பெயர் அதனையுடை வுணவிற்கு ஆதலாற் றொழிலாகுபெயராம் காலாலே நடந்தான் என்கிறவிடத்தே காலென்கிற எண்ணலளவைப்பெயர், அவ்வளவைக்கொண்ட விறப்பிற்கு ஆகலால எண்ணலளவையாகுபெயராம் துலாக்கோல் என்கிறவிடத்தே துலாமென்கிறஎடுத்தலளவைப்பெயர் நிறைகோலிற்கு ஆகலால் எடுத்தலளவையாகுபெயராம் அன்றியுமிது இருபெயரொட்டுமன்மொழியாகுபெயராம் நாழியுடைந்தது என்கிறவிடத்தே நாழியென்கிற முகத்தலளவைப்பெயர் அவ்வளவைகருவிக்கு ஆதலான் முகத்தலளவையாகுபெயராம் கீழைக்கடிவிளைந்தது என்கிறவிடத்தே கீழைக்கடியென்கிற நீட்டலளவைப்பெயர் அதனாலளக்கப்பட்ட கழனிக்கு ஆகலால் நீட்டலளவையாகுபெயராம் இந்நூலுக்குரைசெய்தான் என்கிறவிடத்தே உரையென்கிறசொல்லின்பெயர் நூற்பொருளுக்காதலாற் சொல்லாகுபெயராம் விளக்குமுறிந்தது என்கிறவிடத்தே விளக்கென்கிறதீபத்தின்பெயர் அதற்கிடமாகிய தண்டினுக்கு ஆதலால் தானியாகுபெயராம் திருவாசகம் என்கிறவிடத்தே அடையடுத்த வாசமென்கிற முதற்காரணத்தின்பெயர் அதன்காரியமாகிய செய்யுளுக்கு ஆதலாற் காரியவாகுபெயராம் இந்நூலலங்காரம் என்கிறவிடத்தே அலங்காரமென்கிற காரியத்தின்பெயர் அதையுணர்த்துதற்குக் கருவியாகிய நூலுக்கு ஆகலாற் காரணவாகுபெயராம் இந்நூல் திருவள்ளுவர் என்கிறவிடத்தே திருவள்ளுவரென்ற கருத்தாவின்பெயர் அவராற் செய்யப்பட்ட நூலுக்கு ஆகலாற் கரு

த்தாவாகுபெயராம் ஆதியென்றதனால் காளைவந்தான், யானைவந்தான், எனவருமுவமையாகுபெயர் முதலானவையுந் தேவர் முதலியோர் பெயரை மக்களுக்கிட்டு வழங்குவனவுங் கொள்க.

இன்னும் இவ்வாகுபெயர் பலவகைப்பட்டு வழங்கும் அவை வருமாறு—கார்என்கிற கருநிறத்தின்பெயர் அதனையுடைய மேகத்தை யுணர்த்தும்போது ஆகுபெயராம் அம்மேகம் பெய்யும் பருவத்தையுணர்த்தும்போது இருமடியாகுபெயராம் அப்பருவத்தில்விளையும்பயிரையுணர்த்தும்போது மும்மடியாகுபெயராம் இப்படியே நான்மடியாகுபெயர் முதலானவையும் வருதல் காண்க. வெற்றிலைநட்டான் இதில் இலைஎன்கிற சினைப்பெயர் வெறுமைஎன்கிற அடையடுத்துமுதலாகியகொடிக்கு ஆகையால் அடையடுத்த வாகுபெயராம் வகரக்கிளவி உகில் வகரமாகிய அடைமொழியானது கிளவியென்பதனியற்பொருளை விசேடித்து நில்லாது எழுத்தாகிய ஆகுபெயர்ப்பொருளை விசேடித்துநிற்கக் கிளவியென்பதே ஆகுபெயர்ப்பொருளை யுணர்த்த அவ்விருபெயரு மொட்டிநிற்கையால் இருபெயரொட்டாகுபெயராம் இது பின்மொழியாகுபெயர்.

வெற்றிலைஎன்கிறது முதலானவைகளைப் பொற்றொடி முதலானவைகளைப்போல அன்மொழித் தொகைப்பெயரென்றுகொள்ளலாகாதோவென்றால் அன்மொழித்தொகைப்பெயர் பாடுகிற புலவன் தான் சொல்லியதாகவானாலும் பிறர்சொல்லியதாகவானாலும் வியப்புமுதலாகிய காரணத்தாற்சொல்லுமிடத்து அங்கங்கேவருவதல்லாமல் இதுபோல நியதிப்பெயராய் வருவதன்றாதலால் அப்படிகொள்ளலாகாது அல்லாமலும் ஆகுபெயரும் அன்மொழித் தொகையுந் தம்பொருளுணர்த்தாது பிறிதுபொருளுணர்த்துதலால் ஒக்குமாதலின் தம்முள்வேற்றுமையென்னையென்றால் ஆகுபெயர் ஒன்றன்பெயரால் அதனோடியைபுபற்றிய பிறிதொன்றனையுணர்த்தி யொருமொழியிலே நிற்கும் அன்மொழித்தொகையியைபு வேண்டாமல் இருமொழியுந் தொக்கதொகையாற்றலாற் பிறிதுபொருளுணர்த்தி யிருமொழியிலே நிற்கும்இவை தம்முள் வேற்றுமையாம்.

வடநூலின்படி சொற்களும் பொருள்களும் மும்மூன்றுவகைப்படும்—செஞ்சொல், ஆக்கச்சொல், குறிப்புச்சொல், செம்பொருள், ஆக்கப்பொருள், குறிப்புப்பொருள்என செயல்களும் மூவகைப்படும்—செஞ்செயல் அல்லது ஆற்றல், ஆக்கச்செயல், குறிப்புச்செயல், என—இவற்றுள்ளே செஞ்செயல் உரியபொருளை யுணர்த்தல், ஆக்கச்செயல்—செம்பொருளுக்குப் பொருத்தமில்லாமையால் அப்பொரு

ளின் சம்பந்தத்தையுணர்த்தல், குறிப்புச்சொல்— அவ்விரண்டு செயல் களினும் வேருய்ப் பொருளையுணர்த்தல். முறையே இச்செயல்களையு டையவே அச்சொல்லுகளாம்—முறையே அச்சொலலுகளாலே உ ணர்த்தப்படுபவைகளே அப்பொருள்களாம். செஞ்சொல் மூவகைப்ப டும்—காரணக்குறி, இடுகுறி, காரணவிடுகுறி, என. உறுப்புப்பொரு ளைத் தருவது காரணக்குறி, பறவைமுதலியவைபோல உறுப்பாற்றலை யல்லாமற் சமுதாயவாற்றன் மாத்திரத்தாற் பொருளையுணர்த்துவது இடுகுறி - பனைமுதலியவைபோல. உறுப்பாற்றலுக்கிடமாகிய பொரு ளைச் சமுதாயவாற்றலா லுணர்த்துவது காரணவிடுகுறி, முள்ளி முத லியவைபோல—ஆக்கச்சொல் மூவகைப்படும் அவையாவன-அவ்வூர் வந்தது என்ருல் ஊரென்பது அதிலுள்ள மனிதரையுணர்த்துதலால் விட்டவாக்கச்சொல், பூனைகுடியாமற் பாலைக்காப்பாற்று என்ருல் பூ னையென்பது தன் செம்பொருளைவிடாமல் பாலைக்கவர வருங்காக் கை முதலியவற்றையும் உணர்த்தலால் விடாத வாக்கச்சொல். அவ னிவன், என்ருல் அவனென்பதற்கு அக்காலத்து அவ்விடத்தோடுகூடி யவனென்பதும் இவனென்பதற்கு இக்காலத்து இவ்விடத்தோடுகூடிய வனென்பதுஞ் செம்பொருள்களாம். இவ்விடத்து இக்காலத்தோடு கூ டியிருக்கிறவனிடத்தே அவ்விடத்து அக்காலத்தோடு கூடியிருத்தல் பொருந்தாமைபற்றி அவனென்பது விசேடணத்தைவிட்டு விசேடியத் தையுணர்த்தலால் விட்டும் விடாதவாக்கச்சொல்லாம். குறிப்புச்சொ ல் வருமாறு இவன் காசிவாசி என்று ஒருவனையுயர்த்திக்கூறுமிடத்தே செம்பொருளுக்குப் பொருத்தமிருந்தும் பயனில்லாமையால் அவனி லுள்ள தூய்மையையுணர்த்திப் பயன்படுமாதலால் இதுபோல் வன வெல்லாங்கொள்க. (௯௧)

௨௯௧. ஏற்கு மெவ்வகைப் பெயர்க்குமீ ருய்ப்பொருள்
வேற்றுமை செய்வன வெட்டே வேற்றுமை.

இது முன்வேற்றுமைக்கிடனு யென்னப்பட்டவேற்றுமைகள் இப்ப டிப்பட்டவையென்பதும் இத்தனையென்பதும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஏற்கும்-தம்மையேற்றுக்கொள்ளுதற்குரிய, எவ்வகைப்பெ யர்க்கும்-எவ்வகைப்பட்டபெயர்களுக்கும், ஈருய்- இறுதியாய், பொரு ள்-அப்பெயர்ப்பொருளை, வேற்றுமைசெய்வன -வேற்றுமைபடுத்துவ னவாகிய, வேற்றுமை-வேற்றுமைகள், எட்டே-எட்டேயாகும்-எ-று.

[தன்னையேற்ற பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமைசெய்கிற வுருவை வேற்றுமையென்றது காரியவாகுபெயர்.] (௯௨)

௨௯௨. பெயரே ஐ ஆல் கு இன் அது கண்
விளியென் றுரு வவற்றின் பெயர்முறை.

இது முன்னேயெட்டு வேற்றுமை என்று சொல்லப்பட்டவற்றின் பெயருமுறையு முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவற்றின் - முன்னேயெட்டு வேற்றுமையென்னப் பட்ட வைகளினுடைய, பெயர்-பெயர்களும், முறை - முறையுமாவன, பெய ர்-பெயராயும், ஆல்-ஆலும், கு-குவ்வும், இன்-இன்னும், அது - அதவு ம், கண் - கண்ணும், விளி-விளியும், என்றுரும் - என்றிப்படி சொல்ல ப்பட்டவையாகும்—எ-று. (௩௫)

௨௯௩. ஆற னுருபு மேற்குமவ் வுருபே.

இது முன்னே சொல்லப்பட்ட உருபுகளெட்டனுள் எழுவாயுருபு மற்றை யுருபுகளை யேற்குமென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவ்வுருபே - பெயராய்நிற்கின்ற அவ்வெழுவாயுருவே, ஆ றனுருபும் - ஐம்முதலாகிய வாறு வேற்றுமையுருபுகளையும், ஏற்கும்- ஏற்கும்—எ-று. (௩௬)

௨௯௪. நீயிர் நீவிர்நா னெழுவா யலபெறா.

இது ஏற்குமெவ்வகைப்பெயர்க்கு மென்றதனால் ஐம்முதலாகிய வு ருபுகளையேலாத பெயரிவையென வுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நீயிர் நீவிர் நான்-நீயிர்முதலாகிய விம்மூன்றுபெயர்களும், எழுவாயல-எழுவாயல்லாதவேற்றுமைகளை, பெறா-ஏலாவாம்-எ-று. ( )

௨௯௫. அவற்றுள், எழுவா யுருபு திரிபில் பெயரே
வினைபெயர் வினாக்கொள லதன்பய னிலையே.

இது நிறுத்தமுறையாலே பெயர்வேற்றுமையி னிலக்கண முணர்த் துகின்றது.

இ-ள். அவற்றுள்-முன்சொல்லப்பட்ட வெட்டுவேற்றுமைகளுள், எழுவாய் - முதல்வேற்றுமையினது, உருபு - உருவாவது, திரிபில்-ஐம் முதலாகிய வுருமேற்றுத் திரிதலில்லாத, பெயரே-பெயரேயாம், வினை- வினையைம், பெயர் - பெயரையும், வினா-வினாவையும், கொளல்-கொள் ளவருதல், அதன் - அவ்வுருபினது, பயனிலை - பொருணிலையாய் வ ருதலாம்—எ-று.

[எனவே அத்திரிபில்லாத பெயர்தானே தன்பொருளை வினைமுதற்பொருளாக வேற்றுமை செய்யுமென்பதாயிற்று, வினைமுதல், செய்வன், ஒருபொருட்சொற்கள், இதனை வடநூலார் கருத்தாவென்பர்]

சாத்தான் வந்தான், கொற்றன்வாழ்க, அவன்பெரியன், ஆவுண்டு— இவை வினைகொளவந்தன, ஆவொன்று, அரசனிவன், இவை பெயர்கொளவந்தன, அவனயார், ஆயாது, இவை வினாக்கொள வந்தன.

வினைமுதற்பொருளாவது தனது புடைபெயர்ச்சியாகிய தொழிலிற் சுதந்தரமுடைய பொருளாம், சாத்தான் வந்தான் என்கிறவிடத்தே சாத்தனென்கிற பெயர்ப்பொருளாகிய வொருவன தன்புடைபெயர்ச்சியாகிய வருகைத்தொழிலிலே சுதந்தரமுடையனாதல்காண்க. (ந-அ)

இவ்வெழுவாய்க்கு ஐம்முதலானவைபோன்ற வுருவில்லா திருந்தாலும் உரையிற் கோடலென்கிற உத்தியால், ஆனவன், ஆகின்றவன், ஆவான், முதலாக வைம்பாலிலும் வருகிற சொல்லுருபுகளுண்டெனக்கொள்க. அவை சாத்தனானவன், சாத்தியானவள், சாத்தரானவர், ஆவானது, ஆக்களானவை, எனச்சிலவிடங்களிலே வரும் அல்லாமலும் சிறுபான்மை, சாத்தனென்பவன், எனவருவதுங்கொள்க. இன்னு மிவ்வுத்தியைப் பின்வரும் வேற்றுமைகளிலே காட்டப்படுஞ் சொல்லுருபுகளுக்கெல்லாங் கொள்க.

௨௯௬. இரண்டா வதனுரு பையே யதன்பொரு
ளாக்க லழித்த லடைத னீத்த
லொத்த லுடைமை யாதி யாகும்.

இது இரண்டாம்வேற்றுமைய திலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இரண்டாவதன்-இரண்டாம்வேற்றுமையினது, உருபு-உருபாவது, ஐயே-முன்சொல்லப்பட்ட ஐயொன்றுமேயாம், அதன்-அதனுடைய, பொருள்-பொருள்களாவன, ஆக்கல்-ஆக்கப்படுபொருளும், அழித்தல்- அழிக்கப்படுபொருளும், அடைதல்- அடையப்படுபொருளும், நீத்தல்- துறக்கப்படுபொருளும், ஒத்தல்- ஒக்கப்படுபொருளும், உடைமை-உடைமைப்பொருளும், ஆதியாகும்-முதலியனவாக அவ்வுருபையேற்றபெயர்ப்பொருள்கள்வேறுபட்ட செயப்படுபொருள்களாம்-எ-று.

குடத்தை வனைந்தான், மரத்தை வளர்த்தான்—ஆக்கப்படுபொருள். கோட்டையையிடித்தான், வேலியைப்பிரித்தான்—அழிக்கப்படுபொருள், ஊரையடைந்தான், தேரையூர்ந்தான்,—அடையப்படுபொ

ருள். மனைவியைத் துறந்தான், பதியைநீத்தான்—துறக்கப்படு பொருள். புலியையொத்தான், வேளைநிகர்த்தான்,—ஒக்கப்படுபொருள். பொன்னையுடையான், புவியையுடையான்,—உடைமைப்பொருள்.

செயப்படுபொருளாவது வினைமுதற்றொழிற்பயனுறுவது, குடத்தை வனைந்தான் என்கிறவிடத்தே மண்கூட்டுகை திரிகை சுழற்றுகை முதலானவை வினைமுதலினுடைய தொழிலாம், குடத்தினது தோன்றுதல் அத்தொழிலின் பயனும், அப்பயனுறுவது குடமாதலாற் குடஞ்செயப்படுபொருளாகும் கோட்டையை யிடித்தான் என்கிறவிடத்தே கோட்டையையிடிததல் செய்பவனது தொழிலாம், அதனது வடிவு குலைதல் அத்தொழிலின்பயனும், அப்பயனுறுவது கோட்டையாதலாற் கோட்டை செயப்படுபொருளாகும் ஊரையடைந்தான் என்கிறவிடத்தே நடந்துசெல்லுதல் கருத்தாவினது தொழிலாம், ஊரைச்சேர்தல் அத்தொழிலின்பயனும், அப்பயனுறுவது ஊராதலால் ஊர்செயப்படு பொருளாகும் மனைவியைத்துறந்தான் என்கிறவிடத்தே வெறுத்துவிடுதல் வினைமுதலின்றொழிலாம் உரிமைக்கேடு அதன்பயனும், அப்பயனுறுவது மனைவியாதலான் மனைவிசெயப்படுபொருளாகும், புலியையொத்தான் என்கிறவிடத்தே அஞ்சாது பாய்ந்து கொல்லுதலாற் புலியை உபமானமாகக் கொள்ளுதல் கருத்தனது தொழிலாம் உபமானமாகக் கொள்ளப்படுதல் அத்தொழிலின்பயனும், அப்பயனுறுவது புலியாதலால் அது செயப்படுபொருளாகும் பொன்னையுடையான், என்கிறவிடத்தே சம்பாதித்தல் வினைமுதலின்றொழிலாய், தனதாகுகை அத்தொழிலின்பயனும் அப்பயனுறுவது பொன்னாதலாற் பொன் செயப்படு பொருளாகும், மற்றவையு மிப்படியே.

இன்னுஞ் செயப்படுபொருள் குன்றாதமுதனிலைகளின் மேல் வி முதலிய விகுதிகள் சேர்ந்து வருவனவாகிய பிறவினைகளிலே சிலவற்றிற்கு இப்பற்றும் வினைமுதல் இரண்டாம்வேற்றுமையில் வருதலால், அரசன் பகைவரைச் சிறைச்சாலையை யடைவித்தான் எனவிரண்டு செயப்படுபொருள் வரும். சிலவற்றிற்கு அது மூன்றாம்வேற்றுமையிலே வருதலால் சாத்தன் கொற்றனாற் பசுவைப்புரப்பித்தான் என அப்படி வாராவாம் செயப்படுபொருள் குன்றாத தன்வினைகளிலெங்கு மிரண்டுசெயப்படுபொருள் வருதலில்லையோ வென்றால் பசுவைப் பாலைக்கறந்தான். யானையைக் கோட்டைக்குறைத்தான், எனச் சிலவிடங்களிலே வருதலுமுண்டு ஆனால் இப்பசுவையும் யானையையுஞ் செயப்படுபொருளாகக் குறியாமல் நீக்கப்பொருளாகக் குறித்தால், பசுவினின்றும் பாலைக்கறந்தான், யானையினின்றுங் கோட்டைக்குறைத்தான் எனவும், சம்பந்தப்பொருளாகக் குறித்தால் பசுவினதுபாலைக்கறந்தான்,

யானையினது கோட்டைக்குறைத்தான், எனவும் வருதலாற் சிறப்பின்லை யென்றறிக மற்றவைகளு மிப்படியே.

ஆகியென்தனால் வீட்டைவிரும்பினான், நூற்பொருளை யறிந்தாய, எனவிரும்புதலும் அறிதலுமாகிய வினைமுதற்றொழில்களுக்கு விடமாகிய வீடும் நூற்பொருளும் செயப்படு பொருளாகுகை முதலானவையுங்கொள்க அல்லாமலும் அச்செயப்படுபொருள் கருத்திற்செயப்படுவதும் கருத்தின்றிச் செயப்படுவதும் இருமையிற் செயப்படுவதும் என மூன்றுவகையாம் அவை முறையே சோற்றையுண்டான், சோற்றைக்குழைத்தான், மதனையுலேலையும் பணத்திற்குக் கொண்டான், எனவரும். (௯௬)

௨௯௭. மூன்று வதனுருபு மாலா னோடொடு
கருவி கருத்தா வுடனிகழ் வதன்பொருள்.

இது மூன்றும்வேற்றுமைய திலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மூன்றுவதன்-மூன்றும்வேற்றுமையினுடைய, உருபு-உருபுகளானவை, ஆலானோடொடு - முன்சொல்லப்பட்ட ஆலேயன்றி ஆனும், ஓடும் - ஓடுவும் ஆகும், அதன் - அவ்வுருபுகளுடைய, பொருள்-பொருவகளானவை, கருவி-கருவிப்பொருளும், கருத்தா - வினைமுதற்பொருளும், உடனிகழ்வு-உடனிகழ்ச்சிப்பொருளும் ஆகிய அவ்வுருபுகளையேற்ற பெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்ட மூன்றுமாகும்—எ-று,

[இந்த நான்குருபுகளுக்கும் மூன்று பொருள்களுமாமெனக் கூட்டிச்சொன்னாராயினும, ஏற்புழிக்கோடலென்கிற உத்தியால அவ்வுருபுகளுள் ஆல ஆன் உருபுகளுக்குக் கருவியும் வினைமுதலும் ஓடு ஒடு உருபுகளுக்கு உடனிகழ்ச்சியுஞ் சிறந்தனவென்றுகொள்க]

(வரலாறு)

வாளாற் பகைவனைவெட்டினான், இது கருவிப்பொருளாம் கருவியாவது வினைமுதற் றொழிற்பயனைச் செயப்படுபொருளிற் சேர்ப்பது வாளாற் பகைவனைவெட்டினான் என்கிறவிடத்தே வாளைப்பற்றிவீசுதல் வினைமுதலினது தொழிலாம், பகைவனுடம்பு அறுதல அத்தொழிற்குப்பயனாகும், வாள் அப்பயனைப் பகைவனாகிய செயப்பொருளிலே சேர்க்கையால் அதுகருவியாகும் இன்னும் அக்கருவிப்பொருள் முதற்கருவியும் துணைக்கருவியும் எனவிருவகைப்படும் அவற்றுள். முதற்கருவியாவது செயப்படுபொருளோ டொற்றுமையுடையது அது மண்ணாற் குடத்தைவனைந்தான், எனவரும் துணைக்கருவியாவது முத

ற்கருவிக்குத் துணையாய் அது காரியப்படுமளவு முடனிகழ்வது; அது தண்டசக்கரங்களாற் குடத்தை வனைந்தான் எனவரும்.

அரசனாற் பகைவன் கொல்லப்பட்டான் இது வினைமுதற்பொருள், மூன்றனுருபின் முதலிப்படிப்பட்டதென்று முன்னே யெழுவாய்ச் சூத்திரவுரையிற் காட்டப்பட்டது. அவ்வெழுவாய் வேற்றுமையில் வருகிற வினைமுதற்பெயர் தன் விகுதிவினையினாலே முடியும் இம்மூன்றாம் வேற்றுமையில்வருகிற வினைமுதற்பெயர் செயப்படுபொருள் விகுதி வினையினாலே முடியும் இதுவே அவ்விரண்டற்கும் வேறுபாடாம் இன்னும் அவ்வினைமுதற்பொருள் இயற்றும் வினைமுதலும் ஏவும் வினைமுதலும் எனவிருவகைப்படும் அவற்றுள், இயற்றும் வினைமுதலாவது கருவியைத் தொழிற்படுத்துவது அது தச்சனாற் கோயில்கட்டப்பட்டது எனவரும், ஏவும் வினைமுதலாவது அவ்வியற்றும் வினைமுதலினது தொழிலையுண்டாக்குந் தொழிலையுடையது அது அரசனாலே கோயில் கட்டுவிக்கப்பட்டது எனவரும் தச்சனாலாகியது கோயில் எனவந்தால் தச்சனை நிமித்தகாரணமாகக் கொள்க.

மைந்தனோடு தந்தைவந்தான் - இது உடனிகழ்ச்சிப்பொருளாம் உடனிகழ்ச்சிப்பொருளாவது வினைகொண்டுமுடிகிற பொருளினதுதொழில்போன்ற தொழிலைத் தன்னிடத்து முடனிகழ்கிறதாக வுடையது மைந்தனோடு தந்தைவந்தான் என்கிறவிடத்தே தந்தை வினைகொண்டுமுடிகிறபொருளாம் வருதல் அப்பொருளினது தொழிலாம் அத்தொழில்போன்ற தொழில்வருதலாம், இவ்வருதலைத் தன்னிடத்து முடனிகழ்கிறதாகவுடைய பொருளாதலால் மைந்தனுடனிகழ்ச்சிப்பொருளாகும் அவ்வுடனிகழ்ச்சிப்பொருள் — தலைமைப்பொருளும் - தலைமையில்பொருளும். எனவிருவகைப்படும் அவற்றுள் தலைமைப்பொருளாவது வினைகொண்டு முடிகிற பொருளினுயர்வுடையது அது மன்னவனோடு மந்திரிவந்தான் எனவரும் தலைமையில் பொருளாவது வினைகொண்டு முடிகிற பொருளி னிழிவுடையது அது மாணாக்கனோடாசிரியன்வந்தான் எனவரும்.

சிறுபான்மை ஆல் ஆன் உருபுகள் முதற்பொருளின்மேலேற்றிச் சொல்லப்பட்ட விகாரத்தையுடைய சினைப்பொருளிலும் வரும் அது கண்ணாற்குருடன் காலான்முடவன் எனவரும், அல்லாமலும் ஒரோவிடத்துத் தோறுமென்கிற பொருளையுந் தரும், ஊராலொருகோயில் என்கிறவிடத்து ஊர்தோறு மொவ்வொருகோயில் எனப்பொருள் படுதல் காண்க.

சிறுபான்மை ஒடு ஓடு உருபுகள் வேறு வினைப்பொருண் முதலாகிய பிறபொருள்களிலும் வரும். தேடியொடு தொல்கவின் வா

டியதோள் - தொடிக்குக் கழுவுதலாகிய வேறுவினையுடனிகழ்தலால் வேறுவினையுடனிகழ்ச்சிப்பொருளாம் மலையொடுபொருதமால்யானை-பொருதல்யானைக்கல்லது மலைக்கில்லாமையால் வினையில்லுடனிகழ்ச்சிப்பொருளாம் பாலொடுதேன்கலந்தற்றே தேனைக்கலக்கப்படுதலால் யால் கலப்புறுபொருளாம் எழுத்தொடுபுணர்ந்தசொல்-எழுத்துச்சொல்லுக்கு முதற்கருவியாதலால் ஒற்றுமைப்பொருளாம் கோபத்தோடுவந்தான் வருதற்கு விசேடணமாதலால் கோபம் அடைமொழிப் பொருளாம்.

இந்நான்குருபுகளும் தனித்தன்றி ஏகாரம்பெற்றும்வரும் அவற்றுள் ஆல், ஆன், உருபுகளிலொன்று நிற்றற்குரிய விடத்தேகொண்டு என்கிறது முன் ஐகாரம்பெற்றும் பெறுமலுஞ் சொல்லுருபாகவரும் ஓடு ஒடு,உருபுகளிலொன்று நிற்றற்குரியவிடத்தே உடன் என்கிறது தனித்தும் ஏகாரம்பெற்றுஞ் சொல்லுருபாகவரும் அவைவாளாலேவெட்டினான், வாளைக்கொண்டுவெட்டினான், வாள்கொண்டுவெட்டினான், மகனோடே தந்தைவந்தான், மகனுடன்றந்தைவந்தான், மகனுடனே தந்தைவந்தான்எனவரும். (௪௰)

௨௯௮. நான்கா வதற்குரு பாகுங் குவ்வே
கொடைபகை நேர்ச்சி தகவது வாதல்
பொருட்டு முறையாதியி னிதற்கிதெனல் பொருளே.

இது நான்காம் வேற்றுமைய திலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நான்காவது-நான்காம்வேற்றுமைக்கு,உருபு-உருபாவது,கு வ்வேயாகும்-முன்சொல்லப்பட்டகுவ்வொன்றுமேயாகும், பொருள்-அவ்வுருபின்பொருள்களாவன, கொடை-கொடையும், பகை-பகையும், நேர்ச்சி-நட்பும், தகவு-தகுதியும், அதுவாதல்-முதற்காரணமும்பொருட்டுநிமித்தகாரணமும், முறை-முறையும், ஆதியின்-முதலானபொருட் சொற்களின் புணர்ச்சியில்,இதற்கிதெனல்-இதற்கு இதுவெனகிறதுபட வருகின்றவையாகிய அவ்வுருபேற்றபெயர்ப்பொருள் வேறுபட்டபலவுமாம்—எ-று.

[கொடையெனவே கோடற்பொருளும், பகைநேர்ச்சி யெனவே பகைதொடர்பொருளும், தகுதியெனவே தகுதியுடைப்பொருளும், அதுவாதலெனவே முதற்காரணகாரியப்பொருளும், பொருட்டெனவே நிமித்தகாரண காரியப்பொருளும், முறையெனவே முறைக்கியைபொருளும், குவ்வுருபின் பொருள்களாமென்பது பெற்றும்.]

(வரலாறு) இரவலர்க்குப் பொன்னைக்கொடுத்தான், இதுகோடற்பொருளாம் கோடற்பொருளாவது கொடுத்தற் றொழிலின் செ

யப்படு பொருளைத் தனக்குரியதாக்கிக் கொள்ளுதலையுடைய பொருளாம் இரவலர்க்குப் பொன்னைக்கொடுத்தான், என்கிறவிடத்தே கொடுத்தலின் செயப்படுபொருள் பொன்னும் அதனைத் தனக்குரியதாக்கிக் கொள்ளுதலையுடைய பொருளாதலால் இரவலர் கோடற்பொருளாகும் இன்னும் மாணாக்கனுக் கறிவைக்கொடுத்தான் என்கிறவிடத்தே அறிவாகிய செயப்படுபொருள், கொடுப்போனைப்பொருளாய்க்கொள்வோனிடத்துச் செல்லாமற்போனாலும் அதனைத் தனக்குரியதாக்கிக் கொள்ளுதலாற் கோடற்பொருளேயாம் அல்லாமலும், மாணாக்கனுக்கு நூற்பொருளுணர்த்தான் என்கிறவிடத்தே சொல்லுதலின் செயப்படுபொருளாகிய நூற்பொருளை அறிதலையுடையபொருளாகிய மாணாக்கனுங் கோடற்பொருளேயாம் இன்னும், அவர்கொடுத்தற் குடம்பட்டார் என வுடம்படுதற்கு விடயமானபொருளும் ஒரு கோடற்பொருளாகவே வரும்.

கோடல் பலவகைப்படும் அவை ஆவிற்கு நீர்விட்டான் எனக்கேளாதேற்றலும், வறியவர்க்கீந்தான் எனக்கேட்டே யேற்றலும் மாணாக்கனுக் கறிவுகொடுத்தான் என வேலாதேற்றலும், தனக்குச்சோறிட்டான் என ஈவோனேற்றலும் அரனுக்குக் கண்ணலர்கொடுத்தானரி என வுயர்ந்தோனேற்றலும், அரிக்குச் சக்கரங்கொடுத்தானரன் என இழிந்தோனேற்றலும், சோழனுக்கு விருந்திட்டான் சேரன் எனவொப்போனேற்றலும், சோற்றிற்கு நெய்விட்டான் என வுணர்வின்றியேற்றலும் மாணாக்கனுக்குக் கசையடிகொடுத்தானாசிரியன் என விருப்பாயேற்றலும், கள்ளனுக்குக் கசையடிகொடுத்தானரசன் என வெறுப்பாயேற்றலு முதலியனவாம்.

கொடுத்தலும் பலவகைப்படும் அவைமருமகனுக்கு மகளைக்கொடுத்தான் என வழக்கத்திற்கொடுத்தலும், மகனுக் கரசுகொடுத்தான் என வுரிமையிற்கொடுத்தலும் அரசனுக்குத் திறைகொடுத்தான் என அச்சத்திற்கொடுத்தலும் தந்தைதாய்க்குத் திதிகொடுத்தான் எனப்பாவனையிற்கொடுத்தலுமாம்,

பாம்புக்குப்பகை கருடன் என்பது பகைதொடர்பொருளாம். சாத்தனுக்குநட்பாளன் கொற்றவன் என்பது நட்புத்தொடர்பொருளாம் கருடனிடத்துள்ள பகை தொடர்தற்குப் பாம்பும் கொற்றனிடத்துள்ள நட்புத்தொடர்தற்குச் சாத்தனும் இடமாதலறிக அவனுக்கு நல்லவனிவன், அவனுக்குத் தீயவனிவன் என்கிறவைகளும் அவைபோல்வனவாம் அன்றியும்வாழ்த்தி னன்மைதொடர்பொருளும், வைவின்றீமை தொடர்பொருளும் பகை நேர்ச்சிகளில் அடங்குமெனக்கொள்க அவை நல்லோர்க்குச் செல்வமுண்டாகுக, தீமையோர்க்குக் கேடுண்டாகுக, எனவரும்,

அருங்கல மரசர்க்குரித்து இது தகுதிப்பொருளாம் தகுதிப்பொருளாவது ஒருபொருளோடு பொருந்துதற்குத் தகுதிமையுடையதாம் அருங்கலமானது அரசரோடு பொருந்துதற்குத் தகுதிமையுடைய பொருளாதல் காண்க. குண்டலத்திற்குப் பொன் இது முதற்காரண காரியப்பொருள் கூலிக்கு வேலைசெய்தான் இது நிமித்தகாரண காரியப்பொருள் பொன்னாகிய முதற்காரணத்தாற் குண்டலமாகிய காரியமும் வேலையாகிய நிமித்தகாரணத்தாற் கூலியாகிய காரியம் உண்டாதலறிக.

சாத்தனுக்கு மகனிவன் இது முறைக்கிழமைப்பொருளாம் முறைக்கிழமைப்பொருளாவது பிறப்பினாலொருபொருளின் முறைக்குத் தானியைந்துநிற்கும் பொருளாம். மகனாதலாகிய முறைக்குச் சாத்தனியைதலறிக ஆதியென்றதனால் மழைக்கு மின்னல் என உற்பாதத்தாற் குறிக்கப்படுவதும் அவனுக்கிதுபோதும் எனக்குறைவில்லாமையைக்கொள்வதும் பிறவுங்கொள்க. குவ்வுருபு நிற்றற்குரிய சிலவிடங்களிலே பொருட்டு நிமித்தம்என்கிறசொல்லுருபுகள்வரும் அவை கூழின்பொருட்டு வேலைசெய்தான் கூலியினிமித்தம் வேலைசெய்தான் எனவரும் அல்லாமலும் கூலிக்காக வேலைசெய்தான் எனக்குவ்வுருபிற்குப் பொருட்டுப் பொருளிலே ஆகவென்கிறதுஞ் சொல்லுருபாக அவ்வுருபின் மேல்வரும். (௪௧)

௨௯௯. ஐந்தா வதனுரு பில்லு மின்னு
நீங்க லொப்பெல்லை யேதுப் பொருளே,

இது ஐந்தாம்வேற்றுமைய திலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஐந்தாவதன் - ஐந்தாம்வேற்றுமையினுடைய, உருபு - உருபுகளானவை, இல்லுமின்னும் - இல்லும் முன்சொல்லப்பட்ட வின்னுமாம், பொருள் - அவ்வுருபுகளின்பொருள்களாவன, நீங்கல் - நீக்கப்பொருளும், ஒப்பு - ஒப்புப்பொருளும், எல்லை - எல்லைப்பொருளும், ஏது - ஏதுப்பொருளுமாகிய அவ்வுருபுகளையேற்ற பெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்ட விடநான்குமாம்—எ-று,

(வரலாறு.)

மலையின்வீழருவி இது நீக்கப்பொருளாம். நீக்கப்பொருளாவது பிரிவையுண்டாக்குந் தொழிலின்றிப் பிரிவைமட்டுந் தன்னிடத்திலுடைய பொருளாம் மலையினவீழருவி யென்கிறவிடத்தே அருவியின்வீழ்ச்சி பிரிவையுண்டாக்குந் தொழிலாம், அது தன்னிடத்தில்லாமற் பிரிவொன்றையே தன்னிடத்துடைய தாதலால் மலைநீக்கப் பொருளாமெனக்கொள்க. காக்கையிற்கரிது களம்பழம், இது ஒப்புப்பொருளா

ம் ஒப்புப்பொருளாவது புகழ்பொருளிலுந் தன்னிலுமிருக்கின்ற பொதுத்தன்மையால் உபமானமாகிற பொருளாம், காக்கையிற்கரிது களம்பழம், என்கிற விடத்தே களம்பழம் புகழ்பொருளாம் புகழ்பொருளிலுந் தன்னிலுமுள்ள பொதுத்தன்மை கருமையாம் அதனு லுபமானமாகிய பொருள் காக்கையாதலறிக மதுரையின் வடக்குச் சிதம்பரம் இது எல்லைப்பொருளாம் எல்லைப்பொருளாவது ஒரு பொருளினது திசையளவைக்குறிப்பித்தற்கு எல்லையாகநிற்கும் பொருளாம் மதுரையின் வடக்குச் சிதம்பரம், என்கிறவிடத்தே அறியப்படாத பொருளாகிய சிதம்பரத்தினது திசையைக் குறிப்பித்தற்கு அறியப்பட்ட பொருளாகிய மதுரை எல்லைப்பொருளானமை யறிக இன்னும் கச்சியிற் றிருத்தணிகை முக்காவதம் எனவழியளவிலும் அவனிலிவனிரண்டாண்டு மூத்தவன் எனக்காலவளவிலும் எல்லைப்பொருள் வருமெனக்கொள்க. அல்லாமலும் அரசரிற்பெரிய ரந்தணர், ஆவினிழிந்ததுமேதி, என்றாற்போல வுயர்வுதாழ்வுகளைப் பற்றியும் எல்லைப்பொருள்வரும் இவற்றுள் அந்தணரது பெருமைக்கு அரசரும் மேதியினிழிவிற்கு ஆவும் எல்லைகளாதலால் காண்க. இவ்வுயர்வு தாழ்வுகளை நீக்கப்பொருளென்பாருமுளர் கல்வியிற்பெரியன் கம்பன் இது ஏதுப்பொருளாம், கம்பன் பெரியனாதற்குக் கல்வி ஏதுவாதலறிக இன்னும் கடவுளிற்றோன்றிய துலகம் எனமுதற் காரணப்பொருளாகுனை முதலானவையுங் கொள்க.

இன்னும், மண்ணுலகின்வேறு விண்ணுலகம், தீவினையின் வெறுக்கின்றான், எனவிப்படி இதனினிற்றிது, என்பதுபட வருவன வெல்லாங்கொள்க. இல் இன் உருபுகள் சிலவிடங்களிலே உம்மைபெற்றும் வரும். அவை அவனிலும்பெரியவனிவன் இவனினுஞ்சிறியவன் என வருதல்காண்க. நீக்கப்பொருளிலே இல் இன், உருபுகளின்மேல்நின்று இருந்து என்னப்பட்டவை தனித்தாவது உம்பெற்றாவது ஓரோவிடத்துச்சொல்லுருபுகளாகவரும். ஊரினின்றுநீங்கினான், ஊரிலிருந்துபோனான், ஊரினின்றும்வந்தான், ஊரிலிருந்தும்போனான், எனவரும்(சஉ)

௩௱. ஆற னொருமைக் கதுவு மாதுவும்
பன்மைக் கவ்வு முருபாம் பண்புறுப்
பொன்றன் கூட்டம் பலவி னீட்டந்
திரிபி னாக்க மாந்தற் கிழமையும்
பிறிதின் கிழமையும் பேணுதல் பொருளே.

இது ஆறாம்வேற்றுமைய திலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆறன் - ஆறாம்வேற்றுமையினது, ஒருமைக்கு-வருமொழியி னொருமைப் பொருண்மைக்கு, அதுவு மாதுவும் - முன்சொல்லப்பட்ட அதுவேயன்றி ஆதுவுமாம், பன்மைக்கு - வருமொழியின் பன்

மைப்பொருண்மைக்கு, அவ்வும்-அகரமும், உருபாம்-உருபுகளாகும், பொருள் - அவற்றின் பொருள்களாவன, பண்பு - குணமும், உறுப்பு-அவயவமும், ஒன்றன்கூட்டம் - ஒருபொருட்கூட்டமும், பலவினீட்டம்-பலபொருட்கூட்டமும், திரிபினாக்கம் - ஒன்று திரிந்தொன்றாதலும், ஆந்தற்கிழமையும் - ஆகிய வைந்துதற்கிழமைப் பொருள்களையும், பிறிதின்கிழமையும்-அவையல்லாதபிறிதின்கிழமைப்பொருள்களையும், மேனுதல்-உடையனவாக அவ்வுருபுகளையேற்ற பெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்ட இவ்விருவகைச் சம்பந்தப்பொருள்களுமாகும்—எ-று [தற்கிழமைப்பொருளாவது தன்னோடொற்றுமையுடையது பிறிதின்கிழமைப் பொருளாவது தன்னின்வேறாயது, தற்கிழமைப்பொருளிவ்வைவெனவே இவையல்லாத பொருளுமிடமுங் காலமுமாகிய மூன்றும் பிறிதின்கிழமைப் பொருளென்றாகும், ஆகவே இப்படிப் பலவகையாலும் வருகின்ற சம்பந்தப்பொருளே இடவேற்றுமையுருபுகளின் பொருளென்பதாயிற்று]

தற்கிழமைப்பொருளுக்கு உதாரணம் சாத்தனது சருமை எனக் குணம்பற்றியும் சாத்தனது வரவு எனத் தொழில்பற்றியும் வருகின்ற வைபண்பு, சாத்தனதுகை, புலியதுவால், உறுப்பு, மாந்தரதுதொகுதி, நெல்லதுகுப்பை, ஒன்றன்கூட்டம், படைகளதுதொகுதி, பறவைகளதுகூட்டம், பலவின்கூட்டம், நெல்லினது பொரி, மஞ்சளதுபொடி, ஒன்றுதிரிந் தொன்றாயது, எனவைவகைத் தற்கிழமையுங்காண்க.

பிறிதின்கிழமைப் பொருளுக்கு உதாரணம் சாத்தனதுபசு முருகனதுவேல், பொருள், சாத்தனதுவீடு, முருகனதுகுறிஞ்சி இடம், சாத்தனதுநாள், மாரனதுவேனில், காலம், என மூவகைப்பிறிதின் கிழமையுங்காண்க. இன்னுஞ்சிறுபான்மை, எனதுயிர் எனவுடையதும் உடைமைப்பொருளும் வேறாகாத வொற்றுமைப் பொருளில் வருதலுங் கொள்க.

ஆதுருபு, எனதுகை, நினதுசெவி-எ-ம், அகரவுருபு, எனகைகள், நினகைகள், எனவும், வருதல்காண்க. உயர்திணைப்பெயர்வரும்போது, சாத்தனுக்குமகன், எனக்குவ்வுருபு வருமென்றறிக சிறுபான்மை, அரனதுதோழன் என உயர்திணை யொருமைப்பொருண்மைக்கும், நினதடியாரோடல்லால், எனதுகைகள்என இருதிணைப்பன்மைப் பொருண்மைக்கும், அதுவுருபும்வரும், ஒரோவிடத்து, இவ்வீடிவனது என்றுற்போல உருபைத்தொடருஞ் சொல்லின்றி வருதலுங்கொள்க.

இவ்வாறனுருபுகளிலொன்று நிற்றற்குரியவிடத்தே உடையவென்கிறது சொல்லுருபாகவரும் அது என்னுடையவீடு, என்னுடையதம்பி, எனவரும்.

௩௱௧. ஏழ னுருபுகண் ணாதி யாகும்
பொருண்முத லாறு மோரிரு கிழமையி
னிடனாய் நிற்ற லிதன்பொரு ளென்ப.

இது ஏழாம்வேற்றுமைய திலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள், ஏழன்க - ஏழாம்வேற்றுமையினுடைய, உருபு-உருபுகளா வன, கண்ணாதியாகும்-முன்சொல்லப்பட்ட கண்ணேயன்றி அதுமு தலாகிய பிறவுமாம், இதன் -இவ்வுருபுகளுடைய, பொருள்-பொருளா வது, பொருண்முதல் - பொருளாதியாகிய, ஆறும் - ஆறும், ஓரிருகிழ மையின் - ஆறும்வேற்றுமைச் சூத்திரத்திலேசொல்லப்பட்ட விருகிழ மைப்பொருள்களுக்கு, இடனாய்நிற்றல்-இடமாய்நிற்கிற வுருபேற்றபெ யர்ப்பொருள் வேறுபட்ட அவ்விடப்பொருளாம், என்ப - என்றுசொ ல்லுவர் புலவர்—எ-று.

மணியின்கணிருக்கின்றதொளி, தற்கிழமை, பனையின்கண் வாழ்கி ன்றதன்றில, பிறிதின்கிழமை பொருளிடமாயிற்று ஊரின்கணிருக்குமி ல்லம் தற்கிழமை ஆகாயத்தின்கட் பறக்கின்றது பருந்து, பிறிதின்கிழ மை இடமிடமாயிற்று நாளின்கணாழிகையுள்ளது தற்கிழமை வேனிற் கட் பாதிரி பூக்கும் பிறிதின்கிழமை காலமிடமாயிற்று கையின்கணுள் ளது விரல், தற்கிழமை. கையின்கண் விளங்குகின்றது கடகம், பிறிதி ன்கிழமை, சினையிடமாயிற்று கறுப்பின்கண் மிக்கதழகு, தற்கிழமை, இளமையின்கண்வாய்த்தது செல்வம் பிறிதின்கிழமை குணமிடமாயிற் று ஆடற்கணுள்ளதுசதி தற்கிழமை, ஆடற்கட்பாடப்பட்டது பாடடு பிறிதின்கிழமை, தொழிலிடமாயிற்று.

இடப்பொருளாது. வினைமுதற்றொழிற் காயினுஞ் செயப்படுபொ ருட்காயினும் இடமாகிய பொருளாம். மணியின்கணிருக்கின்ற தொளி என்கிறவிடத்தே, ஒளிவினைமுதலாம் இருத்தல் அதன்வினையாம் மணி அத்தொழிலுக்கிடமாம் ஆகலால் அது இடப்பொருளாமென்றறிக க ழுவின்கட் கள்ளனையேற்றினு னென்கிறவிடத்தே கள்ளன் செயப்படு பொருளாம் அவனுயிர்ப்பிறிவு அதன்பயனும், கழு அப்பயனுக்கிடமா ம், ஆதலால் அதுவிடப்பொருளாமென்றறி.

அவ்விடப்பொருள் ஊர்க்கணிருந்தான் எனத்தன்னிற் சிறிதிட மாவதும் தீயின் கண்ணுள்ளது சூடு, தான்முழுது மிடமாவதும், கல் வியின்கணாசைவைத்தான், என விடயமாவதும், ஆக மூன்றுவகைப் படும், இன்னு மிவ்வுருபுகளுக்குச், சூறிலேந்தனுள் அ இ உ இம்மூன் றுஞ் சுட்டு, அவர்களு ளிவன் வல்லவன், எனக்கூட்டிப்பிரிக்கு மெல் லைப்பொருளும், கல்வியறிவில்லாதவனை விலங்கினுள்வைத் தெண்ணு

வார்கள், எனவருகிற பிரித்துக்கூட்டுங் கூட்டப்பொருளும், பால்கறக் கையிலவந்தான் எனவருகிற ஒருதொழிற்காலத்தைக்குறிக்கும் பிறிது தொழிலும், சிறுபான்மை பொருள்களாகும். (௪௪)

௩௱௨. கண்கால் கடையிடை தலைவாய் திசைவயின்
முன்சார் வலமிட மேல்கீழ் புடைமுதல்
பின்பா டளைதே முறைவழி யுழியுளி
யுள்ளகம் புறமில் லிடப்பொரு ளுருபே.

இது முன்சூத்திரத்திலே கண்ணாதியாகுமென்றார் அவை இவையெ ன்கிறதை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், கண் இல் - கண்முதலாக இல்லீறாகச்சொல்லப்பட்ட இவ் விருபத்தெட்டும், இடப்பொருளுருபு - தம்மையேற்ற பெயர்ப்பொரு ளை இடப்பொருளாக வேற்றுமைச்செய்கின்ற வுருபுகளாம்—எ-று.

கண்ணல்லாத வுருபுகளுக்கு உதாரணம். ஊர்க்காணிவந்த பொது ம்பர்-கால். வேலின்கடைமணிபோற் றிண்ணியான்-கடை. நல்லாரிடை ப்புக்கு இடை. வலைத்தலைமானன்ன நோக்கியர் -தலை. குணகடல்வாயமு தென்கோ-வாய். தேர்த்திசையிருந்தான் - திசை. அவர்வயிற்செல்லாய்-வயின், கற்றார் முற்றோன்றாகழிவிரக்கம்-முன். காட்டுச்சாரோடுங் கு றுமுயல்-சார். கைவலத்துள்ளதுகொடுக்கும்-வலம். இல்லிடப்பரத தை-இடம். தன்மேற்கடுவரை நீரிற்கடுத்து வரக்கண்டும்-மேல். பிண்டி க்கண்ணார் நிழற்கீழ் எயிற்புடைநின்றான்-புடை, சுரன்முதல்வந்த வுரன்மாய்மாலை-முதல், காதலிபின் சென்றதம்ம-பின் கம்பாடணையா தாள்-பாடு. கல்லளைச்சுனைநீர்-அளை தோழிக்குரியவை கோடாய்தேத் து-தேம். அவனுழைவந்தான்-உழை, நின்றதோர்நறவேங்கை நிழல்வ ழியசைந்தன்ன-வழி, உறையுழியோலைபோல-உழி, குயில்சேர்குளிர்கா வுளிசேர்ந்துறையும்-உளி, முல்லையங்குலட்டுள்வாழும்-உள், பயன்சா ராப் பண்பில்சொல் பல்லாரகத்து-அகம் செல்லுமென்னுயிர்ப் புறத் திறுத்தமருண்மாலை-புறம், ஊரிலிருந்தார் இல் எனவரும். [இனிக்கண் கான்முதலானவை இடவேறுபாடுகளை யுணர்த்தும்போது, பலவகைப் பட்ட விடப்பெயர்களாம். அவைகண்ணகன்ஞாலம் - அகத்திலிருந்தா ன்-வீட்டின்புறத்திலிருந்தான்-மேலிடத்திலிருந்தான்-முன்னிருந்தான்-அயற்கண்ணிருந்தான்-இடைச்சுரம்-தென்றிசை-எனவரும்.] (௪௫)

௩௱௩. எட்ட னுருபே யெய்துபெய ரீற்றின்
றிரிபு குன்றன் மிகுத லியல்பயற்
றிரிபு மாம்பொருள் படர்க்கை போலாத்
தன்முக மாகத் தானழைப் பதுவே.

இது எட்டாம்வேற்றுமைய திலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எட்டன்-எட்டாம் வேற்றுமையினுடைய, உருபு - உருபுகளானவை, எய்துபெயரீற்றின் - விளியடைந்த பெயரீற்றினுடைய, திரிபு-திரிதலும், குன்றல்-கெடுதலும், மிகுதல்-மிகுதலும், இயல்பு - இயல்பாதலும், அயற்றிரிபும் - ஈற்று அயலெழுத்துத்திரிதலும், ஆம்-ஆகும், பொருள்- அவற்றின்பொருளாவது, படர்க்கையோரை - படர்க்கைப் பெயர்ப்பொருளை, தன்முகமாக - தனக்கெதிர்முகமாக, அழைப்பது- அழைப்பதாலாகிய விளிக்கப்படுபொருளாம்—எ-று. [விளித்தற்குக் கருவியானவுருபை விளியென்றது காரியவாகுபெயர்.] (௬௬)

௩௱௪. இ உ ஊவோ டையோ னளரல
யவ்வீற் றுயர்திணை யோரவல் லிவற்றொடு
ணஃகா னுவீ றாகும் பொதுப்பெயர்
ஞநவொழி யனைத்தீற் றஃறிணை விளிப்பன.

இது பெயர்களுள் விளிக்கப்படுவன இவை என்கிறதை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், இ ஈ ஊ வோடையோனளரலய - இகரமும் உகரமும் ஊகாரமும் ஐகாரமும் ஓகாரமும் என்கிறவுயிர்களும் னளரலய என்கிற மெய்களும் ஆகிய பத்தெழுத்துகளையும், ஈற்று - இறுதியிலுடைய உயர்திணைப் (பெயர்) - உயர்திணைப்பெயர்களும், ஓரவல்-ஓகாரவுயிரும் ரகரமெய்யும் ஒழிந்த, இவற்றொடு-இவ்வெழுத்துகளுடனே, ணஃகானு-ணகரமும் ஆவும் ஆகிய பத்தெழுத்துகளும், ஈறாகும் - இறுதியாகிய, பொதுப்பெயர் - பொதுப்பெயர்களும், ஞநவொழி - ஞகரநகரங்களும் (ஈறுகாதளகாரமு) மொழிந்த, அனைத்து- இருபத்தொரு எழுத்துகளையும், ஈற்று-ஈற்றிலுடைய, அஃறிணைப் (பெயர்) அஃறிணைப்பெயர்களும், விளிப்பன-அழைக்கப்படுவன—எ-று. (௬௭)

௩௱௫. இம்முப் பெயர்க்க ணியல்பு மேயு
மீகா ரீட்சியு முருபா மனனே.

இது மூவகைப்பெயர்களுக்கும் பொதுவாகிய விளியுருபு தொகுத்துணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இம்முப்பெயர்க்கண்- முன்விளிக்கப்படுமென்கிற மூவகைப்பெயர்களிடத்தும், இயல்பும்-இயல்பாதலும், ஏயும்-ஏகாரமிகுதலும், இகரநீட்சியும் - இகரம்ஈகாரமாதலும், உருபாமன் - பெரும்பாலும்விளியுருபுகளாகும்—எ-று.

(வரலாறு.)

முனிகூறாய், வேந்துகூறாய், ஆடூஉக்கூறாய், விடலைகூறாய், கோக்கூறாய், கோன்கூறாய், வேள்கூறாய், மாந்தர்கூறீர், தோன்றல்கூறாய், சேய்கூறாய், எனவும் முனியேகூறாய், வேந்தேகூறாய், எனவும், நம்பிகூறாய், எனவும் உயர்திணைப்பெயர்களிலே மூன்றுருபுகளும்வந்தன பிதாக்கூறாய், ஆண்கூறாய், எனவும். பிதாவேகூறாய், ஆணேகூறாய், எனவும், சாத்திகூறாய், எனவும் பொதுப் பெயர்களிலே மூன்றுருபுகளும் வந்தனவிளக்கொடியை, புல்வாய்கொடியை, எனவும் விளவே கொடியை, புல்வாயேகொடியை, எனவும் மந்திகொடியை, எனவும் அஃறிணைப்பெயர்களிலே மூன்றுருபுகளும் வந்தன காட்டாதொழிந்த பெயர்களும் இப்படியேவரும் பெரும்பாலு மென்றதனால் இவ்வுருபுகள்சிலவற்றிற்குப் பொருந்தாமை யுளவேற்கொள்க. (௪௫)

௩௱௬. ஐயிறு பொதுப் பெயர்க் காயுமாவு
முருபா மல்லவற் றாயுமாகும்.

இது ஐகாரவீற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி புணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஐயிறுபொதுப்பெயர்க்கு-பொதுவிதியால் இயல்பும் ஏகாரமிகுதலுமன்றி ஐகாரவீற்றுப் பொதுப்பெயர்க்கு, ஆயுமாவும்-ஐகாரம் ஆயாதலும் ஆவாதலும், அல்லவற்று-உயர்திணையஃறிணைப்பெயர்களுக்கு, ஆயும்-அவ்விரண்டுமெல்லாமல் ஐகாரம் ஆயாதலும், உருபாகும்-விளியுருபுகளாம்—எ-று.

அன்னை, அன்னாய், அன்னா, பொதுப்பெயர்க்கு ஆயும் ஆவும்வந்தன விடலை விடலாய், எனவும் நாளா நாராய், எனவும், உயர்திணைப்பெயர்க்கும் அஃறிணைப்பெயர்க்கும் ஆய்வந்தது. (௪௬)

௩௱௭. ஒருசார் னவ்வீற் றுயர்திணைப் பெயர்க்க
ணளபீ றழிவய னீட்சியதனொ
டுறு மோத லவற்றொ டோவுற
லீறழிந் தோவுற லிறுதியவ் வாத
லதனொ டயறிரிந் தேயுற லீறழிந்
தயலே யாதலும் விளியுரு பாகும்,

இது னகரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்களுக்கு எய்திய தன்மேற சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். னவ்வீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கண் - பொதுவிதியன்றினகரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்களுள், ஒருசாரளபு- சிலவளபெடுத்தலு

ர், (ஒருசா) ரீறழிவு-சிலவீறுகெடுதலும், (ஒருசா) ரயனீட்சி-சில வீற்றயனீளுதலும், (ஒருசா) ரதனோடீறுபோதல்-சில வீற்றயனீண்டு ஈறுகெடுதலும், (ஒருசா) ரவற்றோடோவுறல்-சிலவீறுகெட்டு ஈற்றயனீண்டு ஓகாரமிகுதலும், (ஒருசா) ரீறழிந்தோவுறல்-சிலவீறுகெட்டு ஓகாரமிகுதலும், (ஒருசா) ரிறுதியவ்வாதல்-சிலஇறுதினகர மெய்யகரமெய்யாதலும், (ஒருசா) ரதனோடயறிரிந்தேயுறல்-சிலவீற்றுனகரமெய் யகரமெய்யாய்த்திரிந்து அயலில் ஆகாரம் ஓகாரமாய் ஏகாரமிகுதலும், (ஒருசா) ரீறழிந் தயலேயாதலும் - சில ஈறுகெட்டு அயலில் அகாரம் ஏகாரமாதலும், விளியுருவாகும்-விளியுருபுகளாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

அம்பர்கிழான், அம்பர்கிழாஅன், அளபாயிற்று, புலவன், புலவ, ஈறழிந்தது பெருமன், பெருமான், அயனீண்டது, மன்னன், மன்னோ, அயனீண்டு ஈறுகெட்டது ஐயன் ஐயவோ, அயனீண்டு ஈறுகெட்டு ஓகாரமிக்கது இறையன், இறையவோ, ஈறழிந்து ஓகாரமிக்கது வாயிலான், வாயிலாய், இறுதியவ்வாயிற்று. வாயிலான், வாயிலாயே, இறுதியவ்வாய் ஈற்றயல் ஆகாரம் ஓகாரமாய் ஏகாரமிக்கது ஐயன், ஐயே, ஈறழிந்து அயலில் அகாரம் ஏகாரமாயிற்று. [இவ்வொருசாரென்கிறதை விளியதிகார முழுதுங்கூட்டுக] (௫௰)

௩௱௮. ளஃகா னுயர்பெயர்க் களபீ றழிவய
னீட்சி யிறுதி யவ்வொற் றாத
லயலி லகரமே யாதலும் விளித்தனு.

இது ளகரமெய்யீற்று-உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி புணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ளஃகானுயர்பெயர்க்கு பொதுவிதியன்றி ளகரமெய்யீற்றுயர்திணைப்பெயர்களுள் - (ஒருசா) ரளபு - சில அளபெடுத்தலும், (ஒருசா) ரீறழிவு-சிலவீறுகெடுதலும், (ஒருசா) ரயனீட்சி-சிலவீற்றனீளுதலும், (ஒருசா) ரிறுதியவ்வொற்றாதல்-சிலஇறுதி ளவ்வொற்று யவ்வொற்றாதலும், (ஒருசா) ரயலி லகரமேயாதலும்-சிலவீற்றயல் அகாரம் ஏகாரமாதலாலும், விளித்தனு-விளியுருபுகளாகும்—எ-று.

(வரலாறு.)

வேள், வேஎள், அளபெடுத்தது, எல்லாள், எல்லா, ஈறுகெட்டது, மக்கள், மக்காள், ஈற்றயனீண்டது. குழையாள், குழையாய், ளவ்வொற்று யவ்வொற்றாயிற்று அடிகள், அடிகேள், ஈற்றயல் அகாரம் ஏகாரமாயிற்று, (௫௧)

௩௱௬. ரவ்வீற் றுயர்பெயர்க் களபெழ லீற்றய
லகரம் இஈ யாத லாண்டையா
வீயாத லதனோ டேயுற லீற்றே
மிக்கயல் யாக்கெட் டதனய னீட
லீற்றி னீருற லிவையுமீண் டுருபே.

இது ரகாரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ரவ்வீற்றுயர் பெயர்க்கு - (பொதுவிதியன்றி) ரகாரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்களுள், (ஒருசா) ரளபெழல் - சில அளபெடுத்தலும், (ஒருசா) ரீற்றயலகரம் இ ஈயாதல் - சில ஈற்றயல் அகரமானது ஈகரமாதலும் ஈகாரமாதலும், (ஒருசா) ராண்டையாவீயாதல் - சில அவ்வீற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாதலும், (ஒருசா) ரதனோடேயுறல் - சில அதனோடு ஏகாரம் ஏற்றலும், (ஒருசா) ரீற்றே மிக்கயல் யாக்கெட்டதனய னீடல் - சிலஈற்றில் ஏகாரமிக்கு அயலில் யாக்கெட்டு அதனயல் இகரம் ஈகாரமாதலும், (ஒருசா) ரீற்றினீருறல் - சில ஈற்றில் ஈர் ஆகலும், இவையும் - ஆகியவிவையும், ஈண்டு - இவ்விடத்து, உருபு - விளியுருபுகளாகும்—எ-று.

(வரலாறு.)

சிறார், சிறா அர், அளபெடுத்தது. தெவ்வர், தெவ்விர், ஈற்றயல் அகரம் இகரமாயிற்று. நாய்கர், நாய்கீர், ஈற்றயல் அகரம் ஈகாரமாயிற்று, சான்றார், சான்றீர், ஈற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாயிற்று, கணியார், கணியீரோ, ஈற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாய் ஏகாரமிக்கது. நம்பியார், நம்பீரோ, ஈற்றில் ஏகாரமிக்கு அயல்யாக்கெட்டு அதனயல் இகரம் ஈகாரமாயிற்று எமர், எமரீர், ஈர் ஏற்றது. [ஈண்டென்றமிகையால் கடலாரே, கடலீரே, சாத்தியாரே, சாத்தியீரே-எ-ம், அஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களைச் சிறப்பித்து ரவ்வீற்று உயர்திணைப்பெயர்போலக் கூறினும் இவ்வுருபேற்றல் கொள்க.] (௫௨)

௩௱௭. லகாரவீற் றுயர்பெயர்க் களபய னீட்சியும்
யகார வீற்றிற் களபுமா முருபே.

இது லகார யகார மெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன் மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். லகாரவீற்றுயர்பெயர்க்கு - பொதுவிதியன்றி லகாரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு, (ஒருசா) ரளபு - சில அளபெடுத்தலும், (ஒருசா) ரயனீட்சியும் - சிலஈற்றயனீளுதலும், யகாரவீற் (றுயர்பெயர்க்கு) யகாரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு, அளபும் - அளபெடுத்தலும், உருபாம் - விளியுருபுகளாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

மால்-மாஅல்-எ-ம், தோன்றல்-தோன்றால்-எ-ம், சேய், சேஎய் எ-ம், அம்மூன்றுருபுகளும் வந்தன. (௫௩)

௱௫௰௧. னவ்வீற் றுயர்திணை யல்லிரு பெயர்க்க
ணிறுதி யழிவத னோடய னீட்சி.

இது னகாரமெய்யீற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கும் பொதுப்பெயர்க்கும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். னவ்வீற்றுயர்திணை யல்லிருபெயர்க்கண் - பொதுவிதியன்றி னகரமெய்யீற்று அஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களிடத்து, ஒருசா) றிறுதியழிவு - சிலஈறுகெடுதலும், ஒருசா) றதனோடயனீட்சி-சில ஈறுகெடுதலுடனே ஈற்றயனீளுதலும் விளியுருபுகளாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

அலவன், அலவ-எ-ம், கலுழன், கலுழா-எ-ம், சாத்தன், சாத்த எ-ம், கொற்றன், கொற்றா-எ-ம், முறையே அஃறிணைப் பெயரிலும் பொதுப்பெயரிலும் அவ்விரண்டும்வந்தன. (௫௪)

௱௫௰௨. லளவீற் றஃறிணைப் பெயர்பொதுப் பெயர்க
ணீற்றய னீட்சியு முருபா கும்மே.

இது லகார ளகார மெய்யீற்று அஃறிணைப் பெயர்க்கும் பொதுப் பெயர்க்கும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். லளவீற் றஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்க்கண் - லகரளகரமெய்யீற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கும் பொதுப்பெயர்க்கும், ஈற்றயனீட்சியும் - பொதுவிதியன்றி ஈற்றயலெழுத்து நீளுதலும், உருபாகும்-விளியுருபாகும்—எ-று,

(வரலாறு)

முயல், முயால், கிளிகள், கிளிகாள்-எ-ம், தூங்கல், தூங்கால், மக்கள், மக்காள்-எ-ம், வரும். (௫௫)

௱௫௰௩. அண்மையி னியல்புமீ றழிவுஞ் சேய்மையி
னளபும் புலம்பி னோவு மாகும்.

இது முன்சொல்லப்பட்ட விளியுருபுகளுக்காவதோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முன்சொல்லப்பட்ட விளியுருபுகளுள், அண்மையின் - சமீபவிளிகளுக்கு, இயல்புமீறழிவும்-இயல்பாதலும ஈறுகெடுதலும், சேய்மையின்-தூரவிளிகளுக்கு, அளபும்-அளபெடுத்தலும், புலம்பின்-புலம்பல்விளிகளுக்கு, ஓவும்-ஓகாரமிகுதலும், ஆகும்-வரும்—எ-று.

[எனவே மற்றைவிளி வேற்றுமையுருபுகள் இம்மூன் றிடங்களி லுங் கலந்து வருமென்கிறதுமெற்றும்] (௫௬)

௩௦௪. நுவ்வொடு வினுச்சுட் டுற்ற னளர
வைதுத் தாந்தா னின்னன விளியா.

இது இ உ ஊ வோடென்ற சூத்திரத் திரத்திற்கு ஆவதோர்புறன டையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நுவ்வொடு-நுவ்வுடனே, வினு-மூன்று முதல்வினுவையும், சுட்டு-மூன்றுசுட்டையும், உற்ற - முறையேபொருந்திய, னளர-னளர மெய்யீறுறுஉயர்திணைப்பெயர்களும, வைது - வைதுஎனகிற விரண்டு, ஈற்று-அஃறிணைப்பெயர்களும், தாந்தான் - இவ்விரண்டுபொதுப்பெயர் களும, இன்ன - இவைபோல கின்றபிறவும, விளியா - விளிக்கப்படுவ னவலல—எ-று.

[வைதுஎன்கிற விரண்டும் நுவ்வொடு பொருந்தாதென்பார் ஒடு க்கொடுத்துப் பிரித்தார்] நுமன், நுமள், நுமர்-எ-ம், எவன், எவள், எ வர், எது, எவை, யாவன், யாவள், யாவர், யாது, யாவை, எவன், ஏவள், ஏவர், ஏது, ஏவை-எ-ம், அவன், அவள், அவர், அது, அவை-எ-ம், இ வன், இவள், இவர், இது, இவை-எ-ம், உவன், உவள், உவர், உது, உ வை-எ-ம், தான்-எ-ம், தாம-எ-ம், வருகின்றவிப்பெயர்கள் விளி யே லாமைகாண்க. இன்னனவென்றதனுல, பிறன்மற்றையான், முதலான வையுங்கொள்க. (௫௭)

௩௦௫. முதலை யையுறிற் சினையைக் கண்ணுறு
மதுமுதற் காயிற் சினைக்கை யாகும்.

இது முதல்சினைத் தொடர்பின்கண் இரண்டா முருபுவரின் முதல் சினையிரண்டிடத்தும் வராது தடுமாறி வருதலே மாபெனப் புறனடை யுணர்த்துகின்றது,

இ-ள். முதலை - முதலினை, ஐயுறின் - ஐயுருபு பொருந்தினுல், சி னையை-சினையினை, கண் - கண்ணுருபு, உறும-பொருந்தும், அது - அது வுருபு, முதற்கு - முதலுக்கு, ஆயின் - வரின், சினைக்கு-சினையினுக்கு, ஐ-ஐயுருபு, ஆகும் - வரும்—எ-று.

[இன்னும் இரட்டுறமொழிதல் என்கிற வுத்தியால்- அதுமுதற்கா யிற் சினைக்கையாகும், என்கிறவாக்கியத்தில் அதுவென்பதற்கு அக்க ண்ணுருபுஎனவும் பொருளுரைத்துக்கொள்க.]

(வரலாறு.)

யானையைக் காலின்கண்வெட்டினுன், யானையது காலைவெட்டினு ன், யானையின் கட்காலைவெட்டினுன், எனவரும் எனவே முதல்சினையி ரண்டிலும் ஐயுருபுவருலது சிறப்பின் றென்பதாயிற்று. (௫௮)

௯௰௬. முதலிவை சினையிவை யெனவே றுளவில
வுரைப்போர் குறிப்பி னவற்றே பிண்டமும்.

இது முன்சூத்திரத்திலே முதல்சினை யிரண்டனிடத்தும் ஐயுருபுவா ரதென்பது தோன்றச்சொல்லியதற்குக்காரணமும் அச்சூத்திரப்பொருளோடு இச்சூத்திரப்பொருளைப் பிண்டப்பொருளுக்கும் ஏற்பித்தலும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முதலிவை சினையிவையென - கடங்களிவை மடங்களிவை யென்கிறதுபோல முதற்பொருள்களிவை சினைப்பொருள்களிவை எங்கிறதற்கு, வேறுளவில - இரண்டாகவேறுள்ளனவில்லையாம், உரைப்போர்-ஒருபொருளையே இரண்டாகப் பகுத்துச்சொல்வோரது, குறிப்பின - குறிப்பின் மாத்திரையனவேயாம், பிண்டமும் - பிண்டப்பொருளும், அற்று-அத்தன்மைத்தாம்—எ-று.

யானையைக்குறித்தபோது யானையுண்டாக அதனுடைய கைகால் கொம்புமுதலியவை வேறில்லையாம், அவ்வவயவத்தைக்குறித்தபோது அவையுண்டாக யானை வேறில்லையாம் ஆதலால் இப்படிச்சொல்லப்பட்டன இனிப் பிண்டப்பொருள் நெல்லைப் பொலியின்கண்வாரினன், நெல்லினது பொலியைவாரினன், எனவரும், பிண்டப்பொருளாகிய பொலிக்குப்பையும் பிண்டித்தபொருளாகிய நெல்லும் வேறன்மையால் அவ்விரண்டனிடத்தும் ஐயுருபுவருவது சிறப்பன்றெனவறிக. ()

௯௰௭. யாத னுருபிற் கூறிற் றாயினும்
பொருள்சென் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.

இது வேற்றுமையுருபுகள் மயங்கி யொன்று நிற்கின்றவிடத்து மற்றொன்றுவரினும் அமையுமெனப் புறனடை யுணர்த்துகின்றது,

இ-ள். யாதனுருபின் - மற்றொருவேற்றுமையுருபால், கூறிற்றாயினும் - ஒருவேற்றுமைப்பொருள் சொல்லப்பட்டதாயினும், பொருள் சென்மருங்கின் - அப்பொருள்சென்றவழியே, வேற்றுமை - அவ்வுருபு, சாரும்-சேரும்—எ-று. [எனவே வேற்றுமையுருபு மயங்கிவந்தால் அப்பொருணோக்கித் திரித்துக்கொள்க வென்றதாயிற்று.]

(வரலாறு)

மணற்கீன்ற நாணற்கிழங்கின்மூலை, என்கிறவிடத்தே மணல்கோடற் பொருளாகாது இடப்பொருளாய் நிற்கையாற் குவ்வுருபைக் கண்ணுருபாகத் திரித்துக்கொள்க.

இனி உரையிற் கோடலென்கிறவுத்தியால், ஒருவேற்றுமைப்பொருள் மற்றொரு வேற்றுமையுருபோடு தகுதியாய் வருதலும் உண்டெனக்கொள்க.

(வாலாறு)

வினைமுதற்பொருள் எழுவாயுடனேயும், மூன்றனுருபுடனேயும் அன்றிச் சிறுபான்மை - அவர்க்குச்செய்யத்தகுமக்காரியம், என நான்கனுருபுடனேயும் வரும் செயப்படுபொருள், இரண்டனுருபோடன்றிச் சிறுபான்மை சோறப்பட்டது, என வெழுவாயுருபோடும், அரிசியாற் சோறாக்கினான் என மூன்றனுருபோடும், அவட்குக்கொள்ளுமிவ்வணிகலம் என நான்கனுருபோடும், பழியினஞ்சும், என வைந்தனுருபோடும், தூணின்கட்சார்ந்தான், என வேழனுருபோடும் வரும் கருவிப்பொருள் மூன்றனுருபோடும் ஐந்தனுருபோடும் அன்றிச் சிறுபான்மை, கண்காணும், என வெழுவாயுருபோடும், கண்ணிற்குக்காணலாம், என நான்கனுருபோடும் வரும்.

கோடற்பொருள் நான்கனுருபோடன்றிச் சிறுபான்மை, செய்யவடுளவையைக்காட்டிவிடும், எனவிரண்டனுருபோடும், சாத்தனொடுசொன்னான், என மூன்றனுருபோடும் வரும் பொருட்டுப்பொருள், கூலியைக்குறித்து வேலைசெய்தான், என விரண்டனுருபோடும் வரும் நீக்கப்பொருள் ஐந்தனுருபோடன்றிச் சிறுபான்மை, மதுரையைநீங்கினான். என விரண்டனுருபோடும் வரும் எல்லைப்பொருள், மதுரையின் வடக்குச் சிதம்பரம், என நான்கனுருபோடும் வரும் சம்பந்தப்பொருள் ஆறனுருபோடன்றிச் சிறுபான்மை, உயிர்க்கணுணர்வு என வேழனுருபோடும்வரும் இடப்பொருள் ஏழனுருபோடன்றிச் சிறுபான்மை, வழியைச்சென்றான், என விரண்டனுருபோடும், வீட்டிற்குப்போவான், நாளைக்குவருவான், என நான்கனுருபோடும் வரும். மற்றுமிப்படி வருவனவற்றை யாராய்ந்து அறிந்துகொள்க. (௯௰)

௩௱௰௮. ஐயான்குச் செய்யுட் கவ்வு மாகு
மாகா வஃறிணைக் கானல் லாதன.

இது சிலவேற்றுமையுருபு செய்யுளிடத்தே திரிந்துவரினும் அமையுமெனப் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஐயான்கு - ஐயும் ஆனும் குவ்வும் ஆகிய மூன்றுருபுகளும், செய்யுட்கு-செய்யுளிடத்து, அவ்வுமாகும் - ஓரோவழி அகரமாகத்திரிந்துவரவும் பெறும், அஃறிணைக்கு- அஃறிணையிடத்து, ஆனல்லாதன-ஆனல்லாத ஐயுங்குவ்வும், ஆகா - அகரமாகத்திரியாவாம்—எ-று.

(வாலாறு.)

காவலோனைக்களிறஞ்சுமமே-காவலோனக் களிறஞ்சும்மே-எ-ம், புலவரான், புலவரான-எ-ம், கடிவிலையின்றே யாசிரியற்கு- ஆசிரியற்க எ-ம், உயர்திணையிலே மூன்றுருபுந்திரிந்தன. புள்ளினான்-புள்ளினான, என வஃறிணையின் வரும். (௯௧)

௩௱௰௯. எல்லை யின்னு மதுவும் பெயர்கொளு
மல்ல வினைகொளு நான்கே ழிருமையும்
புல்லும் பெரும்பாலு மென்மனார் புலவர்.

இது எழுவாய்முதலிய வெட்டு வேற்றுமைக்குமுடிக்குஞ்சொல் லு ணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எல்லையின்னும் - எல்லைப்பொருட்டாகிய வைந்தாம் வேற் றுமையும், அதுவும் - ஆறும்வேற்றுமையும, பெயர்-பெயரை, கொளு ம-கொண்டுமுடியும, அலல - ஒழிந்த வெழுவாய்முதலிய வேற்றுமைக ளெல்லாம், வினை - வினையை, கொளும-கொண்டு முடியும், நான்கேழ்- நான்காம்வேற்றுமையு மேழாமவேறறுமையும, இருமையும்-வினையை யே யன்றிப்பெயரையும், புல்லும் - கொண்டுமுடியும, பெரும்பாலும்- மிகவும், என்மனார் - என்றுசொல்லுவர்புலவர்—எ-று [பெரும்பாலு மென்றதனால் எழுவாய்பெயர் கொள்ளுதலும் பிறவுங்கொள்க.]

(வாலாறு.)

கருவூரின்கிழக்கு, சாத்தனதுகை, எல்லையின்னும் அதுவும் பெ யர்கொண்டன சாத்தன்வந்தான், குடத்தைவனைந்தான், வாளால்வெ ட்டினன், சாத்தனுக்குககொடுத்தான, நோயினீங்கினன், அவையின்க ணிருந்தான, கொற்றகொள், அல்லவைவினைகொண்டன இப்படியே வினைக்குறிப்புங்கொள்ளும் பிணிக்குமருந்து, மணியின்கணொளி, நான் காம்வேற்றுமையும் ஏழாம்வேற்றுமையும் வினையேயன்றிப் பெயருங் கொண்டன பிறவுமன்ன. (சூ௨.)

பெயரியல் - முற்றிற்று.

இரண்டாவது

வினையியல்.

௩௨௰. செய்பவன் கருவி நிலஞ்செயல் காலஞ்
செய்பொரு ளாறுந் தருவது வினையே.

இது பெயரியலிலே ருகின்மூன்றுஞ் சூத்திரத்திலே பெயர்வினை ன விரண்டாகு மெனவைத்தமுறைப்படியே வினைச்சொலிலக்கணம் உணர்த்துமமுடியாகத் தொடங்கி அவற்றுள்ளே தெரிநிலைவினைச்சொ லின பொதுவிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செய்பவன் - கருத்தாவும், கருவி - காரணமும், நிலம் - இ டமும், செயல் - செயலும், காலம் - காலமும், செய்பொருள் - செ யபபடுபொருளும் ஆகிய, ஆறும் - அறுவகைப் பொருளையும், தருவ

து - கொடுப்பது, வினை - தெரிநிலைவினைச்சொல்லாம்—எ-று. [தேவர் முதலியவெல்லாந் தழுவுதற்குச் செய்யென்றார் செய்பவனென ஆண்பாலிலே சொன்னாரேனும், ஒருமொழியொழிதன்னினங் கொளற்குரித்தே என்பதனால் ஐம்பாலுங்கொள்க.]

(வரலாறு) வனைந்தான் என்கிறவிடத்தே குசவனாகிய செய்பவனும், மண்ணாகிய முதற்காரணமும், தண்டசக்கரமுதலாகிய துணைக்காரணங்களும், வனைந்தவிடமும் வனைதற்குச் செயலும், இறந்தகாலமும், குடமுதலிய செயப்படுபொருளுந் தோன்றுதல் காண்க ஆறும் என்ற உம்மையை உயர்வுசிறப்பும்மையாக்கி இழிந்தன சிலவுள அவை வேண்டி மேற் கொள்கவெனப் பொருளுரைத்து, இன்னதற்கு, இதுபயன், என்பவைகளுங்கூட்டிக்கொள்க அவையாவன, பிறர்க்கு வனைந்தான், பொருள்கருதிவனைந்தான், எனவரும் இவ்விரண்டும் கருவியில் அடங்கவும் பெறுமாதலால் இழிந்தனவாயின இன்னும் ஆறுந்தருவது வினை என்றதற்கு முற்றும்மை யொரோவழி யெச்சமுமாகும், என்கிற சூத்திரத்தால் இத்தொகையிற் சில குறைந்துவரவும் பெறுமெனப் பொருளுரைத்துக் கொள்க கொடியாடிற்று என்கிறவிடத்தே ஆடுதல் வினைக்குச் செயப்படுபொருள் குறைந்துவருதல் காண்க.

முற்றுவினைகளிலே பகுதியாற்செயலும், விகுதியாற் செய்பவனும், இடைநிலை முதலியவற்றாற் காலமும், பெயரெச்ச வினையெச்சங்களிலே இம்முறையே செயலுங் காலமும் வெளிப்படையாகத் தோன்றுதலால் மற்றவை குறிப்பாற்றோன்றுமெனக்கொள்க. (௧)

௩௨௧. பொருண்முதலாறினுந் தோற்றிமுன் னறனுள்
வினைமுதன் மாத்திரை விளக்கல்வினைக் குறிப்பே.

இது குறிப்பு வினைச்சொல்லின் பொது விலக்கணம் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பொருண்முதலாறினும் - பொனீளாதியாறுங் காரணமாக, தோற்றி- அவற்றினிடத்தே பிறந்து, முன்னறனுள் - முன்சொல்லப்பட்ட செய்பவன்முதலாகிய ஆறனுள், வினைமுதன்மாத்திரை - கருத்தாவொன்றையே, விளக்கல்-விளக்குதல், வினைக்குறிப்பு-வினைக்குறிப்புச் சொல்லிலக்கணமாம்—எ-று. பொனீண்முதலாறும் பதவியலிலே ஐந்தாவது சூத்திரத்திலே சொல்லப்பட்டன.

(வரலாறு.)

குழையினன், பொன்னினன் - எ-ம், அகத்தினன், புறத்தினன் எ-ம், ஆதிரையான், ஓணத்தான்-எ-ம், குறுந்தாளன், செங்கண்ணன்-எ-ம், கரியன், நல்லன்-எ-ம, கடுநடையன், இன்சொல்லன்-எ-ம, வரும் இவற்றுள் விகுதியாற் செய்பவன் விளங்கிற்று. மற்றவைகள் குறிப்

ராக உண்டெனக்கொள்க. ஒன்றைக்குழையினன், ஒன்றாற்குழையினன், எனவாராமையால், குழையினன் என்கிறதற்குக் கருவியுஞ் செயப்படுபொருளு மில்லையென்றும் ஒன்றையுடையன், ஒன்றானுடையன், எனவருதலால் உடையன் என்கிறதற்கு ஆறும் உண்டெனவுங் கொள்க. (௨)

௩௨௨. அவைதாம் முற்றும் பெயர்வினை யெச்சமுமாகி
யொன்றற் குரியவும பொதுவு மாகும்.

இது முன்னே தெரிநிலை குறிப்பெனத் தொகுத்துணர்த்திய வினைச்சொற்களை வகுத்துணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவைதாம்-முன்னிரண்டு சூத்திரங்களாலுந் தெரிநிலையாயுங், குறிப்பாயும் வருமென்ற வினைச்சொற்கள், முற்றும்-முற்றுவினைச்சொற்களும், பெய (ரெச்சமும்) - பெயரெச்சவினைச்சொற்களும், வினையெச்சமும்-வினையெச்சவினைச்சொற்களும், ஆகி-ஆகி, ஒன்றற்குரியவும்-திணைபாலிடங்களுள், ஒன்றற்குச் சிறப்பாய்வருவனவும், பொதுவும்-பலவற்றிற்குப் பொதுமையினிற்பனவும், ஆகும்-ஆகும்—எ-று. இவற்றிற்கு உதாரணம் தத்தஞ்சிறப்புச் சூத்திரங்களிற்காண்க.

இனி "ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே" என்பதனால், பிறவழியால ஒன்றற்குரியவும் பொதுவுமாய் நிற்பனவுஞ் சிலவுளவெனக்கொள்க. அவைவருமாறு, நடந்தான் - தன்வினை, நடத்தினன்-பிறவினை, வெளுத்தான்-நடத்தல்செய்தான் - அவ்விரண்டிற்கும் பொதுவினை, நடந்தான-விதிவினை, நடவான் - மறவினை, சாவான்-வேவான்-அவ்விரண்டற்கும பொதுவினை, உண்பான்-செயவினை, உண்ணப்பட்டது-செயப்பாட்டுவினை, இவற்றிற்குப் பொதுவினை வந்தவிடத்திற்காண்க. இன்னும், தேடியசாத்தன், தேடியவந்தான், எனச்சொல்லொன்றே ஈரெச்சங்களுக்கும் பொதுவாகுகை முதலானவையுங் கொள்க. (௩)

௩௨௩. பொதுவியல் பாறையுந் தோற்றிப் பொருட்பெயர்
முதலறு பெயரல தேற்பில முற்றே.

இது முற்றுவினையாமாறுணர்த்துகின்றது.

இ-ள் பொதுவியல்பாறையும்-பலவகைவினைகளுக்கும் பொதுவிலக்கணமாகிய செய்பவன்முதலாறையும், தோற்றி-தோன்றச்செய்து, பொருட்பெயர்முதல் - பொருட்பெயர்முதலாகிய, அறுபெயரலது-அறுவகைப்பெயரல்லாதமற்றொன்றையும், ஏற்பில-ஏலாதன, முற்று-முற்றுவினைக்குறிப்புகளாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

செய்தானவன், நல்லனவன், குளிர்ந்ததுநிலம், வந்ததுகார், குவிந்ததுகை, பரந்ததுபசப்பு, ஒழிந்ததுபிறப்பு, இவைபொருண் முதலிய வாறையுங்கொண்டு முடிந்ததுகாண்க. பிறவுமன்ன. (௪)

௩௨௪. ஒருவன்முத லைந்தையும் படர்க்கை யிடத்து
மொருமைப் பன்மையைத் தன்மைமுன் னிலையினு
முக்கா லத்தினு முரண முறையே
மூவைந் திருமூன் றாறாய் முற்று
வினைப்பத மொன்றே மூவொன் பானும்.

இது தெரிநிலை வினைமுற்றுப் பாலிடங் காலங்களின் வேறுபாட்டால் இத்தனையாமென்று உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருவன்முத லைந்தையும் - ஆண்பான்முதலாகிய ஐம்பால் வினைமுற்றுக்களையும், படர்க்கையிடத்தும் - படர்க்கையிடத்திலும், ஒருமை-ஒருமைவினைமுற்றையும், பன்மையை - பன்மைவினை முற்றையும், தன்மை - தன்மையிடத்திலும், முன்னிலையினும் - முன்னிலையிடத்திலும்வைத்து, முக்காலத்தினும் - முக்காலங்களாலும், முரண - மாற, முறையே - சொல்லப்பட்டமுறையே, மூவைந்து - படர்க்கைவினைமுற்றுக்கள் பதினைந்தும், இருமூன்று - தன்மைவினைமுற்றுகள் ஆறும், ஆறு - முன்னிலைவினை முற்றுகள் ஆறும், ஆய் - ஆகி, முற்றுவினைப்பத மொன்று - தெரிநிலைவினை முற்றுப்பதமொன்றுமே, மூவொன்பானும் - இருபத்தேழாகும்—எ-று.

(வரலாறு.)

		இறந்தகாலம்	நிகழ்காலம்	எதிர்காலம்.
படர்க்கை.	ஆண்பால்	நடந்தான்	நடக்கின்றான்	நடப்பான்
	பெண்பால்	நடந்தாள்	நடக்கின்றாள்	நடப்பாள்
	பலர்பால்	நடந்தார்	நடக்கின்றார்	நடப்பார்
	ஒன்றன்பால்	நடந்தது	நடக்கின்றது	நடப்பது
	பலவின்பால்	நடந்தன	நடக்கின்றன	நடப்பன
தன்மை.	ஒருமை	நடந்தேன்	நடக்கின்றேன்	நடப்பேன்
	பன்மை	நடந்தேம்	நடக்கின்றேம்	நடப்பேம்
முன்னிலை.	ஒருமை	நடந்தாய்	நடக்கின்றாய்	நடப்பாய்
	பன்மை	நடந்தீர்	நடக்கின்றீர்	நடப்பீர்

எனத்தெரிநிலை வினைமுற்று ஒருபகுதிமே லிருபத்தேழாய வாறு காண்க. (௫)

௩௨௫. அன் ஆ னிறுமொழி யாண்பாற் படர்க்கை

இது முன்சொல்லப்பட்ட விருவகைமுற்றுகளுள் திணைபா லிடங்களில் ஒன்றற்குரியன உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அன் ஆனிறுமொழி - அன் ஆன்என்கிற விருவிகுதியையும் இறுதியிலுடையமொழிகள், ஆண்பாற்படர்க்கை - உயர்திணையாண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுங் குறிப்பு முற்றுமாம்—எ-று.

(வரலாறு)

வி, தெ, இ, தெ, நி, தெ, எ, கு அன்-நடந்தனன்-நடக்கின்றனன்-நடப்பன்-குழையன் ஆன்-நடந்தான்-நடக்கின்றான்-நடப்பான்-குழையான்	அவன்

எனவரும், மற்றவைகளு மிப்படியே. (௬)

௩௨௬. அள் ஆ ளிறுமொழி பெண்பாற் படர்க்கை.

இதுவுமது.

இ-ள். அள் ஆளிறுமொழி - அள் ஆள் என்கிற இரண்டுவிகுதியையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள், பெண்பாற்படர்க்கை - உயர்திணைப் பெண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

வி, தெ, இ, தெ, நி, தெ, எ, கு அள்-நடந்தனள்-நடக்கின்றனள்-நடப்பள்-குழையள் ஆள்-நடந்தாள்-நடக்கின்றாள்-நடப்பாள்-குழையாள்	அவள்

எனவரும், மற்றவைகளு மிப்படியே. (௭)

௩௨௭. அர் ஆர் பவ்வூ ரகர மாரீற்ற
பல்லோர் படர்க்கைமார் வினையொடு முடிமே.

இதுவுமது.

இ-ள். அர் ஆர் பவ்வூ ரகரமாரீற்ற - அர் ஆர் ப மார் என்கிற நான்கு விகுதிகளையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள், பல்லோர்படர்க்கை- உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம், மார் - இவற்றுள்ளே மாரீற்று வினைமுற்று, வினையொடுமுடிம் - பொதுவிதியாற் பெயருடன் முடிவதன்றி வினையுடனுமுடியும்—எ-று.

[மார் விகுதியும் மல்விகுதியுந்தாமே காலங்காட்டு மெனப்பதவி யலுட் கூறுதலால் அவை குறிப்புவினைக்கு வருதலில்லை]

(வரலாறு.)

வி, தெ, இ, தெ, நி, தெ, எ, கு,	
அர்-நடந்தனர்-நடக்கின்றனர்-நடப்பர்-குழையர்	
ஆர்-நடந்தார்-நடக்கிருர்-நடப்பார்-குழையார்	அவர்,
ப நடப்ப	
மார் மாடன்மார்	

ஆர்த்தார் கொண்மார் வந்தார், எனவரும். மற்றவைகளு மிப் படியே. (௮)

௩௨௮ துறுடுக் குற்றிய லுகர வீற்ற
வொன்றன் படர்க்கை டுக்குறிப்பி னுகும்.

(இதுவுமது.)

இ-ள், துறுடுக்குற்றிய லுகரவீற்ற-துறுடுஎன்கிறஇம்மூன்று குற்றிய லுகர விகுதிகளை யிறுதியிலுடைய மொழிகள், ஒன்றன்படர்க்கை- அஃறிணையொன்றன்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம், டு-இவற்றுள் டுவ்விகுதி குறிப்புவினை முற்றிற்கல்லது தெரிநிலைவினை முற்றிற்குவருவதில்லை—எ-று.

[றுவ்விகுதி இறந்தகாலத்திற்கே வருமெனக்கொள்க.]

(வரலாறு.)

தெ, இ, தெ, நி, எ, கு,	
து-நடந்தது-நடக்கின்றது-நடப்பது-குழையது	அது,
று-கூயிற்று- அற்று,	
டு- பொருட்டு	

எனவரும். மற்றவைகளுமிப்படியே. (௯)

௩௨௯ அ ஆ ஈற்ற பலவின் படர்க்கை
ஆவே யெதிர்மறைக் கண்ண தாகும்.

(இதுவுமது.)

இ-ள். அ ஆ ஈற்ற-அ ஆ என்கிற விகுதிகளை யிறுதிலுடையமொழிகள், பலவின்படர்க்கை-பலவின்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுங்குறிப்பு முற்றுமாம், ஆ-அவற்றுள் ஆகாரம், எதிர்மறைக்கண்ணதாகும் எதிர்மறையினிடத்து வருமன்றி உடன்பாட்டினிடத்துவாராது—எ-று.

(வாலாறு.)

து, இ, து, சி, ன, று, மறை
அ-நடந்தன-நடக்கின்றன-நடப்பன-குழையன | அவை
ஆ நடவா-
எனவரும் மற்றவைகளுமிப்படியே. (௰)

௩௪௰. தன்மை முன்னிலை வியங்கோள் வேறில்லை
யுண்டு பெயரெச்ச மிருதிணைப் பொதுவினை.

இது திணைபாலிடங்களுக்குப் பொதுவினைகளை அறிவிக்கும்படியாகத் தொடங்கி அவற்றுள் இருதிணைக்கும் பொதுவினை இவையென உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், தன்மை-தன்மைவினை வினைக்குறிப்பு முற்றுகளும், முன்னிலை-முன்னிலைவினை வினைக்குறிப்புமுற்றுகளும், வியங்கோள்-வியங்கோள் வினைமுற்றுகளும், வேறில்லையுண்டு - வேறு இல்லை உண்டு என்கிற மூன்று வினைக்குறிப்புமுற்றுகளும், பெயரெச்சம்-பெயரெச்சவினை வினைக்குறிப்புகளும் வினையெச்சவினை வினைக்குறிப்புகளும், இருதிணை-உயர்திணை அஃறிணை என்கிற இருதிணைக்கும், பொதுவினை-பொதுவினைகளாம்—எ-று.

[செய்புமென்னும் பெயரெச்சமே செய்யு மென்னு முற்றுதலால் அம்முற்றும் இருதிணைப் பொதுவினையாமென்கிறது தானே தோன்றுதல்காண்க.] (௪௧)

௩௪௧. குடுதுறு வென்னுங் குன்றிய லுகரமோ
டல்லன் னென்னே னாகு மீற்ற
விருதிணை முக்கூற் றொருமைத் தன்மை.

இது நிறுத்தமுறையாலே தன்மையொருமைவினை முற்றுங் குறிப்பு முற்றும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். குடு துறுவென்னுங்-குன்றியலுகரமோடு கு டு து று என்கிற குற்றியலுகரவிகுதிகளும், அலலன் னென்னேன் அல் - அன் என் ஏன் என்கிற நான்குமெய்யீற்றுவிகுதிகளும், ஆகும்-ஆகிய, ஈற்ற-இவ்வெட்டு விகுதிகளையும் இறுதியிலேயுடைய மொழிகள், இருதிணை - இருதிணையிடத்தனவாகிய, முக்கூற்று ஒருவன் - ஒருத்தி ஒன்று என்கிற மூன்றுபால்களுக்கும் பொதுவாகிய, ஒருமைத்தன்மை-ஒருமைத்தன்மைவினைமுற்றுங் குறிப்பு முற்றுமாம்—எ-று.

[குடுதுறு என்கிறநான்கும் தாமேகாலங்காட்டுதலாற் குறிப்புவினைக்குவாரா, அல் எதிர்காலத்திலேமாத்திரம் வரும்.]

(வாலாறு)

வி, தெ, இ, தெ, நி, தெ, எ, கு

கு	,,	-	,,	-	உண்டு	-	,,	
டு-உண்டு	,,	-	,,	-	,,	-	,,	
து-வந்து	,,	-	,,	-	வருது	-	,,	பான்.
று-சென்று	,,	-	,,	-	சேறு	-	,,	
அல்	,,	-	,,	-	உண்பல்	-	,,	

அன் உண்டனன்-உண்ணாநின்றனன்-உண்பன்-தாரினன்-என்-
உண்டனென்-உண்ணாநின்றனென்-உண்பென்-தாரினென்-ஏன்
உண்டேன்-உண்ணாநின்றேன்-உண்பேன்-தாரினேன்

எனவரும், மற்றவைகளு மிப்படியே. (௰௨)

௩௩௨. அம்மா மென்பன முன்னிலை யாரையு
மெம்மே மோமிவை படர்க்கை யாரையு
மும்மூர் கடதற விருபா லாரையுந்
தன்னொடு படுக்குந் தன்மைப் பன்மை.

இது தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அம்மாமென்பன - அம் ஆம் என்கிற விரண்டு விகுதிகளையு மிறுதியிலுடைய மொழிகள், முன்னிலையாரையும் - தன்னிலையினிற்கையன்றி முன்னிலை யிடத்தாரையும், எம்மே மோமிவை - எம் ஏம் ஓம் இம்மூன்று விகுதிகளையு மிறுதியிலுடைய மொழிகள், படர்க்கையாரையும் - தன்னிலையினிற்கையன்றிப் படர்க்கையிடத்தாரையும், உம்மூர்கடதற - கும் டும் தும் றும் என்கிற நான்குவிகுதிகளையு மிறுதியிலுடையமொழிகள், இருபாலாரையும் - தன்னிலையினிற்கையன்றி அவ்விரிடத்தார்களையும், தன்னொடு படுக்குந் தன்மைப் பன்மை - தன்னுடனே கூட்டுகிற தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம் — எ-று.

கும் டும் தும் றும் என்கிற நான்குந்தாமே காலங்காட்டுதலாலே குறிப்புவினைக்கு வருவனவல்ல.

வி, தெ, இ, தெ, நி, தெ, எ, கு,

அம்-உண்டனம்-உண்கின்றனம்-உண்பம்-தாரினம்	பாம்
ஆம்-உண்டாம்-உண்கின்றாம்-உண்பாம்-தாரினும்	பானு
எம்-உண்டனெம்-உண்கின்றனெம்-உண்பெம்-தாரினெம்	மேயும்
ஏம்-உண்டேம்-உண்கின்றேம்-உண்பேம்-தாரினேம்	பாம்
ஓம்-உண்டோம்-உண்கின்றோம்-உண்போம்-தாரினோம்	பானு
	நலனும்

கும்	,,	உண்கும்	,,	யாம்
டும்-உண்டும்	,,	,,	,,	யானு
தும்-வந்தும்	,,	வருதும்	,,	நீயு
றும்-சென்றும்	,,	வேறும்	,,	மவனும்

எனவரும் இவை சிறுபான்மை இம்முறையின்றி மயங்கிவருதலு மூண்டு மற்றவையுமிப்படியே. (௫௩)

௧௩௩. செய்கெ னொருமையுஞ் செய்குமென் பன்மையும்
வினையொடு முடியினும் விளம்பிய முற்றே.

இது சிலதன்மைவினை முற்றுகளுக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யும் எய்தியதிகந்து படாமற்காத்தலும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செய்கென் - செய்குஎன்கிற, ஒருமையும்- தன்மையொரு மைமுற்றும், செய்குமென் - செய்கும்என்கிற, பன்மையும் - தன்மை ப்பன்மைமுற்றும், வினையொடுமுடியினும் - (பெயருடனேயன்றி) வி னையுடனே முடியினும், விளம்பிய - முன்சொல்லப்பட்ட, முற்றே-மு ற்றுகளேயாம்—எ-று.

(வரலாறு)

உண்குவந்தேன், உண்கும்வந்தேம் எனவரும். (௫௪)

௧௩௪. முன்னிலை கூடிய படர்க்கையு முன்னிலை.

இது உளப்பாட்டுப்பன்மை முன்னிலைக்கும் உண்டென்பது உணர் த்துகின்றது,

இ-ள். முன்னிலை - முன்னிலையோடு, கூடிய - சேர்ந்த, படர்க்கை யும்-படர்க்கையும், முன்னிலை-முன்னிலையாம்—எ-று.

உண்டனீர்	குழையினீர்	நீயுமவனும்
உண்டீர்	குழையிர்	
உண்மின்		

எனவரும் இச்சூத்திரம் முன்னிலைப்பன்மை கூறியவழியே கூறு து ஒன்றினமுடித்த றன்னினமுடித்தல், என்கிறவுத்தியால் இங்கே சொல்லப்பட்டது, (௫௫)

௧௩௫, ஐயா யிகர வீற்ற மூன்று
மேவலின் வருஉ மெல்லா வீற்றவு
முப்பா லொருமை முன்னிலை மொழியே,

இது முன்னிலை யொருமை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும் உணர்த் துகின்றது,

இ-ள். ஐயா யிகர வீற்ற மூன்றும் - ஐ ஆய் இ என்கின்ற மூன்று விகுதி யிறுதியிலுடைய மொழிகளும், ஏவலின் வருஉ மெல்லா வீற்று

வும்-விகுதிகுன்றாதுங் குன்றியு நிற்பனவாகிய ஏவலிலேவருகிற இருபத்து மூன்றீற்றுமொழிகளும், மூப்பால் - ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்கிற மூன்றுபால்களுக்கும் பொதுவாகிய, ஒருமைமுன்னிலைமொழி-முன்னிலையொருமை முற்றுங்குறிப்பு முற்றுமாம்—எ-று.

[இகரவிகுதி எதிர்காலத்தை யிடைநிலையில்லாமற்காட்டும். ஏவல் வினைமுற்றுகள் குறிப்புவினையில் இல்லையென்று அறிவித்தற்கு உம்மை கொடுத்துப்பிரித்தார்]

(வரலாறு.)

வி, செ, இ, தே, -றி, தே, எ, கு	
ஐ-உண்டனை-உண்ணுகின்றனை-உண்பை-யில்லை	நீ
ஆய்-உண்டாய்-உண்ணுகின்றாய்-உண்பாய்-யில்லாய்	
இ-உண்டி-உண்ணுகின்றி-சேறி-யில்லி	

எனவரும் ஏவல்வினைகள், நடவாய், வாராய், கேளாய், அஃகாய், நீ என விகுதிகுன்றாமலும், நட, வா, கேள், அஃகு; நீ, என விகுதி குன்றியும், வரும் ஏவலெனப் பொதுப்படச் சொல்லியவதனால், செய்வி, செய்விப்பி, என ஏவன்மேல் ஏவலாக வருவனவும் செய்யல், செய்யேல், மறால், நடவாதே, என எதிர்மறையில் வருவனவும் சொல்லிக்காண், நடந்திட்டு, எழுந்திரு, அருளு, என வுடன்பாட்டில் வருவனவுங்கொள்க. (௬௬)

௩௩௬. முன்னிலை முன்ன ரீயு மேயு
மந்நிலை மரபின் மெய்யூர்ந்து வருமே.

இது ஏவல் முற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முன்னிலைமுன்னர்-முன்னிலையேவல் முற்றென முன்சொல்லப்பட்டவற்றிற்கு முன், ஈயும்-ஈகாரமும், ஏயும்-ஏகாரமும், அந்நிலை மரபின்-அவ்விடத்து நிற்றற்குரியமரபினையுடைய, மெய்-யாதானுமொருமெய்யை, ஊர்ந்து-ஏறி, வரும்-வரும்—எ-று.

(வரலாறு.)

சென்றீபெரும நிற்றகைக்குநர் யாரே. அட்டிலோலை தொட்டனை நின்மே - எனவரும். (௬௭)

௩௩௭. இர்ஈ ரீற்ற விரண்டு மிருதிணைப்
பன்மை முன்னிலை மின்னவற் றேவல்.

இது முன்னிலைப் பன்மைவினை முற்றுங் குறிப்புமுற்றும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இர் ஈரீற்றவிரண்டும்-இர் ஈர் என்கிற இரண்டுவிகுதியையுமிறுதியிலுடையமொழிகள், இருதிணை-இருதிணைக்கும் பொதுவாகிய பன்மைமுன்னிலை-பன்மைமுன்னிலைவினைமுற்றுங் குறிப்பு முற்றுமாம், மின்-மின்விகுதியை யிறுதியிலுடையமொழிகள், அவற்றேவல்-முன்னிலைப்பன்மையேவன் முற்றும்—எ-று.

[உம் விகுதி முன்னிலைப்பன்மை யேவலுக்கு இக்காலத்தில் வழங்கிவருதலால் 'புதியன புகுதலும் வழுவல' என்பதனாற்கொள்க.]

(வரலாறு)

	செ-இ	செ-நி	செ-எ	கு	
இர்	உண்டனிர்	உண்கின்றனிர்	உண்பிர்	குழையிர்	நீர்
ஈர்	உண்டீர்	உண்கின்றீர்	உண்பீர்	குழையீர்	
மின்	—	—	உண்மின்	—	
உம்	—	—	உண்ணும்	—	

எனவரும் மற்றவையு மிப்படியே. (௰௮)

௩௩௮. கயவொடு ரவ்வொற் றீற்ற வியங்கோ
ளியலு மிடம்பா லெங்கு மென்ப.

இது வியங்கோண்முற்று உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். கயவொடு-கயவென்கிறவிரண்டுயிர்மெய்யினையும், ரவ்வொற்று-ரகரமெய்யினையும், ஈற்ற-இறுதியிலுடையமொழிகள், வியங்கோள்-வியங்கோண்முற்றுகளாம், (இடமெங்கும்)-மூன்றிடங்களிலும், பாலெங்கும்-ஐம்பால்களிலும், இயலும்-செல்லும், என்ப-என்று சொல்லுவர் புலவர்—எ-று.

(வரலாறு,)

வாழ்க வாழிய வாழியர்	யான், யாம், நீ, நீர், அவன், அவள், அவர், அது, அவை, எனவரும், வாழ்த்துப் பொருளில் வந்தன,

[இவை அவனுண்க, நீவருக என வுயர்ந்தோ ரிழிந்தோனை விதித்தற் பொருளிலும் எம்மைக்காத்தருள்க, ஒருசொற்கேட்க, என வேண்டிக் கோடற்பொருளிலும், அத்தீயன்கெடுக என வைதற்பொருளிலும் வரும் இப்படி சொன்னவர் தாமே "வகுத்துரையாதவும் வகுத்தனர்கொளலே" என அல்லீறும் உடன்கூட்டிப் புணர்த்தமையால் அதுவுங்கொள்க, அன்றியுஞ் சிறுபான்மை இக்காலவழக்கத்தில் நடக்கக்கடவன்-எ-ம், நடப்பானாக எனப்பாலிடங்களுள் ஒன்றைச் சேர்ந்து வருவனவுங்கொள்க.] (௰௯)

௩௩௯. வேறில்லை யுண்டைம் பான்மூ விடத்தன.

இது வேறுமுதலிய மூன்றும் பாலிடங்களுக்கும் பொதுவாமாறுஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வேறில்லையுண்டு-வேறு இல்லை உண்டு என்கிற மூன்றுவினைக்குறிப்பு முற்றுகளும், ஐம்பால்-ஐம்பாலுக்கும், மூவிடத்தன-மூவிடத்திற்கு முரியனவாம்—எ-று.

வேறு- இல்லை- உண்டு-	அவன், அவள், அவர், அது, அவை, யான், யாம், நீ, நீர், என வரும்,

மொழிக்த பொருளோடொன்றவவ்வயின் மொழியாததனையு முட்டின்று முடித்தல், என்றவுத்தியால்வேண்டும், தகும், படும், என்கிற சொற்களும் ஐம்பான் மூவிடத்திற்கும் பொதுவாமெனக்கொள்க.

(வரலாறு)

அவரோதல்வேண்டும், நீபோகல்வேண்டும்-எ-ம், இச்சோறுண்ணத்தகும், இவரா லிக்காரியஞ் செய்யத்தகும்-எ-ம், வஞ்சரையஞ்சப்படும், கற்றறிந்தோரைத் தலைநிலத்துவைக்கப்படும்-எ-ம், வரும். இம்மூன்று மொருபொருட் சொற்களாய்த் தொழிற்பெயராய்த் தேற்றப்பொருள் பட்டே நிற்குமென்றறிக. (உம்)

௩௪௰. செய்த செய்கின்ற செய்புமென் பாட்டிற்
காலமுஞ் செயலுந் தோன்றிப் பாலொடு
செய்வ தாதி யறு பொருட் பெயரு
மெஞ்ச நிற்பது பெயரெச் சம்மே.

இது நபெச்சமென்னப்பட்ட வற்றுள்ளே பெயரெச்சமாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செய்த செய்கின்ற செய்புமென் - செய்தவென்றும்செய்கின்றவென்றும் செய்யு மென்றும் சொல்லப்படுகிற, பாட்டில்-மூவகைச்சொற்களிலே, காலமும்-முறையே இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வுஎன்கிறமூன்றுகாலங்களும், செயலும்-தொழிலும்,தோன்றி-தோன்றி, பாலொடு-பாலுடனே, செய்வதாதி-செய்பவன் கருவி நிலம் செயல் காலம் செயப்படுபொருள் என்கிற, அறுபொருட்பெயரும்-அறுவகைப்பொருட்பெயர்களும், எஞ்சநிற்பது-ஒழியநிற்பன, பெயரெச்சம்-பெயரெச்சவினை வினைக்குறிப்புகளாம்—எ-று. [ஏற்புழிக்கோடலால், தோன்றி என்பது வரைக்குந் தெரிநிலைக்கும், ஒழிந்தவிதிதெரிநிலை குறிப்பு இரண்டற்குங்கொள்க.]

உண்ட உண்கின்ற உண்ணும்	சாத்தான், செய்பவன், கலம், கருவி, வீடு, நிலம், ஊண், செயல், பகல், காலம், சோறு, செயப்படு பொருள்.

கரியகுதிரை, உள்ளபொருள், எனப்பெயரெச்சக்குறிப்புவரும் அறுபொருட்பெயருமென்ற உம்மையால் களைகட்டபயிர், களைகட்டகூலி, என இன்னதற்கு இதுபயன் என்னும்பெயர்களெஞ்சநிற்பனவும் உண்விளைப்பு, குடிபோனவூர், எனப்பிறபெய ரெஞ்ச நிற்பனவுங் கொள்க. (௨௧)

௩௪௧. செய்யுமெ னெச்சவீற் றுயிர்மெய் சேறலுஞ்
செய்யுளு ளும்மூந் தாகலு முற்றே
லுயிரு முயிர் மெய்யு மேகலு முளவே.

இது செய்யுமென்னெச்சத்திற் கெய்திய தன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செய்யுமெனெச்சம்-செய்புமென்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சத்தினுடைய, ஈற்று-இறுதியிலுள்ள, உயிர்மெய்-உயிர்மெய்யானது, சேறலும்-கெடுதலும், செய்யுளுள்-செய்யுளிடத்து, உம்-உம்விகுதியானது, உந்தாகலும்-உந்தெனத்திரிதலும், முற்றேல்-அதுமுற்றாயின், உயிரும்-அதனிறுதியுயிராயினும், உயிர்மெய்யும்- உயிர்மெய்யாயினும், ஏகலும்-கெடுதலும், உள-உளவாம்—எ-று.

(வரலாறு)

வாவும்புரவி, வாம்புரவி, எனச்செய்புமெனெச்சத்தீற் றுயிர்மெய்கெட்டது, கூப்பெயர்க்கும்-நீர்க்கோழி, கூப்பெயர்க்குந்து, எனச்செய்யுளில் உம் உந்து ஆயிற்று கலுழும், தோழியுங்கலுழ்மே, மொழியும், அவனொடுமொழிமே, என முற்றுயவிடத்து உயிரு முயிர் மெய்யுங்கெட்டன. (௨௨)

௩௪௨. தொழிலுங் காலமுந் தோன்றிப் பால்வினை
யொழிய நிற்பது வினையெச் சம்மே.

இது வினையெச்சமாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தொழிலும்-செயலு, காலமும்-பொழுதும், தோன்றி-விளங்கி, பால்-பாலுடனே, வினை-வினையானது, ஒழிய-எஞ்ச, நிற்பது- நிற்பன, வினையெச்சம்-வினையெச்சவினை வினைக்குறிப்புகளாகும்—எ-று. [வினையெனப் பொதுப்படக்கூறுதலால் வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும் வினையாலணையும் பெயருந்தொழிற் பெயருங்கொள்க.] (௨௩)

௩௪௩. செய்து செய்பு செய்யாச் செய்யூ
செய்தெனச் செயச்செயின் செய்யிய செய்யியர்
வான்பான் பாக்கின வினையெச் சம்பிற
வைந்தொன் றாறுமுக் காலமு முறைதரும்.

இது முன்னே தொழிலுங் காலமுந்தோன்றி யெண்ணப்பட்ட வினையெச்ச வாய்பாடுகள் இவையென வகுத்துணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செய்து-செய்யியர், செய்துஎன்பது-முதல்செய்யியர் என்பதிறுதிய ஒன்பதுவாய்பாட்டால் வருவனவும், வான்பான்பாக்கு-இம்மூன்று விகுதிகளைக்கொண்டு வருவனவும், இன-இவைபோல்வனபிறவும், வினையெச்சம்-வினையெச்சவினைகளாம், ஐந்து - முன்னையவைந்தும், ஒன்று-நடுநின்றதொன்றும், ஆறு-பின்னையவாறும், முக்காலமும்-இறந்தகாலமும் நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும், முறை - முறையாக, தரும்-காட்டுவனவாம்—எ-று.

[இவற்றுள் செய்தென்ன தொழிந்தவை இடைநிலைபெறாமல் தாமே காலங்காட்டும்.]

இனவென்றமையால் ஆடிக்கொண்டான், போய்க்கொண்டான் எனச்செய்து என்கிற வாய்பாடுபற்றி இகரவிகுதியும் யகரமெய்விகுதியும் வருமென்றும், தழீஇக்கொண்டான் எனவிகுதி விகாரப்பட்டு வருமென்றும் புக்குவந்தான் எனப்பகுதி விகாரப்பட்டு வருமென்றும், உணர்க்குவந்தான் எனச்செயவென் வாய்பாடுபற்றிக் குவ்விகுதி வருமென்றும், உண்டாற்பசிதீரும் உண்டக்காற்பசிதீரும், உண்ணுமேற்பசிதீரும் எனச்செயினென்னும் வாய்பாடுபற்றி ஆல் கால் ஏல் விகுதிகள் வருமென்றும், எள்ளுமேனும்வரும் காண்டலுமிதுவேகூறும் என எனும், உம்மும் ஓரோவிடத்திலே விகுதிகளாய் வருமென்றும், உண்ணாமைவந்தான், உண்ணாமல்வந்தான், உண்ணாமேவந்தான், என எதிர்மறையிடத்து, மை, மல், மேவிகுதிகள் வருமென்றும், அருளின்றிவந்தான், அவனல்லதில்லை, அவனலலாமலில்லை, என வினையெச்சக்குறிப்புகளுக்கு, றி, து, மல், என்பவைவிகுதிகளாமென்றுங்கொள்க. உரையிற்கோடலால், சிறுபான்மை செயவெனெச்சம் உண்ணப்பசிதீர்ந்தது என்வருமிடத்தே இறந்தகாலமும் உண்ணவந்தான் என வருமிடத்தே எதிர்காலமுந் தருமெனக்கொள்க. (௨௪)

௩௪௪. அவற்றுள், முதலி னான்கு மீற்றின் மூன்றும்
வினைமுதல் கொள்ளும் பிறவுமேற் கும்பிற.

இது அவ்வினை யெச்சங்களுக் காவதோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவற்றுள் - முன்சூத்திரத்துட்சொல்லிய வினையெச்சங்களுள், முதலில்-முதலினுள்ள, நான்கும்-செய்து செய்பு செய்யா செய்

பூ என்கிற நான்கும், ஈற்றில் - இறுதியிலுள்ள, மூன்றும்-வான் பான் பாக்கு என்கிற விகுதிகளையுடைய மூன்றும், வினைமுதல்-செய்யவனை, கொள்ளும்-கொண்டுமுடியும், பிற-நடுவிலுள்ள, செய்தன-செய செயின் செய்யிய செய்யியர் என்கிற ஐந்தும், இவைபோல்வன-பிறவுமென்றதனால்வருஞ் செய்தால் முதலியனவையும் வினையெச்சக் குறிப்புகளும் ஆகியவிவைகள், பிறவும்-செய்யவனையன்றிமற்றவைகளையும், ஏற்கும்-கொண்டுமுடியும்—எ-று.

உ-தானடந்துவந்தான் பு-தானுண்குபுபோனான் ஆ-தான்கல்லாக்களித்தான் ஊ-தான்காணூமகிழ்ந்தான் வான்-தான்கொல்வான்செல்வான் பான்-தானலீப்பான்புகுந்தான் பாக்கு-தான்றருபாக்குவருவான்	முதலினான்கும் ஈற்றின் மூன்றும் வினைமுதல் கொண்டு முடிந்தன.

என	தானுண்டெனமகிழ்ந்தான், பிறனுண்டெனமகிழ்ந்தான்,	இடையினைந்தும்வினைமுதலும்பிறவுங்கொண்டன.
அ	தானுண்ணவருகிறான், பிறனுண்ணக்காண்கிறான்,	
இன்	தானுண்ணின்மகிழ்வான், பிறனுண்ணிற்கொடுப்பான்,	
இய	தானுண்ணியவருவான், பிறனுண்ணியகொடுப்பான்,	
இயர்	தானுண்ணியர்போவான், பிறனுண்ணியர்வழங்குவான்,	

உண்டாலுவக்கும் உண்டாற்பசிதீரும்-எ-ம், மழையின்றிப் பொய்ப்பின் விருந்தின்றியுண்டான்-எ-ம், இன்னவென்றதனால் வருகிறசெய்தால் முதலியனவையும் வினையெச்சக்குறிப்பும் இப்படியே வினைமுதலும் பிறவுமேற்றல் காண்க. (௨௫)

௩௪௫ சினைவினை சினையொடு முதலொடுஞ் செறியும்.

இது முன்வினை முதல்கொண்டு முடியுமென்றவற்றிற்கு ஓர் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சினைவினை-முதலினான்கு மீற்றின் மூன்றுமென்ற வினையெச்சங்கள் சினைவினையாயின் அவை, சினையொடும்-முன்வினை முதல்கொள்ளுமென்ற விதியினாலே சினையுடனேயன்றி, முதலொடும் - முதலுடனும், செறியும்-முடியும்—எ-று.

(வரலாறு.)

காலொடிந்துவிழுந்தான், கண்வருவான், சகிரவனைத்தொழுதான் எனவரும் பிறவுமன்ன, ஒடிதல்-சினைவினை, விழுதல்-முதல்வினை. (௨௬)

௩௪௬. சொற்றிரி யினும்பொருடிரியா வினைக்குறை.

இதுவுமது.

இ-ள். சொல்-முதலினான்கு மீற்றின் மூன்றுமென்ற வினையெச்ச வாய்பாடுகளாக, வினைக்குறை-பிறவினையெச்ச வாய்பாடுகள், திரியினும்-வேறுபடினும், பொருள்-அவற்றின் பொருள்கள், திரியா-வேறுபடாவாம்—எ-று.

(வாலாறு)

கோழிகூவிப் பொழுதுபுலர்ந்தது, யான் கொள்ளுவான் பொன் கொடுத்தான் இவற்றில் கூவ என்பது கூவி என்றும் கொள்ள என்பது கொள்வான் என்றுந்திரிந்தன. மற்றவைகளு மிப்படியே. (௨௭)

௩௪௭. ஆக்க வினைக்குறிப் பாக்கமின் றியலா.

இது வினைக்குறிப்பிற்கு ஆவதோர் விதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆக்கம்-ஆக்கத்தால்வருகின்ற, வினைக்குறிப்பு-வினைக்குறிப்புச்சொல்லுகள், ஆக்கம்-ஆக்கச்சொல்லுகள், இன்று-இல்லாமல், இயலா-வாராவாம்—எ-று.

(வாலாறு)

சாத்தனல்லனாயினான்-எனவரும் சிலவிடங்களிலே வேற்றுமையுருபுபோல அவ்வாக்கச்சொல்தொக்கும் வரும் ஆகவே இயற்கைவினைக்குறிப்பாயின், சாத்தனல்லன் என ஆக்கம் வேண்டாது, வருமென்பதாயிற்று. (௨௮)

௩௪௮. பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையிற்
செல்லா தாகுஞ் செய்யுமென் முற்றே.

இது செய்யுமெனெச்சம்போல அதனாலாகிய செய்யுமென் முற்றுவினை சிலபாலிடங்களுக்குச் செல்லாமை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செய்யுமென்முற்று - செய்யுமென்முற்றானது, பல்லோர்படர்க்கை (யில) - உயர்திணைப்பன்மைப் படர்க்கையிலும், முன்னிலை (யில்) - முன்னிலையிலும், தன்மையில்-தன்மையிலும், செல்லாதாகும்-செல்லாது—எ-று.

[எனவே பலரொழிந்த படர்க்கை நாற்பாலிலுஞ் செல்லுமென்பது பெற்றாம்.]

(வாலாறு.)

அவனுண்ணும், அவளுண்ணும், அதுவுண்ணும், அவையுண்ணும், எனவரும். (௨௯)

௩௪௯. யாவென் வினாவினைக் குறிப்புயர் முப்பால்.

இது திணைப்பொதுவின்றிப் பாற்பொதுவினையாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வினா-வினாப்பொருளைத்தருகிற, யாரென் - யாரென்கிற, வினைக்குறிப்பு-வினைக்குறிப்புமுற்று, உயர்முப்பால்-உயர்திணைமுப்பால்களுக்கும் பொதுவினையாம்—எ-று.

(வரலாறு) அவன்யார், அவள்யார், அவர்யார், எனவரும் இது ஆரெனவுமருவிவழங்கும். (கூ.௯)

கூ௫௰. எவனென் வினாவினைக் குறிப்பிழி யிருபால்.

இதுவுமது.

இ-ள். வினா-வினாப்பொருளைத்தருகிற, எவனென்-எவனென்கிற, வினைக்குறிப்பு-வினைக்குறிப்புமுற்று, இழியிருபால் - அஃறிணையிருபாலுக்கும் பொதுவினையாம்—எ-று.

(வரலாறு.) அஃதெவன், அவையெவன், எனவரும் இது, என், என்னை, என்ன, எனவு மருவிவழங்கும். (கூ.௫)

கூ௫௧. வினைமுற் றேவினை யெச்ச மாகலுங்
குறிப்புமுற் றீரெச்ச மாகலு முளவே.

இது இருவகைமுற்றிற்கும் ஆவதோர் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள் வினைமுற்றே-தெரிநிலைவினைமுற்றே, வினையெச்சமாகலும்-வினையெச்சமாகி வருதலும், குறிப்புமுற்(றே) - வினைக்குறிப்பு முற்றே, ஈரெச்சமாகலும்-வினையெச்சமாகியும் பெயரெச்சமாகியும் வருதலும், உள-உளவாம்—எ-று.

(வரலாறு)

கண்டனன் வணங்கினான், என்பது கண்டுவணங்கினான்-எ-ம், முகந்தனர் கொடுத்தார், என்பது முகந்துகொடுத்தார்-எ-ம், பொருள்படுதலால் வினைமுற்றுவினையெச்சமாதல்காண்க. அவன் வில்லினன் வந்தான், அவன் வில்லினனாகிவந்தான், எனப் பொருள்படுதலாற் குறிப்புமுற்றுவினையெச்சமாதல் காண்க. வெந்திறலினன் விறல்வழுதியொடு, வெந்திறலினனாகியவழுதி, எனப் பொருள்படுதலாற் குறிப்புமுற்றுப் பெயரெச்சமாதல்காண்க மற்றவைகளுமிப்படியேவரும். (கூ.௨)

வினையியல்-முற்றுப்பெற்றது.

மூன்றாவது.

பொதுவியல்.

கூ௫௨. இருதிணை யாண்பெண்ணு ளொன்றனை யொழிக்கும்
பெயரும் வினையுங் குறிப்பி னானே.

இது முன்வந்த பெயர்வினைக்கும் பின்வரும் இடையுரிக்கும் பொதுவிலக்கணங்களைச் சிங்கநோக்காக இவ்வியலினாலே அறிவிக்கும்படி நடு

வேலைத்துச் சொல்லுதலால் அப்பெயர்க்கும் வினைக்கும் உரியதோ ரிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இருதிணை-இருதிணையினும், பெயரும்-ஆண்பால்பெண்பால்களுக்குப் பொதுவாகியபெயர்ச்சொற்களும், வினையும் - அப்படிப்பட்டவினைச்சொற்களும், ஆண்பெணுள் - அவ்வாண்பால் பெண்பால்களுள், ஒன்றனை - ஒருபாலை, ஒழிக்கும் - நீக்கும், குறிப்பினான் - குறிப்பினால்—எ-று.

(வரலாறு) ஆயிரமக்கள் போர்செய்தற்குப்போயினர் என்கிறவிடத்தே மக்களென்னும் உயர்திணை இருபாற்பொதுப்பெயரும் போயினர் என்னும் பொதுவினையும் போர்க்கு என்னுங் குறிப்பினாலே பெண்பாலையொழித்தன "பெருந்தேவி பொறையுயிர்த்த கட்டிற்கீழ், நால்வர் மக்களுளா" என்கிறவிடத்தே மக்களென்னும் பொதுப்பெயரும் உளரென்னும் பொதுவினைக்குறிப்பும் பொறையுயிர்த்தலென்னுங் குறிப்பினால் உயர்திணை யாண்பாலையொழித்தன அஃறிணையினு மிப்படி வரும். (௧)

௩௫௩. பெயர்வினை யிடத்து னளரய வீற்றய
லாவோ வாகலுஞ் செய்யுளு ளுரித்தே.

இது பெயர்வினைகளுக்குச் செய்யுளிலாவதோ ரிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பெயர்வினையிடத்து-பெயரிடத்தும் வினையிடத்தும் னளரயவீற்று னகர ளகர ரகர யகர வீற்றிற்கு, அயல்-அயலிலுள்ள, ஆ-இறுதிமுதல் ஆகாரம், ஓவாகலும்-ஓகாரமாதலும், செய்யுளுள் - செய்யுளிடத்து, உரித்து-உரித்தாம்—எ-று.

(வரலாறு) வில்லோன்காலன கழலே, தொடியோள் மெல்லடி மேலன சிலம்பே, நல்லோர்யார்கொல், வரையாதுகொடுத்தோய்-எ-ம், படைத்தோன்மன்றவப்பண்பிலாளன், நல்லோன்மன்ற கூப்பெயர்த்தோளே, சென்றோன்பிலர்தோழி, வந்தோய்மன்றதெண்கடற்சேர்ப்ப-எ-ம், பெயரிடத்தும் வினையிடத்தும் வந்தது வினையாலணையும் பெயரிடத்தல்லாமல் வினையிடத்தும் ஓரோவிடத்து ஆவோவாய்த்திரித்து வருதலின் அதனையுமுடன்கூறினார். (௨)

௩௫௪. உருபும் வினையு மெதிர்மறுத் துரைப்பினுந்
திரியா தத்தமீற் றுருபி னென்ப.

இது வேற்றுமையுருபுகளுக்கும் வினைச்சொற்களுக்கும் ஆவதோர் இலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உருபும்-எட்டு வேற்றுமையுருபுகளும், வினையும்-மூவகை வினைச்சொற்களும், எதிர்மறுத்து-எதிர்மறுத்தல்செய்து, உரைப்பினு

ம்-சொல்லுமிடத்தும், தத்தமீற் (றின்) -தத்தமீற்றினின்றும், உருபின்-அவ்வுருபினின்றும், திரியா-வேறுபடா, என்ப-என்றுசொல்லுவர் புலவர்—எ-று.

[உருபு உருபினின்றும் வினைஈற்றினின்றும் என எதிர்நிரனிறையாகப் பொருள்கொள்க.]

(வரலாறு) சாத்தன்வாரான், குடத்தைவனையான், வாளாலெறியான், புல்லர்க்குக்கொடான், நிலையினீங்கான், பொருளினதின்மை, தீயர்கட்சேரான், சாத்தாபோகேல் -எ-ம், நடவான் நடவாத, நடவாது-எ-ம், வரும் ஓடாக்குதிரை, இதில் ஓடாதவென்னும் பெயரெச்ச வீறு கெட்டது உரையிற்கோடலால், நடந்து, நடவாமல், நடவாமை, நடவாமே, என வருகிறவினையெச்சமும், நடத்தல், நடவாமை எனத்தொழிற்பெயரும், உண்ணு, உண்ணேல், உண்ணாதே என வொருமையேவலும் ஈறுதிரிந்தும் வருமெனக்கொள்க. (௩)

௩௫௫. உருபுபல வடுக்கினும் வினைவே றடுக்கினும்
ஒருதம் மெச்ச மீறுற முடியும்.

இதுவுமது.

இ-ள் உருபு-வேற்றுமையுருபுகள், பலவடுக்கினும்-விரிந்துந்தொக்குந் தம்முள்விரவிப் பல வடுக்கிவரினும், வெவ்வேறு-பலவடுக்கிவரினும், வினை-மூவகைவினைச்சொற்களும், வேறு (பல) வடுக்கினும்-வெவ்வேறுபலவடுக்கிவரினும், ஒருதம்மெச்சம்-தத்தமெச்சமென்று, ஈறு-இறுதியில், உற-வர, முடியும்-அதனோடனைத்துமுடியும்—எ-று.

(வரலாறு) அரசனவன் பகைவனை வாளால் வெட்டினான் என உருபுகள் பலவடுக்கி யொருவினைகொண்டன சாத்தனையுங்கொற்றனையும் வாழ்த்தினான், சாத்தனுக்குங்கொற்றனுக்குந்தந்தை, என ஐயுருபு மொவ்வுருபும் வேறுபலவடுக்கி முறையே யொருவினையும் ஒருபெயருங்கொண்டன வாள்ளைக்கொண்டான், அருளறமுடையான், என உருபுதொக்கு அவ்வாறுவந்தன ஆடினான்பாடினான் சாத்தன், இளையண் மெல்லியண் மடந்தை, என வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும் வேறுபலவடுக்கி முறையே யொவ்வொருபெயர் கொண்டன கற்றகேட்டபெரியோர் கற்றுக்கேட்டறிந்தார் எனப் பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் வேறுபலவடுக்கி முறையே ஒருபெயரும் ஒருவினையுங்கொண்டன. (௪)

௩௫௬. உருபு முற்றீ ரெச்சங் கொள்ளும்
பெயர்வினை யிடைப்பிற வரலுமா மேற்பன.

இதுவுமது.

இ-ள். உருபு-வேற்றுமையுருபுகளும், முற்று- முற்றுகளும். ஈரெச்சம்-பெயரெச்சவினையெச்சங்களும், கொள்ளும் - கொண்டுமுடியும்,

பெயர்வினையிடை - பெயர்க்கும் வினைக்குமிடையே, பிற - பிறசொற்கள், வருதலுமாம் - வருதலுமாம், ஏற்பன - அவ்விடத்திற்குப் பொருந்துவன—எ-று.

(வரலாறு)

சாத்தன் வயிறாரவுண்டான், அறத்தை யாருமறச் செய்தான், வாளான் மாயவெட்டினான், தேவர்க்குச் செல்வம்வேண்டிச் சிறப்பெடுத்தான், மலையினின் றுருண்டு வீழ்ந்தான், சாத்தனதுத் தடக்கையானை, ஊர்க்கணுயர்ந்தவொளிமாடம், சாத்தாவிரைந்தோடிவா-எ-ம், வந்தா னவ்வூர்க்குப்போன சாத்தன், வந்த வடகாசிமன்னன், வந்து சாத்தனின்றைக் கவனூர்க்குப்போயினான்-எ-ம், வரும். மற்றவைகளு மிப்படியே. (௫)

௩௫௭. எச்சப் பெயர்வினை யெய்து மீற்றினும்.

(இதுவுமது.)

இ-ள். எச்சம் - உருபுகளுமுற்றுகளும் பெயரெச்சங்களும் வினையெச்சங்களுங் கொண்டுமுடியு மெச்சமாகிய, பெயர்வினை - பெயரும் வினையும், ஈற்றினும் - அவற்றிற்கீற்றிலும், எய்தும் - வரும்—எ-று. [ஈற்றினுமென்ற வும்மையால் முதலினும் வருதல்கொள்க.]

(வரலாறு)

(ஈறு)	(முதல்)	
சாத்தன்வந்தான்	வந்தான்சாத்தன்	உருபுகளி னெச்சங்கள் ஈரிடத்தும் வந்தன
மரத்தைக்குறைத்தான்	குறைத்தான்மரத்தை	
சாத்தனால்வந்தான்	வந்தான்சாத்தனால்	
சாத்தனுக்குக்கொடுத்தான்	கொடுத்தான்சாத்தனுக்கு	
சாத்தனினீங்கினான்	நீங்கினான்சாத்தனின்	
சாத்தனதாடை		
சாத்தன்கட்சென்றான்	சென்றான்சாத்தன்கண்	
சாத்தாவா	வாசாத்தா	
வந்தான்சாத்தன்	சாத்தன்வந்தான்	முற்றெச்சங்கள் ஈரிடத்தும் வந்தன.
வந்தசாத்தன்		
வந்துபோயினான்	போயினான்வந்து	

முதற்கண்வருதலை உம்மையாற் றழுவிக்கொள்ளுதலால் ஆறனுருபினெச்சமும் ஏழனுருபினெச்சப்பெயரும் பெயரெச்சத்தினெச்சமும் முதற்கண் வாராவாம். (௬)

௩௫௮. ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே.

இது நால்வகைச் சொற்களுக்கு மாவதோரிலக்கண முணர்த்துகின்றது,

இ-ள். ஒருமொழி - பெயர்வினையிடையுரிகளுள் ஒருசொல், ஒழி- ஒழிந்துநின்ற, தன் - தன்னுடைய, இனம் - இனங்களை, கொளற்கு- கொண்டுமுடிதற்கு, உரித்து-உரித்தாகும்—எ-று.

(வரலாறு.)

சோற்றை-நனியுண்டான், என்றவிடத்தே கறியை - நனிதின்றான் எ-ம், நஞ்சுண்டவன்-சாவான், என்றவிடத்தே நஞ்சுண்டவள் சாவாள், நஞ்சுண்டவர்சாவார், நஞ்சுண்டதுசாம், நஞ்சுண்டவைசாம்-எ-ம், கூறாதே யமைதலின் இனங்களாயெஞ்சி நின்றன, இவற்றுள், சோற்றைஎன்கிற பெயர்ச்சொல்லும், உருபிடைச்சொல்லும், கறியை என்கிற பெயர்ச்சொல்லையும், உருபிடைச்சொல்லையும், நனியுண்டான் என்கிற உரிச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும், நனிதின்றான் என்கிற உரிச்சொல்லையும், வினைச்சொல்லையும், கொள்ளுதற்குரியவாய் நிற்றல்காண்க. மற்றவைகளு மிப்படியேவரும். (எ)

௩௫௬ பொதுப்பெயர் வினைகளின் பொதுமை நீக்கு
மேல்வருஞ் சிறப்புப் பெயர்வினை தாமே.

இது பெயர்வினைகளுக் காவதோ ரிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள், பொது-திணைபாலிடங் காலங்களுக்குப் பொதுவாகிய, பெயர்வினைகளின் - பெயர்வினைகளுடைய, பொதுமை - பொதுத்தன்மையை, நீக்கும் - நீக்கியொன்றற் குரிமைசெய்யும், மேல் - மேலே, வரும்-வருகிற, சிறப்புப்பெயர்வினை - சிறப்பாகிய பெயர்வினைகள், தாமே- தாமே—எ-று.

(வரலாறு)

சாத்தனிவன், சாத்தனிது-எ-ம், சாத்தன்வந்தான், சாத்தன்வந்தது-எ-ம், பெயர்த்திணைப் பொதுமையினைச் சிறப்புப்பெயரும் வினையும்வந்துநீக்கின—ஒருவனொன்றந்தையர், ஒருவனொன்றாயார்-எ-ம், மரம்வளர்ந்தது, மரம்வளர்ந்தன-எ-ம், பெயர்ப்பாற் பொதுமையினைச் சிறப்புப்பெயரும் வினையும்வந்து நீக்கின அவரெல்லாமிருந்தார், யாமெல்லாம் வருவம். நீவிரெல்லாம் போமின், எனப்பெயரிடப் பொதுமையினைச் சிறப்புப்பெயரும் வினையும்வந்து நீக்கின. வாழ்க, அவன், அவள், அவர், அது, அவை, யான், யாம், நீ, நீர், என வினைத்திணை பாலிடப் பொதுமையினைச் சிறப்புப்பெயர்கள் வந்து நீக்கின, மற்றவைகளு மிப்படியே வரும். (அ)

௩௬௰. பெயர்வினை யும்மைசொற் பிரிப்பென வொழியிசை
எதிர்மறை யிசையெனுஞ் சொல்லொழி பொன்பதுங்
குறிப்புந் தத்த மெச்சங் கொள்ளும்.

இது நால்வகைச் சொற்களுக்குமாவதோரிலக்கண முணர்த்தும் வழிச்சிலவற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுஞ் சிலவற்றிற்கு எய்தாததெய்துவித்தலும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பெயர்ச் (சொல்லொழிபு) பெயரெச்சமும், வினைச் (சொல்லொழிபு) வினையெச்சமும், உம்மைச் (சொல்லொழிபு) உம்மையெச்சமும், சொற் (சொல்லொழிபு) சொல்லெச்சமும், பிரிப்புச் (சொல்லொழிபு) பிரிநிலையெச்சமும், எனச் (சொல்லொழிபு) எனவெச்சமும், ஒழியிசைச் (சொல்லொழிபு) ஒழியிசையெச்சமும், எதிர்மறைச் (சொல்லொழிபு) எதிர்மறையெச்சமும், இசைச் (சொல்லொழிபு) இசையெச்சமும், எனும்-என்கிற, சொல்லொழிபு-சொல்லெச்சங்கள், ஒன்பதும்-ஒன்பதும், குறிப் (பொழி) பும்-குறிப்பெச்சமும், தத்தம்-தம்முடைய-தம்முடைய, எச்சம்-எச்சங்களை, கொள்ளும்-கொண்டுமுடியும்-எ-று. [எனவேஎச்சங்கள்சொல்லெச்சங்குறிப்பெச்சம் எனவிருவகைப் படுமென்பதாயிற்று]

(வரலாறு.)

செய்தசாத்தன், நல்லசாத்தன் எனப்பெயரெச்சங்கள், தம்மெச்சமாகிய செய்பவனதுபெயர்கொண்டன. செய்துவந்தான் செய்துநல்லனுமினான் எனவினையெச்சங்கள் தம்மெச்சமாகியவினைமுற்றுங்குறிப்புமுற்றுங்கொண்டன. சாத்தனும்வந்தான், என்கிற உம்மையெச்சம் முன்னே கொற்றன்வந்தான் எனத்தன்னெச்சங்கொண்டது. நல்லவனென்றான் என்கிறசொல்லெச்சம் நல்லவனென்றுசொன்னான் எனச்சொல்லென்னுந்தன்னெச்சங்கொண்டது. சாத்தனேகொண்டான், சாத்தனோகொண்டான். என்பனபிரிநிலையெச்சம் இவைபிறர்கொண்டிலரெனத் தம்மெச்சங்கொண்டன கடலொல்லென்வொலித்தது என்பது எனவெச்சம் இது தன்னெச்சமாகிய வினைகொண்டது, மிகவு மொலித்ததென்பது பொருள் கூரியதோர்வாண்மன், உண்ணுதற்கோ வந்தான் என்பன ஒழியிசையெச்சம். இவை முறையேகோடிற்று, கலகஞ்செய்யவந்தான் எனத்தம்மெச்சங்கொண்டன. வரலுமுரியன், யானோசெய்தேன் என்பன எதிர்மறையெச்சங்கள். இவைமுறையேவாராமைக்குமுரியன், யான்செய்திலேன் எனத்தம்மெச்சங்கொண்டன.

இசையெச்சமாவது வாக்கியங்களிலே அவ்வவ்விடத்திற் கேற்க ஒருசொல்லும் பலசொல்லுமாக வருவித்துரைக்கப்பட்டு வருவதாம்.

இசையென்பதுசொல். சற்றதனுலாய பயனென். இதற்கு நூலக்கற்றதனுமிலன வொருசொல்லும், அந்தாமனாயன்னமே வினையானகனஞறாறுவனே இதில் என்னுயிரினுஞ் சிறந்த வினையெனப் பலசொற்களும், வருவிக்கப்படுதல காணக. குறிப்பெச்சமாவது, பெயரியலிலே பனனிரண்டாஞ் சூத்திரத்திலே "ஒன்றொழிபொதுச்சொல" என்றது முதலாக "இனனபிறவும்" என்றதுவரைகருஞ் சொல்லப்பட்டவைகளாம். ஆயிரமக்கள் பொருதார் என்கிறவிடத்தே மக்களென்னும்பொதுப்பெயர் ஆடவரென்னுஞ் சிறப்புப்பெயர்கொண்டது, பிறவும் அச்சூத்திரவுரையிற் காண்க. (௯)

௩௱௬௧. பெயரொடு பெயரும் வினையும் வேற்றுமை
முதலிய பொருளி னவற்றி னுருபிடை
யொழிய விரண்டு முதலாத் தொடர்ந்தொரு
மொழிபோ னடப்பன தொகைநிலைத் தொடர்சொல்.

இது பெயர்க்கும் வினைக்குமாவதோ ரிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பெயரொடு-பெயர்ச்சொல்லோடு, பெயரும்- பெயர்ச்சொல்லும், வினையும் - வினைச்சொல்லும், வேற்றுமைமுதலிய-பின்சொல்லப்படும் வேற்றுமைமுதலாகிய, பொருளின் - அறுவகைப்பொருட்புணர்ச்சிக்கண், அவற்றின்-அவற்றினுடைய, உருபு-உருபுகள், இடை-நடுவிலே, ஒழிய - தொக்குநிற்ப, இரண்டுமுதலா - இரண்டுசொற்கள் முதலாக, தொடர்ந்து - பலசொற்கள்தொடர்ந்து, ஒருமொழிபோல-ஒருசொற்போல, நடப்பன - நடப்பவை, தொகைநிலைத்தொடர்சொல - தொகைநிலைத் தொடர்சொற்களாம்—எ-று. [தொகையென்பது இங்கே யுருபுமறைதல.] (௰)

௩௱௬௨. வேற்றுமை வினைபண் புவமை யும்மை
யன்மொழி யெனவத் தொகையா றாகும்.

இது முன்வேற்றுமை முதலியவென்றார் அவை இவையென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வேற்றுமைத் (தொகை) - வேற்றுமைத்தொகையும், வினைத் (தொகை) - வினைத்தொகையும், பண்புத் (தொகை) - பண்புத்தொகையும், உவமைத் (தொகை) - உவமைத்தொகையும், உம்மைத்(தொகை) - உம்மைத்தொகையும், அன்மொழித் (தொகை) - அன்மொழித்தொகையும், என-என்று, அத்தொகை-முன் சொல்லப்பட்ட தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகள், ஆறாகும்-ஆறுவகைப்படும்—எ-று. (௰௧)

௩௱௩. இரண்டு முதலா மிடையா றுருபும்
வெளிப்பட லில்லது வேற்றுமைத் தொகையே,

இது நிறுத்தமுறையினாலே வேற்றுமைத் தொகையாமா றுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இடை-எழுவாய்க்கும் விளிக்குமிடையேநிற்கிற, இரண்டு-இரண்டாவது, முதலாம்-முதலாயிருக்கின்ற, ஆறுருபும் - ஆறுவேற்றுமையுருபுகளும், வெளிப்பட லில்லது-தொக்க தொடர்மொழிகள், வேற்றுமைத்தொகை - வேற்றுமைத்தொகைகளாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

ஐ—நிலங்கடந்தான்-இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை
ஆல—தலைவணங்கினான்-மூன்றாம் வேற்றுமைத்தொகை
கு—சாத்தன்மைந்தன்-நாலாம வேற்றுமைத்தொகை
இன்—ஊர்நீங்கினான்-ஐந்தாம் வேற்றுமைத்தொகை
அது—சாத்தன்கை-ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகை
கண்—குன்றக்கூகை-ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகை
யானைக்கோட்டு-நுனிக்குறைந்தான், இது பன்மொழித்தொடர்.

எனவே, கடந்தானிலம், இருந்தான் குன்றத்து, எனவிறுதியிலே தொகின் நிலங்கடந்தான, குனறத்திருந்தான, எனக்கூட்டப்படுதலால இடையிலே தொக்கனவேயாம். ஆறுருபும் என்கிற உம்மையை எச்சவும்மையாக்கி, பொன்னாற்செய்யப்பட்ட குடம், பொற்குடம எனபதுபோல உருபுடனே முடிக்குஞ்சொல தொக்கனவையும் தொகையிலேத் தொடராமெனக் கொள்க. (௰௨)

௩௱௪. காலங் கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை,

இது வினைத்தொகையாமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், காலம் - காலம்பற்றிப்புடைபெயர்கிற வினையுருபுகள், கரந்த-தொக்க, பெயரெச்சம் -பெயரெச்சவினைகள், வினைத்தொகை-வினைத்தொகைகளாம்—எ-று.

[காலம் ஆகுபெயர் காலம்பற்றிப் புடைபெயர். வினையுருபுகள் தொகுமெனவே முதனிலைமாத்திரந் தொகாதிருக்கு மென்பது பெறறும்]

(வரலாறு.)

நேற்றுக்கொல்களிறு, முன்விடுகணை, இறந்தகால்வினைத்தொகை, இன்றுகொல்களிறு, இப்போதுவிடுகணை, நிகழ்காலவினைத்தொகை, நாளைக்கொல்களிறு, பின்விடுகணை, எதிர்காலவினைத்தொகை,

இவை முறையேகொன்ற, கொல்கிற, கொல்லும், எனவிரியும், இது முக்காலமும் பற்றிவரின் முக்காலவினைத்தொகை யெனப்படும், வருவழி, நடந்திடுகுதிரை, எனச் சிலவினைத்தொகை முதனிலை திரிந்தும் வரும், (ருங)

கசுரு. பண்பை விளக்கு மொழிதொக் கனவு
மொருபொருட் கிருபெயர் வந்தவுங் குணத்தொகை.

இது பண்புத் தொகையாமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். பண்பை-குணத்தோடுகுணிக்கு உண்டாகிய ஒற்றுமை நயத்தை, விளக்கும் - விளக்குகிற, மொழி - ஆகியவென்னும் பண்புருபு, தொக்கனவும்-தொக்குநின்றவையும், ஒருபொருட்கு - ஒருபொருளுக்கு,இருபெயர்-பொதுப்பெயருஞ்சிறப்புப்பெயருமாகியவிருபெயர்கள், வந்தவும்-வந்தவையும், குணத்தொகை-பண்புத்தொகைகளாம்-எ-று.

[குணத்தொகையென்றதனால் ஒருபொருளுக்கு வருகிற அவ்விரண்டுபெயர்க்கும் நடுவில் ஆகியவென்கிற பண்புருபு தொக்குவருமென்பது பெறப்பட்டது, பண்பெனப் பொதுப்படச்சொன்னதனால் வண்ணம் வடிவு அளவு சுவைமுதலாயினவை யெல்லாங்கொள்க]

(வரலாறு)

செந்தாமரை, கருங்குவளை, வண்ணப்பண்புத்தொகை, வட்டக்கல், சதுரப்பலகை, வடிவுப்பண்புத்தொகை, ஒருபொருள், முக்குணம், அளவுப் பண்புததொகை, துவர்க்காய், இன்சொல், சுவைப்பண்புத்தொகை, சாரைப்பாம்பு, ஆயன்சாத்தன், இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, செங்கிதக்குவளை, இது பன்மொழித்தொடர்,

இவை-செம்மையாகியதாமரை, சாரையாகியபாம்பு, செம்மையாகிய நிறமாகியகுவளை, எனவிரியும், (ருச)

கசுசு, உவம வுருபில துவமத் தொகையே,

இது உவமைத்தொகையாமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், உவமவுருபு - வினைபயன் மெய்யுருபு என்பவற்றைப்பற்றி வருகிற உவமவுருபுகள், இலது - தொக்கதொடர்மொழிகள், உவமைத்தொகை - உவமத்தொகைகளாம்—எ-று.

(வரலாறு)

புலிக்கொற்றன், குருவிகூப்பிட்டான், வினையுமவத்தொகை. மழைக்கை, கற்பகவள்ளல், பயனுவமத்தொகை. துடியிடை, குரும்பைமுலை, மெய்யுமவத்தொகை. பொற்சுணங்கு, பவளவாய், உருபுமவத்தொகை. மரகதக்கிளிமொழி, இது அன்மொழித்தொடர்.

இவை புலிபோலுங் கொற்றன், மரகதம்போலுங் கிளிபோலும்மொழி, எனவிரியும். செயப்படுபொருள் குறித்தால் புலியைப் போலுமென ஐயுருபுந் தோன்றும். (௪௫)

௩௬௭. போலப் புரைய வொப்ப வுறழ
மானக் கடுப்ப வியைய வேய்ப்ப
நேர நிகர வன்ன வின்ன
வென்பவும் பிறவு முவமத் துருபே.

இது உவமவுருபின் றிரிசொற்களை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். போலநிகர- இப்போல் முதலாகிய செயவெனெச் சம்பத்தும், அன்னவின்னவென்பவும்-அன்ன இன்ன என்கிற பெயரெச்சக் குறிப்பிரண்டும், பிறவும் - இவைபோல்வனபிறவும், உவமத்துருபு-உவமவுருபுகளாம்—எ-று.

[பிறவென்றதனால் - போலமுதலானவைகளின் முதனிலையிற் பிறக்கின்ற மற்றை வினையெச்சங்களும், வினைமுற்றுகளும் பெயரெச்சங்களும் பொருவ-எற்ப-அனைய-முதலானவையுங்கொள்க.] (௪௬)

௩௬௮. எண்ண லெடுத்தன் முகத்த னீட்ட
லெனுநான் களவையு ளும்மில தத்தொகை.

இது உம்மைத் தொகையாமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். எண்ணல்-எண்ணலளவையும், எடுத்தல்-எடுத்தலளவையும், முகத்தல்-முகத்தலளவையும், நீட்டல்-நீட்டலளவையும், எனும்-என்கிற, நான்களவையுள்-நான்களவைப்பெயர்களுள், உம்மிலது-உம்மையாகிய உருபு தொக்குநிற்பவை, அத்தொகை - அவ்வும்மைத்தொகைகளாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

ஒன்றேகால் கபிலபரணர், எண்ணலும்மைத்தொகை, கழஞ்சேகால், தொடியேகஃசு, எடுத்தலும்மைத்தொகை, கலனேதூணி, நாழி

சாமூழக்கு, முகத்தலும்மைத்தொகை, சாணங்குலம், சாணரை, நீட்டலும்மைத்தொகை, சேரசோழபாண்டியர், இது பன்மொழித்தொடர்,

இவை ஒன்றுங்காலும், சழஞ்சுங்காலும், கலனுந்தூணியும், சாணுமங்குலமும் சேரனுஞ் சோழனும்பாண்டியனும் எனவிரியும், (௰௭)

௩௬௬, ஐந்தொகை மொழிமேற் பிறதொகலன்மொழி,

இது அன்மொழித் தொகையாமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். ஐந்தொகைமொழிமேல்-வேற்றுமைத்தொகைமுதலியவைவகைத்தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகளுக்கும் புறத்து, பிற-அவையல்லாத பிறமொழிகளாகியவுருபுகள், தொகல்-தொக்குவருவன, அன்மொழி-அன்மொழித்தொகைகளாம்—எ-று,

(வரலாறு.)

பூங்குழல் பொற்றொடி கவியிலக்கணம் பொற்றாலி கிள்ளிகுடி கீழ்வயிற்றுக்கழலை	இவையிரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை முதலாகிய ஆறு வேற்றுமைத்தொகைகளின் புறத்தும் பிறந்த அன்மொழித்தொகைகள்.

இவைமுறையே-பூவையுடைய குழலினையுடையாள்-பொன்னாலாகிய தொடியினையுடையாள் கவிக்கிலக்கணஞ் சொல்லப் பட்டநூல்-பொன்னினாகிய தாலியினையுடையாள்-கிள்ளியினது குடியிருக்குமூர்-கீழ்வயிற்றின்கணெழுந்த கழலைபோல்வான்-எனவிரியும்,

தாழ்குழல் - வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்தவன் மொழித்தொகைகருங்குழல - பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்தவன் மொழித்தொகை-துடியிடை-உவமைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த வன்மொழித்தொகை-உயிர்மெய்-உம்மைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த வன்மொழித்தொகை, தகரஞாழன்மூலை-இது பன்மொழித்தொடர்,

இவை முறையே தாழ்ந்த குழலினையுடையாள்-கருமையாகிய குழலினை யுடையாள், துடிபோலு மிடையையிடையாள் - உயிருமெய்யுமாகிய விரண்டுங்கூடிப் பிறந்தவெழுத்து தகரமுஞாழலும் விராய்ச்சமைந்த சாந்தையணிந்த மூலைகளையுடையாள் எனவிரியும், (௰௮)

௩௬௭, முன்மொழி பின்மொழி பன்மொழி புறமொழி
யெனுநான் கிடத்துஞ் சிறக்குந் தொகைப்பொருள்

இது தொகையிலேத் தொடர்மொழிப்பொருள்கள் ஓரிடத்துச் சிறந்தும் ஓரிடத்துச் சிறவாதும் நிற்குமென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முன்மொழி-முன்சொல்லும், பின்மொழி - பின்சொல்லும், பன்மொழி-பலசொற்களும், புறமொழி - புறத்துவருகிறசொல்லும், என்னுநான்கிடத்தும - என்கிறநான்கிடத்திலொன்றிலே, தொகைப்பொருள்-தொகையிலேதொடர்ப்பொருள், சிறக்கும்-சிறந்துநிற்கும்—எ-று.

(வரலாறு)

குடம்வளைந்தான், வேங்கைப்பூ, செந்தாமரை, இவற்றுள் குடமுதலிய முன்மொழிகள் இனம்விலக்கி நிற்கையால் அவைகளிற்பொருள் சிறந்தன. நிலமுழுதான், கண்ணிமை, செஞ்ஞாயிறு, இவற்றுள், நிலமுதலாகிய முன்மொழிகள் இனம்விலக்குதலின்றி நிற்கையால் உழுதான் முதலாகிய பின்மொழிகளிற் பொருள் சிறந்தன. கபிலபரணர் சேரசோழபாண்டியர் புலிவிற்கெண்டை, என உம்மைத்தொகைகளில் எல்லாமொழிகளிலும் பொருள்சிறந்தன. பூங்குழல், கருங்குழல், இவை முதலாகிய அன்மொழித்தொகைகளில் உடையாள் என்பது முதலாகிய புறமொழிகளிற் பொருள்சிறந்துநின்றன. (யிகூ)

௩எக. வன்றொற்று வரினே யிடத்தொகை யாகு
மென்றொற்று வரினே பெயர்த்தொகை யாகும்.

இது இடத்தொகையோ பெயர்த்தொகையோவென ஐயப்படத் தக்கவைகளிற் சிலவற்றைத் துணிதற்கு ஆவதோர்குறியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வல்லொற்று - வல்லொற்றானது, வரின் - இடையேவந்தால், இடத்தொகையாகும்- இடத்தின்கண்ணே தொக்க தொகையாகும், மெல்லொற்று-மெல்லொற்றானது, வரின் - இடையேவந்தால், பெயர்த்தொகையாகும்-பெயரின்கண்ணே, தொக்க-தொகையாகும்—எ-று.

(வரலாறு.)

வடுகக்கண்ணன், வடுகங்கண்ணன், துளுவச்சாத்தன், துளுவஞ்சாத்தன் எனவரும். இவைமுறையே வடுகநாட்டிற்பிறந்த கண்ணன் வடுகனெனியகண்ணன் எனவிரியும். (உய)

௩எஉ. உயர்திணை யும்மைத் தொகைபல ரீறே.

இது உம்மைத் தொகைக்கு ஆவதோர் விதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உயர்திணை - உயர்திணை யொருமையில்வருகிற, உம்மைத்தொகை - உம்மைத்தொகைகளானவை, பலரீறே - அவ்வொற்றுங்கள்ளுமாகிய பலர்பால் விகுதியை யுடையனவேயாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

சேர சோழ பாண்டியர், தேவன் றேவிகள், எனவரும் பலரீறே என்கிற தேற்றத்தால் அஃறிணை யொருமையிலும் பொதுத்திணை யொருமையிலும் வருகிற உம்மைத்தொகைகள் பன்மைவிகுதி பெற்றேவரல் வேண்டுமென்கிற நியதியில்லை யென்பதாயிற்று அவைவருமாறு, நன்மை தீமை, நன்மை தீமைகள்-எ-ம், தந்தை தாய், தந்தை தாய்கள், தந்தைதாயர்-எ-ம், வரும். சேரன் சோழன் பாண்டியன், எனப்பிளவுபட்டு வந்தாற் செவ்வெண்ணா மெனக்கொள்க. (உக)

௩எ௩. தொக்குழி மயங்குந விரண்டு முதலே
ழெல்லைப் பொருளின் மயக்கு மென்ப.

இது தொகையிலேத் தொடர்மொழிகள் உருபு தொக்கு நிற்கையாற் சில பொருள்களாலே மயங்குமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தொக்குழி - வேற்றுமையுருபு முதலாகிய வுருபுகள் தொக்குநின்றவழி, மயங்குந - பொருள்களினாலே மயங்குந்தன்மையனவாகிய தொடர்மொழிகள், இரண்டுமுதல் - இரண்டுமுதலும், ஏழெல்லை-ஏழீறுமாகிய, பொருளின்-பொருள்களால், மயக்கும்-மயங்கும், என்ப-என்றுசொல்லுவர்புலவர்—எ-று.

(வரலாறு.)

தெய்வவணக்கம் என்பது, தெய்வத்தை வணங்குகிற வணக்கம், தெய்வத்துக்குவணக்கம், என விருபொருள்களினாலே மயங்கியது.

தற்சேர்ந்தார் என்பது தன்னைச்சேர்ந்தார், தன்னொடுசேர்ந்தார், தன்கட்சேர்ந்தார். என மூன்றுபொருள்களினாலே மயங்கியது.

சொல்லிலக்கணம் என்பது சொல்லினதிலக்கணம், சொற்கிலக்கணம், சொல்லின்க ணிலக்கணம், சொல்லின திலக்கணஞ் சொன்னநூல், எனநான்கு பொருள்களினாலே மயங்கியது.

பொன்மணி என்பது பொன்னாலாகியமணி, பொன்னாகியமணி, பொன்னின்கண்மணி, பொன்னொடுசேர்ந்தமணி, பொன்னுமணியும், எனவைந்து பொருள்களினாலே மயங்கியது.

மரவேலி என்பது மரத்தைக்காக்கிறவேலி, மரத்துக்குவேலி, மரத்தினதுவேலி, மரத்தின்புறத்துவேலி, மரத்தாலாகியவேலி, மரமாகியவேலி எனவாறு பொருள்களினாலே மயங்கியது.

சொற்பொருள் என்பது, சொல்லாலறியப்படுகிற பொருள் சொல்லினதுபொருள், சொல்லுக்குப்பொருள், சொல்லின்கட்பொருள், சொல்லும்பொருளும், சொல்லாகிய பொருள், சொல்லானதுபொருள், எனவேழு பொருள்களினாலே மயங்கியது.

புலிகொல்யானை என்பது பன்மொழித்தொடர் இதுபுலியைக்கொன்றயானை, புலியானது கொன்றயானை, புலியினாலே கொல்லப்பட்டயானை, என மூன்று பொருள்களினாலே மயங்கியது.

மற்றவையு மிப்படியே இனி வலிந்துபொருள் கொள்ளின் ஏழெல்லை கடந்தும்வரும். (உ௨)

ஙஎச. முற்றீ ரெச்ச மெழுவாய் விளிப்பொரு
ளாறுரு பிடையுரி யடுக்கிவை தொகாநிலை.

இது நால்வகைச்சொற்களுக்கும் ஆவதோர் விதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முற்று-வினைமுற்றும், ஈரெச்சம்-பெயரெச்சம் வினையெச்சமும், எழுவாய்-எழுவாயும், விளி- விளியும் ஆகிய, பொருள் - ஐவகைப் பொருள்களிலே பெயர்வினைகள் புணருகிற புணர்ச்சியும், ஆறுருபு-வேற்றுமைப்பொருள்களில் அவற்றினுருபுகளாகிய இரண்டாவது முதலாகிய வாறுருபுகளும் விரிந்துநிற்கப்பெயர்வினைகள், புணருகிற-புணர்ச்சியும், இடை-இடைச்சொற்புணர்ச்சியும், உரி-உரிச்சொற்புணர்ச்சியும், அடுக்கு-அடுக்குப்புணர்ச்சியுமாகிய, இவை - இவ்வொன்பதும், தொகாநிலை-தொகாநிலைத்தொடர்மொழிகளாம்—எ-று.

(வரலாறு)

உண்டான் சாத்தன், கரியன் சாத்தன், உண்டசாத்தன், கரியசாத்தன், உண்டுவந்தான், இன்றிவந்தான், சாத்தன்வந்தான், கொற்றுகொள், குடத்தைவனைந்தான், வாளால் வெட்டினான், இரப்போர்க்கீந்தான், மலையினிழிந்தான், சாத்தனதுகை, மணியின்கணொளி, மற்றொன்று நனிபேதையே, பாம்பு பாம்புஎனவரும். (உ௩)

ஙஎரு. திணையே பலிடம் பொழுது வினைவிறை
மரபா மேழு மயங்கினும் வழுவே.

இது வழுக்களை அறிந்தல்லது அவற்றைக்களைதல் கூடாமையின் அவையிவையென உணர்த்துகின்றது

இ-ள். திணை-இருதிணையும், பால்-ஐம்பாலும், இடம்-மூவிடமும், பொழுது-முக்காலமும், வினா-வினாவும், இறை-விடையும், மரபு-பலவகைமரபுகளும், ஆம்-ஆகிய, எழுவ-ஏழும், மயங்கின்-தன்றன்வழிமயங்கின், வழுவாம்-வழுவாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

அவன்வந்தது-திணைவழு, அவன்வந்தாள்-பால்வழு, யான்வந்தான்-இடவழு, நாளைவந்தான் - காலவழு, கறக்கிறவெருமைபாலோசினையோ-வினாவழு, கடம்பூர்க்கு வழியாதோவென்றால் இடம் பூணியென்றுவின்கன்றன்று என்பது விடைவழு, யானைமேய்ப்பானை - இடையன் என்பதுமரபுவழு. (௨௪)

௩௭௪. ஐயந் திணைபா லவ்வப் பொதுவினு
மெய்தெரி பொருண்மே லன்மையும் விளம்புப.

இது திணையுடனேயும் பாலுடனேயும் வினாவிடைகள் வழுவாமற் காத்தலுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். திணை (யையம்) - திணையையத்தையும், பா (லையம்) - பாலையத்தையும், அவ்வப்பொதுவினும் - அதனதன்பொதுச்சொல்லாலும், மெய்தெரிபொருண்மேல்-துணிந்தபொருண்மேல், அன்மையும்- அல்லாதன்மையைவைத்தும், விளம்புப-சொல்லுவர் புலவர்—எ-று.

(வரலாறு.)

குற்றியோமகனோ வவ்விடத்தே தோன்றுகிறவுரு, எனத்திணையையத்திலே உருஎன்கிற பொதுச்சொல்லினாலேயும், ஆண்மகனோ பெண்மகளோ வங்கே தோன்றுகிறவர், எனவுயர் திணைப்பாலையத்திலே தோன்றுகிறவர், என்கிறபொதுச்சொல்லாலும், ஒன்றோபலவோ விச்செய்புக்க பெற்றம், என வஃறிணைப் பாலையத்திலே பெற்றம் என்கிற பொதுச்சொல்லாலுஞ் சொல்லுக அவ்விடத்தேதோன்றுகிறவன் அல்லது தோன்றுகிறதுஎன்றால் திணைவழுவும் வினாவழுவுமாம், இனித்துணிந்தபொருள், குற்றியெனின் மகனன்று-எ-ம், மகனெனிற் குற்றியல்லன்-எ-ம், ஆண்மகனெனிற் பெண்களல்லள்-எ-ம், பெண்மகளெனின் ஆண்மகனல்லள்-எ-ம், ஒன்றெனிற் பலவன்று-எ-ம், பலவெனின் ஒன்றல்ல-எ-ம், கூறுகமகனல்லன் அவ்வுருக்குற்றிஎனக்கூறிற் சொற்பல்குதலென்னும் விடைவழுவாம். (௨௫)

௩௭௭. உயர்திணை தொடர்ந்த பொருண் முதலாறு
மதனொடு சார்த்தி னத்திணை முடிபின.

இது திணைவழுவமைதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உயர்திணை - உயர்திணையை, தொடர்ந்த - பற்றிய, பொருள்முதலாறும் - பொருளாதியாறும், அதனொடு - அவ்வுயர்திணையோடு, சார்த்தின் - சேர்த்துமுடிக்கின், அத்திணைமுடிபின - அவ்வுயர்திணைமுடிபினவாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

நம்பிபொன்பெரியன், நாடுபெரியன், வாழ்நாள்பெரியன், மூக்குக்கூரியன், குடிமைநல்லன், நடைகடியன் எனவரும். சொற்றொறு மிற்றிதன் பெற்றியென்கிற சூத்திரவிதியால், படுகோடு கூரிது எனவஃறிணையோடுசேர்ப்பின் அஃறிணைமுடியாதலுங் கொள்க, சார்த்தினெனவே சார்த்தாவிடின் வழுநிலையாக நம்பிக்குப்பொன்பெரிது எனவரும் பொன்னென்னும் அஃறிணையெழுவாய் பெரியனென்னும் உயர்திணையெழுவாயின் பயனிலைகொண்டுமுடிதலால் வழுவாய்த்தொடர்புண்டாயிருத்தல்பற்றிச் சார்த்திமுடித்தலால் வழுவமைதியாயிற்று, (௨௯)

௩௭௮. திணைபால் பொருள்பல விரவின சிறப்பினு
மிகவினு மிழிபினு மொருமுடி பினவே.

இது திணைபால்களின் மரபுவழுவமைதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். திணை - திணைகளும், பால்-பால்களும், விரவின - கலந்துநின்றனவாகிய, பொருள்பல - வேறுவினைப்பலபொருள்களும், சிறப்பினும் - சிறப்பினாலும், மிகவினும்- மிகுதியினாலும், இழிபினும் - இழிவினாலும், ஒருமுடிபின - ஒருமுடிபினவாகும்—எ-று.

(வரலாறு.)

திங்களுஞ்சான்றோருமொப்பர், திணைவிரவிச்சிறப்பினா லுயர்திணைமுடிபேற்றன பார்ப்பார் அவரேசுமந்தார் பிணிப்பட்டார் மூத்தார் குழவியெனு மிவர்கட்கு திணை விரவிமிகுதியா லுயர்திணைமுடிபேற்றன எச்சிலார்தீண்டார் பசுப்பார்ப்பார் தீத்தெய்வமுச்சந்தலையோடிவையென்பதிணை விரவிமிகுதியினா லஃறிணைமுடிபேற்றன மூர்க்கரு முதலையுங்கொண்டது விடா, திணைவிரவிஇழிவினா லஃறிணைமுடிபேற்றன மனைவியுந்தானும் வந்தான் பால்விரவிச் சிறப்பினா லாண்பான்முடிபேற்றன சொற்றொறு மிற்றிதனென்கிற சூத்திரவிதியினாலே, தோழனுந் தானும் வந்தான், எனமுடிதலுங்கொள்க மாலையு மாடியுங்கவித்தான், வேறுவினைப்பலபொருள் விரவிச்சிறப்பினா லொருமுடிபேற்றன மற்றவைகளு மிப்படியேவரும். (௨௭)

கஎகூ. உவப்பினு முயர்வினுஞ் சிறப்பினுஞ் செறலினு
மிழிப்பினும் பாறிணை யிழுக்கினு மியல்பே.

இது திணைபால்களின் வழூவமைதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பால் - பாலும், திணை-திணையும், உவப்பினும் - மகிழ்ச்சியி னாலும், உயர்வினும் - மேன்மையினாலும், சிறப்பினும்-சிறப்பினாலும், செறலினும்-கோபத்தினாலும், இருப்பினும்-பழிப்பினாலும், இழுக்கினும்-வழூவரினும், இயல்பு - இயல்பாம்—எ-று.

(வரலாறு)

தன்புதல்வனை என்னம்மைவந்தாள் என்பது உவப்பினாலாண்பால் பெண்பாலாயிற்று ஒருவனை அவர்வந்தார் என்பது உயர்வினாலொருமைப்பால் பன்மைப்பாலாயிற்று தாதாயுலகுக்கோர்தாயே என்பது சிறப்பினாலாண்பால் பெண்பாலாயிற்று எனத்துணையாரினு மென்னுந்திணைத்துணையுந் தோான்பிறனில்புகல், என்பது செறலினாற் பன்மைப்பா லொருமைப்பாலாயிற்று பெண்வழிச்செலவானைநோக்கி இவன் பெண் என்பது இழிப்பினா லாண்பால் பெண்பாலாயிற்று ஓராவினை என்னம்மைவந்தாள் என்பது உவப்பினா லஃறிணை யுயர்திணையாயிற்று செந்தார்ப் பசுங்கிளியார் சென்முற்கோரின்னுரை, தந்தாரேற்றந்தாரென்னின்னுயிர் என்பது உயர்வினாலஃறிணை யுயர்திணையாயிற்று தம்பொருளென்ப தம்மக்கள் என்பது சிறப்பினாலுயர்திணை யஃறிணையாயிற்று ஏவவுஞ்செய்க லான்றான்றோரா னவ்வுயிர்போஒ மளவுமோர் நோய் என்பது செறலினா லுயர்திணை யஃறிணையாயிற்று காமராளுடைமை என்பது இழிப்பினாலுயர்திணை யஃறிணையாயிற்று பிறவுமன்ன ()

கஅ௦. ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையி னொருமையு
மோரிடம் பிறவிடந் தழுவலு முளவே.

இது முன்சொல்லப்பட்ட உவப்புமுதலிய காரணத்தினாலல்லாமல் அமைந்தபால் வழூவமைதியும் அவ்வாறு அமைந்த இடவழூவமைதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருமையின் - ஒருமைப்பாலில், பன்மையும்- பன்மைப்பாற்சொல்லையும், பன்மையின்-பன்மைப்பாலில், ஒருமையும் - ஒருமைப்பாற்சொல்லையும், ஓரிடம்-ஓரிடத்தில், பிறவிடம்-பிறவிடச்சொல்லையும், தழுவலும்-தழுவிக்கூறுதல்களும், உள - உளவாம்—எ-று.

(வரலாறு)

வெயிலெல்லாமறைத்தது மேகம்-எ-ம், இரண்டுகண்ணுஞ்சிவந்தது-எ-ம், அஃறிணையிலே யொருமையிற் பன்மையு பன்மையிலொருமையும் வந்தன அஃதை தந்தை யண்ணல் யானை படுபோர்ச் செழியர்-எ-ம், புலிபனெறிந்த பூசற்றண்ணுமை யேவலிளையர் தாய்வயிறுகரிப்ப-எ-ம், உயர்திணையிலே ஒருமையிற் பன்மையும், பன்மையி லொருமையும்வந்தன. சாத்தன்றாயினை செய்வலோ எனத்தன்மையிலே படர்க்கைவந்தது, எம்பியை யீங்குப்பெற்றே னென்னையனைக்கரிய தென்றான் என முன்னிலையிலே படர்க்கைவந்தது நீயோவவனோ யாரிதுசெய்தார் யானோவவனோ யாரிதுசெய்தார் எனவிரவியோரிடத்திலே பிறவிடம் வருதலுங்கொள்க ஒருபாற்பொருளை மற்றொருபாற்சொல்லானும் ஓரிடப்பொருளை மற்றோரிடச்சொல்லானுங் கூறுதலால் வழுவாய் அவைசான்றோர்க்கு ஒப்பமுடிதலால் அமைதியாயிற்று. (௨௧)

௩௮௧. தரல்வரல் கொடைசெலல் சாரும்படர்க்கை
யெழுவா யிரண்டு மெஞ்சிய வேற்கும்.

இது இடம்வழுவாமற் காத்தலுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தரல் வரல் கொடைசெலல்- தரலென்பது முதலிய இந்நான்குசொற்களையும், படர்க்கை-படர்க்கையானது, சாரும் - அடையும், எழுவாயிரண்டும்-இவற்றுள் முதலிற்சொல்லப்பட்ட தரல் வரல் என்கிற விரண்டுசொற்களையும்,எஞ்சிய-ஒழிந்ததன்மைமுன்னிலைகள், ஏற்கும்-ஏற்றுவரும்—எ-று.

(வரலாறு)

அவனுக்குத்தந்தான். அவனிடத்து வந்தான், அவனுக்குக் கொடுத்தான், அவனிடத்துச் சென்றான்-எ-ம், எனக்குத்தந்தான். என்னிடத்துவந்தான்-எ-ம், உனக்குத் தந்தான், உன்னிடத்துவந்தான் -எ-ம், வரும். (௩௦)

௩௮௨. இறப்பெதிர்வு நிகழ்வெனக் கால மூன்றே.

இது பெயரியலிலேவந்த வினைமுதலாகிய மூன்றையும் ஒழித்து மற்றைக்காலம் வினைவிடை மரபு என்கிற நான்கனுள்ளே காலத்தின் பெயருமுறையுந் தொகையும் உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். இறப்பு - இறந்தகாலமும், எதிர்வு - எதிர்காலமும், நிகழ்வு -நிகழ்காலமும், என - என்று, காலம்-காலமானது, மூன்று - மூன்றாம்—எ-று. (௩௧)

௩௮௩. மூக்காலத்தினு மொத்தியல் பொருளைச்
செப்புவர் நிகழுங் காலத் தானே.

இது காலவழுவமைதி புணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மூக்காலத்தினும்-மூன்றுகாலங்களிலும், ஒத்து-தமதுதொழிலிடையறுதொத்து, இயல் - நிகழுகின்ற, பொருளை - பொருள்களை, நிகழுங்காலத்தான - நிகழ்காலத்தினால், செப்புவர் - சொல்லுவர் புலவர்—எ-று.

(வரலாறு.)

எனக்குத் துணைநீயிருக்கிறாய், தெய்வமிருக்கிறது, ஆறொழுகுகிறது அரசர் பூமியை ஆளுகிறார் எனவரும். (௯௨)

௩௮௪. வினாவினு மிகவினுந் தெளிவினு மியல்பினும்
பிறழவும் பெறூஉமுக் காலமு மேற்புழி.

இதுவுமது.

இ-ள். வினாவினும்-வினாவினாலும், மிகவினும் - மிகுதியினாலும், தெளிவினும்-தெளிவினாலும், இயல்பினும்-இம்மூன்று காரணங்களுமின்றி இயல்பினாலும், முக்காலமும்-மூன்றுகாலங்களும், பிறழவும்பெறூஉம்-ஒன்றுமற்றொன்றாகச் சொல்லப்படவும்பெறும், ஏற்புழி-ஏற்றவிடத்து—எ-று.

(வரலாறு.)

உண்ணும்படியாக விருக்கின்றவனையுடன்கொண்டு போகவேண்டியமற்றொருவன்பார்த்து இன்னும் உண்டிலையோவென்றால் உண்டேனுண்டேனென்பான் உண்கின்றவனை அப்படி வினாவினால் உண்டேனுண்டேனென்பான் இவை வினாவினால் எதிர்காலமும் நிகழ்காலமும் இறந்தகாலமாயின நீயவனுடனே பகைத்தாற் செத்தாய், இக்காட்டிற்போனாற் கூறையிழந்தாய், இவ்விடத்தே மிகுதியால் எதிர்கால மிறந்தகால மாயிற்று சாதலுங் கூறையிழத்தலுந் தப்பினாலுந் தப்புமாதலான் மிகுதியாயின அறஞ்செய்தாற் சுவர்க்கம் புக்கான, எறும்பு முட்டை கொண்டு திட்டை யேறின் மழைபெய்தது இவ்விடத்தே தெளிவினால் எதிர்கால மிறந்தகாலமாயிற்று உரையளவையினாற் சுவர்க்கம்புகுதற்கு அறஞ்செய்தலும், காட்சியளவையினாலே மழைபெய்தற்கு எறும்புமுட்டை கொண்டு திட்டையேறுதலுங் காரணமாகத் தெளிந்தமையினாலே தெளிவாயின யாம்பண்டுவிளையாடுவ திச்சோலை யாம்பண்டுவிளையாடுகிற திச்சோலை இவ்விடத்தே காரணமில்லாமல் இறந்தகாலம் எதிர்காலமும் நிகழ்காலமுமாயிற்று, மற்றவையுமிப்படியே()

௩௮௫. அறிவறி யாமை யையுறல் கொளல்கொடை
யேவ றரும்வினை வாறு மிழுக்கார்,

இது வினாவின்பெயரு முறையுந் தொகையு முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அறிவு- அறிதலும், அறியாமை - அறியாமையும், ஐயுறல்-சந்தேகித்தலும், கொளல் - கொள்ளுதலும், கொடை - கொடுத்தலும், ஏவல் - ஏவுதலும், தரும்-தருதலால்வருகிற, வினா-வினாக்கள், ஆறும்-ஆறனையும், இழுக்கார் - கீளயாது கொள்வர் புலவர்—எ-று.

(வரலாறு.)

ஆசிரியன் இச்சூத்திரத்திற்குப் பொருள்யாது என்பது அறிவினா யாதுகொல் அவ்வடிச்சொல்வது அறியாவினா குற்றிபோமகனோ என்பது ஐயவினா பயறுளதோவணிகீர் என்பது கொளல்வினா சாத்தனுக்காடையில்லையா என்பது கொடைவினா சாத்தாவுண்டாயா என்பது ஏவல்வினா. (௩௪)

௩. அ௩௬. சுட்டு மறைநே ரேவல் வினாத
லுற்ற துரைத்த லுறுவது கூற
லினமொழி யெனுமெண் ணிறையு ளிறுதி
நிலவிய வைந்துமப் பொருண்மையி னேர்வ.

இது விடையின் பெயருமுறையுந் தொகையும் வழுவமைதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சுட்டு-சுட்டும், மறை - எதிர்மறுத்தலும், நேர் - உடன்படலும், ஏவல்-ஏவுதலும், வினாதல்- எதிர்வினாவுதலும், உற்றதுரைத்தல்-உற்றதைச்சொல்லுதலும், உறுவதுகூறல - உறுவதைச்சொல்லுதலும், இனமொழி-இனத்தைச்சொல்லுதலும், எனும் - என்கிற, எண்ணிறையுள்-இவ்வெட்டுவிடைகளுள், இறுதி-ஈற்றில், நிலவிய - விளங்கிய, ஐந்தும்-ஐந்தும், அப்பொருண்மையின் - அவ்விடைப்பொருளைத் தருதலினாலே, நேர்வ-விடைகளாகவே தழுவிக்கொள்வர் புலவர்—எ-று.

[எனவே முதன்மூன்றுஞ் செவ்வனிறையும் பின்னையவைந்துமிறையயப்பனவுமா மென்பதாயிற்று.]

(வரலாறு)

கருவூர்க்குவழியாதெனின், இது, என்பது, சுட்டுவிடைசாத்தாவிதுசெய்வாயா என்றபோது, செய்யேன் என்பது மறைவிடை, செய்வேன் என்பது நேர்விடை, நீசெய்என்பதுஏவல்விடை, செய்வேனோ என்பது வினாவிடை, உடம்பு-நொந்தது, நோவாநின்றது என்பன உற்றதுரைத்தல் விடை உடம்புநோம் என்பது உறுவதுகூறல் விடை மற்றையது செய்வேன் என்பது இனமொழிவிடை. (௩௫)

௧௮௭. வினாவினுஞ் செப்பினும் விரவா சினைமுதல்

இது வினாவும் விடையும் முதல்சினைவழுவாமை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வினாவினும்-வினாவுதற்கண்ணும், செப்பினும் - விடைகொடுத்தற்கண்ணும், சினை - சினையும், முதல் - முதலும், விரவா-ஒற்றுமை கருதி மயங்கச்சொல்லப்படாவாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

கண்பிறழ்ந்ததோ கயல்பிறழ்ந்ததோ, எனவினாவினார்க்குக் கண்பிறழ்ந்தது கயல்பிறழ்ந்தது, எனல்வேண்டும், சாத்தனல்லனோ கொற்றனல்லனோ என வினாவினார்க்குச்சாத்தனல்லன், கொற்றனல்லன், எனல்வேண்டும், கண்பிறழ்ந்ததோ, என்பதற்கு அதனையுடையாளைக்குறித்து இவள் பிறழ்ந்தாளோ என வினாவுதலும், இவள் பிறழ்ந்தாள் எனச்செப்புதலும் வழுவாம். (௧௬)

௧௮௮. எப்பொருளெச்சொலி னெவ்வா றுயர்ந்தோர்
செப்பின ரப்படிச் செப்புதன் மரபே.

இது மரபாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எப்பொருள் - யாதொருபொருளை, எச்சொலின்- யாதொருசொல்லால், எவ்வாறு-யாதொருவழியால, உயர்ந்தோர் - அறிவுடையோர்கள், செப்பினர் - சொன்னார்களோ, அப்படி - அப்பொருளை, அச்சொல்லால் - அவ்வழியால், செப்புதல - சொல்லுதல், மரபு - மரபாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

குதிரைக்குட்டி-எ-ம், பசுவின்கன்று-எ-ம், மான்கன்று-எ-ம், வரும். இப்படியல்லாமல், குதிரைக்கன்று, பசுவின்குட்டியென்றால் மரபுவழுவாம், மற்றவைகளு மிப்படியே. (௧௭)

௧௮௯. வேறுவினைப் பல்பொரு டழுவிய பொதுச்சொலும்
வேறவற் றெண்ணுமோர் பொதுவினை வேண்டும்.

இது மரபுவழாநிலை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வேறுவினை - வெவ்வேறுவினைகளுக்குரிய, பல்பொருள்-பலபொருள்களையும், தழுவிய- ஒருசேரத்தழுவிய, பொதுச்சொலும்-ஒருபொதுச்சொல்லும், வேறவற்று - அவற்றின் சிறப்புச்சொற்களாக, எண்ணும் - எண்ணிநிற்கிற பலசொற்களும், ஓர்பொதுவினை - எல்லாவற்றிற்கு முரியதோர் பொதுவினையை, வேண்டும் - கொண்டுமுடியும்—எ-று.

(வரலாறு.)

அணியென்பது கவிக்கப்படுவது, கட்டப்படுவது, இடப்படுவது,பூ ணப்படுவது, முதலியவற்றிற்கெல்லாம் பொதுச்சொல்லாதலின் அத னை அணிந்தாரெனப் பொதுவினை கொடுத்துசொல்லுக. கிரீடமும், குண்டலமும், வீரக்கழலும், என எண்ணியிற்கிற கவித்தல், இடுதல், கட்டுதல் என்கிற வேறு தொழில் களுக்கு உரியபலவற்றிற்கும் அணிந் தார் எனப்பொதுவினை கொடுத்துச் சொலலுக. (௯௮)

௩௯௰. வினைசார் பினமிட மேவி விளங்காப்
பலபொரு ளொரு சொற் பணிப்பர் சிறப்பெடுத்தே.

(இதுவுமது.)

இ-ள். வினை-வினையும், சார்பு-சார்பும், இனம்-இனமும், இடம்-இடமும், மேவி-பொருந்தி, விளங்கா-விளங்காத, பலபொருளொருசொல்-பலபொருளொருசொல்லை, சிறப்பெடுத்து - சிறப்புச் சொல்லோடு கூட்டி, பணிப்பர்-சொல்லுவர்புலவர்—எ-று.

[எனவே வினைமுதலியவற்றுள் ஒன்றைப்பொருந்தி விளங்கிக்கிடந்த பலபொருளொருசொல்லை வாளாகூறுவரொன்பதாயிற்று.]

(வரலாறு)

மா என்பது மாமரத்திற்கும், வண்டிற்கும்,ஒருசார் விலங்கிற்கும் திருவிற்கும், பொதுவானபலபொருளொருசொல் இப்பொருள்களுள், மாபூத்ததுஎன்றவிடத்தே மரமென்பது வினையால்விளங்கிற்று மா வீழ் மலர்என்றவிடத்தே வண்டென்பது சார்பால் விளங்கிற்று தேர்கரிமாக்காலாள் என்ற விடத்தே குதிரையென்பது இனத்தால் விளங்கிற்று மாமறுத்தமார்பன் என்றவிடத்தே திருவென்பது இடத்தால் விளங்கிற்று இவை வாளா கூறப்பட்டன இனி மாவேறினன், மாவியாது, என்ற வழிக்குறித்த பொருள்விளங்காமையால் விளங்குதற்பொருட்டுப், பாய்மாவேறினன், மாமரமேறினன், பாய்மாயாது, மாமரம்யாது எனச்சிறப்புச்சொல்லோடுகூட்டிக்கூறுகமற்றவையுமிப்படியே. (௯௧)

௩௯௧. எழுத்திய றிரியாப் பொருடிரி புணர்மொழி
யிசைத்திரி பாற்றெளி வெய்து மென்ப.

இதுவுமது.

இ-ள், எழுத்து-எழுத்தினது, இயல்-தன்மை, திரியா-வேறுபடாமல், பொருடிரி-பொருள்வேறுபட்டுநிற்கிற,புணர்மொழி-தொடர்மொழிகள், இசைத்திரிபால் - குறிக்கப்பட்ட சொற்களினிறுதியும்முதலுந்

தோன்ற இசையறுத்துச்சொல்லுகிற வேறுபாட்டால், தெளிவெய்தும்-துணிவுண்டாகும், என்ப-என்றுசொல்லுவர்புலவர்——எ-று.

(வரலாறு)

செம்பொன்பதின்றொடி, நாகன் றேவன் போத்து, குறும்பாம்பு எனவரும். செம், பொன்பதின்றொடி, செம்பொன், பதின்றொடி-எ-ம, நாகன்-றேவன், போத்து-எ-ம், நாகன்றே, வன்போத்து-எ-ம, குன்றேறு, மா-எனவும், குன், றேறுமா-எ-ம, இவற்றை அப்படி யிசையறுத்து உச்சரித்துக்குறித்த பொருளைக் காட்டுக. (௪௰)

௩௯௨. ஒருபொருண் மேற்பல பெயர்வரி னிறுதி
யொருவினை கொடுப்ப தனியு மோரோவழி.

இது மரபுவழாநிலையும் அதன் வழுவமைதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருபொருண்மேல் - ஒருபொருளின்மேலே, பலபெயர்-பலபெயர்கள், வரின்-வருமாயின், இறுதி-இறுதியில், ஒருவினை - ஒருமுடிக்குஞ்சொல்லை, கொடுப்ப - பொருளொன்றேயென்பது தோன்றக் கொடுத்துக்கூறுவர், ஓரோவழி-ஒருபொருளாகுகை தவறுகவிடத்தே, தனியும்-பெயர்தோறும, (கொடுப்ப) கொடுத்துக்கூறுவர்——எ-று.

(வரலாறு)

"ஆசிரியன் பேரூர் கிழான் சாத்தன்வந்தான்" எ-ம், "குயிலைச்சிலம்படிக் கொம்பினைத்தில்லையெங் கூத்தப்பிரான்' கயிலைச்சிலம்பிற்பைம் பூம்புனங்காக்குங் கருங்கட்செவ்வாய், மயிலைச்சிலம்பகண் டியான் போய்வருவன்வண் பூங்கொடிகள், மயிலைச்சிலம்பெதிர் கூய்ப்பண்ணை நண்ணும் பளிக்கறைக்கே" எ-ம், வருகிற இவையிறுதியிலே முறையே வந்தான்-எ-ம், கண்டு-எ-ம், "ஒருசொல்லைக் கொண்டான வேலோன் வருக விமலைசேய் வருக மாலோன் மருகன் வருக வென்றனவே" எனப் பெயர்தோறும் வினைகொண்டன. (௬௧)

௩௯௩. திணைநிலஞ் சாதி குடியே யுடைமை
குணந்தொழில் கல்வி சிறப்பாம் பெயரொ
டியற்பெய ரேற்றிடிற் பின்வரல் சிறப்பே.

இதுவுமது.

இ-ள். திணை - ஐந்திணையும், நிலம்-தேசமும், சாதி - குலமும், குடி-குடியும், உடைமை - உடைமையும், குணம் - குணமும், தொழில்-தொழிலும், கல்வி-வித்தையும், (ஆகிய இவற்றைப்பற்றிவருகிற) சிறப்

பாம்பெயரோடு - சிறப்புப்பெயரோடு, இயற்பெயர்-இயற்பெயரை, ஏ ற்றிடின் - (ஒருபொருள் ஒருசேர) வேற்றுமாயின், பின்வரல்- அவ்விய ற்பெயர் பின்வருதல், சிறப்பு-சிறந்தமரபாம்—எ-று.

[சிறப்பென்றதனால் முன்வருவது வழுவமைதியாம்]

(வரலாறு.)

குன்றவன் கொற்றன், கொற்றன் குன்றவன், திணை அரிவாளன முகன், அழகனரிவாளன், விலம்பார்ப்பான், பாராயணன், பாராயண ன், பார்ப்பான், சாதி ஊர்கிழானேணன், ஒணனூர்கிழான், குடிபொன் னன, பொறையன், பொறையன் பொன்னன், உடைமை, கரிபன் கம் பன், கம்பன் கரியன், குணம் நாடகி நம்பி, நம்பி நாடகி, தொழில் ஆசி ரியனமிழ்தன், அமிழ்தனாசிரியன், கல்வி எனவரும் மற்றவையு மிப்ப டியே, (௪௨)

௩௬௪. படர்க்கை முப்பெயரோ டணையிற் சுட்டுப்
பெயர்பின் வரும்வினை யெனிற்பெயர்க் கெங்கு
மருவும் வழக்கிடைச் செய்யுட் கேற்புழி.

இதுவுமது.

இ-ள். படர்க்கை - படர்க்கையிடத்தையுடைய, முப்பெயரோடு- உயர்திணைப்பெயர் அஃறிணைப்பெயர் விரவுப்பெயர் என்கிற மூவகை ப்பெயர்களோடு, சுட்டுப்பெயர் - சுட்டுப்பெயர், அணையின்-சேரின், பி ன்வரும்-அச்சுட்டுப்பெயர்பின்வரும், வினையெனின் - (அவ்விடத்தே) வினையாகிய முடிக்குஞ் சொல்வருமாயின, பெயர்க்கு - (அம்முடிக்கு ஞ் சொல்லில்லையாயின்) அப்பெயர்க்கு, எங்கும் -பின்னுமுன்னும், ம ருவும் - வரும், வழக்கிடை - இம்மாபுவழக்கத் திடத்திலாம், செய்யு ட்கு - செய்யுளிடத்தே, ஏற்புழி - நியதியின்றி வேண்டியவாறே வரப் பெறும்—எ-று.

(வரலாறு)

நம்பிவந்தான் அவனுக்குச்சோறிடுக-எ-ம், எருது வந்தது, அதற் குப்புல்லிடுக-எ-ம், சாத்தன் றெய்வம் அவனுக்குப் பலியிடுக-எ-ம், சா த்தன்வந்தது, அதற்குப் புல்லிடுக-எ-ம், வினைநிகழ் வழிச்சுட்டுப் பெய ர்பின்வந்தன. நம்பி அவன், அவன நம்பி, எனப்பெயர்க்குப் பின்னுமு ன்னுஞ் சுட்டுப்பெயர்வந்தன. "அவனணங்குநோய்செய்தா னயிழாய் வேலன், விறன்மிகுதார்ச்சேந்தன் போர்வாழ்த்தி - மூனமர்ந், தன்னை யலர்கடப்பர் தாரணியினென்னைகொல், பின்னையதன்கண் விளைவு" எ னச் செய்யுளில வினைவருவழியு முன்வந்தது. (௪௩)

௩௯௫. அசைநிலை பொருணிலை யிசைநிறைக் கொருசொல்
இரண்டு மூன்றுநான் கெல்லைமுறை யடுக்கும்.

இதுவுமது.

இ-ள். அசைநிலை-அசைநிலைக்கும், பொருணிலை - (விரைவுவெகுளியுவகையச்சம வலமுதலாகிய) பொருணிலைக்கும், இசைநிறைக்கு- இசைநிறைக்கும், ஒருசொல - ஒருமொழி, இரண்டு - இரண்டும், மூன்று-மூன்றும், நான்கு - நான்குமாகிய, எல்லை-அளவும், முறை- முறையாக, அடுக்கும- அடுக்கும்—எ-று

[எனவே அசைநிலைக்கு இரண்டும், பொருணிலைக்கு இரண்டுமூன்றும், இசைநிறைக்கு இரண்டும மூன்றும்நான்கும், அடுக்குமென்றதாயிற்று.]

(வரலாறு.)

அன்றேயன்றே, அசைநிலை, போபோ, விரைவு எறியெறி, வெகுளி வருகவருக, உவகை பாமபு பாமபு தீத்தீத்தீ, அச்சம் வாழேன, வாழேன், அவலம இவை பொருணிலை ஏ ஏயம பன்மொழிந்தனளாயே, நலகுமே நலகுமே, நாமகள், பாடுகோ பாடுகோ, பாடுகோ பாடுகோ, இசைநிறை.

[ஒருசொல்லைப் பலகாற்சொல்லுதல் வழுவாயினும் இவ்விடத்தேதுமென்றல வழுவமைதியும் இதற்கு இவ்வெல்லை கடவாதென்றல் வழுவாமற் காத்தலுமாம்] (௪௪)

௩௯௬. இரட்டைக் கிளவி யிரட்டிற் பிரிந் திசையா

இது மரபு வழாநிலை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இரட்டைக்கிளவி - இரட்டைச்சொற்கள்; இரட்டின் -அவ்விரட்டிப்பின், பிரிந்து-நீங்கி, இசையா-தனித்தொலியாவாம்—எ-று.

எனவே பிரித்துச்சொன்னாற் பொருள்படாதென்பதும் இரட்டித்துச்சொல்லல் மரபென்பதும ஆயிற்று.

(வரலாறு.)

சலசலமும் மதம்பொழிய குறுகுறுநடந்தும், துடி துடித்துத் துள்ளிவரும் எனவரும். (௪௫)

௩௯௭. ஒருபொருட் பல்பெயர் பிரிவில வரையார்

இதுவுமது.

இ-ள், ஒருபொருள் - ஒருபொருளின்மேல், பல்பெயர்-பலபெயர்சொலலும்போது, பிரிவில - அப்பொருளினின்றும் பிரிதலில்லாதனவற்றை, வரையார்-நீக்காதுகொள்வார்புலவர்—எ-று.

(வாலாறு)

ஆசிரியன் பேரூர்கிழான் சாத்தன்வந்தான், பாண்டியன்மல்யாக சாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதிவந்தான், எனவரும். (௬௬)

௩௯௮ ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பி னின்வழா

இது மரபுவழுவமைதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருபொருள்-ஒருபொருளைக்குறித்துவருகிற,பன்மொழி-பலசொற்கள், சிறப்பினின்-சிறந்துநிற்கையால், வழா-அவை வழுவென்றுநீக்கப்படாவாம்—எ-று.

(வாலாறு)

மீமிசைஞாயிறு, புனிற்றிளங்கன்று நாகிளங்கமுகு, உயர்ந்தோங்கு பெருவரை குழிந்தாழ்ந்தகண், எனவரும். (௬௭)

௩௯௯, இனைத்தென் றறிபொரு ளுலகி னிலாப்பொருள்
வினைப்படுத் துரைப்பி னும்மை வேண்டும்.

இது மரபு வழுவாமற் காத்தலுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இனைத்தென்று-இவ்வளவினதென்று, அறிபொருள்-அளவறியப்படுகிறபொருளும், உலகினிலாப்பொருள்-எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் இல்லாதபொருளும், வினைப்படுத்துரைப்பின்- வினைப்படுத்துச்சொல்லும்போது, உம்மை - முற்றும்மையை, வேண்டும் - வேண்டிநிற்கும்—எ-று.

(வாலாறு)

தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும்வந்தார், இறைவர்க்குக் கண்மூன்று முச்சுடர், இவ்வளவென்றறி பொருள்கள் முற்றும்மைவேண்டி நின்றன முயற்கோடா காயப்பூவென்றுமில்லை, ஒளிமுன் னிருளெங்குமில்லை,உலகினிலாபொருள்கள் முற்றும்மை வேண்டி நின்றன. (௬௮)

௪௱. செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்
தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கினு ளுரித்தே.

இது மரபு வழுவமைதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செயப்படுபொருளை - செயப்படுபொருளை, செய்ததுபோல- வினைமுதலைப்போலவைத்து, தொழிற்பட - அதன்மேல அவ்வினைமுதல் வினையேற்றி, கிளத்தலும்-சொல்லுதலும், வழக்கினுள் -வழக்கினிடத்து, உரித்து- உரித்தாம்—எ-று.

(வாலாறு)

இம்மாடியான்கொண்டது-இச்சோறியான்கொடுத்தது,எனவரும் உம்மையால்-கருவிநிலஞ்செயல் காலங்களைக் கருத்தா வாகக்கூறுதலு

னமையுமென்பது மற்றும் அவைவருமாறு இவ்வெழுத்தாணியானெ ழுதியது- கருவி இவ்வீடியானிருந்தது இடம் இத்தொழில்யான்செய்த து-தொழில் இந்நாள் யான்பிறந்தது காலம் எனவரும். (௪௯)

௪௱௧. பொருண்முத லாறு மடைசேர் மொழியின
முள்ளவு மில்லவு மாமிரு வழக்கினும.

இது மரபு வழுவாமற் காத்தலும் மரபு வழுவமைதியும் உணர்த்து கின்றது.

இ-ள், பொருண்முதல்-பொருளாதி, ஆறும்-ஆறுகிய, அடைசேர்- அடைகளடுத்துவருகிற, மொழி-மொழிகள், இனமுள்ளவும்-இனமுள் ளவையேயாமன்றி, இல்லவுமாம் - இனமில்லாதவையுமாம், இருவழக் கினும்-உலகவழக்கினுள்ளுஞ் செய்யுள்வழக்கினுள்ளும்—எ-று.

(வரலாறு)

(இனமுள்ளன)	(இனமில்லன)	
நெய்க்குடம்	உப்பளம்	பொருள்
குளநெல்	ஊர்மன்று	இடம்
கார்த்திகைவிளக்கு	நாளரும்பு	காலம்
பூமரம்	இலைமரம்	சினை
செந்தாமரை	செம்போத்து	குணம்
கொடைக்கூலி	தோய்தயிர்	தொழில்

என வழக்கிடத்துவந்தன பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மைமுயக்க மெனச்செய்யு ளிடத்துமிப்படியேவரும் [இவற்றுள் முன்னையது வ ழுவாமற்காத்தலும் பின்னையதுவழுவமைதியுமாம்.] (௫௰)

௪௱௨. அடைமொழி யினமல் லதுந்தரு மாண்டுறின்,

இது மரபுவழுவாமற்காத்த லுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அடைமொழி-முன்சொல்லப்பட்ட அடைசேர்மொழி, இ னமல்லது-இனத்தைத்தருவதன்றி இனமல்லாததையும், தரும்- கொடுக்கும், ஆண்டு-அவ்விடத்திற்கு, உறின்-பொருந்துமாயின்—எ-று.

(வரலாறு)

மேலைச்சேரிச்சேவலலைத்த தென்றவளவிலே கீழைச்சேரிச் சே வலலைப்புண்டது என வினத்தைத்தருதலேயன்றி அச்சேவலையுடை யார்க்கு வெற்றியாயிற்று என்கிற இனமல்லாததையுந்தந்தது. (௫௧)

௪௱௩. அடைசினை முதன்முறை யடைதலு மீரடை
முதலோ டாதலும் வழக்கிய லீரடை
சினையொடு செறிதலு மயங்கலுஞ் செய்யுட்கே.

இது மாபு வழுவாமற் காத்தலும் மாபு வழுவமைதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அடை - ஓரடையும், சினை- ஒருசினையும், முதல் - ஒருமுதலும், முறையடைதலும் - ஒன்றையொன்று விசேடித்துவருதலும், ஈரடை-இரண்டடை, முதலோடாதலும்-முதலை விசேடித்துவருதலும், வழக்கியல் - வழக்குநடையாம், ஈரடை - இரண்டடை, சினையொடுசெறிதலும்-சினையைவிசேடித்துவருதலும், மயங்கலும் - இவ்வரம்புகடந்துவருதலும், செய்யுட்கு - செய்யுணடையாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

வேற்கைமுருகன், செங்காலுரை-எ-ம், மனைச்சிறுகிணறு, சிறுகருங்காக்கை-எ-ம், வழக்கில்வந்தன. சிறுபைந்தூவியிற் செயிறாச்செய்த கருநெடுங்கண்டருங் காமநோயே-எ-ம், பெருந்தோட்சிறுமருங்குற்பேரமர்க்கட்பேதை-எ-ம், செய்யுளில்வந்தன. [அடைசினைமுதன்முறை யடைதலொன்றும் வழுவாமற்காத்தலும் மற்றைமூன்றும் வழுவமைதியும், ஆம்] (௩உ)

௬௩௪. இயற்கைப் பொருளை யிற்றெனக் கிளத்தல்.

இது மாபு வழுவமைதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இயற்கைப்பொருளை-இயற்கைப்பொருள் செயற்கைப்பொருள் என்கிற இருவகைப்பொருள்களுள் இயற்கைப்பொருளை, இற்றெ ன-இத்தன்மைத்தென்று, கிளத்தல்-சொலலுக—எ-று.

(வரலாறு.)

மெய்யுள்ளது, பொய்யில்லது, நிலம்வலிது, நீர்தண்ணிது, தீவெய்து, மயிர்கரிது, எனவரும். [இயற்கைப்பொருளை இற்றென்னும் விணைக்குறிப்பாகிய செயற்படுத்துச் செயற்கைப்பொருள்போலக் கூறுதலின் இது வழுவமைதியாயிற்று.] (௩௩)

௬௩௫. காரண முதலா வாக்கம் பெற்றுங்
காரண மின்றி யாக்கம் பெற்று
மாக்க மின்றிக் காரண மடுத்து
மிருமையு மின்றியு மியலுஞ் செயும்பொருள்.

இது மரபுவழுவாமற்காத்தலும் வழுவமைதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செயும்பொருள் - செயற்கைப்பொருள், காரணம்-காரணச்சொல், முதலா-முதல்வர, ஆக்கம் - ஆக்கச்சொல், பெற்றும்-பின்வரப்பெற்றும், காரணம்-காரணச்சொல், இன்றி- தொக்குநிற்க, ஆக்கம்- ஆக்கச்சொல், பெற்றும் - வரப்பெற்றும், ஆக்கம் - ஆக்கச்சொல, இன்

றி-தொக்குநிற்க, காரணம் - காரணச்சொல், அடுத்தும் - வரப்பெற்றும், இருமையும் - அவ்விரண்டும், இன்றியும் - தொக்குநிற்கவும், இயலும்-நடக்கும்—எ-று.

(வரலாறு.)

கடுவுங்கைபிழி யெண்ணெயும் பெற்றமையான் மயிர் நல்லவாயின-எ-ம், எருப்பெய்திளங்களை கட்டுநீர்கால் யாத்தமையாற் பயிர்நல்லவாயின-எ-ம், மூன்காரணமும் பின்னாக்கமும் பெற்றன மயிர்நல்லவாயின-எ-ம், பயிர்நல்லவாயின-எ-ம், காரணமின்றி ஆக்கம்பெற்றன. கடுவுங்கைபிழியெண்ணெயும் பெற்றமையான்மயிர்நலல-எ-ம், எருப்பெய்திளங்களைகட்டு நீர்கால் யாத்தமையாற் பயிர்நல்ல-எ-ம், ஆக்கமின்றிக் காரணம்வந்தன மயிர்நல்ல-எ-ம், பயிர்நல்ல-எ-ம், அவ்விரண்டுமின்றியும் வந்தன. [காரணமுதலாவாக்கம் பெறுதலொன்றும வழுவாமற் காத்தல் மற்றை மூன்றும் வழுவமைதிகள்.] (ருச)

சுாசு. தம்பா லில்ல தில்லெனி னினனு
யுள்ளது கூறி மாற்றியு முள்ளது
சுட்டியு முரைப்பர் சொற்சுருங் குதற்கே.

இது மரபுவழுவாமற் காத்த லுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தம்பால் - தம்மிடத்து, இல்லது - இல்லாதபொருளை, இல்லெனின்-இல்லையெனின், இன்னாய்-வினவப்பட்டதற்குஇனமாய், உள்ளது-இருக்கின்றபொருளை, கூறி-சொல்லி, மாற்றியும் - அச்சொல்லைக் கொண்டு அதனையில்லையெனறும், உள்ளது-இருக்கிறபொருளாயின், சுட்டியும்-இவ்வளவுண்டென்றும், உரைப்பர்-சொல்லுவர், சொற்சுருங்குதற்கு-வினாவும்விடையுமாகியசொற்கள் சுருங்குதற்பொருட்டு-எ-று.

(வரலாறு.)

பயறுண்டோ வணிகிரோ என்றவருக்கு அதுவில்லையென்பார், உழுந்துண்டு, உழுந்துந் துவரையு முண்டு, என அதனினத்தைச்சொலலக்கடவர் அதுவுண்டெனபார் இருகலமுண்டு, இருதூணியுண்டு, என அதனளவைச் சொல்லக்கடவர். மற்றவையு மிப்படியே. (ருரு)

சுாஎ. ஈதா கொடுவெனு மூன்று முறைமயே
யிழிந்தோ னொப்போன் மிக்கோ னிரப்புரை.

இதுவுமது.

இ-ள். ஈதாகொடுவெனும் - ஈதாகொடுஎன்கிற, மூன்றும் - மூன்று சொற்களும், முறையே-முறையாக, இழிந்தோன் - இழிந்தவனும், ஒப்போன்-ஒப்பவனும், மிக்கோன் - உயர்ந்தவனும், இரப்புரை - இரத்தற்குவருகிற சொற்களாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

தந்தாயி, இழிந்தோனிரப்பு, தோழாதா, ஓம்போனிரப்பு, கைக்தாகொடு, உயர்ந்தோனிரப்பு, எனவரும். (௫௬)

௯௯௮. முன்னத்தி னுணருங் கிளவியுமுளவே.

இது மரபுவழுவமைதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முன்னத்தின் - குறிப்பினால், உணரும் - பொருளறியப்படுகிற, கிளவியும் - சொற்களும், உள - சிலவுளவாம்—எ-று.

[அவையாவன, ஒன்றொழிபொதுச் சொன்முதல் சொல்லுவான் குறிப்பிறாக பெயரியலிலே - ௪௨ - ஆம் சூத்திரத்திலே சொல்லப்பட்டனவாம்]

(வரலாறு.)

குழைகொண்டு கோழியெறியும் வாழ்க்கையர் என்றால், பெருஞ்செல்வவாழ்க்கையர் என்பது குறிப்பினாலுணரப்பட்ட பொருளாம். மற்றவைகளுமிப்படியே [கேட்பவர்களுக்குப் பொருள்விளங்கச் சொல்லமரபாதலால் இது வழுவமைதியாயிற்று] (௫௭)

௯௯௯. கேட்குந போலவுங் கிளக்குந போலவு
மியங்குந போலவு மியற்றுந போலவு
மஃறிணை மருங்கினு மறையப் படுமே.

இதுவுமது,

இ-ள். கேட்குநபோலவும் - கேளாதவைகளைக்கேட்பவைகள்போலவும், கிளக்குநபோலவும் - சொல்லாதவைகளைச் சொல்பவைகள்போலவும், இயங்குநபோலவும் - நடவாதவைகளை நடப்பவைகள்போலவும், இயற்றுநபோலவும் - செய்யாதவைகளைச் செய்பவைகள் போலவும், அஃறிணைமருங்கினும் - அஃறிணையிடத்தும், அறையப்படும் - சொல்லப்படும்—எ-று.

(வரலாறு.)

நன்னீரைவாழிபனிச்சமே-எ-ம், பகைமையுங்கேண்மையுங் கண்ணுரைக்கும்-எ-ம், இவ்வழி யவ்வூர்க்குப்போகும்-எ-ம், தன்னெஞ்சே தன்னைச்சுடு-எ-ம், வரும். (௫௮)

௧000. உருவக வுவமையிற் றிணைசினை முதல்கள்
பிறழ்தலும் பிறவும் பேணினர்கொளலே.

இதுவுமது.

இ-ள். உருவகவுவமையில் - உருவகத்திலுமுவமையிலும், திணை - இருதிணைகளும், சினை - சினைகளும், முதல்கள் - முதல்களும், பிறழ்தலும் - தம்முள்ளேமயங்குதலும், பிறவும் - இவ்வியலுட்சொல்லா தொழிந்தவையும், பேணினர்கொளல் - பாதுகாத்துக்கொள்க—எ-று.

(வரலாறு.)

நம்மரசனுடைய சிங்கத்திற்றுப்பகைவர் கூட்டமாகிய யானைகளுந் தியோடின, உயர்திணை யஃறிணையோடுமயங்கிற்று அவ்வரசனுக்குத் தம்பியரிருவரு மிரண்டுதோள்கள், உயர்திணைமுதல் உயர்திணைச்சினையோடு மயங்கிற்று முகமாகியமதி, உயர்திணைச்சினை யஃறிணைமுதலோடு மயங்கிற்று கலைமங்கையை நல்லோர்விரும்புவார், அஃறிணையுயர்திணையோடு மயங்கிற்று இவையுருவகம்.

மயில்போலுமங்கை அஃறிணை யுயர்திணையோடு மயங்கிற்று கயல்போலுங்கண், உயர்திணைச்சினை யஃறிணைமுதலோடு மயங்கிற்று தளிர்போலுமேனி, உயர்திணைமுதல் அஃறிணைச்சினையோடு மயங்கிற்று இவையுவமை.

இனிப்பிறவுமென்றதனால், இவன் சரசுவதிக்கொப்பானவன் எனப்பால மயங்கக்கூறுதலும், செங்கோல் வீரக்கழல்என வொருபொருட்டன்மையை மற்றொருபொருண்மேல் வைத்துக்கூறுதலும், ஈந்தான என்பதற்கு அருளினான் என வொருவினையை மற்றொருவினையாற் கூறுதலும், அரசு வேந்து என வுயர்திணையை அஃறிணையாகக் கூறுதலும், பிறவுங்கொள்க. (௪௱௰)

௪௱௰௧. யாற்றுநீர் மொழிமாற்று நிரனிறைவிற்பூண் டாப்பிசை யளைமறியாப்புக் கொண்டு கூட்டடிமறி மாற்றெனப் பொருள்கோளெட்டே.

இது நால்வகைச்சொற்களாலுஞ் செய்யப்படுஞ் செய்யுள்கொள்ளும் பொருள்கோளின் பெயருந்தொகையு முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். யாற்றுநீர் - யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளும், மொழிமாற்று - மொழிமாற்றுப்பொருள்கோளும், நிரனிறை - நிரனிறைப்பொருள்கோளும், விற்பூண் - விற்பூட்டுப்பொருள்கோளும், தாப்பிசை - தாப்பிசைப்பொருள்கோளும், அளைமறியாப்பு - அளைமறியாப்புப்பொருள்கோளும், கொண்டுகூட்டு - கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோளும், அடிமறிமாற்று - அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோளும், என - என்று, பொருள்கோள் - பொருள்கோள், எட்டு - எட்டாம் — எ-று. (௪௱௰௧)

௪௱௰௨. மற்றைய நோக்கா தடிதொறும் வான்பொரு
ளற்றற் றொழுகு மஃதியாற்றுப் புனலே.

இது நிறுத்தமுறையானே யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மற்றைய நோக்காது - மொழிமாற்றுமுதலியவைபோலப் பிறழ்ந்து செல்லவேண்டாமல், அடிதொறும் - அடிதோறும், அற்றற்றொ

ழுகு மஃது - யாற்றுநீரொழுக்குப்போல நெறிப்பட்டு அற்றற்றொழுகுவதாகிய, வான்பொருள் - சிறந்தபொருள்கோள், யாற்றுப்புனல - யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளாம் — எ-று.

(வரலாறு.)

"சொல்லருஞ்சூற்பசும் பாம்பின்றோற்றம்போன், மெல்லவே கருவிருந்தீன்று மெல்லலார், செல்வமே போற்றலை நிறுவித தேர்ந்த நூற், கல்விசேர்மாந்தரி னிறைஞ்சிக்காய்த்தவே" எனவரும இப்பாட்டினுட் சொல்லென்னு மெழுவாயினை முதலெடுத்து அகன்றொழிலாகிய வினையெச்சங்க ளொன்றனையொன்றுகொள்ள விடையே முறை நிறுத்திக் காய்த்தவென்னும் பயனிலை யிறுதியிலே தந்துமுடித்தமையால இப்பொருளொழுகுதல் யாற்றுநீ ரொழுக்குப்போலுதல காண்க. [சொல்-நெற்பயிர்.] (சூ௧)

சூ௨௱௩. ஏற்ற பொருளுக் கியையு மொழிகளை
மாற்றியோ ரடியுள் வழங்கன் மொழிமாற்றே,

இது மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஏற்றபொருளுக்கு-ஏற்றவிரண்டுபயனிலைகளுக்கு, இயையுமொழிகளை - பொருந்துமொழிகளை, மாற்றி - ஏலாதபயனிலைகளுக்குத் தனித்தனிக்கூட்டி, ஓரடியுள் - ஓரடியுள்ளே, வழங்கல் - சொல்லுவது, மொழிமாற்று - மொழிமாற்றுப்பொருள்கோளாம் — எ-று.

(வரலாறு.)

"சுரையாழவம்மி மிதப்பவரையனைய, யானைக்குநீத்து முயற்குநிலையென்ப, கானகநாடன்சுனை" எனவரும். இதனுள் ஆழவென்னும்பயனிலைக்கியைந்த அம்மியென்னுமொழியினை மிதப்பவென்னும் பயனிலைக்கும் மிதப்பவென்னும் பயனிலைக்கு இயைந்த சுரையென்னு மொழியினை ஆழவென்னும் பயனிலைக்கும், நீத்தென்னும் பயனிலைக்கியைந்த முயலென்னுமொழியினை நிலையென்னும் பயனிலைக்கும், நிலையென்னும் பயனிலைக்கியைந்த யானையென்னுமொழியினை நீத்தென்னும் பயனிலைக்குமாக மாற்றிக் கூறியவாறு காண்க. (சூ௨)

சூ௨௱௪. பெயரும் வினையுமாஞ் சொல்லையும் பொருளையும்
வேறுபிர னிறீஇ முறையினு மெதிரினு
நேரும் பொருள்கோ ணிரனிறை நெறியே.

இது நிரனிறைப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பெயரும்வினையுமாஞ்சொல்லையும் - பெயரும்வினையுமாகிய சொற்களையும், பொருளையும் - அவைகொள்ளும்பெயரும் வினையுமாகிய பயனிலைகளையும், வேறு-வேறாக, நிரனிறீஇ - வரிசையாகநிறுத்தி,

முறையினும் - முறையாகவேனும், எதிரினும்-எதிராகவேனும், நேரு ம - இதற்கிது பயனிலையென்பது படக்கூறும், பொருள்கோள் - பொருள்கோள், நெறி - நெறிப்பட்ட, நிரனிறை - நிரனிறைப்பொருள்கோளாம்—எ-று.

(வரலாறு)

"கொடிகுவளைகொட்டை நுசுப்புணகண்மேனி, மதிபவளமுத்த முகம் வாய்முறுவல், பிடிபிணைமஞ்ஞைநடை நோக்குச்சாயல், வடிவினளேவஞ்சிமகள்" இப்பாட்டில கொடி நுசுப்பு குவளை உண்கண் கொட்டைமேனி-எ-ம், மதி முகம் பவளம் வாய் முத்தம் முறுவல்-எ-ம், பிடி நடை பிணை நோக்கு மஞ்ஞைசாயல்-எ-ம், பெயர்ச்சொற்களும் பெயர்ச் சொற்களும் வந்த முறை நிரனிறை.

"காதுசேர்தாழ்குழையாய் கன்னித்துறைச்சேர்ப்ப, போதுசேர் தார்மார்ப போர்ச்செழிய-நீதியான், மண்ணமிர்தமங்கையர்தோண் மாற்றாரையேற்றார்க்கு, நுண்ணியவாய பொருள், கா மண்ணு அமிர்தம் சேர் மங்கையர்தோள் தாழ் மாற்றாரை குழை ஏற்றார்க்கு ஆய் நுண்ணியவாயபொருள்" என வினையும் பெயருமாய் வந்த முறைநிரனிறை.

களிறுங் கந்தும்போல நளிகடற் கூம்புங் கலனுந்தோன்றும் களிறு கந்து கூம்பு எனப்பெயரும் பெயருமாய்வந்த எதிர்நிரனிறை.

ஆடவர்களெவ்வா றகன்றொழிவார்வெஃகாவும், பாடகமுமூரகமும் பஞ்சரமா-நீடியமா, னின்றானிருந்தான் கிடந்தானிதுவன்றோ, மன்றார்மதிற்கச்சி மாண்பு" வெஃகா கிடந்தான் பாடகம் இருந்தான் ஊரகம் நின்றான் எனப்பெயரும் வினையுமாய்வந்த எதிர்நிரனிறை. (௬௩)

௬௱௰௫. எழுவா யிறுதி நிலைமொழி தம்முட்
பொருணோக் குடையது பூட்டுவில் லாகும்.

இது பூட்டுவிற்பொருள் கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எழுவாய் - செய்யுள்முதலிலும், இறுதி - இறுதியிலும், நிலை-இருக்கின்ற, மொழி-மொழிகள், தம்முள - தமக்குள், பொருணோக்குடையது-பொருளைநோக்குதலுடைய பொருள்கோள், பூட்டுவிலலாகும் - பூட்டுவிற் பொருள்கோளாம்—எ-று.

(வரலாறு)

"திறந்திடுமின்றீயவை பிற்காண்டுமாத, ரிறந்துபடிற்பெரிதா மேதமுறந்தையர்கோன், றண்ணாரமார்பிற் றமிழர்பெருமானைக், கண்ணாரக்காணக் கதவு" இதில் திறந்திடு மின்கதவு என நோக்கிற்று. (௬௪)

௬௱௰௬. இடைநிலை மொழியே யேனைய விரண்டொடு
நடந்து பொருளை நண்ணுதற் றாப்பிசை,

இது தாப்பிசைப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இடைநிலைமொழி- நடுவிலுள்ளமொழி, ஏனையிரிடத்தும்-ஒழிந்தமுதலிலுமீற்றிலும், நடந்து - சென்று, பொருளை-பொருளை, நண்ணுதல் - கூடும்பொருள்கோள், தாப்பிசை- தாப்பிசைப் பொருள்கோளாம்—எ-று.

[ஊசல்வடம்போ லிடைநின்று இருமருங்குஞ்செல்லால் இப்பெயர்பெற்றது தாம்பு தாப்பு என விகாரமாயிற்று.]

(வரலாறு,)

உண்ணாமையுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண, வண்ணாத்தல்செய்யாதளறு, இதில ஊனென்பது அப்படிசெல்லல்காண்க. (கூ௫)

௩௱௫௭. செய்யு ளிறுதி மொழியிடை முதலினு
மெய்திய பொருள்கோ ளளைமறி பாப்பே,

இது அளைமறிபாப்புப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். செய்புள்-செய்யுளில், இறுதிமொழி - இறுதியிலுள்ளசொல், இடைமுதலினும் - இடையிலுமமுதலும், எய்தியபொருள்கோள்- சென்றபொருள்கோள், அளைமறிபாப்பு - அளைமறிபாப்புப்பொருள்கோளாம்—எ-று.

[புற்றிலேமறியும் பாம்புபோலுதலால் அப்பெயர்பெற்றது]

(வரலாறு)

"தாழ்க்க வுணர்வினராய்த் தாளுடைந்து தண்டூன்றித் தளர்வார் தாமுந், சூழ்ந்தவினையாக்கை சுடவிளிந்து நாற்கதியிற் சுழல்வார் தாமு, மூழ்ந்தபிணிநலிய முன்செய்தவினையென்றே முனிவார் தாமும், வாழ்ந்தபொழுதினே வானெய்து நெறிமுன்னி முயலாதாரே" எனவரும், கடையடிச்சொற்கள் முதலிடைகளில் அப்படி செல்லல்காண்க. (கூசு)

௩௱௫௮. யாப்படி பலவினுங்கோப்புடை மொழிகளை
யேற்புழி யிசைப்பது கொண்டு கூட்டே,

இது கொண்டு கூட்டுப்பொருள் கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். யாப்படி - செய்யுளடிகள், பலவினும்- பலவற்றினும், கோப்புடை - கோக்கப்படுதலையுடைய, மொழிகளை- சொற்களை, ஏற்புழி-எடுத்தபொருளுக்கேற்றவிடத்து, இசைப்பது - கூட்டும்பொருள்கோள், கொண்டுகூட்டு - கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோளாம்—எ-று.

(வரலாறு)

"தெங்கங்காய்ப்போலத் திரண்டுருண்டபைங்கூந்தல், வெண்கோழிமுட்டையுடைத்தன்னமாமேனி, யஞ்சனத்தன்னபசலைதணிவாமே, வங்கத்துச்சென்றார் வரின்" எனவரும் இதனுள் வங்கத்துச்சென்றார் வரின் அஞ்சனத்தன்ன பைங்கூந்தலையுடையாள் மாமேனிமேற்றெங்

கங்காய்போலத்திரண்டுருண்டவெண்கோழிமுட்டையுடைத்தன்ன ம
ஊலதணிவாம் எனக்கொண்டு கூட்டுக. (சுஎ)

சூஎகூ. ஏற்புழி யெடுத்துடன் கூட்டுறு மடியவும்
யாப்பீ றிடைமுத லாக்கினும் பொருளிசை
மாட்சியு மாறு வடியவு மடிமறி.

இது அடி மறிமாற்றுப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், ஏற்புழி - பொருளுக் கேற்குமிடத்து, எடுத்து-எடுத்து, உடன்கூட்டுறும் - நீங்காதுகூட்டுகிற, அடியவும்- அடியையுடையவையும், யாப்பீறிடைமுதல-(யாதானுமோரடியை) அச்செய்யுளின் இறுதிநடுமுதல்களில் யாதானுமோரிடத்து, ஆக்கினும் - எடுத்துக்கூட்டினும், பொருளிசைமாட்சியும்- பொருளோடிசைமாட்சியும் பொருண்மாட்சியும், மாறு - வேறுபடாத, அடியவும்-அடியையுடையவையும், அடிமறி - அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோளாம்—எ-று,

(வரலாறு)

"நடுக்குற்றுத்தற்சேர்ந்தார் துன்பந்துடையார், கொடுத்துத்தானுய்ப்பினு மீண்டுங்காலீண்டு, மிடுக்குற்றுப்பற்றினு நில்லாதுசெல்வம், விடுக்குமவினையுலந்தக்கால்" என்பதனுள், கொடுத்துத்தானுய்ப்பினு மீண்டுங்காலீண்டும், விடுக்கும் வினையுலந்தக்கா லிடுக்குற்றுப்பற்றினு நில்லாதுசெல்வம் (இஃதறியார்) நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பந்துடையார், என அடிகளை ஏற்குமிடத்து எடுத்துக் கூட்டுக,

"மாறுக்காதலர் மலைமறந்தனரே, யாறுக்கட்பனிவரலானவே, வேறுமெனன்றோள் வளைநெகிழும்மே, கூறுதோழியான்வாழுமாறே" இதனுள்எவ்வடியை எங்கேகூட்டினும் பொருளும் ஓசையும் வேறுபடாமை காண்க "அலைப்பான்பிறிதுயிரை யாக்கலுங்குற்றம், விலைப்பாலிற்கொண்டூன்மிசைதலுங்குற்றஞ், சொலற்பால வல்லாத சொல்லுதலுங்குற்றங், கொலற்பாலுங்குற்றமேயாம்" இதனுள் கடையடியை யாதேனுமோரிடத்துக் கூட்டுமபோது ஓசை வேறுபட்டுப்பொருள்வேறுபடாமைகாண்க, (சுஅ)

பொதுவியல்-முற்றுப்பெற்றது.

நான்காவது

இடைச்சொல்லியல்.

சூஎஉ. வேற்றுமை வினைசா ரியையொப் புருப
டத்தம் பொருள விசைநிறை யசைநிலை
குறிப்பெ னெண் பகுதியிற் றனித்திய லின்றிப்

பெயரினும் வினையினும் பின்முன் னோரிடத்
தொன்றும் பலவும்வந் தொன்றுவ திடைச்சொல்.

இது இடையுரியடுத்து நான்குமாமென நிறுத்தமுறையால் இடைச்சொல்லிலக்கணம் இவ்வியலா லுணர்த்தத் தொடங்கி அவையித்துணையன இவ்வியல்பின என அவற்றின் பொதுவிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வேற்றுமை (யுருபுகள்) ஐம்முதலிய வேற்றுமையுருபுகளும், வினை (யுருபுகள்) -விகுதிமுதலியவினையுருபுகளும், சாரியை (யுருபுகள்) - அன் ஆன்முதலிய சாரியையுருபுகளும், ஒப் (புருபுகள்) போலப்புரையமுதலிய உவமையுருபுகளும், தத்தம்பொருள - தத்தமக்குரிய பொருளையுணர்த்தி வருபவையும், இசைநிறை-செய்யுளிசைநிறைத்து வருபவையும், அசைநிலை-அசைத்தலேபொருளாகநிற்பவையும், குறிப்பு-இவைபோலாதுகுறிப்பினால் வருபவையும், என் - என்கிற, எண்பகுதியின்-எட்டுவகையினையுடையனவாய், தனித்தியலின்றி - தனித்துநடத்தலில்லாமல், பெயரினும் - பெயரினுள்ளும், வினையினும் -வினையினுள்ளும், பின்முன் - அவற்றின்பின்னுமுன்னுமாகிய, ஓரிடத்து- ஆறனுளோரிடத்து, ஒன்றும்-ஒன்றாயினும், பலவும்-பலவாயினும், வந்து-வந்து, ஒன்றுவது - ஒன்றுபட்டுநடக்குந் தன்மையது, இடைச்சொல்-இடைச்சொல்லாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

நம்பியை பெயரின் புறத்துருப்பாய் ஐயுருபு ஒன்று வந்தது. ஆடியினன் பெயரினகத்துருப்பாய் விகுதியுமிடைநிலையும்பலவந்தன. உண்ணான்-வினையிலகத்துருப்பாய் விகுதியுருபு ஒன்றுவந்தது. நடந்தனன்-வினையிலகத்துருப்பாய் விகுதியிடைநிலைசாரியை பலவந்தன. அதுவே பொன்னினுலோ ஓ பெரியன் இனி மற்றொன்று எனப்பெயர்களுக்கும், வந்தானேகொன்றான் கூ கூ ஐயோ விறந்தான் சீ சீ போ, என வினைகளுக்கும் புறத்துருப்பாய் முன்னும் பின்னும் ஒன்றும் பலவும் வந்தன. மற்றவைகளு மிப்படியே. (க)

௪௨௧. தெரிநிலை தேற்ற மையமுற் றெண்சிறப்
பெதிர்மறை யெச்சம் வினாவிழை வொழியிசை
பிரிப்புக் கழிவாக்க மின்னன விடைப்பொருள்.

இது முன்சூத்திரத்திலே தத்தம் பொருள வெனப்பட்டவை இவையென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், தெரிநிலை-தெரிநிலையும், தேற்றம்-தெளிவும், ஐயம்- சந்தேகமும், முற்று-முற்றும், எண்-எண்ணும், சிறப்பு-சிறப்பும், எதிர்மறை-எதிர்மறையும், எச்சம் - எச்சமும், வினா-வினாவும், விழைவு - விருப்ப

மும், ஒழியிசை-ஒழிந்தசொல்லும், பிரிப்பு - பிரிநிலையும், கழிவு-கழிவு ம், ஆக்கம்-ஆக்கமும், இன்னன - இவைபோல்வனபிறவும், இடை - த த்தம்பொருளவென்ற விடைச்சொற்களுடைய, பொருள் - பொருள் களாம்—எ-று.

(வரலாறு)

இவைபோல்வன வென்றதனாற் சிலவருமாறு அ இ உ என்பன சுட்டுப்பொருளைத்தருவன. எ யா என்பன வினாப்பொருளைத்தருவன. முன்பின் இனி என்பன இடப்பொருளுங் காலப்பொருளுந் தருவன. தோறும் தோறும் இடப்பன்மைப் பொருளைத்தருவன. ஆவது, ஆயி னும் முதலியவை விகற்பப்பொருளைத் தருவன. ஐயோ அந்தோ முத லியன இரக்கப்பொருள் தருவன. ஆ அம்மா ஓ ஓ கோ முதலியவை வி யப்பொருளைத் தருவன. கூ கூ ஐயோ முதலியவை அச்சப்பொருளைத் தருவன. சீ சிச்சிசைமுதலியவை இகழ்ச்சிப்பொருளைத் தருவன. கட கடென துடுமென முதலியவை ஒலிக்குறிப்புப்பொருளைத் தருவன. பொள்ளென சரேலென முதலியவை விரைவுக் குறிப்புப்பொருளைத் தருவன. மற்று மிப்படியே வருகிற பலவகைப்பட்ட இடைச்சொற்க ளை ஆராய்ந்தறிந்து கண்டுகொள்க. (உ)

௪௨௨. பிரிநிலை வினாவெண் ணீற்றசை தேற்ற
மிசைநிறை யெனவா றேகா ரம்மே.

இது வேற்றுமை முதலாகிய நான்கும் முன்னே சொல்லப்பட்டத னால் அவையொழிந்த மற்றவைகளில் ஏகார விடைச்சொல்லிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பிரிநிலை-பிரிநிலையும், வினா - வினாவும், எண்-எண்ணும், ஈற் றசை - ஈற்றிலசைத்தலும், தேற்றம்-தெளிவும், இசைநிறை - இசைநி றைத்தலும், என-என்ற, ஆறு - ஆறுபொருளைத்தரும், ஏகாரம்- ஏகா ரவிடைச்சொல்—எ-று.

(வரலாறு.)

அவனேகொண்டான், என்பது ஒருகூட்டத்திலிருந்து ஒருவனை ப்பிரித்து நிற்கையாற் பிரிநிலை. நீயேகொண்டாய், என்பது நீயாகொண் டாய் என வினாவிநிற்கையால் வினாவாம். நிலனே நீரே தீயே வளியே, என்பவை நிலனு நீருந் தீயும் வளியும் எனவெண்ணிநிற்கையால் எண் ணாம். வகுத்தனர் கொளலே. என்பது இறுதியிலசைத்து நிற்கையால் ஈற்றசையாம் நானே கொண்டேன் என்பது துணிவைக்காட்டுதலால் தேற்றமாம். ஏ ஏ யிவளொருத்தி பேடியோவென்றார், என்பது இசை நிறைத்து நிற்கையால் இசைநிறையாம்.

[அன்றியும், யானேகொண்டேன் என்பது, யான் கொள்கிலனெ ன்னும் எதிர்மறைப் பொருள்தருதலால எதிர்மறை ஏகாரம் எதிர்மறை ப்பொருளைத் தருவது புதியன புகுதலாற் கொள்க.] (௩)

௪௨௩. ஒழியிசை வினாச்சிறப் பெதிர்மறை தெரிநிலை
கழிவசை நிலைபிரிப் பெனவெட் டோவே.

இது ஓகாரவிடைச்சொல் லிலக்கணம் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒழியிசை - ஒழியிசையும், வினா - வினாவும், சிறப்பு-சிறப்பு ம், எதிர்மறை-எதிர்மறையும், தெரிநிலை - தெரிநிலையும், கழிவு-கழிவும், அசைநிலை - அசைநிலையும், பிரிப்பு-பிரிநிலையும், என - என்று, எட்டு- எட்டுப்பொருளைத்தரும், ஓ - ஓகாரவிடைச்சொல்—எ-று.

(வரலாறு.)

கொளலோகொண்டான், என்பது கொண்டுய்யப் போயினா னல் லன் என ஒழிந்த சொற்களைத்தருதலால் ஒழியிசை குற்றியோ மகனோ என்பதுவினா சிறப்பு—உயர்வுசிறப்பும் இழிவுசிறப்புமென இருவகை ப்படும். ஓ ஓபெரியன், உயர்வுசிறப்பு, ஓ ஓ கொடியன், இழிவுசிறப்பு அவனோகொண்டான், என்பது கொண்டிலனெனப் பொருள்படின் எ திர்மறை அவியைநோக்கி ஆனோ அதுவு மன்று பெண்ணோ அதுவும ன்று என்பவை அத்தன்மை யிலலாமை தெரிந்தவழிநிற்கையால் தெரி நிலை உறுதியுணராது கெட்டாரை, ஓ ஓ தமக்கோ ருறுதியுணராரோ என்பது கழிவிரக்கப்பொருடருதலாற் கழிவு காணிய வம்மினோ கங்கு லதுநிலையே என்பது அசைநிலை அவனோகொண்டான் என்பது பலரு ளிருந்தது ஒருவனைப்பிரித்தலாற்பிரிநிலை. (௪)

௪௨௪. வினைபெயர் குறிப்பிசை யெண்பண் பாறினு
மெனவெனு மொழிவரு மென்று மற்றே.

இது என என்று என்கிற இடைச்சொற்களி னிலக்கண முணர்த்து கின்றது.

இ-ள். வினை - வினையும், பெயர்-பெயரும், குறிப்பு - குறிப்பும், இ சை-இசையும், எண் - எண்ணும், பண்பு-பண்பும் ஆகிய, ஆறினும்- ஆ றுபொருளிலும், எனவெனுமொழில் - எனவென்னுமிடைச்சொல், வ ரும் - சேர்ந்துவரும், என்றும் - என்றென்னுமிடைச்சொல்லும், அற் று - அப்படியேஆறுபொருளிலும்வரும்—எ-று.

(வரலாறு.)

மைந்தன் பிறந்தானெனத் தந்தையுவந்தான், வினை - ஊரெனப்ப டுவதுறையூர், பெயர் - பொள்ளெனவாங்கே புறம் வேரார்குறிப்பு-கு

ட்டத்துத்துடுமெனப் பாய்ந்தது. இசை - நிலனென நீரொனத் தீயென வளியெனவானெனப் பூதங்களைந்து, எண் - வெள்ளெனவிளர்த்து ப ண்டு - என்றென்பதையும் மைந்தன் பிறந்தானென்று தந்தையுவகதா ன, என் ஆவ்வாறனோடுங் கூட்டுக. (௫)

சுஉ௫. எதிர்மறை சிறப்பைய மெச்சமுற் றளவை
தெரிநிலை யாக்கமோ டும்மை யெட்டே.

இது உம்மென்னு மிடைசொல் இலக்கணம் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எதிர்மறை-எதிர்மறையும், சிறப்பு- சிறப்பும், ஐயம்-ஐயமு ம், எச்சமும்-எச்சமும், முற்று - முற்றும், அளவை- அளவையும், தெ ரிநிலை-தெரிநிலையும், ஆக்கம் - ஆக்கமுமாகிய, எட்டு - எட்டுப்பொருளை த்தரும், உம்மை-உம்மையிடைச்சொல்—எ-று.

(வரலாறு.)

கொற்றன் வருதற்கு முரியன், என்பது-எதிர்மறைசிறப்பு—உயர் வுசிறப்பும் இழிவுசிறப்பும் என இருவகைப்படும். குறவருமருளுங் கு ன்று, என்பது குன்றினுயர்வைச் சிறப்பித்தலால் உயர்வுசிறப்பாம் பு லையனும் விரும்பாப் புன்புலா லியாக்கை, என்பது உடம்பி னிழிவைச் சிறப்பித்தலால் இழிவு சிறப்பாம் பத்தாயினு மெட்டாயினுங்கொடு எ ன்பவை ஐயம் எச்சவும்மை இறந்தது தழீஇயதும் எதிரது தழீஇயது ம் என இருவகைப்படும் சாத்தனும் வந்தான் கொற்றன் வந்தன்றி எனப்பொருள்படின் இறந்து தழீஇய வெச்சவும்மையாம் இனிக்கொ ற்றனும் வருவானெனப் பொருள் படின் எதிரது தழீஇய வெச்சவும் மையாம் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் வந்தார் என்பது முற்றும்மை சா த்தனுங் கொற்றனும் வந்தார், என்பவை எண்ணும்மை ஆறுமன்று மெண்ணுமன்று என்பவை தெரிநிலையும்மை பாலுமாயிற்று என்பது அதுவே மருந்துமாயிற்று எனப்பொருள்படின் ஆக்கவும்மை. (௬)

சுஉ௬. முற்றும்மை யொரோவழி யெச்சமு மாகும்.

இது முற்றும்மைக்குஎய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், முற்றும்மை - முற்றும்மையானது, ஒரோவழி - ஒரோவிட த்தே, எச்சமுமாகும்-எச்சவும்மையுமாகும்—எ-று.

(வரலாறு.)

எல்லாரு மிதுசெய்யார் என்கிறவிடத்தே சிலரிது செய்வாரென வும் பொருள்படுதல் காண்க. (எ)

சுஉஎ. செவ்வெண் ணீற்றதா மெச்ச வும்மை.

இது எச்சவும்மைக்கு ஆவதோர் விதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எச்சவும்மை - எச்சவும்மையானது, செவ்வெண் - செவ்வெண்ணிலே வருமாயின், ஈற்றதாம்-ஈற்றிலேவரும்—எ-று.

(வரலாறு)

கல்வி செல்வ மொழுக்கங்குடிப்பிறப்பும் பெறுவாருமுளர் என்கிறவிடத்தே இவற்றுட்சில பெறுவாரு முளரெனப்பொருள் படுதல் காண்க. (அ)

சஉஅ. பெயர்ச்செவ் வெண்ணே யென்று வெனுவெண்
ணான்குந் தொகைபெறு மும்மையென் றெனவோ
டிந்நான் கெண்ணுமஃ தின்றியு மியலும்.

இது சிலவெண்ணிடைச் சொற்களுக்காவதோ ரிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பெயர்ச்செவ்வெண் - பெயர்களிடத்தே யெண்ணிடைச்சொல் தொக்குவருகிற செவ்வெண்ணும், ஏ (யெண்) - ஏகாரவெண்ணு, என்று (வெண்) - என்றுவெண்ணும், எனுவெண் - எனுவெண்ணுமாகிய, நான்கும் - நான்கெண்களும், தொகை - தொகையை, பெறும் - பெற்றுநடக்கும், உம்மை (யெண்) - உம்மையெண்ணும், என் (றெண்) என்றெண்ணும், என (வெண்) - என வெண்ணும், ஓ (டெண்) - ஓடெண்ணும் ஆகிய, இந்நான்கெண்ணும் - இந்த நான்கெண்களும், அஃதின்றியும்-தொகைபெறுமலும், இயலும்-நடக்கும்—எ-று.

(வரலாறு)

சாத்தன் கொற்ற னிருவரும்வந்தார்-எ-ம், சாத்தனே கொற்றனே யிருவரும்வந்தார்-எ-ம், சாத்தனென்று கொற்றனென்று விரும்வரும் வந்தார்-எ-ம், சாத்தனெனு கொற்றனெனு விருவரும் வந்தார்-எ-ம், தொகைபெற்றுவந்தன சாத்தனுங்கொற்றனு மிருவரும்வந்தார்-எ-ம், சாத்தனென்று கொற்றனென விருவருளர்-எ-ம், சாத்தனெனக் கொற்றனென விருவருளர்-எ-ம், சாத்தனொடு கொற்றனொடிருவருளர்-எ-ம், தொகைபெற்றும், சாத்தனுங் கொற்றனும்வந்தார்-எ-ம், நிலனென்று நீரென்று தீயென்று காற்றென்றளவறு காயமென்றாகிய வுலகம்-எ-ம, நிலனென நீரெனத் தீயெனக்காற்றெனவளவறு காயமெனவாகிய வுலகம்-எ-ம், நிலனொடு-நீரோடுதீயோடு காற்றோடளவறு காயமோடாகிய பூதம்-எ-ம், தொகைபெறுமலும் வந்தன. முன்னையநான்குந் தொகை பெறுதுவரின் விகாரத்தாலே தொக்கனவென்க. (௬)

சஉ௯. என்று மெனவு மோடுவு மொரோவழி
நின்றும் பிரிந்தெண் பொருடொறு நேரும்,

இது சிலவெண்ணிடைச்சொற்களுக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது,

இ-ள். என்றும்-என்றென்பதும், எனவும் - எனவென்பதும், ஒடு வும்-ஒடுவென்பதும், ஓரோவழியின்றும்-மொருடோறு நிற்றலேயன்றி ஓரிடத்திலேயின்றும், பிரிந்து-பிரிந்து, எண் - எண்ணப்படுகின்ற, மொருடோறும்-மொருள்தோறும், நேரும் - பொருந்தும்—எ-று.

(வரலாறு)

வினைபகை யென்றிரண்டு, பகைபாவமச்சம் பழியெனநான்கும், பொருள்கருவிகாலம் வினையிடனைந்தும், எனவரும் இவற்றுள் வினையென்று பகையென்று எனக்கூட்டியெண்ணுக, (ங)

சுகுய, வினையொடு வரினுமெண் ணினைய வேற்பன.

இது முன்பெயரோடுவந்த வெண்ணிடைச் சொற்கள் வினையோடு வருமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், எண் - எண்ணிடைச்சொற்கள், வினையொடுவரினும்-வினையோடுவந்தாலும், இனைய-பெயரோடுவரும்போது சொல்லப்பட்ட இவ்விலக்கணங்களையெல்லாம், ஏற்பன-ஏற்கும்—எ-று.

(வரலாறு)

மயிலாடக்குயில்வாட மாமுகிலெழுந்தது, செவ்வெண். கற்றுங் கேட்டுங் கற்பனைகடந்தார், உம்மையெண். உண்ணவென்றுடுக்க வென்றுவந்தான், என்றெண். உண்ணவுடுக்க வென்றுவந்தான், பிரிந்துகூடுமெண். எனவரும், மற்றவையு மிப்படியேவரும், (ஙக)

சுகுக, விழைவே கால மொழியிசை தில்லே,

இது தில்லென்னு மிடைச்சொல் லிலக்கண முணர்த்துகின்றது,

இ-ள், விழைவு - ஆசையும், காலம்- காலமும், ஒழியிசை - ஒழிந்தசொல்லும் ஆகிய மூன்றுபொருளையுந்தரும், தில் - தில்லென்னு மிடைச்சொல்—எ-று,

(வரலாறு)

வார்ந்திலங்குவையெயிற்றுச் சின்மொழியரிவையைப் பெறுகதில் லம்மயானே, என்பது, அரிவையைப்பெறுதல் வேட்கையையுணர்த்தலால் விழைவு, பெற்றாங்கறிக தில்லம்மவிவ்வூரே, என்பது பெற்றகாலத்தறிக எனக்காலத்தை யுணர்த்தலாற்காலம், வருகதில்லம்ம வெஞ் சேரிசேர, என்பது வந்தாலொன்று செய்வேனென்னும் ஒழிந்த சொற்பொருளை யுணர்த்தலால் ஒழியிசை, (ஙஉ)

௪௩௨. மன்னே யசைநிலை யொழியிசை யாக்கங்
கழிவு மிகுதி நிலை பேறா கும்.

இது மன்னென்னு மிடைச்சொல் லிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மன் - மன்னென்னு மிடைச்சொல், அசைநிலை-அசைத்து நிற்றற் பொருளிலும், ஒழியிசை-ஒழிந்தசொற் பொருளிலும், ஆக்கம்-ஆக்கப்பொருளிலும், கழிவு-கழிதற்பொருளிலும், மிகுதி-மிகுதிப்பொருளிலும், நிலைபேறு-நிலைபேறுதற்பொருளிலும், ஆகும்-வரும்—எ-று.

(வரலாறு)

அதுமற்கொண்கன்றேரே, என்பது அசைநிலை-கூரியதோர்வாண் மன், என்கிறவிடத்தே அது இரும்பை அறத்துணித்தது என்கிறசொல்லொழியநின்றதனால் ஒழியிசை, நெடியன்மன், என்கிறவிடத்தே அவனேவலியனுமானுனெனப் பொருள்படுதலால் ஆக்கம், சிறியகட்பெறினே யெமக்கீயுமன்னே, என்கிறவிடத்தே இப்பொழுது அவன் இறந்ததனால் எமக்குக்கொடுத்தல் கழிந்ததெனப் பொருள் படுவதினாற் கழிவு, எந்தையெமக்கருளுமன் என்கிறவிடத்தே மிகுதியும் அருளுமெனப்பொருள்படுதலால்மிகுதி, மன்னுவுலகத்து மன்னியதுபுரிமே, என்கிறவிடத்தே இவ்விடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்தவினையுள் மன்னென்பது நிலையினையுணர்த்தலால நிலைபேறு. (௰௩)

௪௩௩. வினைமாற் றசைநிலை பிறிதெனு மற்றே.

இது மற்றென்னு மிடைச்சொல் லிலக்கண மூணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மற்று - மற்றென்னுமிடைச்சொல், வினைமாற்று - வினைமாற்றுப் பொருளையும், அசைநிலை - அசைத்துநிற்றற் பொருளையும், பிறிதெனும் - பிறிதுபொருளையுந்தரும்—எ-று.

(வரலாறு.)

மற்றறிவா நல்வினையாமிளைய மென்னாது, என்பதுவிரைந்தறிவாமென்னும் வினையையொழித்து விரையாதறிவாமென்னும் வினையைத் தருதலால் வினைமாற்று. மற்றடிகள் கண்டருள் செய்யமலரடிக்கீழ், என்பது அசைநிலை. ஊழிற்பெருவலியாவுள மற்றொன்று சூழினுந்தான் முந்துறும், என்பது ஊழல்லதொன்றென்னும் பொருளைத்தந்தமையாற்பிறிது, (௰௪)

௪௩௪, மற்றைய தென்பது சுட்டிய தற்கினம்,

இது முன்னதற்கோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது,

இ-ள். மற்றைய தென்பது - மற்றையதென்னும், பொருளாகிய-வினைமாற்றும் பிறிதும், சுட்டியதற்கு - குறிக்கப்பட்டதற்கு, இனம்-இனமாகிய வினைமாற்றும்பிறிதுமாம்—எ-று.

[முன்னுதாரணங்களுள் நல்வினையை விரைந்தறிவாமெனக்குறிக் கப்பட்டதற்கு விரையாதறிவாமெனவும், ஊழொன்றெனக் குறிக்கப்ப ட்டதற்கு ஊழல்ல தொன்றெனவும், இனமவந்தவாறுகாண்க,] (௰௫)

சஉ௫, கொல்லே யைய மசைநிலைக் கூற்றே,

இது கொல்லென்னுமிடைச்சொல் லிலக்கண முணர்த்துகின்றது,

இ-ள் கொல் - கொல்லென்னு மிடைச்சொல்லானது, ஐயம் - ஐ யப்பொருளிலும், அசைநிலை - அசைநிலைப்பொருளிலும் வருகிற, கூ ற்று - இடைச்சொல்லாய் — எ-று.

(வரலாறு)

இவ்வுருக்குற்றி கொன்மகன்கொல், எனயமைய ஐயம்-கற்றதனாலா ய பயனென்கொல, என்பது அசைநிலை, (௰௬)

சஉ௬, ஒடுவுந் தெய்யவு மிசைநிறை மொழியே,

இது ஒடுதெய்ய என்கிற இடைச்சொற்களினிலக்கண முணர்த்து கின்றது,

இ-ள், ஒடுவுந்தெய்யவும் -ஒடுதெய்ய என்கிற விரண்டும், இசைநி றை-இசைநிறைத்தற் பொருளைத்தருகிற, மொழி-சொற்களாம்-எ-று,

(வரலாறு)

விதைக்குறுவட்டிற் போதொடுபொதுள-எ-ம், சொல்லேன்றெ ய்யநின்னொடுபெயர்த்தே-எ-ம், வரும், (௰எ)

சஉஎ, அந்திலாங் கசைநிலை யிடப்பொரு ளவ்வே,

இது அந்தில் ஆங்கு என்கிற இடைச் சொற்களி னிலக்கண முணர் த்துகின்றது,

இ-ள். அந்தில் - அந்திலென்பதும், ஆங்கு - ஆங்கென்பதும், அ சைநிலை - அசைநிலைப்பொருளையும், இடப்பொருள் - இடப்பொருளை யுந் தருவனவாம் — எ-று,

(வரலாறு)

அந்திற் கழலினன் கச்சினன் என்பது அசைநிலை, சேயிழையந்தி ற் கொழுநற்காணிய, என்பது அவ்விடத் தென்னும் பொருளைத் தரு தலால் இடம், ஆங்கத்திறனல்ல யாங்கழற, என்பது அசைநிலை ஆங் காங்காயினுமாகஎன்பது இடம், (௰அ)

சஉஅ, அம்ம வுரையசை கேண்மினென் றாகும்,

இது அம்மவென்னு மிடைச்சொல்லிலக்கண முணர்த்துகின்றது,

இ-ள், அம்ம - அம்மவென்பது, உரையசை - உரையசைப்பொரு ளைத்தருவதும், கேண்மினென்று - என்றுசொல்லுவேன் கேண்மினெ ன்கிற வேலைப்பொருளைத்தருவதும், ஆகும்- ஆகும் — எ-று,

(வரலாறு)

அது மற்றம்மவென்பது உரையசை, அம்மவாழி தோழியென்பது கேளென்கிற ஏவற்பொருளைத்தந்தது, (மிகூ)

சஙகூ மாவென் கிளவி வியங்கோ ளசைச்சொல்.

இது மாவென்னு மிடைச்சொல் லிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மாவென்கிளவி-மாவென்னுஞ்சொல், வியங்கோள் - வியங்கோளிடத்துவருகிற, அசைச்சொல் - அசைச்சொல்லாகும்—எ-று.

(வரலாறு.)

உப்பின்று புற்கை யுண்கமா கொற்கை யோனே. (உமி)

சுசஎ. மியாயிக மோமதி யத்தை யித்தை
வாழிய மாளவீ யாழமுன் னிலையசை.

இது மியாமுதலாகிய சில இடைச்சொற்களி னிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மியா மாழ - மியா இகமோ மதி அத்தை இத்தை வாழிய மாள ஈயாழ என்கிற பத்திடைச்சொற்களும், முன்னிலை - முன்னிலையிடத்துவருகிற, அசை-அசைச்சொற்களாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

கேண்மியா, கண்டுறையூர்காணிக, கண்டதுமொழிமோ, சென்மதிபெரும, குறுமகளுள்ளிச்செல்வத்தை, நீயொன்றுபாடித்தை, வாழிவாழிய, தவிர்ந்தீகமாள, சென்றீபெரும, செல்வயர்தியாழஎன்பதாம்()

சுசஅ. யாகா பிறபிறக் கரோபோ மாதிகுஞ்
சின்குரை யோரும் போலு மிருந்திட்
டன்றாந் தாந்தான் கின்றுநின் றசைமொழி.

இது யாமுதலிய விடைச்சொற்களி னிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். யா - நின்று, யா கா பிற பிறக்கு அரோபோமாது இகும் சின் குரை ஓரும் போலும் இருந்து இட்டு அன்று ஆம் தாம் தான கின்று நின்று - எனகிற இருபதிடைச்சொற்களும், அசைமொழி - எல்லாவிடங்களிலும் வருகிற அசைச்சொற்களாம்—எ-று.

(வரலாறு)

யா பன்னிருவர் மாணாக்க ரகத்தியனார்க்கு, இவளிவட் காண்டிகா, ஆயனேயல்லபிற, நகைபிறக்கொழிய, குயிலாலுமரோ, வாழாதென்போ, விளிந்தன்றுமாதோ, காண்டிகுமல்லமோ, என்றிசின், பலகுரைத்துன்பம் அஞ்சுவதோருமறனே, வருந்தினைபோலும், எழுந்திருந்தேன், பிளந்திட்டான், சோதுமன்றே, பணியுமாமென்றும், நீதாம், நீதான், ஆசைப்பட்டிருக்கின்றேன், துணையாய் நின்றான் எனவரும். (உஉ)

இடைச்சொல்லியல் - முற்றிற்று.

ஐந்தாவது

உரிச்சொல்லியல்.

௪௪௨. பல்வகைப் பண்பும் பகர்பெய ராகி
யொருகுணம் பல்குணந் தழுவிப் பெயர்வினை
யொருவா செய்யுட் குரியன வுரிச்சொல்.

இது நிறுத்தமுறையால் உரிச்சொல்லிலக்கணம் இவ்வியலால் உணர்த்தும்படித்தொடங்கி அவற்றின்பொதுவிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பல்வகை-இசையும் குறிப்பும் பண்பும் ஆகிய பலவேறுவகைப்பட்ட, பண்பும்-பண்புகளையும், பகர்பெயராகி - உணர்த்துகிறபெயராகி, ஒருகுணம் - ஒருகுணத்தையும், பலகுணம் - பலகுணங்களையும், தழுவி-உணர்த்துவனவாய், பெயர்வினை - பெயர்வினைகளைவிட்டு, ஒருவா - நீங்காவாய், செய்யுட்கு-செய்யுளுக்கு, உரியன - உரியவையாய்ப் பொருளுக் குரிமைபூண்டுநிற்பவை, உரிச்சொல் - உரிச்சொற்களாம்—எ-று.

[இசை ஓசை, குறிப்பு-மனத்தாற்குறித்து உணரப்படுவது, பண்பு-பொறியாலுணரப்படுவது.] (௧)

௪௪௩. உயிருயி ரல்லதாம் பொருட்குணம் பண்பே.

இது முன் பண்பென்றார் அது இது என்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உயிர்-உயிராகியபொருளும், உயிரல்லது-உயிரல்லாதபொருளும், ஆம்-ஆகிய, பொருள் - பொருள்களினுடைய, குணம்-குணங்கள், பண்பு-பண்புகளாகும்—எ-று. (௨)

௪௪௪. மெய்நா மூக்கு நாட்டஞ் செவிகளி
னொன்றுமுத லாக்கீழ்க் கொண்டுமே லுணர்தலி
னோரறி வாதியா வுயிரைந் தாகும்.

இது முன்உயிராகிய பொருளென்றார் அவை இவையெனத்தொகுத்து உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மெய் - மெய்யும், நா-நாவும், மூக்கு - நாசியும், நாட்டம்-கண்ணும், செவிகளின் - காதும் ஆகிய ஐம்பொறிகளாலும், ஒன்றுமுதலா - மெய்யாற் பரிசத்தையுணரு முணர்ச்சியொன்று முதலாக, கீழ்க்கொண்டு-கீழ்ப்போன வுணர்ச்சியுங்கொண்டு, மேல்-இரசம் கந்தம் உருவம் சத்தம் என மேல்வரும் புலன்களை, உணர்தலின்- ஒன்றொன்றாக வுணர்தலின், ஓரறிவாதியா - ஓரறிவுயிர்முதலாக, ஐந்தாகும்-ஐந்துவகையாகும், உயிர் - அவ்வுயிர்—எ-று. (௩)

௪௪௫. புன்மா முதலவுற் றறிபுமோ ரறிவுயிர்.

இது முன்சொல்லப்பட்ட உயிராந்தனுள் ஓரறிவுயிர்கள் இவையெனவுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். புல-புல்லும், மரம் - மரமும், முதல் - முதலியவை, உற்றறியும் - மெய்யாற்பரிசித்துப் பரிசத்தையறிகிற, ஓரறிவுயிர் - ஓரறிவுயிர்களாம்—எ-று. (௫)

௪௪௬. முரணந் தாதிநா வறிவொடு ரறிவுயிர்.

இது ஈரறிவுயிர்கள் இவையென உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முரண்-இப்பியும், நந்து - சங்கும், ஆதி-முதலியவை, நாவறிவொடு-கீழ்ப்போனமெய்யறிவேயன்றி நாவாலிரதத்தையும் அறிகிற, ஈரறிவுயிர் - ஈரறியுயிர்களாம்—எ-று. (௬)

௪௪௭. சிதலெறும் பாதிமூக் கறிவின்மூ வறிவுயிர்.

இது மூவறிவுயிர்கள் இவையென உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சிதல் - கறையானும், எறும்பு - எறும்பும், ஆதி - முதலியவை, மூக்கறிவின்-கீழ்ப்போன இரண்டறிவுகளேயன்றி மூக்காற் கந்தத்தையும்அறிகிற அறிவோடு, மூவறிவுயிர-மூவறிவுயிர்களாம்-எ-று. ()

௪௪௮. தும்பிவண் டாதிகண் ணறிவினா லறிவுயிர்.

இது நாலறிவுயிர்கள் இவையென உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தும்பி- தும்பியும், வண்டு-வண்டும், ஆதி - முதலியவை, கண்ணறிவின் - கீழ்ப்போன மூன்றறிவுகளேயன்றிக் கண்ணால உருவத்தையும் அறிகிறவறிவோடு, நாலறிவுயிர்-நாலறிவுயிர்களாம்-எ-று. (௭)

௪௪௯. வானவர் மக்க ணரகர் விலங்குபுள்
ளாதி செவியறிவோ டையறி வுயிரே.

இது ஐயறிவுயிர்கள் இவையென உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வானவர் - தேவரும், மக்கள்-மனிதரும், நரகர்-நரகரும், விலங்கு-மிருகங்களும், புள்-பறவைகளும், ஆதி - முதலியவை, செவியறிவோடு - கீழ்ப்போன நாலறிவுகளேயன்றிச் செவியாற் சத்தத்தையும் அறிகிறவறிவோடு, ஐயறிவுயிர்-ஐயறிவுயிர்களாம்—எ-று. (௮)

௪௫௰. உணர்விய லாமுயி ரொன்று மொழித்த
உடன்முத லனைத்து முயிரல் பொருளே.

இது உயிரல்லாத பொருள்கள் இவையென வுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், உணர்வியலாம்- அறிவுமயமாகிய, உயிரொன்றுமொழித்த- உயிரொன்றுமேயன்றி, உடன்முதல் - உடம்புமுதலாகிய, அனைத்தும்-உலகத்துப்பொருள்களெல்லாம், உயிரல்பொருள்-உயிரல்லாதபொருள்களாம்—எ-று. (௯)

௪௫௧. ஒற்றுமை நயத்தி னொன்றெனத் தோன்றினும்
வேற்றுமை நயத்தின் வேறே யுடலுயிர்.

இது முன்னதற்கு ஓர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒற்றுமைநயத்தின் - எவ்வுயிர் எவ்வுடம்பையெடுத்ததோ அவ்வுடம்பின்மயமாய்நிற்கிற ஒற்றுமைநயங்கருதியவழி, ஒன்றென-ஒன்றுபோல, தோன்றினும்-தோன்றுமாயினும், வேற்றுமைநயத்தின்-உயிர்சித்தாயும் உடம்புசடமாயும்நிற்கிற வேற்றுமைநயமாகிய வுண்மைகருதியவழி, உடலுயிர்-அவ்வுடலும் உயிரும், வேறு-வேறாம்-எ-று. (௰)

௪௫௨. அறிவரு ளாசை யச்ச மான
நிறைபொறை யோர்புக் கடைப்பிடி மைய
னினைவு வெறுப்புவப் பிரக்கநாண் வெகுளி
துணிவழுக் காறன் பெளிமை யெய்த்த
றுன்ப மின்ப மிளமை மூப்பிகல்
வென்றி பொச்சாப் பூக்க மறமத
மறவி யினைய வுடல்கொ ளுயிர்க்குணம்.

இது உயிரின்குணமென்றூர் அவையிவையென வுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அறி...மறவி - அறிவு அருள் ஆசை அச்சம் மானம் நிறை பொறை ஓர்ப்பு கடைப்பிடி மையல் நினைவு வெறுப்பு உவப்பு இரக்கம் நாண் வெகுளி துணிவு அழுக்காறு அன்பு எளிமை எய்த்தல் துன்பம் இன்பம் இளமை மூப்பு இகல் வென்றி பொச்சாப்பு ஊக்கம் மறம் மதம் மறவி என்கிற முப்பத்திரண்டும், இனைய - இவைபோல்வனபிறவும், உடல்கொள் - உடம்போடுகூடிய, உயிர்க்குணம்-உயிர்களினுடைய குணங்களாகும்—எ-று. (௰௧)

௪௫௩. துய்த்த றுஞ்ச றொழுத லணித
லுய்த்த லாதி யுடலுயிர்த் தொழிற்குணம்.

இது உயிரின் றொழிற்குண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். றுய் லுய்த்தல் - துய்த்தல் துஞ்சல் தொழுதல் அணிதல் உய்த்தல் என்கிற ஐந்தும், ஆதி - இவைபோல்வன பிறவும், உடலுயிர் - உடம்போடுகூடிய வுயிரினுடைய, தொழிற்குணம் - தொழிற்குணங்களாம்—எ-று. (௰௨)

௩௫௪. பல்வகை வடிவிரு நாற்றமை வண்ண
மறுசுவை யூறெட் டுயிரல் பொருட்குணம்.

இது உயிரல்லாத பொருள்களின் குண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பல்வகைவடிவு-வட்டம் இருகோணம் முக்கோணம் சதுரம் இவைமுதலாகிய பலவகைவடிவுகளும், இருநாற்றம்- நற்கந்தம் துர்க்கந்தம்என்கிற இருநாற்றங்களும், ஐவண்ணம்-வெண்மை செம்மை கருமை பொன்மை பசுமை என்கிற ஐந்துவண்ணங்களும், அறுசுவை-கைப்பு புளிப்பு துவர்ப்பு உவர்ப்பு கார்ப்பு இனிப்புஎன்கிற அறுசுவைகளும், ஊறெட்டு- வெம்மை தண்மை மென்மை வன்மை நொய்ம்மை சீர்மை இழுமென்ல் சருச்சரை என்கிற எட்டூறுகளும், உயிரல்பொருள்-உயிரல்லாதபொருள்களினுடைய, குணம்-குணங்களாம்—எ-று. ()

௩௫௫, தோன்றன் மறைதல் வளர்தல் சுருங்க
னீங்க லடைத னடுங்க லிசைத்த
லீத லின்னன விருபொருட் டொழிற்குணம்.

இது அவ்விருபொருள்களுக்கும் பொதுவான தொழிற்குண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தோன் லீதல் - தோன்றல் மறைதல் வளர்தல் சுருங்கல் நீங்கல் அடைதல் நடுங்கல் இசைத்தல் ஈதல்என்கிற ஒன்பதும், இன்னன - இவைபோல்வனபிறவும், இருபொருள் - உயிர்ப்பொருளும் உயிரல்பொருளும் ஆகிய விரண்டற்கும் பொதுவாகிய, தொழிற்குணம்-தொழிற்குணங்களாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

உயிர்தோன்றி மறைந்தது, உடறோன்றி மறைந்தது, நெருப்புத் தோன்றி மறைந்தது எனவரும். (மச)

௩௫௬. சால வுறுதவ நனிகூர் கழிமிகல்.

இது பலவகைப்பண்பும் இதுவரைக்கு முணர்த்தி அப்பண்புகளுள் ஒருகுணம் பலகுணந்தழுவி வருமென்ற உரிச்சொற்களை உணர்த்தத் தொடங்கி அவற்றுள் ஒருகுணந்தழுவிய உரிச்சொற்களிலே சில உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சால...கழி - சாலவென்பது முதலாகிய இவ்வாறுரிச்சொற்களும், மிகல் - மிகுதியாகிய ஒருகுணத்தையுணர்த்துகிற உரிச்சொற்களாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

பருவந்துசாலப் பலகொலென்றெண்ணி, உறுவளிதாக்கு முயர்சினைமாவின், தவச்சேய் நாட்டாராயினும், நனிபேதையே நயனில்கூ

ற்றம், பொறையில்லா கோய்கூரப் புல்லென் றிசினே, காமங்கழிகண்ணோட்டம எனமுறையேகாண்க, (௰௫)

சஎ௫. கடியென் கிளவி காப்பே கூர்மை
விரையே விளக்க மச்சஞ் சிறப்பே
விரைவே மிகுதி புதுமை யார்த்தல்
வரைவே மன்றல கரிப்பி னாகும்,

இது பலகுணந்தழுவிய உரிச்சொற்களுள் ஒன்றுணர்த்துகின்றது,

இ-ள். கடியென்கிளவி - கடியென்னுமுரிச்சொல, காப்பு- காவலும், கூர்மை -கூர்மையும், விரை - வாசனையும், விளக்கம் - விளக்கமும, அச்சம்- அச்சமும், சிறப்பு-சிறப்பும், விரைவு- விரைவும், மிகுதி - மிகுதியும, புதுமை - புதுமையும், ஆர்த்தல் - ஒலித்தலும், வரைவு-நீக்கலும், மன்றல்-மணமும், கரிப்பின் - கரிப்பும் ஆகிய பதின்மூன்றுகுணங்களிலும், ஆகும் - வரும்—எ-று,

(வரலாறு)

கடிநகர்காப்பு, கடிநுனைப்பகழி - கூர்மை, கடிமாலை- நாற்றம் கண்ணாடியன்னகடிமார்பன்-விளக்கம், கடியரமகளிர்க்கே கைவிளக்காகி-அச்சம், விழாக்கடி-சிறப்பு, எம்மம்புகடிவிடுதும்-விரைவு - கடியுண்கடவுட் கிட்டசெழுக்குரல-மிகுதி, இதுபுதிதுண்கடவு ளென்றுமாதலாஸ்-புதுமை, கடிமுரசு-ஆர்த்தல் கடிந்துக்கரும்பினைக்கண்டசராறி, வரைவு, கடிவினைமுடுகிமன்றல், கடிமிளகுதின்றகல்லாமந்தி-கரிப்பு, (௰௬)

சஎ௬. மாற்ற துவற்சிசெப் புரைகரை நொடியிசைக்
கூற்றுப்புக றன்மொழி கிளவி விளம்பறை
பாட்டுப் பகர்ச்சி யியம்பல் சொல்லே.

இதுவும் ஒருகுணந்தழுவிய வுரிச்சொற்களுட் சில வுணர்த்துகின்றது,

இ-ள். மாற்ற...பல் - மாற்றமுதலாகிய பதினாறும், சொல்-சொல்லென்னு மொருகுணத்தை யுணர்த்துகிற வுரிச்சொற்களாம்—எ-று,

(வரலாறு.)

கோவலர்வாய்மாற்றமுணர்ந்து, இருபிறப்பாளர்பொழுதறிந்து நுவல, தெருண்டாரவை செப்பலுற்றேன், உரைப்பாருரைப்பவையெல்லாம், அறங்கரைநாவினன்மறைமுற்றிய, அஞ்சொற்பெரும்பணைத்தோ ளாயிழையாடாநொடியும், நசையுநர்க்கடையாநன்பெருவாயிலிசையெனப்புக்குஉற்றது நாங்கள் கூறவுணர்த்தனை, புகன்றவன்றியும், காமஞ்செப்பாது கண்டது மொழிமோ, கிளக்ககிளைமுதலுற்ற, மெய்ம்மூவா றெனவிளம்பினர்புலவர் அச்சுதனடிதொழு தறைகுவன்சொல்லே, ஒ

ருவன் செய்நன்றி கொன்றார்க்குய்தியில்லென வறம்பாடின்றே, வார்த்தைபகர்குற்றேன், இடிபோல வியம்பினானே, என முறையேகாண்க. ()

௪௫௯. முழக்கிரட் டொலிகலி யிசைதுவை பிளிறிரை
யிரக்கலுழங் கியம்ப லிமிழ்குளி றதிர்குரை
கனைசிலை சும்மை கௌவை கம்பலை
யரவ மார்ப்போ டின்னன வோசை.

இதுவுமது.

இ-ள். முழக்கு...போடு - முழக்கமுதலான இருபத்திரண்டும், இன்னன - இவைபோல்வனபிறவும், ஓசை - ஓசையென்னுமொருபொருளையுணர்த்து முரிச்சொற்களாம் — எ-று.

(வரலாறு.)

முழங்குமுந்நீர்முழுவதும்வளைஇ, குடிஞையிரட்டுங்கோடுயர் நெடுவரை, ஒலலெனவொலிக்கு மொலிபுனலூரற்கு, கலிகெழுமூதூர், பறையிசை, பல்லியந்துவைப்ப, பிளிறுயார்முரசம, இரைக்குமஞ்சிறைப்பறவைகள், இரங்குமுரசினம் இருமபிழிமாரியழுங்கின்மூதூர், காலைமுரசமதியம்ப, இமிழ்கடல்வளைஇய, குளிறுமுரசங்குணிலபாய, களிறுகளித்ததிரும், கார்குரைரினற்கனனி, கனைகடற்சேர்ப்ப, சிலைத்தார்முரசங்கறங்க, தள்ளாதசும்மைமிகுதக்கணாகெண்ணி, கௌவைநீர்வேலி, வினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவும், அறைகடலரவத்தானை, ஆர்த்தபல வியக்குழாம், எனமுறையேகாண்க. (௰௮)

௪௬௦. இன்ன தின்னுழி யின்னண மியலு
மென்றிசை நூலுட் குணகுணிப் பெயர்கள்
சொல்லாம் பரத்தலிற் பிங்கல முதலா
நல்லோ ருரிச்சொலி னயந்தனர் கொளலே.

இது இவ்வியலுக்காவதோர் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இன்னது-பெயர்வினையிடையுரிகளில் இன்னசொல் இன்னுழி-தன்மைமுன்னிலை படர்க்கைகளிலும் வழக்குச் செய்யுள்களிலும் இவ்விடத்தே, இன்னணம்-இவ்விலக்கணமுள்ளதாய், இயலுமென்று-நடக்குமென்று, இசை-சொல்லக்கடவதாகிய, நூலுள-இந்நூலுள், குணகுணிப்பெயர்கள்-குணப்பெயர்களையும் குணிப்பெயர்களையும், சொல்லாம- வேண்டியமட்டுஞ்சொல்வதன்றி விரித்துச்சொல்லக்கடவமல்லம், பரத்தலின்விரிக்கின்மற்றொன்று விரித்தலென்னுங்குற்றம்வருமாதலின், நல்லோர்-அவற்றைறக்கண்டறியவேண்டியநல்லோர், பிங்கலமுதலா-பிங்கலந்தைதிவாகர முதலிய நூல்களில், உரிச்சொலில்-உரிச்சொற்றொகுதியுள், நயந்தனர்கொளல்-விரும்பிக்கொள்க — எ-று.

[எனவே பெயரியலுட் பெயர்ச்சொற்றொகுதியையும், வினையிய லுள் வினைச்சொற்றொகுதியையும், இடையியலுள் இடைச்சொற்றொகுதியையும், விரிக்காமைக்கும் இதுவேபுறனடையாமென்பதாயிற்று,]

சகக, சொற்றொறு மிற்றிதன் பெற்றியென் றனைத்து
மூற்ற மொழி குறின் முடிவில வாதலிற்
சொற்றவற் றியலான் மற்றைய பிறவுந்
தெற்றென வுணர்த தெள்ளியோர் திறனே,

இது இவ்வதிகாரத்திற்கோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது,

இ-ள், சொற்றொறும்-சொற்றோறும், இற்று- இத்தன்மைத்து, இதனபெற்றியென்று-இதனிலக்கணமென்று, அனைத்தும்-முழுதும், முற்ற-நிறைவுற, மொழிகுறின் - சொல்லப்புகுந்தால், முடிவில-முடிவில வாம், ஆதலின்-ஆதலால், சொற்றவற்று-எடுத்துச்சொல்லப்பட்டசொற்களுடைய, இயலான் - இலக்கணங்களைக்கொண்டு, மற்றைய பிறவும்-சொல்லப்படாத வற்றி னிலக்கணங்களையும், தெற்றெனவுணர்தல் - ஐப்புமைகருதி இதுவுமதுவென உணர்தல, தெள்ளியோர் - நூலோதித தெளிதற்குரிய மாணுக்கரது, திறன்-கடனும்—எ-று,

[இதற்குதாரணமுன் வந்தனகாண்க,]   (உ0)

சகஉ, பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வகையி னனே,

இது இந்நூலிற்கோர் புறனடையுணர்த்துகின்றது,

இ-ள், பழையனகழிதலும் - முற்காலத்துள் விலக்கணங்களுட்சில பிற்காலத்திறத்தலும், புதியனபுகுதலும் - முற்காலத்தில் லனசில பிற்காலத் திலக்கணமாதலும், வழுவல -குற்றமலலவாம், காலவகையினன்-காலவேற்றுமை யதுவாகலால்—எ-று.

இவற்றிற்கு முதாரண முன்வந்தனகாண்க.   (உக)

உரிச்சொல்லியல் - முற்றுப்பெற்றது.

இருதிணை யைவிடநான்மொழி யைம்பாலறுதொகையே, மூருவழு வெட்டுருபொன்பான்றொகாநிலையாய்ந்தவெச்ச, மொருமதுகோளெட்டு முப்பொழுதீரிட மோரியல்பாய், வருமொழிமூன்று முணரச்சொல் வண்மைவருந்திருவே.

நன்னூல் - முற்றிற்று.